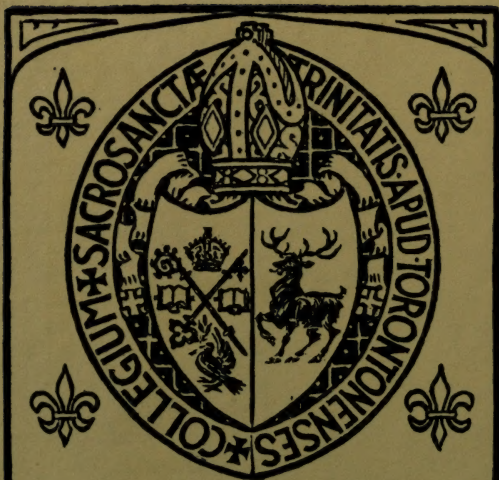

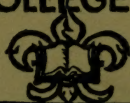
TRINITY COLLEGE LIBRARY

3 1761 02856428 4

FROM THE LIBRARY OF
TRINITY COLLEGE TORONTO

17

IOANNIS LYDI
DE MAGISTRATIBUS POPULI ROMANI
LIBRI TRES

EDIDIT

RICARDUS WUENSCH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MCMIII

619
674

JOHN WILKINSON

THE MAGISTRATES' OFFICE

LONDON

1864

STANLEY BURNAP

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

-98365
AUG 6 1976

FRANCISCO SKUTSCH

S

Ioannis Lydi, qui floruit inter scriptores aevi Iustiniani, aetatem tulerunt opera tria, quibus ipse inscripsit *περὶ μηνῶν, περὶ διοσημειῶν, περὶ ἐρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας*. quorum de ostentis librum insigni studio secundisque curis Curtii Wachsmuth restitutum ante hoc lustrum edidit bibliotheca Teubneriana; quattuor abhinc annis commentariorum de mensibus fragmenta a me edita prelum Lipsiense reliquerunt; restabat igitur, ut tertium horum operum, quod est de magistratibus populi Romani, ex eadem officina in lucem proferretur. iam cum huius recensionem ante aliquot annos promissam aequo lectori hodie proponam, par est pauca praemonere de illius operis fati deque consilio editionis meae.

Ac primum quidem, quo tempore libros de magistratibus conscripserit Ioannes, necesse est quaeramus. scimus ad componendos commentarios accessisse Lydum ipsius testimonio (de mag. infra p. 119, 11), postquam muneribus publicis, quibus per quadraginta annos interfuerat, se abdicavit. cum idem Secundiano consule (511 p. Chr. n., de mag. p. 113, 7) ad ineundum cursum honorum se accinxerit, apparet anno 551 initium scribendi eum fecisse. itaque tum de mensibus agere exorsus est, quo opere Musis primitias a Lydo oblatas esse et inde intellegitur, quod ad libros *περὶ διοσημειῶν* postea demum se accessurum esse promittit (de mens. p. 132, 1 editionis meae), et inde, quod in opere de magistratibus conscripto decies recurrit ad opus illud *περὶ μηνῶν* (p. 1, 9 al.). sed utrum ostenta insecuta sint an magistratus, ambigitur; tamen illis secundum locum tribuendum esse puto considerans

ordinem singulis libris datum in codicibus manu scriptis. quod si conceditur, tertio loco ponendi sunt libri de magistratibus tres, quorum tertium post annum 554 confectum esse demonstratur commemorata expeditione quae contra Francos parabatur (p. 145, 6; v. H. Gelzer apud Krumbacherum, *Gesch. der byz. Litt.*² p. 934). quin etiam maiore temporis spatio post hunc annum elapso ad describendos Romanorum magistratus Lydum se convertisse censebat Zachariae de Lingenthal (*Ztschr. der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte, Roman. Abt.* XII 1892 p. 77 sqq.), qui verba de imperatore consulatum gesturo (infra p. 63, 19) ὅταν κοσμεῖν τὴν τύχην ἐθέλῃσοι propter futurum tempus accepit de imperatore, qui, cum Lydus scriberet, consulatum omnino non gessisset; itaque cum Iustinianus consul quartum fuisset anno 534, septendecim annis ante prima Ioannis studia, opus de magistratibus ei tempori tribuit Zachariae, quo Iustinus minor, Iustiniani successor, imperator quidem fuisset, sed consulatum nondum suscepisset, h. e. anno 565. quae opinio haud firmo nititur argumento: neque enim formam illam ab ἐθέλειν deductam, quali est arte grammatica sermo Lydianus, premere licet, cui ὅταν ἐθέλῃσοι non idem valet atque cum (*primum*) voluerit, sed nihil est nisi *quandocumque* (*iterum*) volet. huc accedit, quod compluribus locis non Iustinum, sed Iustinianum illi aevo imperare expressis verbis Lydus testatur (p. 144, 8 al.), denique quod extremis libri secundi paragraphis, quibus magistratuum Romanorum fata ad ipsius scriptoris tempora deducuntur, in eodem Iustiniano finem facit expositio neque ad heredem eius descendit: unde apparet, intra annum 554 et Iustiniani mortem (565) librum περὶ ἀρχῶν confectum esse. iam vero alterum praesto est argumentum, quo accuratius definiri possit, quando magistratuum studio se dare coeperit Lydus. postquam enim affirmavit (p. 8, 17) computari a C. Iulii Caesaris nece, quam anno 45 a. Chr. n. putat patratam, usque ad Constantinum imperatorem annos trecentos septuaginta quinque — qua re ad annum p. Chr. n. 330

ducimur, quo a. d. V. Id. Maias Byzantium oppidum suo nomine consecravit Constantinus (Th. Preger Herm. XXXVI 1901 p. 336) —, pergit Ioannes a Constantino (h. e. ut diximus a consecrata Constantinopoli) computans annos ducentos viginti quattuor menses septem usque ad mortem Anastasii imperatoris. id si verum esset, mortuus esset Anastasius anno 554 mense Novembri, qui re vera obiit anno 518 p. Chr. natum. tam gravem errorem calculi in temporibus, quibus ipse interfuit, committere Lydus nullo pacto potuit; neque quidquam superest, siquidem hunc annorum numerum explicare volumus, nisi ut illo loco ea verba excidisse putemus, quibus iustus numerus continebatur et indicabatur computum addi ab Anastasii morte usque ad id ipsum tempus, quo scribebat auctor. quare in notis paginae 8 subiectis desiderari dixi verba <ροπή καὶ μέτροι τοῦ νῦν ἔτη>, quibus suppletis evadit haec sententia: *computantur a Constantino (Mai. 330) ad Anastasii mortem (518) anni <centum octoginta octo et ad hunc diem anni> ducenti viginti quattuor menses septem.* unde operis de magistratibus compositionem institutam esse apparet a Lydo mense Novembri anni p. Chr. n. 554, et consumptum ab eo quadriennium fere ad conficiendos priores illos *περὶ μηνῶν* et *περὶ διοσημειῶν* commentarios. sed quando librum *περὶ ἀρχῶν* finierit, haud aequè certum est; neque tamen eum ultra Iustiniani tempora processisse me putare modo significavi.

Quicumque Iustiniani res gestas accuratius perlustraverit, imperatorem id praecipue egisse animadvertet, ut orbi terrarum persuaderet, Byzantinorum regnum idem esse atque veterum Romanorum imperium, ipsosque Byzantinos vita moribus institutis veteres Romanos referre. quare mirum non est, quod ii quoque, qui illo imperante Byzantii viri docti habebantur, Romanorum antiquitati studebant et, quidquid e Latinorum usu in Byzantinorum consuetudinem transiit, laudibus celebrabant. exemplum huius studii manifestum est ἡ *περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν συγγραφή* Lydiana, qua nexum, qui inter magistratus et

Romanorum veterum et Byzantinorum recentiorum intercedat, lectorum oculis subicere auctor nititur, dum singulorum munerum institutionem iura insignia fata ab Aenea usque ad Iustinianum nominatim persequitur. quo facilius ea disquisitio ad cursum temporis accommodaretur, initio libri primi Romanorum historiam in sex partes digessit (p. 8, 9): ab Aenea ad Romulum, a Romulo ad Brutum, a Bruto ad C. Iulium Caesarem, a Caesare ad Constantinum, a Constantino ad Anastasium, ab Anastasio ad Iustinianum. quam partitionem ita erat observaturus, ut primo secundoque libro ternas partes absolveret, priore libro magistratus inde ab Aenea usque ad Caesarem per regum liberaeque rei publicae tempora (v. p. 53, 16), libro altero officia imperatorum¹⁾ aetate addita usque ad praetorem Iustinianum (p. 86, 5). sed materia nimis crescente his duobus tertium adiunxit librum singularem *περὶ τῆς τῶν ἐπαρχῶν τάξεως* (p. 57, 25 78, 17), quo officia eparchis subdita enarraret. atque re vera Lydum initio duobus libris rem institutam fuisse absoluturum et aliquanto postea addito tertio consilium mutasse inde apparet, quod quae de officiis eparchorum a Constantino et Arcadio abolitis narrantur § 10—12 libri alterius, ad verbum congruentia in libro tertio recurrunt, § 40—42. quae repetitio ita videtur explicanda: Ioannem, cum librum alterum exararet, consilium libri tertii conficiendi, cui ea expositio multo melius conveniebat, nondum cepisse, conscripto autem postea libro tertio illa priore loco non expunxisse. quod si semel perspeximus, facile nobis explicabitur aliorum quoque locorum in disponenda materia levis inconcinnitas: scilicet ne his quidem locis ultimam manum auctor admovisse videtur; ut p. 58, 1 lector relegatur ad p. 94, 19, de quo spatio *μικρὸν ὑστέρων* dicitur, quod dici minime potest.

Eodem modo cave explices, quod narratio haud recta

1) licet iam p. 51, 14 Titi imperium contra reliquorum locorum consilium commemoretur.

via ad finem deducitur, immo plurimis varii argumenti excursionibus interrumpitur: nam id omnino Lydo moris fuisse iam alio loco monuimus (de mens. praef. p. LXXIX). quo fit, ut praeter necessaria adnotationes grammaticas philosophicas historicas addat, ita ut mirum in modum tertio illo libro non tam de officiis eparchorum, quam de rebus Byzantii recentiore tempore gestis agat et desinat in laudes Iustiniani atque Theodoraë (v. p. 7, 25). atque hac ipsa rerum varietate Ioannem gavisum esse ex eo qui praemissus est ipsi operi conspectu apparet (p. 3—7), in quo plus spatii tribuitur excursionibus quam narrationi (v. c. p. 7, 10—15). iam si quaerimus, quo tempore hic rerum laterculus compositus sit, argumento nobis sunt verba p. 7, 6 *περὶ τῆς εὐτυχεσιότητος βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀηττήτου βασιλέως*: tali adulatione eum tantum afficere solebant auctores Byzantini, quo regnante ipsi vitam agebant. quod si verum est, regnante Iustiniano index ille est confectus, id est ipsius Lydi temporibus. neque quidquam est, quod impediatur, quominus eum huic auctori tribuamus. immo vero, cum inter omnes constet *prooemium* illud, quod in primi libri fronte positum est ipsumque indicem praecedat, a Lydo confectum esse (p. 1, 8 *ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περὶ μνηῶν γραφείσης ἡμῶν πραγματείας ἴσμεν μνημονεύσαντες*), necessario conspectum illum eidem auctori adscribemus cui ea quae et antecedunt et subsequuntur.

Sed restat ut de illo *prooemio* pauca dicamus. quae hodie legimus verba eius servata quid sibi velint aut quo modo coniuncta sint cum sequentibus, haud ita clare dispicimus. neque id mirum est, quoniam temporum iniquitate mutilata videntur esse. hoc inde concluditur, quod ad vocolam *Ἐτρούσκους* (p. 1, 5) in margine eius codicis, qui unus nobis est servatus, additur *δωρικῶς ετρα η εθνη*. cum enim plerisque notis margini adpersis repetatur sententia quaedam notabilior ex ipso verborum contextu deprompta, sumamus necesse est Etruscorum nomini Lydum olim addidisse τὸ τῶν Ἐτρούσκων ἔτυμον, quod a Dorien-

sium *ἔτρα* (*gentes*) derivabat: quae deductio postea ab altero librario in margine repetita, ab altero in ipso verborum contextu deleta est. habemus igitur hodie *prooemium* illud non integrum, sed decurtatum. iam si quaerimus, quid Lydum exposuisse in prooemio quale olim fuerit putemus, mea quidem sententia iudicabimus, enuntiata illa, quibus auctor se a libro *περὶ μνηῶν* ad *ἀρχὰς πολιτικὰς* spondet transiturum esse (p. 1, 2 — 2, 8), fragmenta esse epistulae cuiusdam nuncupatoriae. dedicatione enim frontes librorum hodie mutilos Lydum ornasse conici potest ex eo, quod Suidas (s. v. *Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Ἀνδός*) eos dedicatos fuisse tradit Gabrieli eparcho, quem Gabrielem in nostro opere laudat Ioannes p. 126. itaque si recuperare vis consilium Philadelpheni, quod secutus et *prooemium* scripserit et rerum indicem, in memoriam tibi revoques epistulas illas nuncupatorias singulis Papinii Statii Silvarum libris praemissas, quibus cui dedicati sint quidque contineant, aperte indicatur.¹⁾

Habemus igitur Lydi de magistratibus libros et ab auctore ad umbilicum non adductos et a librariis aliqua ex parte decurtatos. sed ferocius etiam in illos caeca Fortuna insaeiviit. nam saeculis VII et VIII plerosque Lydi codices omnino interiisse demonstravit C. B. Hase (Io. Laur. Lydi de mag. rei p. Rom. ed. Io. Dom. Fuss p. XVI sq.), quocum bene convenit, quod paucos testes habemus, qui posteriore tempore opus illud Lydianum inspexerint. inter quos eminet Photius patriarcha, qui Bibliothecae codicem CLXXX Ioanni dedicavit. cuius verba, cum nostrorum quoque temporum memoria digna sint, repetere liceat: ἡ . . . *περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα φιλοτιμουμένοις οὐκ ἄκομψον παρέχεται τὴν ἱστορίαν. κέχρηται δ' οὗτος ὁ συγγραφεὺς τροπαῖς κατακόρως καὶ πολλαχοῦ μὲν ψυχρῶς ἄγαν καὶ παραβόλως, ἔστι δ' ἔνθα οἰκείως καὶ ἐπαφροδίτως. κἂν*

1) alia similia enumerata invenies apud R. Graefenhain *de more libros dedicandi* (Diss. Marp. 1892) p. 34. praeterea Lydo *regestorum* usum familiarissimum fuisse scimus, v. infra p. 107, 21.

τοῖς ἄλλοις δὲ πολλὴν νοσεῖ τὴν ἀνωμαλίαν, ὑπερόπτης ἐν οἷς οὐ δεῖ, καὶ κατεπτηχῶς πάλιν ἐν οἷς μὴ δεῖ, κόλαξ τε τῶν περιόντων ἀπροφάσιστος, καὶ τῶν ἀποιχομένων καὶ παρ' ὧν οὐ νομίζει δίκην ὕβρεως πράττεσθαι, εἰς τὸ φορτικώτατον τοὺς μῶμους καταχέων. καὶ λέξει μὲν ἔστιν οὗ κέχρηται λογάδι τε καὶ ἐς τὸ ἠττικισμένον ἀνηγμένη, ἔστι δ' ὅπου χαμαιπετεῖ τε καὶ παρεωραμένη καὶ μηδὲν ἐχούση τῶν ἐκ τριόδου πλέον. ἀλλ' ἐν μὲν τῇ περὶ διοσημειῶν καὶ περὶ μηνῶν συγγραφῇ τούτου γε ἔνεκα οὐ μάλα ἂν τις ἴσως αὐτὸν νεμεσήσῃ· ὅτε δὲ καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς ἀναγράφων, καὶ δὴ καὶ ἱστορικοὺς διεξιῶν λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνίων ἐγκώμια καθιεῖς ἑαυτὸν, τῆς αὐτῆς ἔστι φίλος ἀνωμαλίας περὶ τε τὴν λέξιν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν γεγραμμένων, εἰς οὐδεμίαν λοιπὸν συγγνώμην ὀρῶ τὴν τοιαύτην πλημμέλειαν ἀναφερομένην.

Praeter Photium librum de magistratibus inspexit et commemoravit Constantinus Porphyrogenitus, qui de Thematibus (Corpus Script. Hist. Byz. vol. III) p. 17 haec habet:

οἱ δὲ λεγόμενοι τουρμάρχαι εἰς ὑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους καὶ πελταστὰς τριακοσίους καὶ δεξιολάβους¹⁾ ἑκατόν. οὕτως γὰρ κεῖται ἐν τῇ βίβλῳ Ἰωάννου Φιλαδελφέως τοῦ καλουμένου Λυδοῦ.

Atque haec in libro de magistratibus, qualem hodie habemus, nullo loco leguntur, unde Hase (l. c. p. XXVII) coniecit, excidisse ea cum duobus illis foliis, quae in codice post verba *δουκιναρίους κεντιναρίους* (I 48 p. 51, 3) perierunt. quamvis id fieri potuisse praeefracte negare nolim, tamen monuerim, haec fortasse omissa esse a librario inter legionum partes, quae inde a p. 46, 22 enumerantur, ubi alia quoque in brevius videntur contracta. hic facile inseres:

1) de hac voce videas Woelfflini *Arch. f. lat. Lex.* XII 1902 p. 581.

τουρμάρχαι οἱ εἰς ὑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ταχθέντες,
ἔχοντες ὑφ' ἑαυτῶν στρατιώτας . . . ἑκατόν.

sed utut hoc se habet, certe Constantino gratias agimus, quod nobis ἀπόσπασμα servavit e libro primo Lydiani operis avulsum. alterum vero quod praeter illud ferebatur fragmentum (Hase p. XLVII) inter Lambecii notas Codino adpersas: 'ex Ioannis Lydi libro περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν haec (ratio) habetur ἐδόκει μὲν μηκέτι . . . ὀνομάζειν αὐτούς' mero Lambecii errore huic operi tribuuntur; excerpta enim sunt e libro de mensibus (v. de mens. p. 15, 1 app. editionis meae). habemus igitur libri de magistratibus fragmentum unum genuinum, alterum spurium. quae hoc praefationis loco commemorasse satis habeo.

Haud ita multo post Constantini Porphyrogeniti tempora, qui vixit initio saeculi decimi (Krumbacher l. c. p. 252), scriptus est is qui fere unicus in censum vocandus est, cum de libro περὶ ἀρχῶν agitur, codex *Parisinus supplementi graeci* 257 a possessore nomen adeptus *Caseolinus*. Licet de hoc codice saepius actum sit, ab Hasio l. s. p. LXI sqq., a Curtio Wachsmuth in praefatione libro de ostentis Lydiano praemissa p. IX sqq., a me in edendo libro de mensibus p. VI sqq., tamen res postulare videtur, ut hoc loco fusius de eo disseram. nam quod nonnulla nova habeo, quae nunc sum prolaturus, insigni liberalitati virorum Francogallorum nobilissimorum et doctissimorum Omont et Delisle debeo, qui, quae est eorum eximia comitas, codicem Caseolinum Vratislaviam miserunt, ubi eum denuo commodissime inspicere possem: quorum summae erga me benevolentiae gratias hoc loco iterum quam maximas.

Codex Caseolinus, in editione dictus *O*, membranaceus, initio et in fine mutilus, foliorum hodie centum¹⁾, scriptura

1) Hase l. c. p. LXXVI folia superesse CII contendit, nec tamen recte. cuius error eo ortus est, quod libro de ostentis folia XXXVII tribuit; sunt XXXV.

quae minuscula vocatur satis nitida est exaratus. ipse litterarum ductus persimilis est codicis Parisini graeci 1853 Aristotelis opera complexi, quem Henricus Omont saeculo decimo tribuit (*Facsimilés des plus anciens manuscrits grecs pl. XXX*); eorum, quorum aetatem accuratius novimus, proxime accedit ad Caseolinum codex Coislinianus 28, qui anno 1056 in monasterio quodam Athoo est confectus (*Facsimilés des manuscrits grecs datés pl. XXIV*), ita tamen ut accuratius utrumque codicem consideranti Caseolinus paullo antiquiorem habitum prae se ferre videatur, qualem anno fere millesimo deberi nostro iure sumere possumus.

Ipsa codicis folia 27 \times 19, 5 centimetros alta et lata sunt, quorum 19 \times 14 cm scriptura sunt expleti. leguntur in singulis paginis versus singuli et triceni, uno tenore continuati neque in binas columnas digesti. verba nondum omnia certis inter se distant intervallis, notae quibus efficitur ut facilius evadat lectio rarius occurrunt. ab eodem qui verborum textum confecit margini notae quaedam adscriptae sunt litteris quas vocant uncialibus; idem raras correcturas intra versum addidit ex archetypo quo utebatur depromptas (v. c. p. 19, 6 *ταχέων O*, *βραχέων corr. O*; p. 43, 17 *ἀρα O*, *ῶρα corr. O* al.). occurrit praeterea altera manus, quae recentiore tempore suo Marte locos corruptos est aggressa (v. c. p. 6, 7 *ἐπένθησαν O*; *ἐπενοήθησαν O*₂ al.), cuius correcturas coniecturarum tantum loco habebimus, cum emendationes ab ipso librario factae (*corr. O*) lectionis traditae fidem sibi postulent.

Codex *O*, quali hodie habitu est, continet foliis 1—35 librum de ostentis, foliis 36—98 librum de magistratibus, foliis 99 et 100 fragmenta quaedam e libro de mensibus servata: olim tria illa Lydiana opera integra est complexus. neque praeteream codicem antea misere lacerum eo quod proximum praeteriit saeculo denuo conglutinatum esse; Hasius enim eam partem, qua *ἀρχαί* continebantur, qualis anno fere 1811 erat, ita describit (l. s. p. LXXV): 'subsunt libri de

magistratibus folia LIX consuta, IV separata, summa LXIII.' cum haec denuo consuerentur, errore operarii postrema folia locum inter se mutaverunt, ita ut quae nunc sint folia 96^{rv}, 97^{rv}, 98^{rv} hoc ordine sint legenda 98^{vr} 96^{rv} 97^{vr}, id quod sententiarum nexus iam a primo editore Fussia intellectus demonstrat. folia inde a 35¹) usque ad 95 per quaterniones sunt composita, quorum integri sunt quaterniones primus et secundus (f. 35 usque ad f. 50) et quaterniones inde a quarto usque ad septimum (57—88); quaternionis vero tertii duo folia e medio resecta sunt (post f. 52; p. 51, 3), quaternionis octavi ultimum folium, quod post f. 95 collocandum erat, hodie perperam collocatum duodecesimum²) habetur. restant duo folia separata (f. 96, 97), quae quantam eorum quae amissa sunt partem effecerint, parum constat; extremo folio 97 desinit servati codicis ultima pagina. sed haud ita multum in fine desiderari laterculo rerum notabilium p. 7, 23 docemur: nihil enim deficit praeter laudationem Theodoraе, quam facillime restituere nobis possumus, cum reliquarum Lydi laudationum recordamur, et praeter descriptionem morbi letiferi Byzantinos tum acerbissime vexantis, cuius descriptio a Procopio confecta felici casu nobis servata est (de bello Pers. II 22). quae praeterea exciderunt post p. 51, 3 de custode urbis deque praetoribus conscripta, aliqua ex parte restitui possunt respectis eis locis, quibus eadem materia attingitur (p. 60, 25 93, 3 95, 23). in universum igitur si rem spectamus, foliis illis pessum datis iacturam haud ita gravem fecimus. sed accedit, quod

1) f. 35 primum quaternionis folium est, quare hic nominandum erat, licet ipsum de magistratibus opus a f. 36 incipiat.

2) f. 99. 100 sola supersunt e libro de mensibus, qui quondam initium totius voluminis occupavit. haec folia, cum opusculum *περὶ μηνῶν* ederem (p. 165 sqq.), inspexi; nunc, cum denuo has paginas perlustrarem, inveni legendum esse p. 171, 21 *διακρίνειν δοκεῖ βιαίως α<ὐτ>ὸν ὁ <υἱός>*, p. 172, 3 *οὗτος* pro *αὐτός*, p. 173, 10 *ἀπενν<ταῖ>ον*.

pluribus locis scriptura e codice plane evanuit, aut data opera erasa (p. 99, 12) aut vini madore corrupta (ut p. 161, 23 164, 9 165, 11 al.). talium lacunarum duo quidem genera sunt: nam aut ipse Fussius, primus editor, litterarum ductus quales essent dispicere nequivit, sed coniectura restituit: ibi uncos adposui in editione duplices []; aut litterae post illius tempora pallidiores factae oculos meos effugerunt licet a Fussio lectae: ibi eius lectione confisus quae ipse dinoscere non potueram, uncis notavi simplicibus [].

Atque haec hactenus de codicis *O* habitu ut ita dicam exteriore; iam audiamus Hasium de ipsius librarii indole disserentem. qui p. LXXII ita de incuria eius conqueritur: 'confunduntur non modo ι et $\epsilon\iota$, ι et η , η et $\epsilon\iota$, item β et ν , ϵ et $\alpha\iota$, o et ω , ν et $o\iota$, quae sunt menda vulgaria: sed interdum etiam, quod rarius vidi . . , ν atque $o\iota$, $\epsilon\iota$ atque η , imo, quod rarissimum est . . , σ et ϑ , item ov et ω . alterum genus errorum non tam est ex pronunciatione et incogitantia, quam ex incitia scribae natum: quae quanta fuerit, inde potest cognosci, quod genitivos plurimos cum accusativis confudit, accusativos cum nominativis, quodque omnino in clausulis casibusque vocum prorsus iacet. nec minus in reduplicationibus perfectorum, in nominibus propriis, in vocabulis reliquis, in apicibus, in spiritibus: quod voces omisit lineasque integras: . . ut perspicuum sit, neque regulas grammaticae probe tenuisse eum, neque quid exararet, semper intellexisse. tametsi codicem, unde suum duxerit, magnae vetustatis suspicor fuisse, saeculi fortasse VII, literisque ideo maiusculis. nam primo, ν ἐφελκυστικὸν multis vocibus adhibetur, etiam sequenti consonante . . id opinor eum non temere, sed ad exemplum sui codicis fecisse. deinde voces latinas, si quae occurrunt, literis maiusculis scripsit. unde coniicio, in antiquiore illo graeca quoque fuisse maiusculis.¹⁾ sed

1) quod demonstratur p. 51, 10, ubi inter duo verba latina graeca quoque ΤΟΥΔΑ litteris scripta sunt maiusculis, demon-

pro graecis maiusculis calligraphus scripturam ligatam sui saeculi substituit: pro latinis non item, quod nesciebat scripturam ligatam latinam: quare litteras latinas qua forma erant in antiquo codice, eadem expressit in suo. postremo, multa sunt eius menda, quae facilius admittuntur, si habes ante oculos codicem maiusculae scripturae, quam si ligatae. . . (p. 16, 21) scripsit *προβατορεύεται*, quia in *ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ* facile confunduntur *Σ* et *Β*, *Γ* et *Τ*. (p. 39, 3) *λύλος* pro *ΑΥΛΟΣ* ratione simili. (p. 84, 6) *ῥονεῖσι* quippe in *ΙΩΝΙΣΙ* primum *Ι* habuit pro *Ρ*. eiusdemmodi innumera sunt. quibus rebus omnibus inducor ut credam, saec. circiter VII., ut praescripsi, fortasseque satis bonae notae fuisse illum codicem, unde noster manavit.' quod si verum est — neque habeo, cur dubitem — codex, cui originem debet Caseolinus ad ipsius archetypi quam proxime accedit tempora. hoc tamen iterum monere liceat, archetypi illius verba interdum a librariis consulto decurtata esse; id iam, cum librum *περὶ μηνῶν* ederem, eram suspicatus (praef. p. IX), nunc ex glossa illa, de qua supra p. IX dixi, recte mihi videor conclusisse.

Sed iam argumentis probandum est, codicem *O* re vera unicum esse, quo in edendo libro de magistratibus nitamur. quod demonstrari eam ob rem necessarium est, quia alterum quoque eiusdem operis exemplar ad nostra tempora pervenit. eius primam notitiam dedit G. A. Rhallis Atheniensis in libro qui inscribitur *Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων* . . . ἐκδοθὲν ὑπὸ Γ. Α. Ράλλη καὶ Μ. Πότλη vol. I (Athenis 1852) praef. p. 10: *εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λέξει μητροπολίτου Ἀργολίδος, πρώην Αἰγίνης, Κυρίου Γερασίμου ἀνεύρομεν κειμήλιον ὄντως . . . κώδικα χειρόγραφον, περιέχοντα ὄλοσχερῆς τὸ Σύνταγμα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου μετὰ τοῦ νομοκάνονος καὶ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ζωναρά καὶ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος. ὁ*

stratur praeterea capitum titulis eodem modo exaratis. qui tituli additi sunt fortasse ad exemplum codicis Iustiniani, qui anno 529 erat confectus.

κώδιξ οὗτος συγκείμενος ἐκ 490 φύλλων ὄραίου χάρτου, καθαρῶτατα καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας τε καὶ κομψότητος γεγραμμένος κατηρτίσθη ἐν Τραπεζοῦντι κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ,αψοθ' τὴν 21 τοῦ Ἰουνίου. contineri autem eodem codice Lydi quoque ἀποσπάσματα ipse Rhallis mense Decembri anni 1879 communicavit cum viro doctissimo Zachariae de Lingenthal, qui inspecto Athenis¹⁾ apud Rhallem libro haec fere exposuit (*Monatsberichte der Kön. Akad. Berlin* 1880 p. 79—81): 'insunt in codice praeter reliqua libri secundi de caerimoniis aulae Byzantinae fragmenta et exemplar quamvis mutilum libri de magistratibus Lydiani e codice Caseolino depromptum anno 1765 mense Iulio. folio huius partis 1^r legitur Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, f. 1^v Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν παλαιοτάτῳ ἔλλειπει τε καὶ διεφθαρμένῳ μεμβρίνῳ βιβλίῳ κεφαλαίων τῆς περὶ διοσημειῶν πραγματείας. Περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημειῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων. ἀρχή· ἰστέον ἐν πρώτοις κτλ.' enumerantur tali modo tituli et initia capitum quorundam e Lydi de ostentis libro depromptorum (IX XXVII XXXIX XLII XLIII LIII LIX editionis Wachsmuthianae), quae si cum lectione in singulis codicibus servata contuleris, non iam dubitabis, quin deprompta sint e codice Caseolino. sed redeamus ad Lingenthalium, qui narrat, finito capitum conspectu subsequi haec verba: μεθ' ἃ εἶπετο ἡ παροῦσα περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν πραγματεία, καὶ αὕτη ἀτελής ἐξίτηλος καὶ περὶ τὴν ὀρθογραφίαν χωλαίνουσα, ἀντιγραφεῖσα ὡς ἦν ἐφικτὸν κατὰ τὸ ,αψξε' ἔτος κατ' ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου. f. 2 continentur μαρτυρίαι quaedam παλαιῶν περὶ τοῦ συγγραφέως²⁾, f. 3 demum incipit liber de magistratibus περὶ ἐξουσιῶν· ἱερέας γενέσθαι (cf. p. 1, 2). neque id Lingen-

1) ubi tum asservabatur, quare hunc codicem Atheniensem appellabimus.

2) in horum testium numero Photius quoque est, qua re explicatur, unde nomen Lydi hauserit librarius in codice Caseolino non servatum; cf. Zachariae de Lingenthal loco supra p. VI laudato.

thaliū fugit, lectiones huius exemplaris proprias adeo consentire cum correcturis, quas O_2 manus intulit in codicem Caseolinum, ut proximum esset conicere, eundem virum et correxisse Parisinum et scripsisse exemplar Atheniense, quod etsi verum esse certis argumentis demonstrari non potest, tamen veri est quam simillimum. sic Hasius quoque librarium O_2 fuisse 'Graecum aliquem saeculi XVI vel XVII' ex scriptura collegerat (p. LXXIV); qua tamen minime impedimur, quominus correctorem ad s. XVIII relegemus. exempla consensus codicis Atheniensis et librarii O_2 a Caseolino dissentientium Lingenthal duo — nam in tertio quodam erravit — pro multis haec notavit:

p. 11, 18 ἐκείνου O , ἐκεῖνο O_2 *Ath.*

p. 17, 16 θυριούς O , θυρεούς O_2 *Ath.*

certissime autem eo demonstratur Atheniensem exscriptum esse ex ipso Caseolino, quod plurimas lacunas exhibet easque illis ipsis locis, quibus iam Fussii temporibus litterae codicis Caseolini vini madore deletae evanuerant. eius rei Zachariae exemplum affert hoc (infra p. 22, 3, quod inspicias velim): ἐπ' ἄκρον δὲ τοὺς δακτύλους . . . σφίγγον ἰμάντων ἐκατέρωθεν . . . τὸ ψάμα τοῦ ποδὸς ἐλκομένων ἐπὶ τὸ στη . . . των ἀλλήλοις καὶ διαδεσμώντων τὸν πόδα . . . δακτύλων ἔμπρὸς καὶ ἐξόπισθεν διαφαίνεσθαι . . . ὄλον δὲ τὸν πόδα τῇ περισκελιδι διαλάμπειν καμ . . . αὐτῆς ἐπὶ τὸν κάμπον οἶονεὶ τὸ πεδίον χρεῖ . . . ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου κτλ. talem consensum litterarum in utroque deficientium explicare nullo modo poteris, nisi sumas Atheniensem deductum esse e Caseolino iamiam magna ex parte pessum dato.

Desinit exemplar Rhallianum in verba ὅστε καὶ σύντονον ἐντρέχειαν οἱ τότε (p. 104, 24) languescente librarii studio eodem modo, quo correctoris O_2 indiligentia codicis folia 78^v—87^r (p. 119, 14—142, 21) et folia 90 sqq. (inde a p. 150, 2) praetermisit. sed ex iis, quae supersunt, Zachariae nonnullos locos affert, quibus Atheniensis codex discrepet a Caseolino eiusque correctore. qui si graviore essent, sententiam modo constitutam labefactarent: quare

singulos accuratius consideremus necesse est. sunt autem hi:

p. 1, 15 ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας *O*; ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῆς ἱστορίας *Ath.*, quae est coniectura e trivio arrepta librarii Atheniensis.

p. 53, 11 ἀπει *O*, ἀπειλή *O*₂, ἀπείη *Ath.*; hanc quoque pro emendatione habeo in locum aperte corruptum intrusa.

p. 9, 2 ἔτυχεν *O*, ἐτέλεσε *Ath.*; quam mutationem labente librarii memoria ortam esse arbitror.

p. 47, 10 ἀνδραβάται *O*, ἀνδραλλάται *Ath.*; nova lectio nata est e minuscula litterae β forma non satis intellecta.

p. 8, 8 υἱός *O*, υἱὸς θεοῦ *Ath.*; hoc loco iterum demonstratur, eum qui Rhallianum exemplar confecit, ante oculos habuisse Caseolinum ab *O*₂ correctum; additur enim ab *O*₂, id quod e Fussii editione sumere non potuit de Lingen-thal, item θεοῦ ad υἱός.

Quae cum ita sint, codex Caseolinus ut qui Atheniensis exemplaris sit archetypus, unicus nobis de libro περὶ ἀρχῶν testis audiendus est.

Iam vero videamus, nonne praeter integros codices alia habeamus subsidia, quibus partes quaedam operis Lydiani servatae nobis sint. nam libro de mensibus id accidisse scimus (v. eius editionem p. X), ut propter variam et multiplicem Lydi doctrinam singula capita transferrentur in codices medii aevi miscellaneos. sed hoc, quantum ego vidi, in opusculo περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν non plus semel factum est. invenitur enim in codice Parisino supplementi graeci 607 A saeculi X, quem edidit Max. Treu (*Excerpta anonymi Byzantini*, Progr. Ohlaviae 1880), f. 63^r tractatus quidam περὶ Ἰστρου τοῦ ποταμοῦ e variis pannis consutus; cuius verba f. 64^v οὗτος ὁ Ἰστρος — καλοῦσι πατριῶς exscripta esse e libro de mag. p. 120, 20 sqq. monui in praefatione libro περὶ μηνῶν praemissa p. XVIII. ipsum consensum huius auctoris, qui saeculo decimo Lydi opus in manibus habuit, cum Philadel-pheni verbis notavi in apparatu p. 121 subiecto.

Difficilior oritur quaestio, cum de alio consensus ge-

nere agitur, quod existere manifestum est inter librum περὶ ἀρχῶν et glossas quas vocamus *basilicon*. tribus enim saeculis post Iustiniani aevum Lydique obitum collectio nova iuris Romani, immo Byzantini, graeca lingua est instituta, quam τὰ Βασιλικὰ appellare consuevimus (Krumbacher l. s. p. 606). sed cum voces latinae in his basilicis obviae graecis illorum temporum hominibus in dies magis essent inauditae, vocabularia confecerunt iurisculti, quibus quae latina essent graece redderentur. haec glossaria primus typis mandavit Carolus Labbaeus, qui e variis codicibus manu scriptis collegit *Veteres glossas iuris verborum quae in Basilicis reperiuntur*, quas primum publici iuris fecit Parisiis anno 1606 in calce *Observationum et emendationum in synopsis basilicon*, iterum anno 1679 *Glossariis latino-graecis et graeco-latinis* in fine addidit; reliquas editiones enumeratas invenies ab H. Haupt, Mus. Rhen. 1879 XXXIV p. 507. quarum glossarum magna pars adeo consentit cum verbis a Lydo adhibitis, ut aut et Lydum et glossaria ex uno eodemque fonte hausisse, aut glossas e Lydo exscriptas esse necessarium sit. sed ut iudicium de ea re ipse ferre possis, glossarum notabiliorum subiungam conspectum:

αἴδες οἱ νοοί = Lyd. p. 36, 6.

ἀνδαβάται κατάφρακτοι = Lyd. p. 47, 10 (ἀνδραβάται O).

ἀντικένσορις ἀντιγραφεύς = Lyd. p. 115, 9.

βενεφικιάλιοι οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν *μεταράνων (l. βετρανών) τεταγμένοι = Lyd. p. 47, 16 (μετεράνων O lectione eodem modo depravata).

βετράνος τουτέστι τηρῶν: videas Lyd. p. 49, 7, ubi iuncti laudantur βετερανοὶ τρωνες.

ἐκσκευτάριοι ὑποδέκται τοῦ σίτου = Lyd. p. 101, 9 (ἐκσκευτάριοι O recte).

κάγκελλον ἀντὶ τοῦ δικτύσκον ὑποκοριστικῶς· ὅτι κάσσεις Ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι ἐκ (l. ἐπ') αὐτῶ ἔστηκότες· δύο δὲ οὔτοι μόνοι = Lyd. p. 125, 10 sqq.

κεσίτωρ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσθήμην οἶονεὶ τιμωρός = Lyd. p. 28, 17 ὁ μὲν γὰρ κναισίτωρ ζητητής ἐστὶν ἐπὶ χορήμασιν, ὁ δὲ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσθήμην ἐπ' ἐγκλήμασιν. ib. p. 28, 9 κναισίτωρ δὲ ὁ τιμωρός. haec glossa, nisi Lydi verbis explicetur, omnino non intellegitur.

κῆνσον καὶ ῥεγεστὰν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων ἀντὶ τοῦ ὑπογραφέως = Lyd. p. 85, 22 κῆνσον μὲν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων, ῥέγεστα δὲ <τῶν πραττομένων> λέγουσι, καὶ σκρῖβαν μὲν ἐκείνω ἀντὶ τοῦ ὑπογραφέα . . ὑπηρετεῖσθαι διώρισε. quo loco glossas haustas esse ex ipso Lydi opere, e glossario haustas non esse putabimus propter mentionem trium vocabulorum in unum redactam.

κιρκήτορες οἱ περὶ τοὺς μαχομένους περιϊόντες καὶ χορηγοῦντες ὄπλα αὐτῶν μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι = Lyd. p. 49, 5 (αὐτῶν, qua voce sententia turbatur, deest in O).

κλιβανάριοι ὀλοσίδηροι· κλίβανα γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τὰ σιδηρᾶ καλύματα καλοῦσι ἀντὶ τοῦ καλαμῆνα = Lyd. p. 48, 25 (κηλίβανα, quod verbum sibi finxit Lydus, et κηλάμινα — an κηλέμινα? — recte habet O).

κομενταρίσιοι τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ = Lyd. p. 90, 23. verba ὁ νόμος καλεῖ magis Lydi quam lexicographi stilo conveniunt.

κομενταρίσιοι οἱ νῦν χαρτουλάριοι οἱ ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦντες δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπλικιταρίων κουβικουλαρίων. κομενταρίσιος ὁ ὑπομνηματογράφος = Lyd. p. 93, 11 ἀπλικιτάριοι . . καὶ καβικουλάριοι (sic O, κλαβικουλάριοι corr. Fussius) . . ὑπασπίζουσι . . τοῖς κομμενταρισίοις, οὓς ὑπομνηματογράφους ἢ τάξις Ῥωμαίων ὀνόμασεν, . . (οἱ) ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦνται δίκαις. ea quae apud Lydum non leguntur οἱ νῦν χαρτουλάριοι postea addita esse ipsa voce νῦν demonstratur. notes verborum ordinem ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦν. δίκαις scriptori artem rhetoricam amplexo convenientem, a glossariorum sermone vulgari abhorrentem.

κουσπάτορες φυλακισταί· κούσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι = Lyd. p. 48, 1 (ξυλοπέδας O), qui hoc loco πο-

δοκάκας quoque commemorat, de quibus glossa est ποδοκάκη . . . παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσπος.

μάγιστρος ὄφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἦττον τῶν ἡγούμενων τῶν ἀνλικῶν καταλόγων διασημαίνει = Lyd. p. 80, 2 τὸ γὰρ μάγιστρος ὄφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἦττον (sic O, ἢ τὸν corr. Gu. Kroll.) ἡγούμενον τῶν ἀνλικῶν καταλόγων σημαίνει, ubi et Lydus et glossae eadem corruptela ἦττον laborant, glossae autem vocem ὄνομα e loco corrupto receperunt plane supervacaneam.

μάγκιψ ὁ τεχνίτης τοῦ δημῶδους ἄρτου = Lyd. p. 92, 12 οἱ τοῦ δημῶδους καὶ ἀνδραποδώδους ἄρτου δημιουργοί. cf. de mens p. 100, 21 τεχνῖται τοῦ ἀνδραποδώδους ἄρτου.¹⁾

ὀπτίονες αἰρετοὶ ἢ γραμματεῖς = Lyd. p. 47, 4.

πεκούνια χρήματα = Lyd. p. 24, 26.

ποστοῦμος ὁ μετὰ τὴν τελευταίην τεχθεὶς παῖς = Lyd. p. 26, 4.

πριμοισκρίνιοι οἱ πρῶτοι τῆς τάξεως = Lyd. p. 90, 21.

πριμοσκουτάριοι ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι προτέκτορες = Lyd. p. 48, 22 (προτικοκτ . . . O).

προβατοῖαι συστάσεις καὶ ἀποδείξεις = Lyd. p. 88, 18.

πρόκουλος ὁ μακρὰν τις (sic) τῆς πατρίδος γεννηθεὶς cf. Lyd. p. 26, 3.

ῥεγενδάριοι οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες = Lyd. p. 91, 1.

σέκρετον δικαστήριον cf. Lyd. p. 156, 15.

σκουβίτορες οἰονεὶ φύλακες ἄγρουνοι, οὓς πρῶτον μετὰ Ῥωμύλου Τιβέριος Καῖσαρ ἐξεῦρε = Lyd. p. 17, 24 (σκουβήτορες eandem formam insolitam habet O; πρῶτος μετὰ Ῥωμύλου recte O). vide glossam ἐξκουβίτορες τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάρχοντες φύλακες = Lyd. p. 21, 11.

1) nam et opusculum de mensibus in suum usum adhibuerunt hi lexicographi. cuius rei unum proferam exemplum: μαπαρίους . . . ὅτι εἰώθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ μάππα λέγεται· καὶ ταῦτα ἀναλαμβάνόμενα (l. -ρος) ὁ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένον (l. -ρος) ὡς σύνθημα εὐθύς τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε = Lyd. de mens. p. 6, 2. cum glossa μαῖουμᾶς conferas Lyd. de mens. p. 132, 20.

σκρινιάριοι οἱ χαρτοφύλακες . . . σκρίνιον δὲ δρυφακτικὴν λάρνακα καλοῦσι Ῥωμαῖοι = Lyd. p. 123, 14 (δρυφακτικὴν *O*, corr. Fussius).

σουβαῖτουβος ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. cf. Lyd. p. 72, 22 σουβαδιοῦβαν . . . ὑποβοηθόν.

τεμποραλία πρόσκαιρος, καὶ ἡ ἐμπρόθεσμος = Lyd. p. 71, 4 τεμποραλίας ἀντὶ τοῦ ἐμπροθέσμων. utroque loco suppleas δίκην vel δίκας.

τίτλος ἢ προγραφή τῶν ἀξιωματῶν = Lyd. p. 23, 1.

φλαμβουλάριοι ὧν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δόρατος φοινικᾷ ῥάκη ἐξήρτηται = Lyd. p. 49, 1 (ἐξήρτηντο *O*).

Quicumque hos locos accuratius perlustraverit, dubium non esse fatebitur, quin glossae illae exscriptae sint e libro Lydiano. immo hoc quoque affirmare poterimus, codicem Lydi, ex quo fluxerunt, quam proxime accessisse ad Caseolinum, quippe qui s. v. βενεφικιάλιοι eadem corruptela qua *O* laboraverit (μετερανῶν), tamen illo paullo meliorem fuisse, cum nonnullis locis lectionem genuinam servaverit (s. v. ἀνδαβάται, s. v. πριμοσκοντάριοι, s. v. σκρινιάριοι). neque mirum est, quod opere περὶ ἀρχῶν glossatores usi sunt; cur enim Lydi opus praeteriret lexicographus, qui vel ex martyrum actis hausit (s. v. Δάν)? itaque hae γλῶσσαι βασιλικῶν diserto nobis testimonio sunt, per medium aevum Constantinopoli librum *de magistratibus* a viris doctis esse lectitatum; cui rei hoc quoque convenit, quod Suidas, cum vocabulum ἀτραβατικαὶ explicaret in glossario, eodem modo Lydi libro περὶ ἀρχῶν (p. 21, 18) usus est, quo librum περὶ μηνῶν adhibuit (p. 133, 2) ad describendum *Μαιουμᾶν*.

Sed exacto Byzantinorum aevo novis quae sequebantur saeculis nulla Lydiani libri notitia videtur fuisse. primus in vitam eum revocavit librarius ille, qui anno 1765 Trapezunte τὸ παλαιὸν ἔλλειπές τε καὶ διεφθαρμένον βιβλίον invenit et descripsit. at denuo in oblivionem recidit Ioannes Philadelphenus, donec viginti annis post archetypum illud exemplar, quod interea Trapezunte Byzantium pervenerat, repertum est in bibliotheca Constan-

tini Morusi, qui id dono dedit Francogallorum legato G. A. de Choiseul-Gouffier (Hase p. LXI sqq.). a quo Parisiorum in urbem delatus codex post multa rerum discrimina primum editus est addita versione latina anno 1812 curante Ioanne Dominico Fuss (*Joannis Laurentii Lydi Philadelpheni de magistratibus reipublicae romanae libri tres nunc primum in lucem editi et versione notis indicibusque aucti a Joanne Dominico Fuss. Parisiis MDCCCXII*), cui editioni praefationem omni laude dignam praemisit Car. Ben. Hase (*Prologus in librum Joannis Lydi de magistratibus romanis, sive commentarius de Joanne Laurentio Philadelpheno Lydo eiusque scriptis*): huic libro quid debeamus facile aestimabit, qui quot locis Hasii memoria excitanda fuerit, perpendet. ipse Fussius prooemium, quo consilium editionis exponeret, scripsit paucis verbis absolutum, quorum haec est summa: 'prima mihi cura fuit, textum, quoad fieri posset, integrum tradere. huic ingrattissimo muneri pro viribus satisfacere cupiens, investigandis literarum reliquiis, comparando et coniectando plurimum temporis insumsi: quo quidem id assecutus sum, ut nonnisi paucissima omiserim aut manca reliquerim, neque tamen, quod maxime cavendum putabam, temere quidquam in textum receperim. nec minorem curam textus emendationi impendi, multo difficiliori, tum quod uno tantum codice utebar, tum quod orationis distinctionem aut nullam aut perversam plerumque reperiebam. vitia autem multiplicis generis passim tot occurrebant, ut sicubi sive mendam non deprehendero, sive minus recte emendavero, vel propter corrigendorum ingentem copiam ab aequis lectoribus veniam sperare ausim.' atque hanc veniam Fussio quivis facile concedet, qui suis oculis miseram codicis Caseolini condicionem contemplatus erit: immo admiratione dignus est, qui tot tantisque difficultatibus impeditus in Lydi verbis restituendis tantum profecerit. sed cum editori emendationes ipsi editioni insertae — quas infra littera *F* notavi — non sufficerent, paullo post corollarium quoddam composuit, cui inscripsit

J. D. Fuss ad Carolum Benedictum Hase epistola, in qua Joannis Laurentii Lydi de magistratibus reipublicae romanae opusculi textus et versio emendantur, loci difficiliore illustrantur (Leodii 1820). haud rarae in eo libello inveniuntur emendationes, quas inter notas criticas recepi, ubi eas prolatas invenies additis *F ep* litteris.

Ei qui post Fussium ad edendum Lydi reliquias se accinxit, Immanuelem Bekkerum dico (in *Corpore scriptorum historiae Byzantinae, Ioanne Lydo*, Bonnae 1837 p. 119 sqq.), haec Fussii epistula nota non erat, quo factum est, ut ipse saepius de suo eandem, quam *F ep*, proferret correcturam. omnino autem Bekkeri recensio, qualis illius ratio in scriptoribus edendis erat, haud ita multum ultra Fussium progressa est in emendandis restituendisve verbis Lydianis. quam secure enim ille rem gesserit, vel ex eo elucet, quod versionem latinam integram desumpsit ex editione principe, ne iis quidem locis mutatam, quibus ipse emendatione aliqua in graecum textum recepta novam sententiam constituit. neque tamen infitias eo coniecturis Bekkerianis — quas littera *B* signavi — compluribus locis veram lectionem restitutam esse, quam Fussius desperatam reliquerat.

Nemo autem mirabitur factum esse his duabus editionibus, Fussiana atque Bekkeriana, ut in dies cresceret virorum doctorum studium in Ioanne Philadelpheno eiusque scriptis collocatum. itaque plurimi homines tam philologi quam iuris consulti inde ab initio saeculi XIX dissertationibus suis cum restituendis tum interpretandis verbis Lydianis operam dederunt. sed singulos hoc loco enumerare longum est. unum tamen moneam, neminem, quicumque altius in hoc studium descenderit, non dubitasse, num omnes lectiones codicis Caseolini ita traditae essent ab editoribus, ut firmo fundamento uteremur disserentes de Lydiano opere περί ἀρχῶν: quare nova editione opus esse videbatur.

Itaque cum ego ad hunc librum denuo edendum adirem, primum erat, ut lectiones codicis *O* quam diligen-

tissime et accuratissime enotarem. quod cum facere coepissem, mox intellexi tam difficilem esse huius exemplaris lectionem temporis iniquitate corrupti, ut se nullo loco errasse pro certo affirmare nemo, qui quidem sapiat, possit. sic ego quoque, ut quondam Fussius, lectoris benevoli veniam peto, sicubi litterarum vestigia perscrutatus verum non ero assecutus. sed correxi quoque centum fere locos, quibus corruptela inerat eo exorta, quod quid in *O* fuisset, recte antea intellectum non erat. omnes vero eiusmodi correcturas in apparatu enotare necesse non videbatur, immo hoc praefationis loco lectorem monuisse satis habui, ubicumque dissentio a Fussii editione nullo explicationis verbo addito, id me fecisse nixum lectione codicis *O* genuina nunc demum in lucem revocata. quomodo vero litteras signaverim in codice hodie evanidas, quas Fussius agnoverit quasque non agnoverit, supra dixi p. XV.

At non solius Caseolini auxilio adiutus a Fussii Bekkerique sententia recessi, sed pluribus etiam locis verborum contextum ab illis, ut erat, relictum corrigere studui. qua in re librarii *O* indolem respexi, quae qualis fuerit, ex Hasii commentario supra (p. XV) allato intelleximus. cum enim ille neque in grammaticis neque in orthographicis rebus sibi constitisset, et omissis singulis verbis saepissime peccasset, latissimus emendatori campus patebat. utque a mendis omittendo ortis incipiam, lacunas tali modo natas plures indicavi, quas pro meo ingenio explere temptavi, additis, ut supplementa possent cognosci, uncis angulatis < >.

Iam de Ioannis Philadelpheni et orthographica et grammatica ratione pauca erunt dicenda. qua in re ita a se ipsum dissentire modo diximus codicem Caseolinum, ut eum pro duce non nisi perraro habere possimus. atque si prius ad scribendi rationem nos convertimus, in graecis quidem vocabulis scribendis quomodo Lydi aetate egerint viri docti, haud ignoramus, quare eas quae ab illorum norma discrepant lectiones, facili opera cognoscere atque corrigere possumus; quin etiam eas, quas e Byzantinorum

mutata pronuntiatione, Itacismum dico similia, exortas esse manifesto videbam, in apparatus singulis paginis subiunctum non recepi nisi eis locis, de quibus quomodo corrigi deberent, poterat dubitari. tali modo p. 1, 9 *πραγματίας* *O* pro *πραγματείας*, p. 4, 12 *συγκλιτικοί* *O* pro *συγκλητικοί*, p. 5, 7 *τηρόνων* *O* pro *τιρώνων*, p. 6, 16 *πολεμηταῖον* *O* pro *πολεμητέον* non enotavi, sed p. 9, 27 *τὸν νόμον* extare in *O* addidi, cum haec lectio primo oculorum aspectui placere posset, licet accuratius intuenti emendatio *τῶν νόμων* necessaria videatur. praeterea saepius a librario Caseolino recessi in ponenda *ν* littera quae vocatur *ἐφελκυστική*, quam ad nostram consuetudinem ante vocalem et in pausa posui, reliquis locis omisi; itemque in addendis apicibus et spiritibus non illum secutus sum, sed nostrates. in diiungendis denique enuntiatis uberius distinctionibus, quam vulgo philologis licet, usus sum; neque id temere feci, sed quia necessarium ducebam in Lydi verbis obscuris interdum et admodum intricatis, quae singulis enuntiatorum partibus non discretis intellegi omnino non possunt.

At difficilior quaestio est de voculis latinis, quas Ioannes in suum usum transtulit. in horum scriptura constituenda cum aliis libris multum adiuvamur tum dissertatione Turicensi, quam Theodorus Eckinger anno 1892 conscripsit *Die Orthographie lateinischer Wörter in griechischen Inschriften*: leges enim ab illo statutas sequi nobis licet, ubicumque inconstantia codicis Caseolini normam scribendi non suppeditat. tali modo, ut unum proferam exemplum, cum librarius nullo loco sibi constiterit in exarandis casibus obliquis latinorum nominum in *or*, *ōris* desinentium, modo *πραίτωρα* modo *πραίτορα* exhibens, Eckingerum (p. 51) secutus omnibus locis littera *ω* spreta vocalem brevem restitui. ubi vero non una sola eiusdem vocis latinae forma poni potuit, quippe quae Eckingero teste apud varios Graecos varie scriberetur, eam lectionem praetuli, quae saepius in codice Caseolino reperiebatur, verbi causa *Δομιτιανός* (ita *O* p. 51, 16 75, 13 110, 23),

non Δομετιανός scripsi (ut *O* p. 74, 22 110, 15). reliqui sunt loci, quibus neque codicis *O* lectionibus neque Eckingeri libro ulla lex data erat: his eam semper verborum contextui formam inserui, quae quam proxime distaret a Latinorum scriptura. eius generis est Romanorum *nomenclator* graece redditus per *νωμενκλάτωρ* (p. 93, 18 *νωμεν . . ατορες* duabus tantum litteris evanidis, unde hanc nominis formam reliquis locis restitui), *νωμενκνλάτωρ* (p. 93, 22), *νωμενκολάτωρ* (p. 107, 12). qua in re minime sum nescius, et Latinorum nonnullos scripsisse *nomenclator* (Georges *Lexikon der lat. Wortformen* s. v.) et in *glossis* illis *veteribus verborum iuris* inveniri *νομεγκουλάτωρ*. sed *νωμενκλάτωρ* ideo praetuli, quia Lydus ut qui intimam linguae latinae notionem affectaret, in scribendis Romanorum vocibus artius se ad Latinorum orthographiam videtur applicasse quam reliqui Graeci; ita semper *πρίγκειψ* scripsit (v. c. p. 100, 5), non *πρίγκιψ*, p. 38, 15 *καλένδαις*, non *καλάνδαις* (Eckinger p. 18). ceterum moneam, me, ubicumque lectio in codice *O* tradita defendebatur aliorum scriptorum testimoniis neque tamen stare poterat, cum non conveniret reliquo usui Lydiano, scripsisse in apparatu *mutavi*, non scripsisse *correxi*.

Atque haec satis dicta sint de scribendi ratione Lydiana; iam ad eiusdem usum loquendi transeamus, qui et ipse multis locis turpiter iacet. cum vero tres ut ita dicam gradus habeamus, per quos traditio Lydiana ad nos descenderit, nempe autographum a Philadelpheno anno 554 scriptum, archetypum codicis *O* saeculo VII exortum, codicem Caseolinum anno fere millesimo exaratum, difficilium est diiudicatu, quasnam lectiones a solita dictione alienas Caseolino, quas archetypo, quas ipsi Lydo vindicemus. nulla enim causa est, cur hunc scriptorem in componendis verbis et struendis enuntiatis omnino numquam errasse sumamus, quippe cui Photius (v. supra p. XI) expressis verbis tribuat τὸ χαμαιπειτὲς καὶ παρεωραμένον καὶ μηδὲν ἔχον τῶν ἐκ τριόδου πλέον, quo τὸ ἐς τὸ ἡττικισμένον ἀνηγμένον studium turpiter foedetur. quae non solum ad

illius stilum quadrant, sed ad artem quoque grammaticam; ita ut Photii verbis paulisper immutatis affirmare possimus, studuisse quidem Ioannem Attice loquentium τῇ τέχνῃ, sed nequaquam omnibus locis eam assecutum formas addidisse sermonis illorum temporum cotidiani. quae si vera sunt, non omnes ἀνωμαλίας in codice Caseolino obvias librario deberi censebimus, sed e parte eas ipsi Lydo tribuemus. cum vero ad hunc diem certam normam non habeamus, qua qui σολοικισμοὶ saeculi sexti¹⁾, qui sint decimi, accurate dirimatur, in eiusmodi distributione editoris arbitrium aliquatenus dominari certum est: quare nimiam fiduciam non habeo, me omnibus locis verum invenisse, sed hoc tantum spero fore, ut erroribus meis alii quoque ad indagandam veritatem impellantur. omnino autem rem ita egi, ut eas lectiones sermoni vulgari proprias, quas saeculo sexto iam extitisse constat, tamquam ab auctore profectas relinquerem intemeratas, eas vero, quae posteriorem saperent aetatem, pro interpolatis haberem. iam hanc meam rationem exemplis illustrabo. ac primum quidem nonnullas lectiones proferam, quibus ipsum Lydum ex Atticistarum cothurno descendisse ad sermonem vulgarem putaverim. harum pleraeque item leguntur apud eos scriptores, qui primi orationem cotidianam libris scriptis intulerunt, auctores dico Novi Foederis, quorum graecitatem optime illustravit Frid. Blass (*Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch*, edit. alt.); quare eum saepius in his quae iam sequuntur testem citabo.

ed. p. 13, 10 ῥεραβδωμένος O. reduplicatio insolita, quam iam Boissonadius, id quod in editione monui, defendit. v. Blass p. 40, 6.

1) quorum ipse Lydus plures affert: p. 14, 14 τοῦφα (de hoc vocabulo dixit I. G. Kempf, Romanorum sermonis castrensium reliquiae, Ann. phil. suppl. XXVI p. 368), p. 21, 23 παραγαύδης, p. 26, 22 Ζικῆς, p. 59, 5 σημένα, p. 64, 16 περσίκιον, p. 69, 1 μαντίον, p. 69, 21 καρτάλαμον, p. 70, 6 καλαμάριον, p. 88, 24 πριβατωρία, p. 107, 1 ἀδσηκρήτις, p. 155, 25 σανδόνας. quae mihi enotanda esse duxi, ut grammaticis nostris materiam praeberem fortasse haud ingratam.

p. 11, 16 21, 25 λεξογράφος O, λεξικογράφος coni. Bekker, λεξιγράφος L. Dindorf. ego codicis lectionem duobus locis obviam retinui, et quia vox ad analogiam σιλλογράφος ιστοριογράφος aliorum videtur conformata, et quia, id quod ipse Dindorf monuit, in Procli schol. Hes. Op. 631 item recurrit λεξογράφος (v. Poet. min. gr. ed. Gaisford II 362).

p. 24, 9 ἀνερχθεισῶν O. Blass l. s. p. 39, 2: *Das syllabische Augment (ist) . . . bei ἀνοίγω . . . zwar geblieben, hat sich aber, weil unverstanden, in die Modi . . . eingedrängt.*

p. 34, 8 θάτερος O. quod non in ἕτερος mutavi, quia θάτερον iam Luciano notum fuisse constat e Pseudologo. 29.

p. 35, 8 τογατηφόρος O, quod Fussius in suspicionem vocavit; sed insolitae formae causa fuit vox similis χλαμυδηφόρος.

p. 105, 24 παριστᾶν O, 169, 22 ἀνιστᾶν O. de verbo ἰστιάω usurpato pro ἴστημι v. Blass p. 50.

p. 113, 6 ἓνα καὶ εἰκοστὸν O, ut πεντεκαιδέκατος Blass p. 36.

p. 114, 17 ἐτέρων δύο μόνων O (hoc loco et aliis). vide Blass ib.

p. 120, 14 μετὰ Ῥοδανὸν O, cum Rhodano. hoc loco aliisque (v. c. 155, 8 μετὰ τὸν Ἑρμον, 164, 10 μετὰ θεὸν) accusativus casus post μετὰ eadem vi usurpatur, qua veteres adhibebant genetivum. qui usus cum saepius repariatur e corruptela codicis explicari non potest.

p. 123, 21 φίλτρας O, φίλτρα scripsi. sed nunc dubius haereo, nam fortasse de metaplasmo cogitandum est, ita quidem, ut pluralem numerum φίλτρα pro singulari habuerint et inde denuo pluralem deduxerint recentiores Graeci.

p. 132, 8 οὐ γὰρ ἂν τις ἐπιδείξει O. optativus modus, quem fortasse exspectas, necessarius non est; Blass p. 210.

p. 135, 9 141, 23 πείθειν cum dativo habet O' (persuadere alicui), cui lectioni non tam librarii neglegentia quam auctoris videtur inesse, qui hanc φράσιν sibi finxerit e passivo πείθεσθαι τιμ (oboedire alicui).

p. 146, 5 al. *ἐν* cum dativo *O* pro *εἰς* coniuncto cum accusativo casu; ita veteres *ἐν* et *εἰς* saepissime inter se commutasse docet Blass p. 124.

p. 148, 8 *ἐξοιδημένος O, ἐξωδημένος* Fussius. vide, an necessario, cum hebeti loquendi sensui fortasse *ἐ* in *ἐξοιδημένος* pro augmento fuerit.

p. 160, 25 168, 7 *ἀμύνην O* pro *ἄμνηαν*, quod bis corrigere ausus non sum; e contrario p. 40, 8 *ἦτας* scripsit Lydus.

p. 166, 6 *στομυλοτέρως O, v. περισσοτέρως* Blass 35.

Quibus locis omnibus lectionem codicis *O* meam feci, quia tales *σολοικισμὸς* saeculo sexto libenter tribuerim. iam vero unum exemplum afferam, ut videas, quales sint lectiones, quas cum s. X. ortas putem, reiecerim. p. 22, 8 pro *ἔμπροσθεν* legitur in codice *ἐμπρός*. hoc vocabulum Neograecis usitatissimum esse, haud nescio, tamen *ἔμπροσθεν* scripsi cum Fussio, quia aliis locis hoc genuinum veterum vocabulum legitur (v. c. p. 169, 5). cuius generis errores sunt plurimi.

Sed haec suffecisse putaverim ad probandam rationem, quam in adhibendis codicis Caseolini lectionibus sum secutus. de reliquis subsidiis, quae ad restituenda verba Lydiana prompta sunt, brevis ero; neque enim sunt maioris momenti. correctoris *O*₂ lectiones nullius codicis auctoritate nixas XVIII. demum saeculo deberi supra diximus (p. XVIII), quare de his recentibus docti cuiusdam Graeculi coniecturis severum examen institui. quo facto gravissimas, quibus quidem verba corrupta certe corrigantur, in textum recepi; nonnullas praeterea speciosiores, de quibus fortasse potest cogitari, in apparatus relegavi, reliquas omnino neglexi. nec magis lectionem codicis Atheniensis, quippe qui exemplar admodum recens ipsius Caseolini esset (p. XIX), in editione mea curavi. *glossis basilicon* lectionem archetypi Lydiani saepius servatam esse monui (p. XXIII). sed cum hi loci in Caseolino corrupti iam pridem virorum doctorum sagacitate essent emendati, glossas illas in apparatu critico non protuli, quoniam id sine

ampliore verborum copia fieri non potuit. Parisini denique codicis suppl. gr. 607 A, testis minime spernendi, lectionem suo loco adieci (p. 121, 3, v. supra p. XIX), itemque, ubi aliorum auctorum verba a Ioanne proferuntur, eorum librorum lectiones apposui, ut de ratione, quam secuti talia et Philadelphenus afferret et Caseolinus servasset, iudicium ferri posset (v. c. Aristophanis p. 15, 22, Euripidis p. 148, 18 155, 3, Sophoclis p. 9, 25). praeterea paucis verbis moneam, virorum quoque doctorum, qui post repertum codicem Caseolinum artem criticam in libro de magistratibus exercuerunt, emendationes in editione proferri: quorum primos nomino Fussium et Bekkerum editores, deinde Ludovicum Dindorf, qui in Henrici Stephani Thesauro graecae linguae denuo recensendo compluribus locis menda Lydiana tetigit (quas correcturas in apparatu nomine tantum eius notatas reperies, nam in Thesauro sub voce emendata evoluta facile inveniuntur), tum Langium Osannum Reuversium, qui locum notissimum de comoedia (I 40) ipsis nostris diebus in Hermannii Reichii libro qui inscribitur *Mimus saepius laudatum* dedita opera illustraverunt (p. 41, 11 sqq.). sed tot sunt qui locis interdum satis reconditis operis de magistratibus verba corrupta sanare studuerunt, ut ne quos praetermiserim valde verear; tamen si tale quid acciderit, lectores negligentiam meam benigne excusaturos esse spero reputantes, pretium temporis in quaerendis coniecturis consumpti inventis non semper aequari. paucas praeterea huius generis dissertationes, quamvis inscriptiones noverim, ipsas tamen nullo modo assequi potui; inter has est Crameri *supplementum ad B. Briss opus de verborum significatione* (Kiliae 1813), laudatum a Fussio in epistula p. 34.

Sed priusquam a verborum contextu, qualis in editione constitutus est, decedam, paucos locos breviter percenseam, qui vel defensore vel interprete egere mihi videantur. sunt autem hi:

p. 2, 1 locum obscuriorem latine ita reddam: *quare ne quis me, quid quondam tradiderim, ignorare iudicet,*

nisi forte a certa ratione dissentientia praestaturus laudem in convicium mutare cupiat.

p. 8, 6 Lydi verba sic intellego: *is autem Aeneas erat, quem propter venustatem et robur corporis maioris cuiusdam quam hominis filium esse putabant.*

p. 11, 25 legitur, *Quirinum a Curibus* deducendum esse: quamvis id a veterum doctrina abhorreat, error tamen non a librario, sed ab ipso Lydo commissus est, qui duas grammaticorum etymologias miscuit: *Quirites a Curibus* (Serv. Aen. VII 710), *Quirinus a curi*, Sabinorum hasta (Macr. Sat. I 9, 16). quare ne ipsum auctorem corrigamus cavendum est.

p. 14, 22 δὲ κουριῶνας O, δεκουριῶν O in margine. in Paterni tactici verbis δεκουριῶνας scribendum esse eam ob rem putaveram, quod nobis traditur, illos eosdem fuisse atque peditum centuriones, unde eos Paterno equitum praepositos fuisse conieceram, qui decuriones appellantur. aliam explicandi viam, quae nunc magis placet, ingressus est Kuebler apud Pauly-Wissowam (IV 1837), qui δὲ κουριῶνας retinet: *Curia ist . . für das Heer gleichbedeutend mit centuria, und darauf mag es beruhen, dass Paternus bei Laur. Lyd. de mag. I 9 und Paul. p. 49 centurio und curio gleichsetzen und dass Dionys (II 7) curiones übersetzt φρατολαρχοὶ καὶ λοχαγοί.*

p. 15, 17 ἐν τοῖς περὶ μηνῶν . . τεθεῖσιν O, συντεθεῖσιν coni. Gu. Kroll. haud necessario: sunt enim τὰ ἐν γράμμασι τεθέντα (Plat. Leges VII p. 793 B).

p. 17, 19 γλοβᾶρε τὸ ἐκδεῖραι O, ubi *glubere* dicendum erat. sed cave hoc mutes: eiusmodi errores Philadelpheno familiares sunt.

p. 18, 16 ἀττήνσους O, ἀκκήνσους, quod sensus postulat, Fussius coniciebat. sed re vera Lydum ἀττήνσους scripsisse demonstratur eo, quod inter se coniunguntur ἀττήνσιων (p. 18, 11) et ἀττήνσους. ceterum monere licet, totam hanc paragraphum 13 postea a Lydo textui esse insertam. hoc inde concludo, quod subiectum verbi παρα-

δέδωκε in prima paragrapho 14 positi ὁ Ῥωμύλος est qui commemoratur in fine paragraphi 12.

p. 18, 25 extremam paginam vertas: *nihil nisi coronam rex retinuit magistro equitum non concessam, (quam tamquam) privilegium nullius alius heri ipsi sibi (servavit).*

p. 19, 8 καὶ μάλλον, quod scripsi pro ἢ μάλλον O, germanice vertam *auch wohl*; nam μάλλον Lydo interdum idem esse quod nostratibus vocem *wohl* pluribus locis demonstratur, v. c. p. 17, 12 καὶ πανάληθες μάλλον ἔστι. cf. Blass p. 144.

p. 21, 18 ἀτραβαττικός O. ne scribam ἀτραβατικός formam vulgarem, impediatur verbis appositis ὠνόμαζον . . ἐκ τοῦ χρόματος, unde apparet, Lydum eam voculam derivasse ab *ater* et βάπτω, ita ut esset ἀτραβατικός.

p. 24, 10 τοῦ μείζονος significare videtur *nobilioris*, ut p. 116, 8 τῆς μείζονος Ῥώμης.

p. 26, 14 πειναγύιος (Πινάριος F) δὲ ὁ πειων (πειωνῶν F) καὶ σιτάτης ὁ εὐῆλιξ καὶ φαῦστος καὶ φλάβιος ὁ εὔνους O. in quibus Πεινάριος retinui, quia ἀπὸ τοῦ πειωνῶν id nomen derivatur: vulgata enim fabula Pinarii sero ad Herculis cenam venerunt (*extis adesit* Liv. I 7, 13). pro σιτάτης scripsi Σιτέιος cum litterarum ductui melius conveniens quam Fussii Βάλης tum eo commendatum, quod in *Tractatu de praenominibus*, quem in calce Valerii Maximi vulgo edunt, c. III iuncti leguntur: *Stattus a stabilitate, Faustus a favore praenomina ceperunt.* quamquam et Lydus et huius tractatus auctor anonymus ad unum eundemque fontem redeant, in explicandis tamen praenominibus inter se discrepant: quare post Φαῦστος, quod proximum erat, ὁ εὐδαίμων inserere non dubitavi. alio modo rem gerere possis, si in sequentibus deleas καὶ Φλάβιος, ita ut restent Φαῦστος ὁ εὔνους = *Faustus a favore.* sed hoc ut est violentius, ita minus placet.

p. 27, 12 μετὰ τούτους in Iunii Gracchani verbis referenda sunt ad Romulum et Numam Pompilium, quorum mentionem apud Gracchanum obviam non exscripsit Lydus. qua re intellecta mutare noli.

p. 32, 11 εἰ . . πρὸ πάσης τάξεως τὴν μητέρα-περιπτύξη-

ται: *si prius non magistratus* — quod facere debebat — *sed matrem salutasset.* si ita vertas, Bekkeri coniecturam πρὸ πάσης πράξεως mecum spernes.

p. 32, 21 μήποτε ex Bekkeri sententia restitutum hoc loco sensum habet *fortasse*; v. Steph. Thes. V 1008.

p. 33, 14 ῥάβδον ἐξηρητημένην ἤνλιας O, ῥάβδου ἐξηρητημένην ἤνλιαν coni. F. sed coniectura opus non est, dummodo vertas *manubrium lora pendentia habens.*

p. 34, 6 ut intellegas quid hae βροῦται sint (Germanorum *Braut*), inspicias G. Gundermanni dissertationes (Klugii *Ztschr. für deutsche Wortforschung* I 1901 p. 240 sqq., Woelfflini *Arch. für Lexicogr.* XII p. 411).

p. 37, 2 διατεθέντα O aperte corruptum; διατιθέναι scripsi ut esset infinitivus finalis (Blass p. 227) pendens e προιστάμενον: *praepositum, ut regeret.*

p. 41, 11 τό τετίνιος O, τότε Τιτίνιος scribendum esse in propatulo est. quo facilius huius τότε initio novae paragraphi positi relationem invenias, intellegas necesse est eodem modo quo supra p. 18, 16 nonnulla eorum quae praecedunt postea a Lydo esse intrusa: referendum enim est τότε ad verba ἀνδιππάρχης προεχειρίσθησαν p. 40, 19, ita ut Titinium vixisse Ἀννίβου ἐνσκήψαντος τῇ Ἰταλίᾳ dicat Lydus, qui illum bello Punico secundo fabulam docuisse legerit. haec notitia fortasse in definienda Titinii vera aetate alicuius pretii erit (v. Schanz, *Gesch. d. röm. Litt.* I² p. 102). praeterea moneam illud τότε nullo modo referri posse ad eam quae proxime antecedit institutionem censurae, nam eam Ioannes Appii Claudii temporibus factam esse putavit (v. p. 44, 11).

p. 42, 6 πυθαγόρων O, unde μυθηγόρων scripsi. quod vocabulum quamvis aliis locis non occurrat, tamen inseramus necesse est, quia vocem aliquam a μῦθος deductam desideramus; fabulae enim comicae Lydo μῦθοι sunt (p. 41, 11 μῦθον ἐπεδείξατο). quae conicere possis μιμηγόρων μιμολόγων alia latius recedunt a litteris traditis.

p. 42, 18 Τοῦρνος nomen quod est in O tangere noli, v. Schanz l. s. II 2 p. 164.

p. 43, 11 *vertas: Philoxenus dixit: 'nepos etiam dissolutus, quod et ipsum tropice est accipiendum.'* et quantum ad cognoscendam originem (*θεωρίαν*), fortasse Graecis (h. e. *Philoxeno*) concedendum est, *Romanos τὸν σκορπίον nepam vocare, tamquam pedibus privatum.*

p. 48, 2 *πεδῶν O, ποδῶν coni. B. sed πεδῶν hoc loco latina vox pedum est.*

p. 48, 25 *κηλίβανα O. quod in κλίβανα corrigere noli: finxit enim consulto Ioannes hanc formam, ut eam a celandi verbo deduceret.*

p. 49, 21 *Κλαυδιανὸς ὁ Παφλαγῶν* (vel potius *παμφλαγῶν*, ut tunc pronuntiabant) *O. ne omnia quae de hoc poetae celeberrimi ἐθνικῶ̃ prolata sunt a viris doctis (v. Th. Birt in editione Claudiani p. IV), repetam, breviter dicam, quid ipse Birtium secutus sentiam: ὁ Παφλαγῶν convicium est eiusdem generis cuius infra ὁ Λαιστρυγῶν (p. 151, 5), exortum ex Aristophanis Equitibus (v. 2 al.) et per saecula in rhetorum scholis propagatum eodem modo, quo Phalaris Busiris Sardanapalus (p. 148, 25) similia. ut autem Claudianum ita increparet, et alias et hanc causam habuit homo Byzantinus, quod ille Stiliconem laudaverat, virum postea proditionis accusatum ab aulicis Byzantinis capitisque damnatum (Th. Mommsen Herm. XXXVIII 1903 p. 109).*

p. 54, 24 *τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀπήγετο: moribus eius seducebatur h. e. corrumpebatur.*

p. 61, 10 *ἀλλὰ καὶ προίφεκτος προαιτωρίων*: ita sententiam maneam explevi; praecedit enim οὐ μόνον γὰρ λέγεται *προίφεκτος προαιτωρίου* et antea dictum erat, *τὴν αὐλήν* non solum singulari numero *προαιτώριον*, sed etiam plurali dici. *προαιτωρίων* autem *προίφεκτος* Latinorum est *praefectus praetoriarum* scil. *cohortium*, quod ipse Lydus confirmat dicens *ἡγεμῶν τῶν προαιτωριανῶν, ὑπακουομένον ταγμάτων.*

p. 65, 7 *Μυσίαν* scripsit *O* (itemque p. 119, 23 121, 13 128, 8), cum *Μοισίαν* in animo habuisset Lydus. sed illud mutare noli, nam Dioni quoque Cassio Moesia est *Μυσία ἢ ἐν Εὐρώπῃ* (XLIX 36).

p. 70, 25 ita accipio: *lex erat . . ut qui ex sententia summi magistratus in provinciis iudicia ferrent, si provocatio esset facta, causas secundum legem de provocatione latam intra statutum tempus ad summum magistratum mitterent; qui vero in iudiciis urbanis (ἀρχαιοτικῶν ad urbem principalem pertinentibus) ex horum iudiciorum sententia, ad imperatorem.*

p. 73, 19 ἀμισσιωνάλιος O. est *admissionalis*, correctura opus non est. vide Thes. ling. lat. I 748.

p. 75, 2 παρὰ τοῖς τῶν ὅπλων στρατεύμασιν O. ne quid mutetur, subaudiatur quod oppositum est τὰ ἀντικαῖα στρατεύματα (v. p. 78, 21).

p. 82, 1 veritas: *eos fama sola ferri arguens; neque enim tales sunt, quales fama praedicat.*

p. 85, 22 κῆνσον ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων O, ἀρχείων coni. B. sed dictae sunt ἀρχαῖα pecuniae, quas nos vulgari sermone *capitalia* vocamus.

p. 93, 4 haec subesse verbis obscuris putaverim: *reliquos ordines ad eparchiam pertinere cognosci potest e codicillis ex aula de eis profectis, qui de variis titulis (ordinum aulae subiectorum) loquuntur, de illis vero silent.* quoniam de eis siletur, ad aulam non pertinent; quae ad aulam non pertinent, eparcho sunt.

p. 98, 3 ῥέκινον quod in O corruptum legitur, mutavi in ῥεκινῶτον. an forte scribendum ῥέκαντον (ἀποχῆς εἶδος gloss.)? —

p. 103, 1 μονόμισσα O, μανούμισσα coni. F, qui non intellexit Lydo priorem huius vocis partem μόνος esse; pergit enim hanc esse τὴν καθάπαξ ἀνάπαυλαν.

p. 135, 3 verba ut nunc leguntur ita intellego: *irata tamen Fortuna commodo administrationis se prospecturam esse simulans nervos reipublicae solvit.*

p. 141, 26 διεσῶρη λαλούμενά τε καὶ τυπούμενα καὶ ἐπλῶς ἡρτημένα: *trahebantur tam omni genere actionum — et colloquiis et epistulis (τυποῦν sigillum epistulae imprimere) — quam eo quod nulla arte adhibita in suspenso relinquebantur.*

p. 148, 10 μαξιλλοπλουμάκιον O. ego non cum Fussio

fácio, qui hanc vocem non satis intellectam temere mutat. recte autem Ch. Diehl vertisse videtur *aux lourdes mâchoires*, nam πλοῦμος Byzantinis pro *plumbo* dicitur, ita ut μαξιλλοπλουμάκιος sit *homo plumbearum maxillarum*.

p. 148, 16 περιηχηθεῖς κτλ: *nam cum illam infernalem larvam chorus circumsonuisset, dictum esse ab Euripide eqs.* — ib. v. 20 οὐδὲν κοινόν, οὐδὲν μέσον, ἀλλ' ἑπαρχος .. χρηματίζων: *non communem, non medium, sed (summum) titulum habens eparchi.*

p. 149, 13 voce ἀπόπτον quam restitui indicatur Petronii gemmas propter pulchritudinem et pretium e privatorum hominum oculis fuisse remotas.

p. 150, 5 ὁ δὲ Πετρώνιος τῆς οἰκείας περιουσίας πρῶτον ὀρῶν τὸν θεόν. haec una dictio e duabus conflata est: aut enim erat dicendum ὁ δὲ Π. πρῶτον ὀρῶν τὸν θεόν, aut ὁ δὲ Π. τῆς οἰκείας περιουσίας πρότερον ὀρῶν τὸν θεόν.

p. 151, 11 Νόμον consulto a maiuscula littera incipere iussi, quia rectius egissent editores, si observato sententiarum nexu ante Νόμον paragraphi initium statuissent (v. p. 158, 26).

p. 152, 6 ἐξάλιον, quod in ἐξάλιρον mutavit, O. ἐξ-αλεύρου scripsi ut esset quod sensus postulat *tritico con-situm*. exempla adiectivorum ab ἐξ- incipientium et abundantiam significantium affero ἐξάιμων ἔξοινος ἔξυγρος.

p. 152, 12 πρὸς τὸ χρεῖῳδες ὑπὸ τῶν κοινῶν γενομένη: *sumptus factus ab aerariis singularum civitatum necessitate coactis.*

p. 164, 14 το . . . παν O, τό[δε τὸ] πᾶν supplevi dictionem philosophorum Lydo notissimam, cf. de ost. p. 109, 13 Wachsm.²: τόδε τὸ πᾶν. simili modo de mens. p. 57, 15, ubi ego τὸ δὲ πᾶν scripseram et Gu. Kroll (*Berl. philol. Wochenschr.* 1899 p. 613) τὸ δὲ πᾶν coniecerat, scribendum esse patet τόδε <τὸ> πᾶν.

p. 166, 23 veritas: *iamque Speciosus artificium id esse intellegens eo, quod saepius iterabatur eqs.*

sed iam me contineam uberius de Lydi verbis re-

stituendis disserentem. superest ut pauca dicam de conspectu auctorum ab illo prolatorum, quem plurimis paginis subiectum invenies. varia autem ratio est, qua in adhibendis aliorum verbis Ioannes utitur. interdum enim eis quae deprompsit nomen auctoris omnino non additur. ut unum exemplum proferam: non omnes, qui p. 155, 3 legerint *ἐκκαλύπτουσαι, ὅσα καλύπτει ὄμματ' ἀρσένων ἐχοῖν*, primo obtutu videbunt, repeti Hecubae Euripideae v. 570. talia fragmenta anonyma, quot assequi potui in libro de magistratibus, in ima pagina ad suos auctores relegavi. tamen id ut facerem, non in omnibus mihi contigit; imprimis doleo, quod ad herum nondum deducti sunt hi versus:

p. 65, 3 *ἀρχὴν ὅσα κέλογγεν ἔχει τέλος*

p. 149, 17 *ὄρωτο πόλις πτήξασα καὶ ὄμμασι πήξατο χεῖρας*

p. 160, 10 *ἔστι δίκη νέμεσις τε κακοῖς κακότητα φέρουσα.*

quorum auctores ut reperiant alios fortunatiores fore spero; proximum est ut sumamus, uni eidemque poetae hos versus tribuendos esse illis temporibus per se notissimo. sed praeter eos alii loci inveniuntur, quibus Lydiana verba consentiunt cum dictis veterum isque consensus non ita est explicandus, ut sciens Philadelphenus illorum verba repeterit: de his locis in editione nihil adnotavi, quoniam de iis tum agendum erit, cum de Lydi studiis rhetoricis quaeretur. eius generis sunt p. 143, 3 *ἔδει δὲ χρημάτων καὶ οὐδὲν ἦν ἄνευ αὐτῶν παραθῆναι τῶν δεόντων* (Demosth. Olynth. I 20) et p. 153, 15 *ἐξ ἑκατέρας ὠχρῶν νόσον* (Iuv. II 50 *et morbo pallet utroque*). ceterum moneam, utrumque consensum iam a Fussia esse notatum.

multo autem saepius una cum aliorum scriptorum verbis eorum proferuntur nomina, interdum arte rhetorica circumscripta; veluti Vergilius Lydo audit *ὁ Ῥωμαίων ποιητής* (p. 35, 20) vel *ἡ παλαιότης* (p. 25, 1). ubi horum auctorum loci ad verbum accurati repetuntur, facile

reperiebantur et notabantur in apparatu, servatorum librorum prolati secundum editiones vulgatas, deperditorum ad fragmentorum collectiones. sed sunt eae quoque mentiones, quibus aut verborum ordo turbatus aut sententiarum vis paulisper sit declinata ab Ioanne: his in apparatu praefixi notam *cf.*, qua exprimitur, illos locos in animo habuisse Lydum, sed labente memoria aliisque de causis non recte protulisse. aut denique in nominandis auctoribus plane erravit noster, ut qui v. c. p. 50, 3 Arrianum ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου dixisse autumet, Bessos eosdem esse quos Triballos, id quod verum non est. his locis omnino silet auctorum conspectus editioni additus; quid enim diceret? simili modo p. 49, 13 nubes testium evocatur tacticorum, qui βετερανούς τοὺς ἐγγεγηρακότας τοῖς ὅπλοις dixerint, inter quos veteres sunt Graeci, quos vocabulo *veteranus* nullo loco usos esse certissimum est. sed apud Renatum quoque ibidem nominatum, cuius librum servatum habemus (*Flavi Vegeti Renati epitoma rei militaris* ed. C. Lang² Lips. 1885), quantum equidem video, de *veteranis* nihil legitur. quae cum ita sint, sumendum est totum illum tacticorum scriptorum conspectum non tam ad hanc unam vocem *veteranus* pertinere quam ei glossario praefixum fuisse, e quo Lydus glossas militares paullo antea (p. 46, 22 sqq.) obvias hauserit. de singulis denique auctoribus, qui hunc conspectum efficiunt, fusius disseruere H. Koechly et W. Ruestow, *Griechische Kriegsschriftsteller* II, 1, 82 not. 193. inter quos ut scriptores tactici prorsus ignoti sunt Catilina Patro Iulianus, reliquorum alia quoque librorum vestigia tenemus; de Celso autem, qui praeter p. 49, 13 bis nominatur (p. 122, 5. 20), R. Reitzenstein (*de scriptorum rei rusticae qui intercedunt inter Catonem et Columellam libris deperditis*. diss. Berol. 1884. c. VI de *A. Cornelio Celso* p. 31 nota 50) haec disserit: 'Eundem Celsum num ex Ioh. Lydo de mag. III 33 et 34 iure colligatur post annum 814 librum singularem edidisse equidem dubito. nam quae de Corbulone ibi traduntur, non uno errore foedata, num ex eodem Celso, quem antea

Lydus commemoravit, petita sint, aut si ei debentur, num ille *ἐγκυκλίον* operis auctor etiam hunc singularem librum composuerit, quis diiudicabit? —

Plane idem, quod in tacticorum indice vidimus, Lydum eruditione gloriantem in unum locum testes collegisse quoscumque novisset, quamvis iis nihil umquam cum re tractata commune fuisset, accidit in conspectu chronographorum, quem p. 8, 11 inseruit Catonem Varronem Africanum Castorem Eusebium laudans; de his fusius scripsit H. Gelzer loco in editione laudato, qui omnino neque de Castore neque de Eusebio cogitari posse demonstravit.

Simili modo, ut plurimorum auctorum Romanae quoque nationis libros perscrutatus esse videretur, Lydus variorum virorum iuris consultorum verba tamquam ex ipsorum operibus deprompta affert. sed accuratius inspicienti dubium non erit, quin Lydus recentissimas tantum collectiones¹⁾ adierit, Digesta dico et Iustiniani codicem. cuius rei manifestum argumentum est p. 27, 9 sqq., ubi Iunii Gracchani et Ulpiani memoriam evocans utriusque dicta ad verbum transtulit e Digestorum libro I c. 13, quo iidem auctores eodem modo coniuncti leguntur. quae cum ita essent, satius duxi, in auctorum iurisconsultorum conspectu ipsos Corporis Iuris civilis locos, quos Philadelphenus exscripsit, quam fragmentorum collectiones Bremeri vel Huschkii afferre. hoc quoque addam, aliis locis nominari legem aliquam in Theodosianum codicem receptam, in Iustiniano omissam (p. 66, 17 111, 10 129, 20), aliis *νόμον* quendam commemorari tamquam qui olim viguerit (vide indicem I s. v. *νόμος*): hac in re Lydo fidem nullam esse, quippe qui labente memoria res toto coelo divisas miscuerit, per litteras benigne monuit Theodorus Mommsen.

Restat ut eos nominatim enumerem Lydi auctores,

1) licet aliter iudicet Schrader in ephemeride *Kritische Zeitschrift für Rechtswissensch.* 1826, 2 p. 146 seqq.

quorum scripta hodie sunt derperdita nec, quae ex iis reliqua sunt, ita congesta, ut ad fragmentorum aliquam collectionem lectores possint religari. sunt autem hi:

Aemilius in commentario Sallustii historiarum p. 93, 22. de hoc loco videas Teuffel-Schwabe *Gesch. d. röm. Litt.* § 205, 7. est Aemilius Asper, v. Goetz apud Pauly-Wissowam s. Aemilius 29.

Apuleius in Erotico qui dicitur p. 155, 20. deest inter Apulei fragmenta ab Hildebrandio congesta editionis maioris II p. 636.

Aristophanes Byzantius ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν ἐν ἰχθύσι φυσικῶν p. 154, 15. cuius libri pars nobis servata edita est a Spyr. Lambro in *Supplemento Aristotelico* I, 1 Berol. 1885: sed hic locus e parte hodie derperdita desumptus est.

Arrianus ἐπὶ τῆς Ἀλανικῆς ἱστορίας καὶ . . ἐπὶ τῆς ὀγδόης τῶν Παρθικῶν p. 142, 18. desideratur inter Arriani reliquias, F H G III 588.

Asper p. 13, 21 v. Aemilius.

Capito p. 1, 13. hic locus omissus est a Martino Hertz, Sinnius Capito, Berol. 1845, p. 9 sqq. fragmenta Capitonis afferente, v. Wachsmuthium, Lyd. de ost.² praef. p. XXV.

Cornelius Nepos p. 154, 17. deest inter auctores Lydus apud C. Halmium, Cornelii Nepotis quae supersunt p. 121 frg. 19, quamvis Lydi auctor fuerit Plinius Nat. hist. IX 61 ibi laudatus.

Diogenianus ὁ λεξογράφος p. 11, 16 21, 25. de Diogeniano videas Naberum, *Photii Patriarchae lexicon* vol. I p. 18—24. in eis quas hodie Diogeniani glossas habemus utraque, quam laudavit Lydus, deest.

Fonteius p. 1, 13 67, 18 130, 21. vide de eo Wachsmuthium, Lyd. de ost.² praef. p. XXVI.

Laberius p. 154, 18. deest apud Ribbeckium, com. Rom. fragm.³ 364, ubi illud Laberii fragmentum profertur e Plinio N. H. IX 61.

Lepidus ἐν τῷ περὶ ἱερέων p. 22, 15. deest F H G IV 439.

Herennius Philo p. 17, 9. inter ea quae huius habemus *περὶ διαφορῶς σημαυομένων* (Ammonius ed. Valckenaer p. 155 sqq.) de diversa Varronis nominis significatione nihil dicitur. cf. Lyd. p. 27, 1, ubi eadem doctrina omisso Herennii nomine repetitur.

Philoxenus p. 43, 10. nihil repperi in *Glossariorum latinorum* volumine II, ubi glossae quae Philoxeno tribuuntur sunt collectae.

Pisander p. 155, 9. desideratur hoc fragmentum apud Kinkelium, *Epicorum graecorum fragmenta* p. 249.¹⁾

Polemo in commentariis ad Lucanum conscriptis p. 136, 10. v. Teuffel-Schwabe § 303, 8.

Sallustius *ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας* (p. 1, 15), h. e. ubi de antiquissima romanae gentis historia agit, in prooemio libri primi, ni fallor. quare haec verba Maurenbrecher inter Sallustii fragmenta recipere debebat. nam ut eius frg. 11 libri primi: *dum grave bellum cum Etruria positum est*, sic nostro loco de insignibus quibusdam a Tuscorum gente per imitationem tractis dicitur.

Serenus Sammonicus eiusque *variae quaestiones* p. 121, 10. cf. Teuffel-Schwabe § 374, 4.

M. Terentii Varronis laudantur scripta: 1. *τὰ πρὸς Πομπήϊον γεγραμμένα* p. 11, 21 h. e. *Εἰσαγωγικὸς ad Pompeium*, Teuffel-Schwabe § 166, 4 extr. 2. *Εἰκόνες* p. 17, 6 = *Imaginum* libri XV. 3. *ἐν βιβλίῳ πέμπτῳ περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου* p. 69, 23, ubi de *lingua latina* V 116 cogitavit Lydus, sed rem, dum de suo addit, obscuravit et corruptit. 4. *ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων* p. 167, 13, de quo *rerum humanarum* loco dixit Io. Frid. Schultze, *Quaest. Lydian.* (diss. Gryph. 1862) p. 35. praeterea Varro bis laudatur nulla operis inscriptione adiecta: p. 1, 14, et p. 8, 12: *utrumque locum e Varronis de gente populi Romani* libris fluxisse mecum putabis, si huius

1) sed est, quod sero vidi, vicesimum alterum inter Pisandri fragmenta collecta in calce Hesiodi Lehrsiani (Parisiis 1862) p. 11.

operis fragmenta ab H. Kettnero congesta (*Varronische Studien* p. 63 sqq.) perlustraveris.

Sed iam caveamus oportet, ne, dum fusius de illo auctorum conspectu loquimur, deferamur ad quaestionem longe aliam, quosnam auctores Lydus ipse inspexerit, quorum mentionem apud alios repertam nullo examine facto in suum usum transtulerit: nam ad hanc quaestionem solvendam si accederemus, fines praefationi concessos longe transgrederemur.

Ipsam editionem meam, de cuius consilio satis dictum est, subsequuntur indices auctorum glossarum nominum. de iis nihil habeo quod proferam, nisi eos ad exemplum libri de mensibus (p. 185—202) esse confectos. reliqua explanare notis p. 171 additis temptavi.

Iam ad finem perducto prooemio superest, ut gratias agam quam maximas tribus viris doctissimis iisdemque amicissimis, Guilelmo Kroll, Theodoro Preger, Francisco Skutsch, qui plagulas, ut e prelo prodibant, indefesso studio correxerunt. quibus quid ipse Lydi contextus debeat, facile cognosces, cum criticum quem vocamus apparatus inspexeris non semel illorum nominibus ornatum.

Editis tali modo denuo omnibus quae aetatem tulerunt operibus ab Ioanne Philadelpheno confectis, res monet, ut his novis editionibus adhibitis — Wachsmuthiana *περὶ διοσημειῶν*, meis *περὶ μηνῶν* et *περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν* — accuratius inquiramus in Lydi vitam studia libros fontesque. neque indignus auctor, cui tale studium contingat: qui gravissimus est non propter sui ipsius pretium, sed propter veterum eruditionem, quam multis locis solus e Byzantinis nobis servavit. hanc igitur disquisitionem de Ioanne Lydo denuo instituendam me, si vita et otium suppeditent, suscepturum et quoad potero absoluturum esse spondeo.

Conspectus eorum editionis locorum, qui in praefatione tractantur

(Romanis numeris praefationis, arabicis editionis paginae indicantur).

1, 2	X. XVII	14, 22	XXXIII	28, 9	XXI
5	IX. XVI	15, 17	XXXIII	17	XXI
8	IX	22	XXXII	32, 11	XXXIV
9	V. XXVII	16, 21	XVI	21	XXXV
13	XLII	17, 6	XLIII	33, 14	XXXV
14	XLIII	9	XLIII	34, 6	XXXV
15	XIX. XLIII	12	XXXIV	8	XXX
2, 1	XXXII	16	XVIII	35, 8	XXX
8	X	19	XXXIII	20	XXXIX
3, 1	IX	24	XXII	36, 6	XX
4, 12	XXVII	18, 11	XXXIII	37, 2	XXXV
5, 7	XXVII	16 XXXIII. XXXV	XXXV	38, 15	XXVIII
6; 7	XIII	25	XXXIV	39, 3	XVI
16	XXVII	19, 6	XIII	40, 8	XXXI
7, 6	IX	8	XXXIV	19	XXXV
10	IX	21, 11	XXII	41, 11 XXXII.	XXXV
23	XIV	18 XXXIII. XXXIV	XXXIV	42, 6	XXXV
25	IX	23	XXIX	18	XXXV
8, 6	XXXIII	25	XXX. XLII	43, 10	XLIII
8	XIX	22, 3	XVIII	11	XXXVI
9	VIII	8	XXXI	17	XIII
11	XLJ	15	XLII	44, 11	XXXV
12	XLIII	23, 1	XXIII	46, 22	XI. XL
17	VI	24, 9	XXX	47, 4	XXII
9, 2	XIX	10	XXXIV	10	XIX. XX
25	XXXII	26	XXII	16	XX
27	XXVII	25, 1	XXXIX	48, 1	XXI
11, 16	XXX. XLII	26, 3	XXII	2	XXXVI
18	XVIII	4	XXII	22	XXII
21	XLIII	14	XXXIV	25	XXI. XXXVI
25	XXXIII	22	XXIX	49, 1	XXIII
13, 10	XXIX	27, 1	XLIII	5	XXI
21	XLII	9	XLI	7	XX
14, 14	XXIX	12	XXXIV	13	XL

49, 21	XXXVI	93, 4	XXXVII	136, 10	XLIII
50, 3	XL	11	XXI	141, 23	XXX
51, 3	XI. XIV	18	XXVIII	26	XXXVII
10	XV	22	XXVIII. XLII	142, 18	XLII
14	VIII	94, 19	VIII	21	XVIII
16	XXVII	95, 23	XIV	143, 3	XXXIX
53, 11	XIX	98, 3	XXXVII	144, 8	VI
16	VIII	99, 12	XV	145, 6	VI
54, 24	XXXVI	100, 5	XXVIII	146, 5	XXXI
57, 25	VIII	101, 9	XX	148, 8	XXXI
58, 1	VIII	103, 1	XXXVII	10	XXXVII
59, 5	XXIX	104, 24	XVIII	16	XXXVIII
60, 25	XIV	105, 24	XXX	18	XXXII
61, 10	XXXVI	107, 1	XXIX	25	XXXVI
63, 19	VI	12	XXVIII	149, 13	XXXVIII
64, 16	XXIX	21	X	17	XXXIX
65, 3	XXXIX	110, 15	XXVIII	150, 2	XVIII
4	VIII	23	XXVII	5	XXXVIII
7	XXXVI	111, 10	XLI	151, 5	XXXVI
66, 17	XLI	113, 6	XXX	11	XXXVIII
67, 18	XLII	7	V	152, 6	XXXVIII
69, 1	XXIX	114, 17	XXX	12	XXXVIII
21	XXIX	115, 9	XX	153, 15	XXXIX
23	XLIII	116, 8	XXXIV	154, 15	XLII
70, 6	XXIX	119, 11	V	17	XLII
25	XXXVII	14	XVIII	18	XLII
71, 4	XXIII	23	XXXVI	155, 3	XXXII. XXXIX
72, 22	XXIII	120, 14	XXX	8	XXX
73, 19	XXXVII	20	XIX	9	XLIII
74, 22	XXVIII	121, 3	XIX. XXXII	20	XLII
75, 2	XXXVII	10	XLIII	25	XXIX
13	XXVII	13	XXXVI	156, 15	XXII
78, 17	VIII	122, 5	XL	160, 10	XXXIX
21	XXXVII	20	XL	25	XXXI
80, 2	XXII	123, 14	XXIII	161, 23	XV
82, 1	XXXVII	21	XXX	164, 9	XV
85, 22	XXI. XXXVII	125, 10	XX	10	XXX
86, 5	VIII	126, 14	X	14	XXXVIII
88, 18	XXII	128, 5	VIII	165, 11	XV
24	XXIX	8	XXXVI	166, 6	XXXI
90, 21	XXII	129, 20	XLI	23	XXXVIII
23	XXI	130, 21	XLII	167, 13	XLIII
91, 1	XXII	132, 8	XXX	168, 7	XXXI
92, 12	XXII	135, 3	XXXVII	169, 5	XXXI
93, 3	XIV	9	XXX	22	XXX

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΥΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ

ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΙ Γ΄

TABULA CODICUM EDITIONUM NOTARUM

- O* codex Caseolinus Parisinus supplementi graeci 257 s. X/XI,
cf. praef. p. XII
- O*₂ codicis Caseolini corrector s. XVIII, cf. praef. p. XVIII
- F* editio J. D. Fussii, Parisiis 1812, cf. praef. p. XXIV
- F ep* eiusdem Fussii ad C. B. Hase epistola, Leodii 1820, cf.
praef. p. XXV
- B* editio Imm. Bekkeri, Bonnae 1837, praef. p. XXV
- L. Dindorf: Dindorfii emendationes in Stephani Thesauro Graecae
linguae denuo edito publici iuris factae, cf. praef. p. XXXII
- < > verba a codice omissa, quae necessario adduntur, cf. praef.
p. XXVI
- [] litterae codicis hodie deletae sed a Fussio agnitae, cf.
praef. p. XV
- [] litterae iam pridem deletae et coniecturis restitutae, cf.
praef. p. XV
-

〈ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.〉

Ἱερέας γενέσθαι τὸ πρὶν τοὺς ὕστερον ἄρχοντας τοῦ
 Ῥωμαίων πολιτεύματος οὐδενὶ τῶν πάντων ἠγνύηται,
 Τυρρηνοῦ <τοῦ> ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκ τῆς Λυδίας μετ-
 αναστάντος τοὺς τότε καλουμένους Ἐτρούσκους — 5
 ἔθνος δὲ ἦν Σικανόν — τὰς Λυδῶν τελετὰς διδάξαντος,
 οὓς ἐκ τῆς θυοσκοπίας Θούσκους συμβέβηκε μετονομασ-
 θῆναι· καὶ τούτων εἰς πλάτος ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περὶ μη-
 νῶν γραφείσης ἡμῖν πραγματείας ἴσμεν μνημονεύσαντες.
 τὰ γὰρ ἐπίσημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούσκων λαβῶν 10
 ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς τῇ πολιτεῖα εἰσήγαγεν, ὥσπερ καὶ
 τῶν ὄπλων τὸ δύσμαχον ἀπὸ Γαλατῶν. καὶ μάρτυρες
 μὲν τούτων ὁ τε Καπίτων καὶ Φοντήϊος, ἐξ ὧν καὶ ὁ
 διδασκαλικώτατος Βάρρων, Ῥωμαῖοι πάντες, μεθ' οὓς
 Σαλλούστιος οὗτος, ὁ ἱστορικός, ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστο- 15
 ρίας σαφῶς ἀναδιδάσκει. ὥστε ὑπόλοιπον περὶ τῶν
 πολιτικῶν ἀφηγήσασθαι ἐξουσιῶν, καθότι ἀπὸ ἱερατι-

v. 8 de mens. p. 16, 16 13 Capito: Iurisprudentiae Antehadrianae quae supersunt ed. Bremer II, 1 p. 287

v. 1 Προοίμιον addidi 2 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξουσιῶν | ἱερέας O
 4 τυρρηνοῦ O, corr. F | τοῦ add. Gu. Kroll et Th. Preger
 5 ad vocem Ἐτρούσκους in margine additur δωριως ετρα η
 εθνη O 13 φοντήϊος O, corr. Gu. Schmitz Mus. Rhen. N. S.
 XI 299 14 οὐάρρων O, Βάρρων scripsi ut est aliis locis (v.
 p. 8, 12 al.) 15 σαλουστιος O, mutavi ad p. 93, 23 | ἱστοριῶν
 conii. F 17 καὶ ὅτι O, καὶ debebat F in editione et retinebat
 in epistula p. 11, καθότι conii. B

κῆς τάξεως ἐπὶ τὸ πολιτικὸν μετεφύησαν σχῆμα. μὴ οὖν ἡμᾶς ἀλλοίους πρὸς τὰ πάλαι δοθέντα κρίνοι τις, πλὴν εἰ μὴ τυχὸν ἀπηχῆς λογικῆς ἀσφαλείας ὑφιστάμενος φθόνῳ τὸν ἔπαινον μεταβάλοι. ὅτι δὲ καὶ Γρακχιανός τις πάλαι περὶ τούτων ἔγραφεν, ἴσμεν τοὺς νομογράφους ἀναφέροντας· οὐδαμοῦ δὲ τὰ γραφέντα φέρεται ἴσως αὐτά, πάντως δὲ καὶ αὐτὰ τοῦ χρόνου τεκόντος ἅμα καὶ κρύψαντος.

v. 6 οἱ νομογράφοι: Ulpianus dig. I 13,1; vide infra p. 27,9

v. 4 γρακχιανός O, corr. F

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Κεφάλαια τοῦ πρώτου λόγου.

α'. πόσος ἀνύεται χρόνος ἀπὸ τῆς Αἰνελου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν παρόδου ἕως κτίσεως Ῥώμης, καὶ πόσος ἀπ' αὐτῆς γέγονεν ὁ τῶν ῥηγῶν, καὶ πόσος ὁ τῶν ὑπάτων ἕως Καίσαρος, καὶ ἐξ αὐτοῦ πόσος ἄχρι Κωνσταντίνου, ἐξ οὗ πόσος ἄχρι τῆς Ἀναστασίου βασιλείας τελευτῆς (p. 8, 3—9, 11).

β'. τίς ἢ διαφορὰ τοῦ ῥηγός καὶ τοῦ τυράννου καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ Καίσαρος καὶ αὐτοκράτορος ἀξίωμα τί σημαίνει <καὶ τί> τὸ Κυρίνου ὄνομα (p. 9, 12—11, 17).

γ'. ὅτι Ῥωμύλος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν τῇ Αἰολίδι ἐφθέγγοντο φωνῇ (p. 11, 17—12, 6). ὅτι οὐ δεῖ τοὺς Ῥωμαίων βασιλέας δεσπότας ἀποκαλεῖν (p. 12, 7—12, 27). περὶ τῶν ἐπισήμων τοῦ ῥηγός (p. 13, 1—13, 14). τί ἐστὶ τόγα καὶ τραβαία (p. 13, 14—13, 19). διὰ τί Ῥωμαῖοι τὴν βασιλείας καθέδραν σόλιον προσαγορεύουσιν (p. 13, 19—14, 5).

δ'. διὰ τί τὰς λοφιάς τινες τούφας καλοῦσιν (p. 14, 6—14, 18).

ε'. διὰ τί τὰς ἀσπίδας σκοῦτα καὶ κλίπεα καὶ πάφμας οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι καὶ τίς ἢ διαφορὰ τούτων (p. 14, 19—16, 24). ὅτι ἀπὸ Αἰνελου παρέλαβεν ὁ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς οὕτω στέλλεσθαι, ὡς ἔτι καὶ νῦν οἱ

v. 3 α' addidi 5 αὐταῖς O, corr. F 11 καὶ τί addidi | κέρριον O, corr. F collata p. 11, 15

καλούμενοι ἐσκουβίτορες (p. 16, 25—18, 10). διὰ τί τὴν βασιλικὴν ὑποζύγιον βασταγὴν ἀττηνσιῶνα καλοῦσι (p. 18, 11—18, 19).

5 ε'. πρώτη προαγωγή ὁ ἵππαρχος, καὶ ὅτι εἰς τόπον αὐτοῦ ὁ τῶν πραιτωρίων ὑπαρχος προεβλήθη (p. 18, 20—20, 19).

10 ζ'. δευτέρα προαγωγή οἱ πατρίκιοι, καὶ τίνος χάριν πάτρης κονσκριπτους αὐτοὺς ἡ ἀρχαιότης ἐκάλεσε. ποῖον εἶδος χιτῶνος ὁ λεγόμενος παραγαύδης· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν λεγομένων καμπαρίων (p. 20, 20—22, 26). τί σημαίνουσιν οἱ λεγόμενοι τίτλοι, καὶ ὅτι φιλότιμοι ἐτύγχανον οἱ πάλαι συγκλητικοί (p. 23, 1—24, 17). πόθεν διώνυμοι καὶ τριώνυμοι οἱ ἀρχαῖοι ἐχρημάτιζον (p. 24, 18—27, 6).

15 η'. τρίτη προαγωγή οἱ κναίστορες, καὶ ὅτι ἕτερον μὲν κναίστωρ, ἕτερον δὲ κναισίτωρ (p. 27, 7—31, 5). περὶ τῆς ὑπατείας καὶ τῶν αὐτῆς ἐπισήμων (p. 31, 6—34, 11).

20 θ'. τετάρτη προαγωγή ἡ κληθεῖσα δεκανδρική ἐξουσία (p. 34, 12—36, 13).

ι'. πέμπτη προαγωγή ἡ καλουμένη δικτατοῦρα, καὶ τί σημαίνει τὸ ὄνομα, πόσοι τε γεγόνασιν οἱ πάντες δικτάτορες, καὶ ἕως τίνος (p. 36, 14—40, 26).

25 ια'. ἕκτη προαγωγή ἡ καλουμένη κηρσοῦρα· ἐν ᾧ καὶ περὶ κωμωδίας καὶ τραγωδίας, καὶ πότε Ῥωμαίοις ἐγνώσθησαν (p. 41, 1—42, 20). διὰ τί Ῥωμαῖοι

v. 1 ἐσκουβιτορι alteram tertiamque syllabam in rasura habet O, extremam corr. F 15 κνεστορες O, κοαίστορες O₂, κναίστωρες F; eadem varietas in eo nomine saepius occurrit. 19 τετάρτη O, πέμπτη corr. F suo iure, nam quarta promotio ὑπατείας est 21 πέμπτη O, ἕκτη corr. F 24 ἕκτη O, ἐβδόμη corr. F

τοὺς ἀσώτους ἅμα καὶ τοὺς ἐγγόνους ὁμωνύμως καλοῦσιν πατριῶς νέπωτας (p. 42, 21—44, 17).

ιβ'. ἐβδόμη προαγωγή ἡ δημαρχία (p. 44, 18—45, 26). πότε ἐδόθη τοῖς στρατιώταις τὰ λεγόμενα καπητὰ καὶ διὰ τί καπητὰ λέγεται (p. 46, 1—46, 13). περὶ τῶν ἐν 5 ὄπλοις ταγμάτων τε καὶ ὀνομάτων καὶ βαθμῶν καὶ τῶν λεγομένων τιρώνων (p. 46, 13—51, 3).

ιγ'. ὀγδόη προαγωγή οἱ πραίτορες, καὶ ὅτι ὁ τῆς πόλεως καθ' ἡμᾶς ὑπαρχος εἰς ἐτύγχανεν τῶν πάλαι πραιτόρων, φύλαξ πόλεως χρηματιζῶν (51, 4—51, 20, 10 ubi duo folia desunt in codice).

ιδ'. ἐνάτη προαγωγή ὁ τῶν νυκτῶν ὑπαρχος (p. 52, 1—53, 22).

Λόγος Β'.

α'. περὶ Καίσαρος καὶ τῶν Καίσαρος ἐπισήμων 15 (p. 54, 2—56, 9).

β'. περὶ Αὐγούστου καὶ ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐκβαλὼν τὴν ἵππαρχον ἔξουσίαν τὴν πραιτωριανὴν ἐπαρχότητα προεβάλετο (p. 56, 10—58, 7).

γ'. περὶ τῶν βασιλικῶν στολῶν (p. 58, 8—59, 11). 20

δ'. περὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ τῆς πειθομένης αὐτῷ τάξεως (p. 59, 12—68, 8). περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἐπαρχότητος καὶ τῶν αὐτῆς μεγίστων δικαστηρίων (p. 68, 9—75, 19). ὅτι οὐκ ἦν ἀνέκαθεν πραιτώριον ὠρισμένον τῇ πρώτῃ τῶν ἀρχῶν (p. 75, 25 20—78, 19).

ε'. περὶ τοῦ μεγίστου, καὶ τίνα πρῶτον προαχθῆ-

ν. 1 ἐγγόνους O, corr. F 3 ἐβδόμη O, ὀγδόη corr. F
8 ὀγδόη O, ἐνάτη corr. F 10 πραιτωρίων O, corr. F ep. p. 12
12 ἐνάτη O, δεκάτη corr. F 18 ἵππαρχον O F ep., ὑπαρχον O₂ F

να ἡ ἱστορία ἀναφέρει (p. 78, 20—80, 24). ὅτι οἱ καθ' ἡμᾶς λεγόμενοι μαγιστριανοὶ τὸ πρὶν φρουμεντάριοι ἐκαλοῦντο (p. 81, 1—82, 10).

5 ζ'. περὶ τοῦ ἐπάρχου Σκυνθίας καὶ τοῦ Ἰουστινια-
νοῦ πρᾶκτορος καὶ τοῦ μαγίστρου τῶν κήρσεων καὶ
τοῦ κναισίτορος, καὶ ὅτι οὐ πρῶτως αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ
ἐπενοήθησαν, ἀλλ' ἡμελημένα ἀνεκλήθησαν (p. 82, 11
—86, 8).

〈Λόγος Γ'.〉

10 ζ'. περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
καταλόγων, ἡθῶν τε καὶ σχημάτων καὶ γραμμῶν,
καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀρχαιότητος γνωρισμάτων καὶ ἐκ
ποίων αἰτιῶν ἡμέληται (p. 87, 2—120, 6).

15 η'. διὰ τί τὸν ποταμὸν νῦν μὲν Ἰστρον, νῦν δὲ
Δανούβιον συμβαίνει προσαγορεύεσθαι (p. 120, 7—121,
12). πῶς Πέρσαις πολεμητέον κατὰ τοὺς τακτικούς
(p. 121, 13—123, 6).

20 θ'. πότε καὶ τίνοσ χάριν ἐξηυρέθη τὸ τῶν σκρι-
νιαρίων σῶμα (p. 123, 7—124, 12). πόθεν εἰσηνέχθη τὸ
τῶν καγκελλαρίων ὄνομα, καὶ διὰ τί οὕτως ὠνομάσ-
θησαν (p. 124, 13—126, 24). ἐκ ποίων αἰτιῶν ὑπεσύρθη
ἡ τάξις, καὶ ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς διὰ Μαρίνου
αἴτιος τούτου (p. 126, 25—135, 11).

25 ι'. πόθεν Δουρράχιον ἢ πάλαι Ἐπίδαμνος (p. 135,
11—135, 17).

ια'. ὑποτύπωσις τῆς Ἀναστασίου βασιλείας (p. 135,
17—140, 19).

v. 6 αὐταὶ O, αὐταὶ F, αὐταὶ scripsi 7 ἐπένθησαν O,
ἐπενοήθησαν con. O₂F; fortasse ἐπήνθησαν 9 Λόγος Γ'
addidi 22 στασιος οβ in rasura O

ιβ'. διὰ τί Πέρσαι Ῥωμαίους παρὰ τὴν παλαιότητα χρυσίον ἐφ' ἐκάστης ὥσπερ ὀφειλόμενον εἰσπράττουσιν (p. 140, 20—142, 23). περὶ τοῦ πτώματος Ἀντιοχείας τῆς πρὸς Δάφνην καὶ τῆς Περσῶν ἐφόδου (p. 143, 1—144, 7).

5

ιγ'. περὶ τῆς εὐτυχεστάτης βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀητιήτου βασιλέως καὶ ὅσοις ἀγαθοῖς τὰ Ῥωμαίων ἐκόσμησε καὶ ὅπως ἐν βραχεὶ Λιβύην ὅλην Ῥωμαῖοις ἀπέσωσεν (p. 144, 8—145, 25).

ιδ'. περὶ τῶν παρὰ τὴν βασιλείως εὐμένειαν οὐ κα- 10
λῶς τοῖς πράγμασιν ἀποχρησαμένων, ῥαστώνη δὲ συ-
ζησάντων (p. 146, 1—161, 7). ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀσωτίας
καὶ τοῦ λεγομένου ἀκηπησίου (p. 154, 5—154, 22).
ποῖον εἶδος ἐσθήματος ὁ λεγόμενος σάνδυξ καὶ πόθεν
οὕτως ὠνομάσθη (p. 154, 23—155, 26).

15

ιε'. περὶ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ δήμου, καὶ ὅπως
ἐνέπρησε τὴν πόλιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου
Ζευξίππου, καὶ τίνος χάριν οὕτως ὠνομάσθη (p. 161,
8—164, 9). ὅπως ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ
πρῶτον ἱερὸν καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν πόλιν ἀνέστησεν 20
(p. 164, 10—164, 16, ubi codex lacunis laborare incipit).
περὶ τῶν εὐσεβῶς καὶ δικαίως τὰς ἀρχὰς διανυσάντων
(p. 164, 17—170, 13, quo loco codex omnino deficit).
περὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλίδος Θεοδώρας, καὶ ὅπως τὰ
κοινὰ ὠφέλησεν.

25

ις'. περὶ τοῦ ἀπενκταιοτάτου λοιμοῦ, καὶ ὅπως
ἀπεπαύσατο.

v. 2 ὀφειλόμενοι O, corr. F 12 περὶ ἀσωτίας bis scrip-
tum O, alterum delent F ep. p. 12, B 14 λεγόμενοςανδυξ O,
corr. F e III, 64 15 οὗτος O, corr. F

ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

(ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ).

1. Ἐγχειροῦντί μοι περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων
πολιτείας διαλαμβάνειν, ἀξιόλογον εἶναι παρέστη προ-
5 οίμιον δοῦναι τῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτάτου καὶ τι-
μιωτάτου πάντων. Αἰνείας δὲ ἦν οὗτος, ὁ διὰ κάλλος
καὶ ῥώμην ψυχῆς τε καὶ σώματος, κρείττονος ἢ κατὰ
ἀνθρώπους εἶναι νομισθεὶς υἱός.

2. Ἀνύονται τοιγαροῦν ἐκ τῆς Αἰνείου ἐπὶ τὴν Ἰτα-
10 λίαν παρόδου ἕως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ῥώμης ἐνιαυτοὶ
ἐννέα καὶ τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι κατὰ Κάτωνα τὸν
πρῶτον καὶ Βάρωνα, τοὺς Ῥωμαίους· κατὰ δὲ Ἀφρι-
κανὸν καὶ Κάστορα <καὶ> τὸν Παμφίλου ἔτη ζ' καὶ ι'
καὶ υ'. ἀπὸ δὲ τοῦ πολιτισμοῦ μέχρι τῆς ἐκβολῆς τῶν
15 ῥηγῶν διέδραμεν ἔτη τρία καὶ τεσσαράκοντα καὶ δια-
κόσια. οἱ δὲ τῶν ὑπάτων ἄχρι Καίσαρος τοῦ πρώτου
ἐνιαυτοὶ ε' — ἢ κατ' ἐνίους ἕξ — καὶ ξ' καὶ υ'. ἀπὸ
δὲ Καίσαρος ἕως Κωνσταντίνου διαγέγονεν ἔτη τρια-
κόσια ἑβδομήκοντα πέντε· ἕξ αὐτοῦ δὲ ἄχρι τῆς Ἀνα-
20 στασίου τοῦ βασιλέως τελευτῆς ἔτη σκδ' πρὸς μῆσιν

v. 11 Cato orig. l. I frg. 17, H. Peter Hist. Rom. rell. p. 56 not.
12 Africanus: v. H. Gelzer, *Sextus Iulius Africanus und die
byzantinische Chronographie* I 222

v. 1 περὶ . . . πολιτείας O in marg. 2 Λόγος A' add. F
8 post υἱός addit θεοῦ O₂ 11 υλθ O in marg., ubi singuli
huius loci numeri repetuntur 13 κάστορα τὸν O, καὶ add. F
17 ἐνιαυτοῦ O, corr. F 20 post ἔτη haec fere interciderunt:
ρηγ' καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔτη, quae iam exciderant, cum anni ab
Aeneae adventu ad Anastasii mortem computarentur (p. 9, 5).

ἐπτά, ἐξ ὧν ἂν τις ἐννέα ἐξέλοι ἐνιαυτούς, οὓς ἐπὶ τῆς ἱεραῆς Ῥώμης ἔτυχε βασιλεύσας Κωνσταντίνος. συνάγεται δὴ ἀπὸ τοῦ πολιτισμοῦ τῆσδε τῆς εὐδαίμονος πόλεως πέντε καὶ δέκα καὶ διακόσια ἔτη πρὸς μῆσιν ἐπτά. συνέλοι οὖν ἂν τις ἀπὸ Αἰνείου ἕως τῆς Ἀνα- 5 στασίου τοῦ χρηστοῦ τελευτῆς τοὺς πάντας ἐνιαυτούς ἕξ καὶ τεσσαράκοντα πρὸς ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις πρὸς μῆσιν ἐπτά, ὡς Ἕλληνες οἴονται κατὰ πάντας τοὺς ἑκατέρας φωνῆς συγγραφείας. τούτων οὕτως ἡμῖν σὺν ἀληθείᾳ τεθέντων, καιρὸς ἐστὶν περὶ τῶν ἀρχῶν, ὡς 10 εἴρηται, τοῦ καθ' ἡμᾶς διαλαβεῖν πολιτεύματος.

3. Ῥωμύλος τοίνυν ὀκτὼ πρὸς τοῖς δέκα ἔτεσι γεγονώς σὺν τῷ ἀδελφῷ Ῥέμῳ τὴν μητέρα τῆς βασιλείας Ῥώμην ἐδέξατο. ὄνομα δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, ὃ Ἴταλοι λέγουσι ρήγιον οἶον τυραννικόν· οὐδὲ γὰρ βασιλείας 15 Ῥωμαϊκῆς ἐννόμου ἐστὶ σημαντικόν, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσι, τὸ ρήγιον ὄνομα· ὅθεν οὐκέτι μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν ρηγῶν παρὰ Ῥωμαίοις καίτοι βασιλευόμενοις ἐχρημάτισεν. ἕτερον γὰρ τὸ τῆς ἐννόμου βασιλείας καὶ ἕτερον τὸ τυραννίδος καὶ ἄλλο τὸ τῆς αὐτοκρα- 20 τορίας ἀξίωμα· καὶ ὅπως, διὰ βραχέων ἐρῶ. βασιλεύς ἐστὶν ὁ τῶν ἑαυτοῦ ὑπηκόων πρῶτος ψήφῳ ἐπιλελεγμένος ἐπὶ βάθραν τινὰ ὥσπερ καὶ κρηπίδα, τύχης κρείττονος ὑπὲρ τοὺς ἄλλους λαχόν· ὡς Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος εἶπεν, ἔχειν αὐτὸν βάθραν τῆς ἀρχιάλου 25 Σαλαμῖνος. ἴδιον δὲ βασιλέως ἐστὶ τὸ μηδένα καθάπαξ τῶν τοῦ πολιτεύματος νόμων σαλεύειν, ἀλλ' ἐγκρατῶς

v. 24 Soph. Ai. v. 135

v. 2 ἔτυχεν O, v in corr. 23 ἐπιβάθραν con. B 25 βάθρα O, βάθραν con. O₂ F, βάθρον Soph. 27 τὸν ... νόμον O, corr. F

τὴν ὄψιν τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας βασιλεία διατηρεῖν· καὶ
 μηδὲν μὲν κατ' ἀνθεντίαν ἔξω τῶν νόμων πράττειν,
 τὸ δὲ τοῖς ἀρίστοις τοῦ πολιτεύματος συναρέσκον ψή-
 φοις οἰκειαίς ἐπισφραγίζειν, πατρὸς ἅμα καὶ ἡγεμόνος
 5 στοργὴν περὶ τοὺς ὑπηκόους ἐνδεικνύμενον, ὁποῖον ἡμῖν
 θεὸς καὶ καιροῦ δεξιότης ἐχαρίσατο. ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ
 τύραννος τοὺς ὑπ' αὐτῷ πεσόντας διαθήσεται, πράξει δὲ
 κατ' ἐξουσίαν ἀλόγως, εἴτι καὶ βούλεται, μηδὲ νόμους
 τιμᾶν ἀξιῶν μηδὲ γράφειν μετὰ βουλῆς ἀνεχόμενος,
 10 ταῖς δὲ οἰκειαῖς ὁμαῖς ἐξαγόμενος. ἔστι γὰρ βασιλέως
 μὲν τρόπος ὁ νόμος, τυράννου δὲ νόμος ὁ τρόπος.

4. Τὸ γὰρ τῶν Καισάρων ἡγουν αὐτοκρατόρων
ἐπωνυμιον οὐδὲ βασιλείας ἀλλ' οὐδὲ τυραννίδος ἐστὶ
σημαντικόν, αὐταρχίας δὲ μᾶλλον καὶ ἀνθεντίας τοῦ
 15 διοικεῖν τοὺς ἐξανισταμένους κατὰ τῶν κοινῶν θεορύ-
βους ἐπὶ τὸ κάλλιον ἐπιτάττειν τε τῷ στρατεύματι,
 πῶς ἂν δέοι μάχεσθαι τοῖς ἐναντίοις. imperare γὰρ
 τὸ ἐπιτάττειν παρ' Ἰταλοῖς λέγεται, ἔνθεν ἰνπεράτωρ.
 ὅτι δὲ βασιλείας οὐκ ἔστι σημαντικόν τὸ αὐτοκράτορος
 20 ἢ Καίσαρος ὄνομα, δῆλον ἄντικρος τῷ καὶ τοὺς ὑπά-
 τους καὶ μετ' ἐκείνους τοὺς Καίσαρας τὸ τῶν λεγο-
 μένων ἰνπερατόρων <ὄνομα> ἀξίωμα τῆς ἐπωνυμίας λα-
 βεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐπισήμοις τυραννικοῖς φαίνεται χρησα-
 μένη ἢ τῶν Καισάρων ἀρχή, ἀλουργίδι δὲ μόνη τὴν Ῥω-
 25 μάων βουλήν ἀναβαλνουσα καὶ τὰς ἐν ὅπλοις δυνάμεις,
 αὐτοκρατῶς, ὡς ἔφην, ἰθύνουσα. ταύτη καὶ πρίγκιπας
αὐτοὺς ἐκάλεσαν Ῥωμαῖοι, οἷονεὶ πρώτην κεφαλὴν τῆς

v. 4 οἰκίαις O, corr. F' 8 εἴτι O, ὅ,τι con. B 17 IMP-
 ΡΕΓΔΠΕ cod. 20 τὸ O, τῷ corr. F' 22 ὄνομα addidi |
 τῆς ἐπωνυμίας O, ἐπωνυμίαν con. F' ep. p. 13 25 ἀναβαί-
 νουσαν O, corr. F'

πάσης πολιτείας. τὸ γὰρ Καίσαρος ὄνομα γένους ἐστὶ-^{Nomen Cae}
 δεικτικὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου Καίσαρος, ὡς περ Φαβίων
 καὶ Κορηθίων καὶ Φλαβίων καὶ Ἀνικίων, τούτου πρό-
 τερον παρὰ βαρβάρους ἠύρημένον. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ
 ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶνος τούς σφω βασιλέας ἐπεφή- 5
 μιζον Φαραῶνας, καὶ Πτολεμαίους ἀπὸ τοῦ πρώτου.
ἐφυλάχθη οὖν παρὰ Ῥωμαίοις ἡ τοιαύτη τῶν Καισάρων^{Dialo}
εὐταξία ἄχρι Διοκλητιανοῦ, ὃς πρῶτος στέφανον ἐκ-^{and f}
 λίθου τιμίας συγκείμενον τῇ κεφαλῇ περιθεὶς ἐσθῆτά-^{us}
 τε καὶ τοὺς πόδας ψηφώσας ἐπὶ τὸ βασιλικόν, ἢ τάλη- 10
 θές εἰπεῖν ἐπὶ τὸ τυραννικὸν ἔτρεψεν, ἀνεμετρήσατό
τε τὴν ἡπειρον καὶ τοῖς φόροις ἐβάρυνεν.

5. Ὡστε τύραννος ἦν ὁ Ῥωμύλος, πρῶτον μὲν τὸν^{Romul}
ἀδελφὸν ἀνελὼν καὶ τὸν μείζονα, καὶ πρῶτον μὲν τὸν^{a tyran}
τὰ προσπίπτοντα. ταύτη καὶ Κυρῖνος προσηγορεύθη, 15
 οἷον εἰ κύριος· κἂν εἰ Διογενιανῶ τῷ λεξογράφῳ ἄλλως
 δοκῇ· οὐδὲ γὰρ ἀγνοήσας ὁ Ῥωμύλος, ἢ οἱ κατ' αὐτόν,
 δεικνυται κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὴν Ἑλλάδα φωνήν, τὴν
 Αἰολίδα λέγω, ὡς φασιν ὃ τε Κάτων ἐν τῷ περὶ Ῥω-
 μαϊκῆς ἀρχαιότητος, Βάρρων τε ὁ πολυμαθέστατος ἐν 20
 προοιμίῳ τῶν πρὸς Πομπήϊον αὐτῷ γεγραμμένων,
 Εὐάνδρον καὶ τῶν ἄλλων Ἀρκάδων εἰς Ἰταλίαν ἐλθόν-
 των ποτὲ καὶ τὴν Αἰολίδα τοῖς βαρβάρους ἐνσπειράν-
 των φωνήν. ἡ γὰρ γραμματικοῖς παρὰ ταύτην εἰσαγο-
 μένη ἐτυμολογία, μετὰ συγγνώμης, βεβίασται. ἀπὸ 25

v. 19 Cato Orig. l. I frg. 19, H. Peter, Hist. Rom. rell. p. 57

v. 6 πρῶτον Πτολεμαίου con. B 9 συγκείμενον O, συγκεί-
 μενον O₂ 12 φόρ. οἰς una littera erasa O 16 λεξογράφῳ
 O, λεξικογράφῳ con. B, λεξιγράφῳ L. Dindorf 18 ἐκεῖνου O,
 ἐκεῖνο corr. O₂ F 21 πομπήϊον O, Πομπώνιον con. L. H.
 Krahnert de Varronis antiqu. p. 20, sed vide Fr. Ritschl, op. III
 376. 470 22 ἀλλάδων O, corr. F

Κύρειος γάρ, πολλῆς Σαβίνων, οὕτως αὐτὸν παρονομασθῆναι βούλονται, καίπερ οὐχ ὀρμώμενον ἐκεῖθεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Παλατίνου βουνοῦ τεχθέντα τε παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Τιβέριδος καὶ τραφέντα ἐκεῖ. κυρίους γάρ 5 ἑαυτοὺς καὶ δεσπότας, ἀλλ' οὐ βασιλέας, τύραννοι φιλοῦσι καλεῖσθαι.

6. Κρεῖττον δὲ βασιλείας τὸ Καίσαρος ἀξίωμα, ὅτι καὶ δοῦναι βασιλέας πάλαι τοῖς ἔθνεσιν ἐπ' ἐξουσίας εἶχε. μισητὸν γάρ καὶ Ῥωμαϊκῆς ἐλευθερίας ἀλλότριον, 10 δεσπότας, ἀλλὰ μὴ βασιλέας, τοὺς κρατοῦντας ὀνομάζειν· καθότι δεσπότης ὄνομα κοινόν ἐστιν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἕνα δραπέτην κεκτημένοις, τὸ δὲ βασιλέων αὐτῶν καὶ μόνων. καὶ δῆλον ἄντικρυς, ὅτι Ῥωμαίοις ἔθος dominos τοὺς τυραννήσαντας ἀποκαλεῖν, ὡς δὴ Σύλλαν καὶ 15 Μάριον, καὶ δομινατιῶνα τὴν τυραννίδα· ὡς καταρρίπτουσι τὴν βασιλέων μεγαλειότητα οἱ πονηροὶ κόλακες, ἐξ ἀμαθείας δούλων αὐτοὺς πρωτεύειν εἰσάγουτες. ὅτι δὲ ἀληθές, ἕξεστι καὶ ἐκ τούτων λαβεῖν. Αὐγουστός ποτε ἢ τάχα Τιβέριος ὁ μετ' αὐτὸν πρὸς 20 ἐνὸς τῶν κολάκων δεσπότης ὀνομασθείς, ἕξαναστὰς ἀφῆκε τὸν σύλλογον, ἀπαξιώσας, ὡς ἔφη, δούλοις διαλέγεσθαι. ἀλλ' ἤδη πρότερον ὥσπερ ἐν τιμῇ τῆς ὑβρεως εἰσαχθείσης, ἀνέχεται ἢ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως ἡμῶν ἐπιείκεια, καίπερ ὑπὲρ πάντας τοὺς πάποτε βεβασιλευ- 25 κότας μετριάζοντος, καὶ δεσπότης, οἷον πατὴρ ἀγαθός, ὀνομάζεσθαι· οὐχ ὅτι χάρει, ἀλλ' ἐρυθριᾶ μᾶλλον, τοὺς τιμᾶν οἰομένους δοκεῖν μὴ προσέεσθαι.

v. 8 ἐπεξουσίας O, ἐπ' ἐξουσίας corr. F ep. p. 13 13 μόνον
O, μόνων conl. F | dominos cod. 24 ἐπιείκεια O, corr. O₂
27 προσείεσθαι O, προσείεσθαι corr. O₂

Περὶ τῶν ἐπισήμων τοῦ ῥηγός.

7. Καὶ πρὸ Ῥωμύλου ἐπίσημα τῆς Λατίνων βασιλείας ἦν θρόνος δρύφακτος καὶ στολή ἢ λεγομένη παρ' αὐτοῖς τραβαία· ποδαπὴ δέ τις ἦν, μικρὸν ὕστερον ἑρῶ. ὅθεν ὁ Ῥωμαίων ποιητὴς ἐν βιβλίῳ ἐβδόμῳ 5 τῆς Αἰνηΐδος τὴν Λατίνου διαγράφων βασιλείαν θρόνου καὶ τραβαίας διαμέμνηται. τῷ γε μὴν Ῥωμύλῳ καὶ στέφανος ἦν καὶ σκῆπτρον αἰετὸν ἔχον ἐπ' ἄκρου καὶ φαινόλης λευκὸς ποδήρης, ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν πορφυροῖς ὑφάσμασιν ἑραβδωμένους — 10 *Toga praetial*
 ὄνομα δὲ τῷ φαινόλῃ τόγα, οἶονεὶ σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγερε κατ' ἀντίστοιχον· οὕτω γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι — καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν· κόθορος ὄνομα αὐτῷ κατὰ τὸν Κοκκήιον. καὶ κοινὸν ἦν τοῦτ' ἢ τὸ σχῆμα 15 τῆς λεγομένης τόγας αὐτῷ τε τῷ λεγομένῳ ῥηγί τοῖς τε ὑπηκόοις ἐπ' εἰρήνης· ἢ μέντοι τραβαία μόνου τοῦ ῥηγός ἐτύγγανε παρατοῦρα, οἶονεὶ στολή ἐπίσημος. *Tra*
 χιτῶν δὲ ἦν καὶ περιβόλαιον ἡμικύκλιον, ὃ πρῶτον *περιβ- h*
 Ἀγαθοκλέα τὸν Σικελίας τύραννον ἔξευρεῖν λόγος. τὸν *cape.*
 δὲ θρόνον σόλιον ἐπιχωρῶς ὠνόμαζον ἀντὶ τοῦ σέλ- 20 *Solium*
 λιον κατ' ἀντίστοιχον, ὡς φησιν ὁ Ῥωμαῖος Ἀσπρος· ἢ καὶ ἄλλως σόλιον ἀντὶ τοῦ σόλιδον ἐκάλουν, οἶονεὶ ὀλόκληρον. στέλεχος γὰρ ἄδρον εἰς κυτίδα καὶ καθέδρας *Cutting*
 τύπον ἐξορῦτιοντες ἀπετέλουν βῆμά τι <τῆ> βασιλεία, *stout h*
with a h
- or for
and the
shape o

v. 5 Verg. Aen. VII 169. 188 14 Cass. Dion. l. I frg. 6, 1^a
 (ed. Boissevain I p. 10)

v. 4 τραβαβαία O, corr. O₂ 7 τραβεα O, τραβαίας O₂
 10 ἑραβδόμενος O, ἑραβδώμενος O₂, ἑραβδωμένος F, ἑραβδα-
 μένος corr. Boissonade Anecd. gr. III 133 11 τῷ φαινόλης O,
 corr. F 14 κοκκηον O, κοκκιον O₂, corr. B 24 βῆματι
 βασιλεία O, βῆματι βασιλεία manus quaedam recentior nullo alio

ἵνα ὥσπερ ἐν τινι θήκῃ κατησφάλισται τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, ἕκ τε νότου ἕκ τε πλευρᾶς ἑκατέρας μηδεμιάς ἀρμογῆς ἢ προσθέτου ξύλου σφίγγοντος τὴν καθέδραν, ἅπαξ ὀλοτελῆ καὶ ὀλόκληρον τυγχάνουσαν. ταύτη σό-
5 λιον τὸν βασιλέως θρόνον ἐκάλουν.

8. Πρὸς τούτοις ἠγοῦντο τοῦ Ῥωμύλου πελέκεις δυοκαίδεκα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γυπῶν, ὧν εἶδεν ἀρχόμενος θεμελιοῦν τὴν πόλιν. Πρίσκου δὲ Ταρκενίου τοῦ δηγρὸς ὕστερον Θούσκους καὶ Σαβίνους πο-
10 λέμω νικήσαντος προσετέθησαν τοῖς τῆς βασιλείας γνωρίσμασι δόρατα ἐπιμήκη, ὡσαύτως τὸν ἀριθμὸν δυοκαίδεκα, ἀκροξιφίδας μὲν οὐκ ἔχοντα, ἠωρημένας δὲ λοφιάς· καλοῦσι δὲ αὐτὰς οἱ μὲν Ῥωμαῖοι λούβας, οἱ δὲ βάρβαροι τούφας, βραχὺ τι παραφθαρείσης
15 τῆς λέξεως· βῆξιλλα πρὸς τούτοις οἰονεὶ δόρατα μακρὰ ἐξηρητημένων ὑφασμάτων — φλάμμουλα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ φλογίνου χρώματος καλοῦσι —, περὶ ὧν ἐν τοῖς* περὶ μνηῶν γραφεῖσιν ἡμῖν ἀποχρώντως ἀνήνεται.

9. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐπίσημα τῆς τότε βασιλείας·
20 περὶ δὲ τῆς ἐν ὅπλοις στρατιᾶς Πάτερνος ὁ Ῥωμαῖος ἐν πρώτῃ τακτικῶν αὐτοῖς ῥήμασι καθ' ἐρμηνείαν ταῦτά φησιν· ὁ Ῥωμύλος δεκουριῶνας τῶν ἱερῶν φροντιστὰς προσετήσατο, τοὺς αὐτοὺς καὶ κεν-

v. 18 de mens. p. 17, 16

loco obvia, quae ne ipsius Fussii sit vereor, qui βῆμα τῇ βασιλείᾳ coniecit; βῆμα τι βασιλέως con. Th. Preger, βῆμά τι <τῇ> βασιλείᾳ scripsi

v. 6 ἠγοῦντο O, ἠγοῦντο corr. F; vide infra p. 33, 10 πελέκεις ἠγοῦμενοι 12 εἰωρημένας O, corr. O₂ 18 ἀνήνεται O, ἀνενήνεται con. B 19 post βασιλείας paragraφος distinguit F 20 στρατίας O, στρατιᾶς O₂ saepius 22 δὲ κουριῶνας O, δεκουριῶν O marg., δεκουριῶνας scripsi 23 κεντουριῶνας et p. 15, 4 κεντουριῶνα O, κεντουριῶν O marg., unde κεντουριῶνας et κεντουριῶνα O₂

τουριῶνας τῶν πεζικῶν ταγματίων ὀνομάσας. τρισχιλίων γὰρ ὄντων πεζῶν ἀσπιδιωτῶν ἐκάστης ἑκατοντάδος ἡγεμόνα προὔθηκεν, ὃν Ἕλληνες μὲν ἑκατόνταρχον, Ῥωμαῖοι δὲ κεντουριῶνα καλοῦσιν· ὡς εἶναι τοὺς πάντας ἑκατοντάρχους ἅ' καὶ τοσοῦτους δὲ μανιπλοῦς 5 οἰοῦναι σημειοφόρους. ἐκ δὲ τῆς στρατιᾶς τριακοσίους σκουτάτους' — ὡς Ῥωμαῖοί φασιν ἀντὶ τοῦ ἀσπιδιώτας — 'πρὸς φυλακὴν ἰδίαν ἀφώρισε.' — καὶ μικρὸν ὕστερον εἰρήσεται, τί μὲν ἐστὶ κλιπεᾶτος, τί δὲ σκουτᾶτος στρατιώτης — 'προστέθεικε δὲ καὶ τριακοσίους ἰππότητας ταῖς 10 δυνάμεσι, Κελερίῳ τινὶ οὕτω καλουμένῳ τὴν φροντίδα τούτων παραδούς. ταύτη συνεκδοχικῶς ἅπας ὁ στρατὸς κελέριοι τότε προσηγορεύθησαν. ἐν τρισὶ δὲ ἑκατοντάσι συναγομένης τῆς ἰππικῆς δυνάμεως, τρισὶν ἐπώνυμοις αὐτὰς διέστειλε, Ῥαμνίτας καὶ Τιτίους ἰστῶν 15 καὶ Λούκερας'. τὰς δὲ αἰτίας τούτων τῶν ὀνομάτων ἐν τοῖς περὶ μηνῶν, ὡς εἴρηται, τεθεῖσιν ἡμῖν ἀποδεδώκαμεν.

10. Εἰπεῖν δὲ καιρὸς, τί διαφέρει σκοῦτον κλιπέου. σκοῦτον τοίνυν οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι τὸ ἰσχυρὸν ἅμα 20 καὶ ἰσχνόν, ὅπερ Ἕλληνες στιπτὸν ὀνομάζουσιν ἀντὶ τοῦ στιβαρόν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν 'στιπτοὶ γέροντες, Μαραθωνομάχοι πρίννοι'. ταύτη καὶ σκουτᾶτα τὰ ἰσχνὰ τε καὶ στεγνὰ καὶ κοῦφα τῶν ἐσθημάτων καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. τοιαύτη δὲ ἡ τῆς ἀσπίδος 25

v. 17 de mens. p. 17, 4 22 Aristoph. Acharn. 180 sq.

v. 7 σκουτάτους O, corr. F 12 συνεκδοχικῶς: χι in correctura O 17 τεθεῖσιν O, συντεθεῖσιν conl. Gu. Kroll, Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 613 22. 23 στιπτοὶ γέροντες πρίννοι ἀτεράμονες Μαραθωνομάχοι Aristoph. 24 ἰσχὰ O, corr. O₂ | στεγνὰ O, στεγνὰ corr. B

κατασκευή· ἀβαρῆς μὲν γὰρ ἔστιν, ὡς ἰσχνή, καρτερω-
 τάτη δὲ καὶ ταῖς πληγαῖς οὐκ εὐχερῶς ἐνδιδοῦσα. κλί-
 πειον δὲ Ῥωμαῖοι τὸν θυρεὸν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ κλέ-
 πτειν καὶ καλύπτειν τὸν ἐπιφερόμενον αὐτόν. Ἑλλήνων
 5 γὰρ ἴδιον καὶ μόνων ἀσπίσι τροχωτάταις ἐν πολέμῳ
 χρῆσθαι, βαρβάρων δὲ θυρεοῖς· πρὸς γὰρ τὸ κατεπεῖ-
 γον τῆς μάχης τὰς θύρας ἀνασπῶντες ὡς σκεπάσμασιν
 αὐταῖς εἰώθασιν χρῆσθαι.

11. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος ἀσπίδος βραχυτέρας,
 10 ἃς πεξομαχεῖν οἱ ὑπὲρ Ἴστρον οὐκ ἰσχύοντες ἐπὶ τῶν
 ἵππων κομίζουσι· πάριαν αὐτὴν Ἴταλοὶ καλοῦσιν, ὡσεὶ
 πέλτας οἱ Σκύθαι. ἀγκίλιον πρὸς τούτοις τοῖς ἀρχαίοις
 γέγονεν — οὐδὲ γὰρ νῦν — εἶδος ἀσπιδισκαρίου, ἐξ
 οὗ καὶ ἀγκίλας τὰς δορικτήτους γυναικας ὠνόμασαν.
 15 τὴν γὰρ ἀρέσκουσαν αὐτῷ τυχὸν γυναῖκα ὁ στρατιώτης
 ἔσκεπε τῷ ἀγκίλιῳ ἐπὶ τῆς ἐφόδου, ὡς μὴ βλάπτοιτο
 πρὸς τινος, οἷα φυλαττομένη τῷ σώσαντι. ταύτη καὶ
 σέρβους τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ
 πολέμου Ἴταλοὶ καλοῦσι· τοὺς δὲ μὴ δορικτήτους, ἀλλ'
 20 ἔλευθέρους μὲν τὴν τύχην, δι' ἔνδειαν δὲ δουλεύοντας
 φαμούλους, ὅτι φάμις ὁ λιμὸς προσαγορεύεται. ἀγκίλια
 δὲ ἐξ Ἑλληνικῆς, <κυρίως δὲ> Αἰολικῆς σημασίας εἰρη-
 ται ὡσανεὶ ἀμφίλεια· τὰ γὰρ πελτάρια τῶν Ἀμαζόνων
 τοιαῦτα.

25 12. Στολή δὲ τότε παντὶ τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατεύματι
 μία· περικεφαλαία χαλκῆ καὶ θώραξ κρικωτὸς καὶ ξίφος

v. 2 καὶ πέον O, κλίπειον corr. F 5 τροχωτάταις O, βραχυ-
 τάταις conī. F ep. p. 15 B, τροχωταῖς L. Dindorf 6 θυραίοις O,
 corr. F 16 σώσαντι ταύτην. καὶ O, quod correxi 21 προ-
 βατορεύεται O, corr. F 22 κυρίως δὲ addidi | σημασίας bis
 scriptum est in O 23 ἀμφιλια O; ἀμφι λεία, forte scriben-
 dum ἀμφίλεια F

πλατύ, κολοβόν, ἠωρημένον ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου μηροῦ, καὶ ἀκόντια ἐπὶ τῆς δεξιᾶς δύο, γλωχίνας πλατεῖς ἔχοντα, περικνημίδες τε ὕφαιναν μέλαιναν καὶ ὑποδήματα τοῖς ποσίν, ἅπερ Ἕλληνες μὲν ἀρβύλας, Ῥωμαῖοι δὲ γάρβουλα καὶ κρηπίδας ὀνομάζουσιν· οὐχ 5 ἀπλῶς πως οὐδὲ ἀλόγως· ἐν γὰρ ταῖς εἰκόσι Τερέντιος ὁ ἐπίκλην Βάρρων — τὸ δὲ Βάρρωνος ἐπώνυμον τὸν ἀνδρεῖον κατὰ τὴν Κελτῶν φωνήν, κατὰ δὲ Φοίνικας τὸν Ἰουδαῖον σημαίνει, ὡς Ἐρέννιος φησιν — Αἰνεῖαν οὕτως ἐσταλμένον εἰς Ἰταλίαν ἔλθειν ποτε ἀνεγράφατο, 10 ἰδὼν αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ὡς εἶπεν, ἐκ λίθου λευκοῦ ἐξεσμένην ἐπὶ κρήνης ἐν τῇ Ἄλβῃ. καὶ πανάληθες μᾶλλον ἔστι· καὶ γὰρ ὁ Ῥωμαίων ποιητὴς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Αἰνηΐδος οὕτως ἐσταλμένον αὐτὸν καὶ πλανώμενον σὺν Ἀχάτῃ ἐν τῇ Αἰβύῃ εἰσήγαγε. σάρακας δὲ ἐπ' 15 ^{δ'ε} εἰρήνης θηρείους ἐξ ὤμων ἄνωθεν ἕως κνημῶν ἐξηρημα- μένας περιετίθεντο, κοσμοῦντες αὐτῶν τοὺς λεγομένους ^{ποδ} ποδεῶνας, καὶ γλόβας αὐτοὺς ὀνομάζοντες οἷον εἰ δο- ^{ii.52} ράς, ὅτι γλοβάρε τὸ ἐκδεῖραι Ῥωμαῖοις ἔθος καλεῖν. καὶ οὐ τοῖς στρατιώταις οὕτως ἐστάλθαι μόνοις ὀπλο- 20 φοροῦσι νόμος, ἀλλὰ καὶ αὐτοκράτορσι. τῶν δὲ νῦν στρατιωτῶν βαρβάρους ζηλωσάντων, ἐκεῖνων δὲ αὐτούς, παρὰ μόνοις τοῖς τοῦ παλατίου φύλαξι — λέγονται δὲ παρὰ Ῥωμαῖοις ἐσκουβίτορες οἷον εἰ φύλακες ἄγρουπνοι,

v. 14 cf. Verg. Aen. I 312

v. 1 ἠωρημένον O, corr. O₂ 2 γλοχίνας πλατεῖς O, corr. O₂
 5 γάρβουλα O, γαρβατινας aut γαλλικας conl. F ep. p. 15
 9 ἐρέννιοι O, corr. F 12 ἐξεσμένης O, corr. F | κρήνης O,
 corr. F 15 σάρακας O, σάρρακας conl. F 16 θυρείους O,
 θυρεοὺς O₂, θηρείους conl. B, βυρσίνοια F ep. p. 15, Τυρείους
 Th. Preger 18 ποδεῶνας O, corr. F 20 στάλθαι O, corr. F
 23 τοῦ πα|παλατίου O 24 σκουβήτορες O, corr. F

οὓς πρῶτος μετὰ Ῥωμύλον Τιβέριος Καῖσαρ ἐξεῦρε —
 τὸ τοιοῦτο παραπέμεινε σχῆμα ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς ἔφην,
 ἐξ Αἰνείου τὴν ἀρχὴν ἔχον. οὐδὲ γὰρ ἐξῆν Ῥωμαίοις
 βαρβαρικὴν στολὴν περιθέσθαι· καὶ τοῦτο Τράγκυλος
 5 ἐν τοῖς περὶ Αὐγούστου διαμέμνηται. ἰδόντα γὰρ φησι
 τὸν Αὐγούστου ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ τινὰς τῶν Ῥωμαίων
 ἐπὶ τὸ βαρβαρικὸν ἐσταλμένους ἀγανακτῆσαι, ὡς ἐν
 ἀκαρεῖ τοὺς καταγνωσθέντας ἀποβαλόντας τὸ βάρβαρον
 μόρις ἐπιγνωσθῆναι τῷ Καίσαρι. τοιαύτη μὲν οὖν ἢ
 10 Ῥωμύλου στρατιά.

13. Καὶ τὰς λεγομένας δὲ ἀττηνσίωνας πρὸς θερα-
 πείαν τῶν ῥηγῶν ἐπινοηθῆναι στοχάζομαι, πρὸς βα-
 σταγὴν καὶ φορὰν τῶν ἀναγκαίων, ὥσπερ νοκτούρνους
 πρὸς ἐπιπλα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα πρὸς κοῖτόν ἐστι χρη-
 15 σιμα. Κικέρων γὰρ ὁ πολὺς ἐν τοῖς κατὰ Βέρρου
 μέμνηται τουτουῖ τοῦ ὀνόματος, ἀττήνσους τοὺς οἰ-
 κιακοὺς ὑπηρέτας τῶν ῥηγῶν ὀνομάζων ἀπὸ τοῦ προσ-
 ανέχειν καὶ πειθαρχεῖν· ἀττένδερε γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ
 φιλονεικεῖν λέγουσιν.

Πρώτη προαγωγή ὁ ἵππαρχος.

20 14. Ὡς οὖν εἴρηται μοι, τὴν μὲν πεξομάχον δύ-
 ναμιν τοῖς ἑκατοντάρχοις, τὴν δὲ ἱππικὴν Κελερίῳ
 τῷ πρὶν τῆς ὅλης ἡγήσαμένῳ στρατιᾶς παραδέδωκε, πά-
 σης αὐτὸν δυνάμεως καὶ τύχης καὶ διοικήσεως κρατεῖν
 25 ἐγκελευσάμενος, ὡς ἕτερον οὐθέν, ἢ μόνον τὸν στέ-

v. 5 Suet. Aug. 40 (cf. p. 287 ed. Roth) 15 Cic. in Verr. act.
 sec. I 71 II 69, 74 III 154, 157 (accensus) II 133 (accessio)

v. 7 ἀγανακτῆσε O, ἡγανάκτησεν O₂, ἀγανακτῆσαι F 16 τουτὶ
 O, corr. F¹ | αττηνσους O, ἀκκήνσους conl. F ep. p. 16 17 ὀνό-
 μαζον O, corr. Th. Preger 20 ΠΡΟΤΑΓΩΓῆ cod., corr. F¹
 22 κελεριος O, corr. F 24 αὐτῶν O, corr. F

φανον, τὴν βασιλείαν παρὰ τῶν ἱπάρχων κατασχεῖν, ἐξουσίαν ἀδέσποτον ἑαυτῇ. ταύτην τὴν ἀρχὴν οἱ τε ῥήγες οἱ τε δικτάτορες ἔσχον ἅπαντες καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Καίσαρες, ἔπαρχον τὸν ἱπάρχον μετονομάσαντες· καὶ μάρτυς Ἀυρήλιος ὁ νομικός, ῥήμασιν αὐτοῖς πρὸς ἐρμη- 5 νείαν οὕτως εἰπὼν· διὰ βραχέων εἰπεῖν χρεῖωδές ἐστι, πόθεν τὴν ἀρχὴν <ὁ> τῶν πραιτωρίων ὑπάρχος ἔσχεν. ἀπὸ τοῦ ἱπάρχου καὶ μᾶλλον· εἰς τόπον γὰρ ἐκείνου τὸν ἔπαρχον προχειρισθῆναι πᾶσιν τοῖς ἀρχαίοις <πα- ραδέδοται, ἐπεὶ τοῖς δικτάτορσι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις> 10 ἔστιν οἷς ἢ πᾶσα πρὸς καιρὸν ἐξουσία τῶν πραγμάτων ἐπιστεύετο. ἐπελέγοντο γὰρ ἑαυτοῖς ἡγεμόνα τῶν ἱππέων ἕκαστος, κοινωνὸν ὥσπερ τῆς ἀρχῆς καὶ διοικήσεως τῶν πραγμάτων. τοῦ δὲ κράτους ὕστερον ἐπὶ τοὺς αὐτοκράτορας μετενεχθέντος πρὸς ὁμοίωσιν τοῦ 15 ἱπάρχου <ὁ> τῶν πραιτωρίων προῆλθεν ἔπαρχος. καὶ δέδοται αὐτῷ μελῶν ἢ κατ' ἐκείνον ἰσχύς τῆς τε διοικήσεως τῶν πραγμάτων τῆς τε καταστάσεως καὶ ἀσκήσεως τῶν στρατευμάτων καὶ ἐπανορθώσεως ἀπάσης, καὶ εἰς τοσοῦτον ὑπεροχῆς προελθεῖν, ὡς μηδενὶ ἐξείναι πρὸς 20 ἔφρασιν ὁρμᾶν ἢ ὄλως ἐγκαλεῖσθαι τὴν αὐτοῦ κρίσιν.

15. Καὶ τότε μὲν ὁ νομογράφος· ὅτι δέ, κἂν εἰ

v. 5 Dig. I tit. XI

v. 2 ἐξουσίας coni. F 3 δικτορες O, corr. F 5 αὐρήλιος O, mutavit B 6 βραχέων O in corr., videtur fuisse ταχέων 7 ὁ add. B 8 ante μᾶλλον habet ἢ O, ἢ O₂, ἢ delevit F, καὶ scripsi 9 πᾶσιν τοῖς O, qui post ἔστιν (v. 11) distinxit; φασιν. Τοῖς F, qui in epistula p. 17 locum sanum esse monuit. sed apparet nonnulla intercidisse, quae supplevi e Digestorum verbis: a quibusdam traditum est. nam cum apud veteres dictatoribus ad tempus summa potestas crederetur eqs. 13 ἕκαστον O, corr. F 16 ὁ add. B 17 δὲ διοικήσεως O, corr. F 21 ἄφρασιν O, corr. F | ἐγκαλεῖσθαι O, corr. F 22 ab ὅτι paragraphum orditur F | τότε O, corr. F

τυχὸν πρεσβυτέρα καὶ μείζων τῶν ἀρχῶν ἀπασῶν
 ἐπαρχότης τῶν πραιτωρίων εἶναι δέδοται, καὶ χρεϊώ-
 δες ἦν ἅμα καὶ ἀρμόδιον δι' ὅλης αὐτῆς τῆς τάξεως
 καὶ δυνάμεως ἐξαγαγεῖν τὸν λόγον· ἀλλ' οὖν ἐπειδὴ
 5 μὴ ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ Αὐγούστου ἀντὶ τοῦ ἱπ-
 πάρχου, ὡς ἔφην, προεχειρίσθη, ἀρκέσει τέως περὶ
 τῆς ἀρχαιότητος εἰπεῖν, καὶ ὅθεν ἡ ἐπαρχότης ἔχει τὰ
 σπάρρανα· εἶτα μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν παλαιότερων
 ἀρχῶν ἐν προοιμίῳ τῆς Αὐγούστου βασιλείας, ἐξ ἧς,
 10 ὡς ἔφην, καὶ τὰ προοίμια ἔσχευεν ἡ ἀρχή, ἐφεξῆς ἅπαντα,
 ὅσων τε κατὰ σμικρὸν ἀφηρέθη, εἶτα δὲ καὶ περὶ τῆς
 ὑπ' αὐτὴν τελούσης μεγίστης ὡς ἀληθῶς τάξεως, ἐν ἧ
 κάμῃ τελέσαι συμβέβηκε, λεπτομερῶς ἀφηγήσομαι — καὶ
 γὰρ ἐπίσταμαι οὐκ ἀκοῆ, ἀλλ' αὐτοῖς ἔργοις ὑπουργήσας
 15 τοῖς πράγμασιν — εὐχαριστήριον ὥσπερ ἀνάθημα προσ-
 φιλῆς τοῖς ἐφόροις τῆς ἀρχῆς ἀναφέρων, διατρέψασιν
 ἅμα κοσμίως ἡμᾶς καὶ μετὰ θεὸν τὸν πάντων κύριον
 γέρα τε τῶν πόνων καὶ πέρας ἐσθλὸν καὶ τύχην κρείτ-
 τονα παρεσχηκόσιν.

20 Δευτέρα προαγωγή οἱ πατριῖκοι.

16. Δῆλον ἀντικρυς, ἑκατὸν τὸν ἀριθμὸν γέροντας
ἐκ πασῶν τῶν κουριῶν — ἀντὶ τοῦ φυλῶν — ἐπι-
λέξασθαι τὸν Ῥωμύλον πρὸς διάσκεψιν τῶν κοινῶν,
οὓς αὐτὸς μὲν πατέρας, Ἴταλοὶ δὲ πατρικίους ἐκάλεσαν,
 25 ἀντὶ τοῦ εὐπατριῖδας. μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν τῶν Σα-

v. 1 μείζω O, μείζων corr. F ep. p. 17 B 2 δέδοται O, δέ-
 δοκται conl. F ep. p. 17 11 ὅσον O, corr. B 14 οὐ κακὸν
 O, corr. F ep. p. 17 16 διατρέψασιν O, corr. F ep. p. 17 B
 21 ἦλον O, littera δ in marg. praescripta, quae minio pinge-
 retur 22 φίλον O, φυλῶν corr. F

βίνων conscriptos αὐτοὺς ἐπονομάσας — οἰοῦναι συγγε-
 γραμμένους· ὅθεν patres conscripti οἱ Ῥωμαίων ἄρχον-
 τες ἔτι καὶ νῦν χρηματίζουσι — καὶ ἐτέρας δὲ τριά-
 κοντα κοῦρας καὶ τοσοῦτους ἑκατοντάρχους καὶ τρια-
 κοσίους ἐτέρους ἰππότητας ἐκ τοῦ Σαβίνων ἔθνους τῷ 5
 Ῥωμαϊκῷ συνηρῶθησε στρατῷ· ὡς εἶναι πάντας ἐξακισ-
 χιλλοὺς μὲν πεζομάχους, ἑξακοσίους δὲ ἰππότητας. καὶ
 τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ὁ Μάριος ὕστερον διεφύλαξε, τὰς
 λεγομένας λεγιῶνας — οἰοῦναι λογάδας — διατυπῶν·
 καὶ Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς πρῶτος τοὺς λεγομένους 10
 ἐκσκουβίτορας τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου φύλακας
 προστησάμενος τριακοσίους μόνους ἐστράτευσε κατὰ
 τὴν ἀρχαιότητα.

17. Ἐπίσημα δὲ τοῖς πατράσιν — ἦτοι πατρικίοις —
 ἦν δίπλακες μὲν ἦτοι χλαμύδες, ἄχρι κνημῶν ἐξ ὤμων 15
 διήκουσαι, περόναις χρυσαῖς ἀνεσταλμέναι, τὸ χρῶμα
 ξηραμπέλινοι, πορφύρα κατὰ μέσον διάσημοι — λατι-
 κλαβίας αὐτὰς ὠνόμαζον· τὰς δὲ χλαμύδας ἀτραβατι-
 κὰς ἐκ τοῦ χρώματος, ὅτι τὸ φαιδὸν κατ' αὐτοὺς ἄτρον
 προσαγορεύεται — καὶ παραγαῦδαι, χιτῶνες λογχωτοί, 20
 ἀκροπόρφυροι, λευκοὶ διόλου, περιχερίδας ἔχοντες·
 μάνικας αὐτὰς ἐκεῖνοι λέγουσι. τοὺς δὲ τοιοῦτους χι-
 τῶνας παραγαῦδας τὸ πλῆθος οἶδεν ὀνομάζειν· ἀρχαῖος
 ὅμως χιτῶν ὁ παραγαῦδης, Πέρσαις καὶ Σανρομάταις
 ἐπίσημος, ὡς Διογενιανῷ τῷ λεξογράφῳ εἶρηται· περι- 25

v. 1 SCPTOC cod. | ἐπονομάσας (scil. ὁ Ῥωμύλος) O, ἐπονό-
 μασαν conl. F 2 ΡΑΤΓΕC CONSCΡΙΠΤΙ cod. 3 ἐτέρους O,
 corr. F 9 λεγιονας O, λεγεῶνας O₂ F, λεγιῶνας scripsi
 16 ἀνεσταλμέναις O, corr. F 18 de atrabaticis eadem verba
 Suidas facit s. v. 20 παραγαῦδαι, ὦ in corr. O, παραγαῦδαι
 scripsi, cf. p. 4, 9 et infra v. 23 22 αὐτὰ O, s postea addi-
 tum est 25 λεξογράφῳ O, λεξικογράφῳ conl. B, λεξιγράφῳ
 L. Dindorf

σκελίδες τε λευκαί, ὄλον τὸ σκέλος σὺν τοῖς ποσὶ σκέ-
 πουσαι, καὶ ὑπόδημα μέλαν, ὑποσάνδαλον, δι' ὄλου
 γυμνόν, βραχεῖ τινι ἀναστήματι τὴν πτέρνην, ἐπ' ἄκρου
 δὲ τοὺς δακτύλους [τοῦ ποδὸς συσ]φίγγρον, ἱμάντων
 5 ἑκατέρωθεν ἐπὶ τοὺς ἀστ[ραγάλους] ὑπὸ τὸ ψαλίδωμα
 τοῦ ποδὸς διελκομένων, ἐπὶ τὸ στῆθος ἀ[νθυπαντ]ών-
 των ἀλλήλοις καὶ διαδεσμούντων τὸν πόδα ᾧ[σ τε]
 βραχὺ λίαν ἔκ τε δακτύλων ἔμπροσθεν καὶ ἐξόπισθεν
 διαφαίνεσθαι τὸ ὑπόδημα, ὄλον δὲ τὸν πόδα τῇ περι-
 10 σκελίδι διαλάμπειν. κάμπαρον αὐτὸ καλοῦσιν ἔκ τῆς
 ἐπὶ τὸν κάμπον, οἰοεὶ τὸ πεδίον, χρεῖ[ας ἔτι] καὶ νῦν.
 ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου γενόμενοι τὰς προαγωγὰς τῶν
 ἀρχόντων Ῥωμαῖοι ἐπετέλουν, ἐφ' οὗ τοῖς τοιούτοις
 ἐστέλλοντο ὑποδήμασι. τουτουὶ τὸν κάμπαρον Θούσκων
 15 γενέσθαι τὸ πρὶν ὁ Λέπιδος ἐν τῷ περὶ ἱερέων φησί.

18. Πρόοδος δὲ τοῖς πατρικίοις ἔκ ποδὸς μὲν οὐδέ-
 ποτε, ἀλλ' οὐδὲ ἱππική — κοινὴ γὰρ ἐδόκει —, ὀχή-
 μασι δὲ ἐπισήμοις, ἐφ' ὑψηλοῦ τῆς καθέδρας ἀναστρων-
 νυμένης, τεσσάρων ἡμιόνων ἐλκόντων τὸ ὄχημα ἔκ
 20 χαλκοῦ Κορινθίου, εἰς πλῆθος σχημάτων καὶ τύπων
 ἀρχαιοφανῶν διαγεγλυμμένων. οὐδὲ γὰρ ἵππους ἐξῆν
 ὑποξεῦξαι τῷ ὀχήματι, εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς βασιλεῦσι·
 θριαμβικὴ γὰρ ἢ μετὰ τῶν ἵππων ἐν ὀχήματι πρόοδος.
 βουριχάλλια δὲ τὰς ἀμάξας ἔκ τῶν βοῶν ἐκάλουν· ὧν
 25 ἄνευ, ἐπεὶ μὴ φορτίον ἐπέκειτο, ἡμιόνους ἐπίστενον
 τὸν ζυγόν.

v. 4 συσφίγγων O, corr. F ep. p. 18 5 ψάμα O, ἄμμα conl.
 F ep. p. 18 secutus Hasium, πέλαμα B, ψαλίδωμα scripsi
 8 ἔμπρὸς O, corr. F 18 ἀναστρωννυμένοις O, quod correxi
 21 διαγεγλυμμένον conl. B

Τίνος χάριν τὰς προγραφὰς τῶν ἀξιωμαίων οἱ
Ῥωμαῖοι τίτλους καλοῦσιν.

19. Τίτος Τάτιος, Σαβίνων ἡγούμενος, ὡς ἔφθην
εἰπών, συναφθεῖς τοῖς Ῥωμαίοις οὕτως ἠνώσεν ἄμφω
τὰ ἔθνη, ὡς μηκέτι δύο, μίαν δὲ καὶ μόνην ἀναφέρε- 5
σθαι τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν. ὅτι δὲ Τίτος Τάτιος
τὴν προσηγορίαν ἐκεῖνος εἶχεν, ὑποκοριστικῶς τίτου-
λον ἀπὸ τοῦ πρώτου Τίτου τὴν προγραφὴν τῆς εὐγε-
νείας ἐκάλεσαν, καὶ Τίτους τοὺς ἐκ προγόνων εὐγενεῖς,
ὡς φησι Πέρσιος ὁ Ῥωμαῖος. 10

20. Τοιαῦτα μὲν τινα περὶ τῶν ἀξιωμαίων· πάσης
δὲ τιμῆς πρώτην ἐλογίζοντο οἱ τῆς Ῥώμης εὐπατρίδαι
τὴν ἀπὸ τῶν χαρισμάτων εὐφημίαν, καὶ ὅσῳ πλείους
εἶχον τοὺς οἰκειουμένους αὐτοῖς, τοσοῦτω μείζονα τὴν
εὐδοξίαν παρὰ τοὺς ἐλάττους <ἔχοντας> ἐλογίζοντο. 15
καὶ μάρτυς ὁ Ῥωμαῖος Ἰουβενάλιος εἰπών, καὶ ὑπα-
τειῶν καὶ θριάμβων καὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδραγα-
θημάτων πρώτην γενέσθαι τοῖς ἀρχαίοις τὴν ἀπὸ τῶν
χαρισμάτων εὐκλειαν. τοὺς δὲ οἰκειουμένους αὐτοῖς
κλιέντης ἀντὶ τοῦ κολιέντης κατ' ἀντίστοιχον πατριῶς 20
ἐκάλουν — οἷον ἐ τιμῶντας καὶ ἀγαπῶντας αὐτούς —
σὺν πάσῃ τιμῇ καὶ μετριότητι τὰς δωρεὰς χαρίζόμε-
νοι, ὥστε φιλοτιμίας τὰς τῶν φίλων τιμὰς ὀνομάζειν.
οὐδεὶς δὲ τυχὼν οἰκειώσεως εὐπατρίδου ἔχρηξεν ἑτέρου
τὸ λοιπὸν πρὸς τὴν τοῦ ὄλου βίου παραμυθίαν, αἰσχος 25

v. 10 Pers. sat. I 20

16 Iuv. sat. V 110

v. 5 ἀναφρεσθαι O, ἀναφαίνεσθαι conl. B 11 paragraphi
notam post ἀξιωμαίων posuit F 15 ἔχοντας add. F
16 ὑπατιῶν O, quod correxi 24 τυχὼν O, corr. F | ἔχρησεν
O, corr. B

οιομένων αὐτῶν καὶ τῆς οἰκείας τύχης ἀπόστασιν, εἴ
 πού τις τῶν φίλων αὐτοῖς εἰς ἑτέρου κατέστη χρεῖαν.
 καὶ τουτουῖ ἴχνος ἀμαυρὸν ἕως ἄρτι παρὰ Ῥωμαίοις
 ἐφυλάττετο. περὶ γὰρ τὴν Ὀστίαν — πόλις δέ ἐστιν
 5 ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θύβριδος κειμένη — ἀπέστελλον
 οἱ τῆς Ῥώμης λογάδες τοὺς οἰκειοτάτους, καθάπερ τι
 θήραμα καλὸν τοὺς ἀναγομένους ξένους λαμβάνοντας
 πρὸ τῶν ἄλλων ἄγειν ὡς αὐτούς, πρὸς πάσης ἀφθο-
 νίας ἐπίδοσιν ἀνερχθεισῶν ἅπασι τῶν ἀυλείων θυρῶν
 10 τῆς οἰκίας τοῦ μελζονος, μηδενὸς φύλακος ἢ θυρωροῦ
 διακωλύοντος τοῖς δεομένοις τὴν εἴσοδον, αὐτῶν τῶν
 εὐπατριδῶν σὺν γαμεταῖς καὶ τέκνοις προφαινομένων
 τοῖς ξένοις, καὶ θαρρεῖν ἀξιούντων τοὺς οὐδέποτε
 ὀφθέντας αὐτοῖς. διῆλθε δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τὴν καθ’
 15 ἡμᾶς Ῥώμην ἢ τοιαύτη φιλανθρωπία, καὶ τὸ λοιπὸν
 οὐκ ἔσθη, τῶν ἐν ἡμῖν ἐνδόξων ἄχρῖς ἑαυτῶν τὴν
 ὑπεροχὴν τῆς τύχης ἐνδεικνυμένων.

Πόθεν διώνυμοι καὶ τριώνυμοι καὶ ἔτι Ῥωμαῖοι.

21. Καὶ πρὸ Ῥωμύλου δὲ ἂν τις εὗροι Σιλβίους
 20 τοὺς βασιλέας τῆς χώρας ἐπονομαζομένους ἀπὸ Σιλβίου
 Αἰνείου, τοῦ ἀπὸ Αἰνείου τοῦ πρώτου. ἐν γὰρ ταῖς
 ὕλαις τὰς οἰκήσεις ἔχοντες οἱ πρὶν καὶ τὸν νομαδικὸν
 τιμῶντες βίον Σιλβίους σφας σεμννόμενοι προσηγό-
 ρεον, μηδὲ αὐτῶν βασιλέων ἀπαξιούντων νέμειν ἀγέ-
 25 λας καὶ χρήματα συλλέγειν <ἀπ’> αὐτῶν· ὅθεν καὶ
 πεκουνίαν κατ’ αὐτοὺς τὰ χρήματα καλοῦσι. ταύτη
 καὶ κύνας παρῆεσθαι Εὐάνδρῳ ποτὲ τῷ Τεγεάτῃ

v. 7 καταγομένους conl. F 16 ἔσθη O, ἐστὶ O₂, ἔσθη F
 25 ἀπ’ add. B 26 πεκουνία O, πεκούλια O₂, πεκουνίαν B

ἡ παλαιότης οἶδε. καὶ οὐ μόνον ἀνδράσι τὸ Σιλβίων ἐπώνυμον, ἀλλὰ καὶ γυναιξὶν ἐπετίθειτο, ὡς Ῥέα Σιλβία καὶ Ἰλία Σιλβία. μετὰ δὲ τὴν τῆς Ῥώμης γένεσιν καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν Σαβίνων πρῶτος ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς διώνυμος ἐχρημάτισε, Πομπήλιος Νουμᾶς προσ- 5
αγορευόμενος· ὧν τὸ μὲν Ῥωμαίων, τὸ δὲ Σαβίνων ἐπώνυμον ἦν. οὐδὲ γὰρ πρὸ αὐτοῦ εὐροί τις Ῥωμύλον ἢ τινα ὅλως πρὸ τῆς Σαβίνων πρὸς Ῥωμαίους συναφείας παρὰ τὴν οὔσαν αὐτῷ κυρίαν προσηγορίαν <ἑτέραν> κτησάμενον. 10

22. Καὶ τότε μὲν σπουδὴ καὶ κόσμος ἦν ἐκείνοις, τῇ ἐξ ἑκατέρας γενεᾶς σεμνύνεσθαι προσηγορίᾳ· προῖων δὲ ὁ χρόνος ἐπωνυμίας εἰσήγαγε καινάς, νῦν μὲν ἀπὸ Τρωϊκῆς εὐγενείας, νῦν δὲ ἀπὸ τῶν λεγομένων Ἀβοριγίνων καὶ αὐτοχθόνων τῆς χώρας — καὶ γὰρ ἴσμεν 15
Κέθηγον ἐξ ἐκείνων τῶν γηγενῶν ἔλκειν τὸ γένος ἀξιοῦντα, γυμνὸν ἐσθῆτος, μόνης αὐτῷ τόγης τραχείας περὶ τοῖς στέροισι κειμένης, ἐπ' ἀγορᾶς γενόμενον, καίτοι βουλευτικοῖς ὠγκωμένον γνωρίσμασιν —, εἶτα δὲ καὶ ἀπὸ τρόπου ἢ διαθέσεως, ὡς Πούπλιος Βαλέ- 20
ριος Πουπλικόλας, ὧν αἱ μὲν δύο ἐπωνυμῖαι τὴν ἐκ Ῥωμαίων, ὡς ἔφη, καὶ Σαβίνων παρεδήλου λαμπρότητα, ἡ δὲ τρίτη τὴν ἐκ τῆς περὶ τὸν δῆμον στοργῆς ἐδεικνυ διάθεσιν. καὶ τάχα χρεῖῳδες ἀντὶ πολλῶν, με- 25
τρίων ἐπιμνησθῆναι τοιουτωδῶν περιπτωμάτων· οὐδὲ γὰρ σχολὴν ἄγω περὶ ταύτην ἀπραγῆσαι τὴν ζήτησιν,

v. 1 ἡ παλαιότης: Verg. Aen. VIII 462

v. 10 ἑτέραν addidi 13 κενὰς O, corr. F 16 καὶ θη-
γῶν O, corr. F 17 τὸ γῆς O, corr. F | βραχείας conl. Gu.
Kroll 18 γινόμενον O, corr. F 23 τρίτη τῶν O, corr. O₂

ικανὴν οὖσαν καθ' ἑαυτὴν καὶ μόνην μερίστας ἀπα-
σχολῆσαι βίβλους.

23. Πρόκουλον τοιγαροῦν τὸν ἀποδημοῦντι τεχθέντα
τῷ πατρὶ καὶ Πόστουμον τελευτήσαντι καὶ Βάπισκον
5 τὸν δίδυμον μὲν συλληφθέντα, τοῦ δὲ ἑτέρου φθα-
ρέντος σωζόμενον, καὶ Καίσαρα τὸν ἀνατυηθείσης τῆς
μητρῶας γαστρὸς θανούσης ἀποσωθέντα ἐκάλουν καὶ
Φλάκκον τὸν ὄτα μείζονα ἔχοντα καὶ Ναίβιον τὸν
ἀλφώδη καὶ Λούκιον Δικίνιον Κράσσον. ὣν τὸ μὲν
10 πρῶτον <τὸν> ἀνίσχοντος ἡλίου τεχθέντα, τὸ δὲ δεύ-
τερον τὸν ἀκρόουλον τὴν κόμην, τὸ δὲ τρίτον τὸν
κρεώδη καὶ εὐσώματον διασημαίνει. Κράσσος γὰρ ὁ
παχὺς τὸ σῶμα κατὰ φύσιν παρ' Ἰταλοῖς τοῖς ἀρχαιο-
τέροις εἴρηται, Πεινάριος δὲ ὁ πεινῶν καὶ Στάτιος ὁ
15 εὐῆλιξ καὶ Φαῦστος <ὁ εὐδαίμων> καὶ Φλάβιος ὁ εὐ-
νους καὶ Γάϊος οἰοῦντι Γαῦδιος ὁ χαρῆεις καὶ Τιβέριος
ὁ παρὰ Τίβεριν τὸν ποταμὸν τεχθεὶς καὶ Τίτος ὁ ἀπὸ
Τατίου τοῦ Σαβίνου καὶ Ἄππιος ὁ ἐν Ἄππια οἰκῶν
— ὁδὸς δὲ ἐστὶν ἐπίσημος — καὶ Σέρβιος ὁ θανούσης
20 αὐτῷ τῆς μητρὸς ἐγκύμονος διασωθεὶς καὶ Νέρων ὁ
ἰσχυρὸς τῆ Σαβίνων φωνῇ καὶ Νάσων ὁ εὐρίνος
καὶ Τούκκας ὁ κρεωβόρος, ὃν οἱ ἰδιῶται Ζικκᾶν
ἐκάλεσαν καθ' ἡμᾶς, καὶ Βᾶρος καὶ Βλαῖσος ὁ πλα-
γισκέλος, καὶ Σερρανὸς ὁ γεωργικὸς ἀπὸ τοῦ σπει-
25 ρειν, καὶ Ἀγρουστος ὁ καλοιώνιστος, καὶ Βιτέλλιος
ὁ κροκοειδῆς τὴν ὄψιν, ὅτι βίτελλον οἱ Ῥωμαῖοι τὴν

v. 9 ὣν τὸν et 10 τεχθέντα τὸν O, corr. F 10 τὸν post
πρῶτον add. B 14 πειναγύλιος O, πινάριος F, Πεινάριος
seripsi | πειων O, corr. F | στάτης O, Βάλης con. F, Στάτιος
seripsi 15 ὁ εὐδαίμων addidi 19 ἐστὶν ἐπίσημος in ra-
sura O 23 βλέσος O, Βλαισὸς F, Βλαῖσος seripsi 24 ἀπὸ
τοῦ <σέρρε οἰοῦντι> σπειρεῖν con. B 25 βιτέλλιον O, corr. F

λέκνυθον τοῦ ὤου ἐπικαλοῦσι, καὶ Βάρρων ὁ κατὰ μὲν Φοίνικας Ἰουδαῖος, κατὰ δὲ Κελτοὺς ἀνδρεῖος. καὶ πολλὰ ἂν τις τοιαῦτα συνάγοι κατὰ σχολήν, εἰ τυχὸν αὐτὸν οὐκ ἔχοντα ὅ,τι πράττει ἀφρόντιδα συμβάλῃοι διαβιοῦν καὶ τοιούτοις, ὁποίοις ἐγὼ κάπερ μυρίαῖς συμπεπλεγ- 5 μένος φροντίσιν ἐναγρυνῶ, μωραίνοντα ἀθύρασιν.

Τρίτη προαγωγή οἱ κναίστορες.

24. Τὸ πιστὸν τοῖς γράφουσιν ἢ τῶν ἀρχαίων ἐπι- τίθησι μαρτυρία. Ἰούνιος τοίνυν Γρακχιανὸς ἐν τῷ περὶ ἔξουσιῶν αὐτοῖς ῥήμασι περὶ τοῦ καλουμένου 10 παρὰ Ῥωμαίοις κναίστορος· ἔπροεχώρησαν τῇ ψήφῳ τοῦ δήμου. Τοῦλλος δὲ ὁ ῥήξ μετὰ τούτους ἀναγκαίαν εἶναι τὴν τῶν κναιστόρων ἀρχὴν ἔκριεν· ὡς τοὺς πλείους τῶν ἱστορικῶν αὐτῷ τὴν τοιαύτην προαγωγὴν ἀναγράψαι καὶ μόνῳ. ἀπὸ δὲ τῆς ζητήσεως οὕτως 15 ὀνομασθῆναι αὐτοὺς Ἰούνιος καὶ Τρεβάτιος καὶ Φενε- στέλλας εἶπον· καὶ μεθ' ἕτερα· ἄλλῃ ὕστερον ἐξηρέ- θησαν οἱ κاندιδᾶτοι τοῦ βασιλέως κναίστορες, οἱ πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν βασιλικῶν γραμμάτων καὶ μόνῃν ἐσχό- λαζον· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ψήφους ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς 20 βουλῆς ἀνεγίνωσκον ὑπὲρ τῶν εἰς ἀξιώματα προαγο- μένων· ταῦτα μὲν ὁ Ἰούνιος· ὁ νομικὸς δὲ Οὐλπια-

v. 9 Iunius Gracchanus Dig. I 13; quaecumque Gracchano tribuuntur verba, Ulpiani (v. 22) sunt Gracchanum citantis

v. 1 λεκνυθον O, corr. O₂ | βάρρων O, corr. F 3 συνά-
γοι O, συναγάγοι O₂ 5 καὶ τοιούτοις O, κὰν τοιούτοις conl.
B | μυρίαῖς quod corr. O 6 μωραίνων O, μωραίνειν conl.
F. Skutsch, μωραίνοντα scripsi 9 γρακχιανὸς O, Γρακχιανὸς
scripsi (cf. p. 2, 3) 11 προεχωρήσαντο O, προεχειρίζοντο conl. B,
προεχώρησαν τῇ scripsi 20 ψηφος O, corr. O₂ 21 προαγο-
μέων O, corr. F

νός ἐν τῷ de officio quaestoris — ἀντὶ τοῦ <περὶ τῆς τοῦ κναίστορος τάξεως> — περὶ κναίστορος ἀποχρώ-
τως διαλέγεται.

25. Ζητῆσαι δὲ ἀξιόλογον εἶναι νομίζω, τί μὲν
5 ἔστι κναίστωρ, τί δὲ κναισίτωρ, καὶ τί μὲν σημαίνει
διὰ τῆς διφθόγγου γραφόμενον, τί δὲ <διὰ> ψιλῆς.
κναίστωρ τοίνυν ὁ ζητητῆς ἀπὸ τοῦ quaerere οἶον
ἐρευνᾶν· οἱ γὰρ παρ' Ἑλλησιν ἐρευνάδες παρὰ Ῥω-
μαίοις κναίστορες ὠνομάσθησαν. κναισίτωρ δὲ ὁ τι-
10 μωρός· τὸ μὲν γὰρ πρῶτόν ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις δις-
σύλλαβον, τὸ δὲ τρισσύλλαβον. ἐπὶ γὰρ τοῦ μόνου
Μίνως τοῦ Κρητός, ὃς γενέσθαι τιμωρός κατὰ τὸ
μυθικὸν τῶν ἐν Αἴδου ψυχῶν ἐνομήσθη, τὸ κναισί-
τορος ὄνομα ὁ Ῥωμαίων ποιητῆς ἐν ἔκτῳ τῆς Αἰνητῆδος
15 τέθεικεν. ὅθεν καὶ κναισίωνας τὰς τιμωρίας καὶ
κναιστιωναρίους τοὺς τῶν ποινῶν ὑπηρέτας Ῥωμαῖοι
ἐγνώσαν καλεῖν. ὁ μὲν γὰρ κναίστωρ ζητητῆς ἐστὶν
ἐπὶ χρήμασιν, ὁ δὲ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσ-
θήκην ἐπ' ἐγκλήμασιν· ἐκάτερον δὲ διὰ τῆς διφθόγγου
20 γραφήσεται, κὰν εἰ τὸν ταμίαν διασημαίνῃ, ὅτι κναί-
στους ὁ πόρος παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται. ὅτε δὲ μὴ
δίφθογγος ἢ ἐν προοιμίῳ ἢ λέξις, ἀλλὰ ψιλῆ γρά-
φεται, οὐδέτερον μὲν τῶν εἰρημένων σημαίνει, τὸν δὲ
μεμψίμοιρον καὶ βλάσφημον διὰ τῆς γραφῆς ἐπιδείξει·
25 ὅτι queror 'μέμφομαι' ῥήματι κοινῶ πάθος ἅμα καὶ

v. 13 Verg. Aen. VI 432

v. 1 **δε ΟΦΙΥΟΟΙ ΓΑΕΣΤΟΡΙΣ** cod. | supplementum add. B
2 κναισίτορος O, corr. F 6 δὲ ψιλῆς O, διὰ add. F, δὲ ψιλῆ
coni. B 7 **QUERERE** cod. 11 τοῦ ante μόνου aut delendum
aut cum καὶ mutandum censet B, μόνου τοῦ transponit Gu. Kroll
12 τὸν μῦθον coni. B p. 260 20 διασημαίνει O, corr. O₂ | κνέστους
O, corr. F 24 μέμφιμον O, corr. B 25 **QUEPO** cod.

ἐνέργειαν παραδηλοῦντι λέγουσι, καὶ κνεριμωνίας καὶ κνερήλας τὰς μέμψεις.

26. Ὅπως δὲ μὴ τυχὸν τεχνολογίαις τάληθες δόξω-
μεν σοφίξασθαι, πρὸς τῶν περὶ ταῦτα ἡσχολημένων
μάθωμεν. Γάϊος τοίνυν ὁ νομικὸς ἐν τῷ ἐπιγραφο- 5
μένῳ παρ' αὐτοῦ ad legem XII tabularum — οἷον εἰς
τὸν νόμον τοῦ δυοκαιδεκαδέλτου — αὐτοῖς ῥήμασι
πρὸς ἐρμηνείαν ταῦτά φησιν· ὥς δὲ τὸ γαζοφυλάκιον
τοῦ δήμου εἰς ἐπίδοσιν ἦλθε, προεχειρίσθησαν κναί-
στορες ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ φροντίδος ἀπὸ τῆς περιποιή- 10
σεως καὶ φυλακῆς τῶν χρημάτων οὕτως ὀνομασθέντες.
ἐπειδὴ δὲ περὶ κεφαλικῆς τιμωρίας οὐκ ἔξην τοῖς ἄρ-
χουσι κατὰ Ῥωμαίου πολίτου ψηφίσασθαι, προεβλήθη-
σαν κναίστορες παρρηκιδίου, ὥσανεὶ κριταὶ καὶ δικα-
σταὶ τῶν πολιτῶν ἀνελόντων· παρρηκίδας δὲ Ῥωμαῖοι 15
ὁμωνύμως τοὺς τε γονέων τοὺς τε πολιτῶν φονέας
ἀποκαλοῦσι, παρέντες ἑκατέρους προσαγορεύοντες. δια-
φορὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἐπωνυμίας ταύτην παρέχουσί τινα·
συστέλλοντες γὰρ τὴν πρώτην συλλαβὴν καὶ βραχεῖαν
ποιοῦντες τοὺς γονέας, ἐκτείνοντες δὲ τοὺς ὑπηκόους 20
σημαίνουσιν.

27. Τῷ δὲ τρίτῳ καὶ <τεσσαρακοστῷ καὶ> διακο-
σιοστῷ τῶν ὑπάτων ἐνιαυτῷ ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ῥηγού-
λου καὶ Ἰουνίου κρινάντων Ῥωμαίων πολεμεῖν τοῖς

v. 5 cf. Dig. I tit. II 22, 23; sed non Gaii, immo Pomponii
verba sunt

v. 1 ἐρμονίας O, corr. F 2 κνερίλλας O, corr. F 6 ΔΔ
ΛΕΣΕΠΙ ΧΝ ΤΔΗΥΛΑΠΓΜ cod. 14 παρακιδίους O, παρρηκί-
διοι F, παρρηκιδίου scripsi 19, 20 βροχὴν ποροῦντες O, corr. F
22 τεσσαρακοστῷ καὶ addidit Th. Mommsen, Römische Staats-
recht II³ 570⁵ 24 Ἰουλίον corr. Th. Mommsen l. s.

συμμαχήσασι Πύρρῳ τῷ Ἡπειρώτῃ, κατεσκευάσθη στό-
 λος καὶ προεβλήθησαν οἱ καλούμενοι κλασσικοί, οἷον εἰ
 ναυάρχαι, τῷ ἀριθμῷ δυοικαίδεκα κναίστορες, οἷον
 ταμίαι καὶ συναγωγεῖς χρημάτων· τίνι δὲ διαφέρει
 5 κναίστωρ κναίστορος προειρήκαμεν. καὶ διεφυλάχθη
 ἡ τοιαύτη συνήθεια καὶ συναγωγή τῶν πόρων τοῖς τε
 ὑπάτοις τοῖς τε πραιτορσιν ἐκδημοῦσιν.

28. Περὶ δὲ τῶν τοῦ παλατίου κναιστόρων πυνθέ-
 σθαι χαλεπὸν οὐδὲν Οὐλπιανοῦ τοῦ νομικοῦ· λέγει δὲ
 10 ὧδε ἐν μονοβίβλῳ περὶ τῆς τοῦ κναίστορος τάξεως·
 ἵπλην ἐξήρηντο οἱ κναίστορες οἱ κاندιδᾶτοι τοῦ Καί-
 σαρος· οὗτοι γὰρ μόνοις τοῖς βιβλίοις τοῖς ἐπὶ τῆς
 βουλῆς ἀναγινωσκομένοις ἐσχόλαζον καὶ ταῖς ἐπιστο-
 λαῖς τῶν βασιλέων ὑπόρρουν· κανδιδάτους δὲ τοὺς
 15 λευχείμονας Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν· οὐδεὶς δὲ λόγον
 ὄντιναοῦν ἀναγινωσκόμενος καὶ μάλιστα ἐκ προσώπου
 βασιλέων μὴ λευχείμων ἐπέβη τῆς ἀναγνώσεως. καν-
 διδᾶτοι δὲ καὶ οἱ μέλλοντες εἰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν
 παριέναι ἐλέγοντο, ὅτι καὶ αὐτοὶ λευχειμονοῦντες προ-
 20 ἦσαν, ταύτη παραδηλοῦντες, ὡς ἀρχοντιῶσιν. καὶ τού-
 των μάρτυς πᾶς ὁ Ῥωμαϊκῆς οὐκ ἄμοιρος ἱστορίας.
 τὸ γὰρ μηδένα τῶν ἀρχόντων ἑτέρα παρὰ τὴν ἐν ἐορ-
 ταῖς στολῇ χρήσασθαι, πᾶσιν ἔστι γνωριμώτατον· καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῆς Ῥώμης μόνῃς, ἀλλὰ μὴν καὶ ταῖς ἐπαρ-
 25 χίαις τοῦτο κρατῆσαν αὐτὸς ἐγὼ διαμέμνημαι, ἕως ἂν
 τὰ βουλευτήρια διώκουν τὰς πόλεις, ὧν ἀπολομένων
 συνεξώλισθε τοῖς ἐν γένει τὰ ἐν εἴδει.

v. 9 Dig. I tit. XIII

v. 2 προσεβλήθησαν O, corr. B 4 συναγωγῆς O, corr. F
 12 μόνοι O, corr. F secundum Digestorum verba 13 ἀνα-
 γινωσκόμενοι O, s postea additum

29. Τοσούτους ἄρχοντας τὰ Ῥωμαίων ἰθῦναι ὑπὸ τοῖς ῥήξιν ἐπὶ τοὺς τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακοσίους ἐνιαυτούς, ἐφ' ὅσους οἱ ῥήγες ἐκράτησαν, ἢ καθόλου ἱστορία παραδέδωκε, καὶ τὸ λοιπὸν ὥσπερ ἐν σκότῳ τὸ τῆς ἐλευθερίας ἐξέλαμψεν ὄνομα.

5

Περὶ τῆς ὑπατείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπισήμων.

30. Ὑπάτους Ἕλληνας τοὺς ὑψηλοὺς καὶ μεγάλους λέγουσιν, οὐ στοχασάμενοι τῆς ἀληθοῦς τοῦ ὀνόματος προσηγορίας· τὸ γὰρ κόνσουλ, ὡς Ἴταλοῖς ἢ φύσις παραδέδωκεν, οὐ τὸν ὑψηλόν, ἀλλὰ τὸν πρῦτανιν σημαίνει. Κόνσος γὰρ αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν ἐνομίσθη· κρύφιος δὲ αὐτὸς καὶ ὑποβρύχιος, καὶ ὡς τοῖς ποιηταῖς ἤρεσεν, ἐννοσίγαιος καὶ ἐνοσίχθων. Ὅτι δὲ κρύφιον, τοῦτο λεληθὸς· ταύτη καὶ κονσίλια τὰ βουλευόμενα καὶ μυστικὰ σκέμματα λέγεται παρ' ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ κόν-
 δερε οἰοῦναι τοῦ κρύπτειν· καὶ κόνσουλ ὁ κρυψίνους ἀπὸ τοῦ προνοεῖν καὶ καθ' ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν κοινῶν σκεπτόμενον ἀγρουπνεῖν. ταύτη καὶ Κονσουάλια τὰ ἵπποδρομία καλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι· ἵππιον γὰρ ὁ μῦθος τὸν Ποσειδῶνα λέγει.

20

31. Τοιαῦτα μὲν τινα περὶ τῆς Ἰταλικῆς τῶν ὑπάτων προσηγορίας· ὅτι δὲ τῶν πάντων ἠγνόησεν οὐδεὶς τὰ ὀνόματα τῶν πρώτως ὑπατευσάντων, μέτρια τινα περὶ Βρούτου λεκτέον. Ἰούνιος μὲν κύριον ὄνομα τάνδρῳ

v. 2 τοῦς O, τοῖς corr. F 8 οὐ στοχασάμενοι O, corr. F
 11 κόνσον O, corr. F 12 αὐτός O, οὗτος con. B 13 ἐνοσίχθωνι
 τι O, ἐνοσίχθων deleteo ιτι O₂, ἐνοσίχθων· ἐστὶ F, ἐνοσίχθων·
 εἴ τι F ep. p. 19, ἐνοσίχθων. ὅτι scripsi 14 λεληθῶς O, λε-
 ληθῶς F, λεληθὸς F ep., ἀληθῶς con. B | κονσίλια O, corr. F
 15 κονδόρε O, corr. F 18 ἵπποδρομία O, corr. O₂ 19 ἵππιος
 O, ἵππειος O₂, ἵππειον F, ἵππιον scripsi 21 post προσηγο-
 ρίας paragraphos distinguit F 23 τῷ πρώτως O, corr. F

γέρονε· Βροῦτον δὲ αὐτὸν κατὰ τὸν τῆς ἐπωνυμίας
 τρόπον ἔλεγον ἀπὸ τῆς ὑποκεκριμένης αὐτῷ μωρίας·
 βροῦτον γὰρ τὸν μωρὸν ἐπεχωρίαζον Ἴταλοὶ τὸ πάλαι
 ἀπὸ τῆς βαρῦτητος τῶν φρενῶν. οὗτος, ὡς ἔφην,
 5 εὐήθειαν σκηνηκευόμενος ἐξήτει καιρὸν τὸν Ταρκύνιον,
 ἄνδρα τῶν πρόποτε τυράννων ἀπηνέστατον, ἐξωθῆσαι
 τῆς ἀρχῆς. ὡς δὲ βραδύνων Ἀθήνησι διὰ τοὺς νό-
 μους σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο σταλεῖσιν ὑπὸ
 Ῥωμαίων, ἤτει τὸν θεὸν ὁδὸν ὑποδείξαι καὶ συλλαβεῖν
 10 αὐτῷ πρὸς τοῦτο, ἔχρησεν αὐτῷ τὸ δαιμόνιον, <ὅτι>
 εἰ τῆς πατρίδος ἐπιβὰς πρὸ πάσης τάξεως τὴν μητέρα
 περιπτύξεται καὶ λιπαρῶς περιβάλοι, περιέσται τοῦ
 σκοποῦ. καὶ δὴ ἐπανελθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ τὴν γῆν
 περιβαλὼν — αὐτὴ δὲ μήτηρ τῶν πάντων — ἤλευθέ-
 15 ρωσε Ῥωμαίους τυραννίδος, ἀρχὴν ἐξευρῶν παρ' οὐδενὶ
 τῶν ἔθνῶν γνωριζομένην, καὶ εἰ παρ' Ἑβραίοις Δα-
 νιὴλ ὁ προφητῶν θειότατος ὑπάτων παρὰ Ἀσσυριοῖς
 γενομένων ποτὲ μνημονεύει. οὐδὲ γὰρ οὕτως αὐτὸς
 ἐπὶ τῆς Ἑβραϊδος ἀπέθετο φωνῆς, ὡς Ἀρισταῖος λέγει,
 20 ἀλλ' οἱ ἐρμηνεύσαντες παρὰ Πτολεμαῖω τὰ λόγια ποτε
 ἀντὶ δυναστῶν καὶ βουλευτῶν ὑπάτους εἶπον, μήποτε
 τότε παρὰ Ῥωμαίοις ἀνισχύουσης τῆς ἀρχῆς, καὶ παρὰ
 πᾶσιν ἐπὶ τῷ καινῷ μεγέθει τῆς ἀρχῆς θαυμαζομένης.
 25 τούτων οὕτως ἐχόντων περὶ τῶν τῆς ὑπατείας συμβό-
 λων ῥητέον.

v. 16 Dan. III 2 19 Aristeae ad Philocratem epistula
p. 157 ed. P. Wendland

v. 2 ὑποκεκριμένης O, corr. B 5 σκηνηκευόμενος O, corr.
F ep. p. 19 10 ὅτι add. B 11 τάξεως O, πράξεως conl. B
12 ἀν περιβάλλῃ? 18 οὗτος O, corr. B 19 ἐπέθετο O, ἀπέ-
θετο conl. B coll. III 70 21 μήπω O, μήποτε corr. B
23 τῆς ἀρχῆς del. F

32. Λευκοὶ φαινόλαι ποδῆρεις καὶ κολοβοὶ μετρίως ^{2 κολόβια} παρὰ τοὺς φαινόλας ἀνεσταλμένοι πλατύσημοι, πορφύρα ^{καὶ ἀνδραγαθία} διάσημος ἐξ ἑκατέρων τῶν ὤμων, τοῖς μὲν φαινόλαις ^{καὶ εὐκρίτου} πρόσθεν, τοῖς δὲ κολοβοῖς καὶ ἐξόπισθεν, καὶ ὑποδή- ^{3 ἄντι}ματα λευκά· ἀλοῦταν δὲ τὸ ἀπὸ στυπτηρίας δέρμα κα- ^{4 ἄντι}λοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι ἀλοῦμεν κατ' αὐτοὺς ἢ στυπ- ^{5 ἄντι}τηρία λέγεται· καὶ ἐκμαγεῖον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἀπὸ λίνου λευκὸν τὰ ἐπίσημα τῶν ὑπάτων ἦν, <ἦν> μάπαν καὶ φακίολιν ἐπιχωρίως ὠνόμασαν, ὅτι φακίης κατ' αὐτοὺς ἢ ὄψις λέγεται, καὶ πελέκεις ἠγούμενοι εἰς ὕψος ἀρ- ^{6 ἄντι}θέντες καὶ πλῆθος ἀνδρῶν θάβδους ἐπιφερομένων, ἐξ ὧν ἱμάντες φοινικῶ χρώματι βεβαμμένοι ἐξήρητο, <μνή>μη Σερρανοῦ τοῦ δικτάτορος, ὃς ἐν ὕλαις ξυ- ^{7 ἄντι}λοτομῶν καὶ πέλεκυν εἰκότως ἐπιφερόμενος θάβδου τε ἐξηρητημένην ἠνίας πρὸς ἔλασιν τῶν βοῶν τῆς ἀμά- ^{8 ἄντι}ξης ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετεστάλη, ὡς Πέρσιος ὁ Ῥωμαῖος σατυρικός ἔφη, ἢ καὶ ὅτι πέλεκυς ἐξουσίας ἐστὶ δεικτικός· πρὸς τούτοις καθέδρα — σέλλαν αὐτὴν ἐκεῖνοι καλοῦσιν — ἐξ ἐλέφαντος, ἐφ' ἣ καθήμενον ^{9 ἄντι}τὸν ὑπάτον οἱ πολῖται σχίδακας ὑπομήκεις ὑποβα- ^{10 ἄντι}λόντες ἔφερον προϊόντα.

33. Ὅπως δὲ μὴ τῇ τοῦ ἐνὸς ἐξουσία ἀδυσώπητος ἢ ἀρχὴ τοῦ ὑπάτου γένοιτο, δύο καὶ ἐπὶ μόνον ἐνι- ^{11 ἄντι}αντὸν προεχειρίσαντο, ὡς εἴρηται· Βροῦτον τὸν τῆς

v. 16 Pers. sat. I 73

v. 3 διάσημα O, corr. B 6 ἄλουμον O, corr. F 8 ἦν
 add. Gu. Kroll 9 φακίολην O, corr. Th. Preger 11 πλῆθος
 O, supra o adscriptum est v 13 μησεράννου O, ἢ ἀπὸ Σε-
 ρρανοῦ F, μνήμη Σερρανοῦ scripsi | δικάτορος O, corr. F
 14 θάβδον O, θάβδον coni. F 15 ἠνίας O, ἠνίαν coni. F
 18. 19 τὴν εκ in ras. O 20 ὑπομήκεις O, ἐπιμήκεις coni. B |
 ὑποβάλλοντες O, corr. F 21 προϊόντας O, corr. F

ἐλευθερίας ἔκδικον, <καὶ> σὺν αὐτῷ Πουπλικόλαν —
 τὸ δὲ ὄνομα τὸν δημαγωγὸν σημαίνει —, οἷς ἐξῆν καὶ
 νόμους γράφειν καὶ αὐτοκρατῶς τοὺς πολέμους διοι-
 κεῖν οἷα τὴν τῶν ὄλων διοίκησιν ἀνημμένοις. τελευτή-
 5 σαντος δὲ τὸν βίον τοῦ Βρούτου δημοσίῳ πένθει ἐτί-
 μησαν τὸν νεκρὸν καὶ βρούτας τὰς σφῶν γυναικας
 ὠνόμασαν ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν σωφροσύνην· τὸν δὲ ἔτε-
 ρον ὁ θάτερος ἔτι περιῶν ἐπικηδεῖω πρώτος ἐτίμησε.
 λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπιτάφιον νηγία, ἐξ Ἑλλη-
 10 νικῆς μᾶλλον ἐτυμολογίας, ὅτι νήτην τὴν ἐσχάτην τῶν
 ἐν κιθάρα χορδῶν Ἑλληνες καλοῦσιν.

Πέμπτη προαγωγή οἱ δεκάπρωτοι καὶ ὁ τῆς
 πόλεως ὑπαρχος.

34. Γάιος ὁ νομογράφος μετὰ τὴν τῶν κυαιστόρων
 15 τὴν δεκανδρικὴν ἀρχὴν ἀναφέρει, ρήμασι πρὸς ἐρμη-
 νεῖαν τούτοις· πολλῆς δὲ συγχύσεως τῶν νόμων, οἷα
 μὴ γράμμασι τεθειμένων, τοῖς πράγμασι γινομένης ἐκ
 τῆς τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ δήμου διαφορᾶς, δόγματι
 κοινῷ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου πάντες μὲν οἱ ἄρ-
 20 χοντες ἐκινήθησαν, δέκα δὲ μόνοις ἀνδράσι τὴν φρον-
 τίδα τῆς πολιτείας παρέδοσαν.' αὐτοὶ δὲ στέλλουσιν —
 ἡ ἱστορία φησὶν — εἰς Ἀθήνας Σπούριον Ποστούμιον,
 Αὔλον Μάρκιον καὶ Πούπλιον Σουλπίκιον. τῶν δὲ

v. 14 (Pomponius in) Dig. I tit. II 24 22 ἡ ἱστορία Liv.
 III 31 (v. Heffter, *Rhein. Mus. f. Jurisprudenz* II 1828 p. 122)

v. 1 καὶ add. F 11 καλοῦσιν νήτην O, νήτην del. O₂
 12 similem titulum paragrapho 45 praescripsit O 16 post
 ἐρμηνείαν tres litteras delevit O 20 ἐκινήθησαν O, ἀπεκινή-
 θησαν coni. B 21 Gaii verba desinere in vocula παρέδοσαν
 cognovit Heffter l. s. 23 μάρκιον O, Manlium Liv. | πούπλιον
 καὶ O, corr. F

ἐπὶ τριετῇ χρόνον ἐκεῖ βραδυνόντων, ἕως καὶ τοὺς ^{λεπ. Αβγ}
 λειπομένους Ἀθηναίων νόμους ταῖς δέκα δέλτοις ἀνα- ^{'inferior h}
 λάβωσι, δέκα προεβάλετο ὁ δῆμος ἄνδρας ἀνθεξομέ- ^(15000 of)
 νους τῶν πραγμάτων, ὧν ὁ πρῶτος τῆς πόλεως φύλαξ ^{Althens'}
 προσηγορεύθη, ὁ καθ' ἡμᾶς πολίαρχος. ἐπίσημα δὲ 5
 τῆς ἐξουσίας ἦν αὐτῷ δυοκαίδεκα θάβδοι· τοῖς δὲ λοι-
 ποῖς οὐχ οὕτως, ὄπλοφόρος δὲ ἀν' ἕκαστον εἷς καὶ
 μόνος. τῷ γε μὴν πολιάρχῳ καὶ τάξεις ἀνδρῶν το-
 γατηφόρων καὶ θραβδοῦχοι καὶ δεσμὰ καὶ ὅσα ἴσμεν
 παρῆν. ἀπέτρεφον δὲ αὐτοὺς οἱ κτῆσιν εὐφορον κεκτη- 10
 μένοι, ὅθεν τὸ γλήβης προσέλαβον ὄνομα, ὅτι γλήβαν
 τὴν λείαν γῆν ἀντὶ τοῦ τὴν κάρπιμον οἱ Ῥωμαῖοι κα-
 λοῦσι. τὸ γὰρ τῶν ἔργων σκρινίου, οὐκ ὄν ἀπ' ἀρχῆς,
 ὁ Αὔγουστος προσένειμε τῇ ἀρχῇ, τὴν ἐν τῇ Ῥώμῃ
 βασιλικὴν ἀνεγείρων, ὡς ὁ Τράγκυλλος εἶπε φιλολό- 15
 γος. τῶν δὲ εἰρημένων ἀρχόντων πρὸς ἀλαζονεῖαν
 ἀρθέντων καὶ τυραννικῶς διαγινομένων ταραχθεῖς ὁ
 δῆμος τὴν πόλιν ἀπέλιπε καὶ περὶ τὸν βουνὸν τὸν
 λεγόμενον Ἀβεντῖνον ᾤκησεν· ὁ δὲ τόπος ἔλκει τὴν
 προσηγορίαν ἐξ ἐνὸς τῶν Ἡρακλειδῶν, ὡς ὁ Ῥωμαίων 20
 ποιητῆς παραδέδωκε. καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὁ δῆμος ἀγαν-
 ακτῶν πλείστων μὲν ἔνεκα, ἐξαιρέτως δὲ Βεργιλίου
 χάριν καὶ τῆς αὐτοῦ παιδὸς ἔναγχος βιασθέντων· τὴν
 δὲ ἱστορίαν οἶμαι πρόδηλον εἶναι.

35. Ἄρχοντες μὲν οὗτοι, πλὴν εἰ μὴ τις καὶ τοὺς 25

v. 15 Sueton frg. 200 Reifferscheid, cf. p. 303 ed. Roth
 20 Verg. Aen. VII 657

v. 2 δέκα O, δώδεκα conl. F ep. p. 20, sed vide Dig. I tit.
 II 4 | ἀναλάβωσι O, corr. F 8 τογάτη <ἀντὶ τοῦ φαινολη>-
 φόρων conl. F 11 γλέβης et γλέβαν O, quod correxi 15 τρά-
 κυλλος O, mutavit B | φιλολόγωι O, corr. O₂ 18 ἀπέλειπε O,
 corr. O₂

καὶ ἀγορᾶν ὀνόμους?
καί?

λεγομένους παρ' αὐτοῖς ποντίφικας — ἀντὶ τοῦ ἀρ-
χειρεῖς νεωκόρους — εἰς ἄρχοντας ἀριθμεῖν ἐθελήσοι·
γνώμη γὰρ αὐτῶν καὶ κρίσει τοὺς νόμους ἔγραφον οἱ
ἀρχαῖοι καὶ τὰ ἅνια διετύπων· ὅθεν aediles τοὺς ἀγο-
5 ρανόμους ἔτι καὶ νῦν συμβάλει καλεῖσθαι, καθὸ τοὺς
ναοὺς οἱ Ῥωμαῖοι αἰδεῖς καλοῦσιν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ-
βολὴν τῶν ῥηγῶν καὶ προβολὴν τῶν ὑπάτων, θορούβων
ἐνισταμένων, ὡς εἴρηται τοῖς συγγραφεῦσιν ἑκατέρας
φωνῆς, ἐπὶ πενήκοντα σύνεγγυς ἐνιαυτοὺς χιλίαρχοι
10 τῶν πραγμάτων ἐξηγήσαντο· εἶτα ἐπὶ πενταετίαν ἀναρ-
χίαν ἐδυστύχει τὸ πολίτευμα· καὶ τὸ λοιπὸν τρεῖς νο-
μοθέτας καὶ δικαστὰς προβληθῆναι πρὸς βραχὺ συμβέ-
βηκε διὰ τὰς ἐμφυλίους στάσεις.

Ἑκτη προαγωγή ἢ λεγομένη δικτατοῦρα.

15 36. Οὕτως οὖν Ῥωμαῖοις ταραττομένων τῶν πραγ-
μάτων συνήρесе τὸν καλούμενον προστήσασθαι δικτά-
τορα· ἐπεὶ 'οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη'. δισσαῖς οὖν
ταῖς φροντίσιν ἐταλαιπώρουν, καὶ τὸ βασιλέων δεδιότες
ἄνομα, μὴ λάθοιεν αὐτίς Ταρκυνίοις καινοῖς περιπί-
20 τοντες, ἢ πολλοῖς καὶ μὴ συμφωνοῦσιν ἄρχουσι δια-
σπαδιζόμενοι· ἔδοξε τοιγαροῦν αὐτοῖς, ὡς εἴρηται, τὸν
καλούμενον δικτάτορα — ἀντὶ τοῦ μεσοβασιλέα — προ-
στήσασθαι, ἕξ καὶ μόνοις μῆσι τοῦ κράτους αὐτῷ περι-
γραφομένον. καὶ τέως ἀρμόδιον εἶναι μοι δοκεῖ ἐρημ-
25 νεῦσαι τοῖς Ἑλλησι τὸ δικτάτορος ἄνομα. πατριῶς

v. 17 Iliad. II 204

v. 2 νεωκόρους O, καὶ νεωκόρους conl. F, γεφυραῖους conl. B
4 διετύπων scripsit et v postea addidit O | ΔΕΔΙΛΕΣ cod.

6 αἰδεῖς O, corr. F 16 προσετήσαντο O, προσετήσασθαι corr.
O, προστήσασθαι O₂ 19 κοινοῖς O, deletiv B, καινοῖς scripsi
20 διασπαδιζομένοις O, corr. F 23 περιγραφομένω O, corr. F

τοίνυν οἱ Ῥωμαῖοι τὸν ἐπὶ καιρὸν μονάρχην οὕτω κα-
 λοῦσι, τὸν μὴ νόμων γραφαῖς τὰ τῶν ὑπηκόων διατι-
 θέναι προῖστάμενον, οἷα ἐν βραχεὶ τῆς ἀρχῆς παυό-
 μενον. δικτατοῦραν γὰρ τὴν ἐξουσίαν αὐτοὶ καλοῦσιν
 οὐ τὴν καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ λυσιτελοῦν τοῖς πράγμα- 5
 σιν ἐπὶ χρόνον βραχὺν διδομένην, ὥστε λόγῳ καὶ μόνῳ
 διορθωθέντων τῶν μὴ καθεστηκότων, τὸ λοιπὸν τὸν
 προαγόμενον εἰς τὴν προτέραν τύχην ἀναστρέφειν.
 ἅμα γὰρ τὰ πεπονηκότα ἐθεράπευσεν ὁ δικτάτωρ, ἅμα
 τῆς ἀρχῆς ἀπεπαύσατο. 10

37. Χειροτονοῦσι τοίνυν δικτάτορα πρῶτον οἱ Ῥω-
 μαῖοι Τίτον Μάρκιον, ὃς ἅμα τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο,
 <ἅμα> δύο ὑπάτους προεστήσατο. οὐ μὴν χρόνον ὥρισε,
 καθ' ὃν ἂν χειροτονοῦντο οἱ ὑπατοὶ· νεώτερον γὰρ ἐστὶ 15
 τὸ κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα προῖέναι τὸν ὑπάτον. 15
 ἐνιαυτῷ δὲ μόνῳ τὴν ὑπάτον ἐπίστευσε τιμῆν, παντα-
 χοῦ Ῥωμαίων ταῖς ἐναλλαγαῖς χαιρόντων. πάντα δὲ
τὰ τῆς βασιλείας σύμβολα παρῆν τῷ δικτάτορι, στε-
φάνου χωρὶς· οἳ τε δυοκαίδεκα πελέκεις, πορφύρα καὶ
 σέλλα καὶ δόρατα καὶ ὅσοις ἐπισήμοις οἱ ῥῆγες ἐγνω- 20
 ρίζοντο. ἰππάρχην τε πρῶτον Σπούριον Κάσιον ὑπαρ-
 χον ἑαυτῷ προεβάλετο, καθάπερ Ῥωμύλος τὸν Κελέριον
 τριβοῦνον τῶν ἰπέων. ἤγοῦντο δὲ αὐτῷ ῥάβδοι ἐπι-
 μήκεις λοφιῶν χωρὶς, ὅπερ ἔτι καὶ νῦν ἔθος καίπερ
 ἠγρονημένον φυλάττεται. κινουμένοις γὰρ τοῖς τῶν 25
 ἰπέων στρατηγοῖς οὐκέτι μὲν ῥαβδοῦχοι ἠγοῦνται

v. 2 διατεθέντα O, quod emendare conatus sum 3 προ-
 ιστάμενα O, corr. O₂, πράγματα conl. B 4 δίκαιον O, δικαίαν
 conl. F, δικτατοῦραν corr. B | αὐτήν O, corr. F 6 χρόνον,
 quod deinde correxit, O 12 μάρκιον O, sed est Larcus, Liv.
 Π 18 13 ἅμα addidi 23 ῥαβδοῦχοι O, corr. F 26 ῥάβδοι
 O, corr. F | ἠγοῦντο O, corr. B

αὐτῶν ὡς τὸ πάλαι, ἐξόπισθεν δὲ δορυφόρος εἷς ῥάβ-
 δους ἐπιμήκεις καθ' ὄμαλοῦ συνδήσας εἴωθεν ἐπιφέ-
 ρεσθαι, οὐδὲ αὐτὸς εἰδὼς τὴν αἰτίαν τῆς φορᾶς, μόνη
 δὲ συνηθείᾳ ἀκολουθῶν. πασῶν δὲ τῶν ἀρχῶν τῆς
 5 πολιτείας ὁ ἵππαρχος ἐκράτει, καὶ οὐκ ἦν ἐφετόν τινα
 αὐτοῦ δικάζοντος ἐπὶ ἔφεσιν χωρεῖν. πλέον δὲ ἕξ μηνῶν
 οὐδεὶς τῶν δικτατόρων τοῦ κράτους τῆς μοναρχίας ἀντ-
 ελάβετο, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἔλαττον, καὶ ἐπὶ μίαν μόνην
 ἡμέραν. καὶ χαλεπὸν οὐδὲν αὐτῶν τῶν δικτατόρων
 10 ἐπιμνησθῆναι, καὶ ὅσοι γεγόνασι, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον.

38. Πρῶτος δικτάτωρ Τίτος Μάρκιος, ὁ τοὺς πρὸ
 τοῦ ὑπάτους Τίτου καὶ Βαλέριον αὐτίς προαγαγών·
 στάσεως δὲ γενομένης καὶ τῶν ὑπάτων ἀναχωρησάν-
 των ὁ δικτάτωρ ἑτέρους ἀντ' ἐκείνων προεβάλετο κα-
 15 λένδαις Σεπτεμβρίαις. τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει τῶν ὑπά-
 των στάσεως γενομένης οὐ μικρᾶς τῆ τε γερουσία τῷ
 τε δήμῳ δύο τὸ πλῆθος προεχειρίσατο δημάρχους,
 ὥστε αὐτοὺς διαιτᾶν τοῖς δημόταις, καὶ τὴν ἀγορὰν
 ἐπισκέπτεσθαι, οἱ πρὸς ἀλαζονείαν ἀρθέντες οὐκ ἤρου-
 20 θρίων καὶ αὐτῶν τῶν πατρικίων καταψηφίξεσθαι. τῷ
 δὲ εἰκοστῷ τρίτῳ τῶν ὑπάτων ἔτει εἰς τρεῖς μοίρας
 τὰ τῆς ἀρχῆς διηρέθη, εἰς τοὺς ὑπάτους, εἰς τὸν τῆς
 πόλεως ὑπαρχον καὶ τὸν δῆμον· καὶ οἱ μὲν ὑπατοὶ
 διώκουν τοὺς πολέμους, ὁ δὲ δῆμος ἐστρατεύετο, ὃ γε
 25 μὴν ὑπαρχος τὴν πόλιν ἐφύλαττε, *custos urbis* προσ-

v. 1 ἡγοῦντο αὐτῶν ὡς τὸ πάλαι *O*, ὡς τὸ πάλαι ante ἡγοῦντο *transposuit F* ep. p. 20 | ῥαβδούχους *O*, corr. *F*
 2 ὄμαλους *O*, corr. *B* 5 ἐφετόν corr. *O*, ex ἐφιτόν, ut videtur; ἐφιτόν e I 47 *F*, ἐφετόν aut ἐφικτόν conl. *F* ep. p. 20, θεμιτόν conl. *B* 11 μάρκιος *O*, sed vide ad p. 37, 12 | πρῶτους *O*, πρὸ τοῦ scripsi 12 βελέριον *O*, corr. *F* 15 post σεπτεμβρίαις maioribus litteris ἐβδόμη προαγωγή δύο δέιμαρχοι addit *O*, quem titulum ad § 44 relegat *F* 25 *CdSubis* cod.

αγορευόμενος, ὥσανεὶ φύλαξ τῆς πόλεως. τῷ δὲ ὀγδόῳ
καὶ εἰκοστῷ τῶν ὑπάτων ἔτει διαφερομένων τοῦ δήμου
καὶ τῆς βουλῆς, Αὐλὸς Σεμπρώνιος προσηγορεύθη δικ-
τάτωρ, ὃς ἐκ μὲν τῆς βουλῆς Γάϊον Ἰούλιον, ἐκ δὲ
τοῦ δήμου Κόιντον Φάβιον χειροτονήσας ὑπάτους ἀπέ- 5
θέτο τὴν δικτατοῦραν. αὐθις ἐπὶ τοῦ τεσσαρακοστοῦ
καὶ ὀγδόου τῶν ὑπάτων ἔτους προεβλήθη δικτάτωρ
Γάϊος Μάμερκος. τοῦ δὲ δήμου πάλιν ἀστατοῦντος προ-
εβλήθησαν χιλίαρχοι τρεῖς· ὧν σαλευόντων τὰ πράγματα
ἀνηγορεύθη δικτάτωρ Τίτος Κύντιος, ὃς ἐν μόλαις 10
τρισὶ καὶ δέκα ἡμέραις κατευνασθείσης τῆς στάσεως
ἀπέθετο τὴν ἀρχήν· τῷ δὲ ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ τῶν
ὑπάτων ἐνιαυτῷ τῶν Τυρρηνῶν ταραττόντων τὰ πράγ-
ματα διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου ἀνηγορεύθη δικτά-
τωρ Μάρκος Αἰμίλιος· μεθ' ὃν Πούπλιος, ὃς ἐν ἑξ 15
καὶ δέκα μόλαις ἡμέραις τὸν πρὸς τοὺς Τυρρηνοὺς
διοικήσας πόλεμον ἀπέθετο. αὐθις δὲ τοῦ δήμου προ-
στησαμένου χιλίαρχους καὶ τῆς βουλῆς ἀνδισταμένης,
ἀνηγορεύθη δικτάτωρ Κόιντος, ὃς ἐν ὀκτῷ ἡμέραις
διαλλάξας τὴν πόλιν ἀπεπαύσατο· μεθ' ὃν Πούπλιος 20
Κορνήλιος Κόσσος· μεθ' ὃν Τίτος Κύντιος. ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑκατοστοῦ τριακοστοῦ ἔκτου τῶν ὑπάτων ἐνιαυτοῦ,
τρίτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐνισταμένης, ἄναρχος
ἢ πόλις διετέλει ἐπὶ πενταετῇ χρόνον. αὐθις δὲ προ-
αχθέντων ὑπάτων προεβλήθησαν ἐκ τῶν πατριῶν 25

v. 3 *λυλος et sequentes litteras in rasura (fuerat γαιον
ιουλιον) O, Αὐλὸς corr. F* 5 *κοινθον O, corr. B* 8 *πά-
λιν στατοῦντος O, πάλιν στρατεύοντος conl. F, πάλιν στατεῦον-
τος F ep. p. 20, παλινστατοῦντος B, correxerunt F. Skutsch et
Gu. Kroll* 14 *τοῦ μεγέθους O, corr. B* 15 *μέσον O, μεθ'
ὃν corr. F* 19 *κοινθος O, corr. B* 21 *ἐπὶ O, ἀπὸ corr. F*
22 *ἐκαστου, το postea addidit O* 25 *πατριῶν O, corr. F*

ἀγορανόμοι τέσσαρες καὶ ταμίαι δύο καὶ πραιτωρ — οἰο-
 νεὶ στρατηγός — <καὶ> ληγᾶτοι — οἰονεὶ ὑποστράτηγος
 — καὶ δυοκαίδεκα χιλίαρχοι, διὰ τὸ προσδοκᾶσθαι Ἀλέξ-
 ανδρον τὸν Μακεδόνα κατὰ Ῥωμαίων στρατεύειν. ταρα-
 5 χθέντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι Παπίριον μὲν Κούρσορα στρα-
 τηγὸν ἀπαντῆσαι Ἀλεξάνδρῳ ἐψηφίσαντο, καὶ προεβί-
 λοντο οἰωνοσκόπους καὶ ἱεροφάντας· σαφῆς δὲ προσ-
 δοκία ἦν τῶν τοῖς ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς λιτὰς κατα-
 φεύγουσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου καὶ ἐξηκοστοῦ καὶ δια-
 10 κοσιοστοῦ ἐνιαυτοῦ πραιτωρ ἕτερος προεχειρίσθη, ὁ
 λεγόμενος οὐρβανός — ἀντὶ τοῦ πολιτικός — καὶ ὁ
 λεγόμενος περεγρίνος οἰονεὶ ξενοδόκης· τοῦ δὲ δήμου
 εἰς μέρη μὲν τέσσαρα, εἰς πέντε δὲ καὶ τριάκοντα φυ-
 λὰς διηρημένον, τοῖς μνημονευθεῖσι τρεῖς ἕτεροι προσ-
 15 ἐτέθησαν πραιτορες. τῷ δὲ ἐνενηκοστῷ <καὶ διακο-
 σιοστῷ> τῶν ὑπάτων ἐνιαυτῷ, Ἀννίβου ἐνσκήψαντος
 τῇ Ἰταλίᾳ, διὰ τὸν ὄγκον τοῦ πολέμου οὐ μόνον δικτά-
 τωρ, ἀλλὰ καὶ ἀντιδικτάτωρ, ἱππάρχης τε καὶ ἀντιπ-
 πάρχης προεχειρίσθησαν, ὥστε θάτερον τῇ θατέρου
 20 γνώμῃ ἐπόμενον μὴ ἐκ μονήρους αὐθεντίας βλάβην
 ἐπενεγεῖν τῇ πολιτείᾳ. τούτων καὶ μόνων τῶν δικτα-
 τῶρων ἦτοι μεσοβασιλέων μνήμην ἀναφέρει ἡ Ῥωμαϊκὴ
 ἱστορία· μετὰ δὲ τούτους Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ, κατὰ
 τῆς συγκλήτου καὶ Πομπηίου τὸν ὀλέθριον τοῖς πράγ-
 25 μασιν ἀναζωσάμενος πόλεμον, αὐτὸς ἑαυτὸν μόναρχον
 ἀπέδειξε, Λεπίδῳ ἱππάρχῃ χρησάμενος.

v. 2 καὶ addidi, sed numerus quoque desideratur 4 μακε-
 δόνα O, corr. O₂ 8 ἦντας O, ἦντης voluit F 10 post
 ἐνιαυτοῦ transposuit τῶν ὑπάτων e v. 16 Reuvens Collectan.
 litterar. p. 25 15 καὶ διακοσιοστῷ add. F ep. p. 21, cf. Reu-
 vensii l. s. 17 δικτάτορα et 18 ἀντιδικτάτορα O, corr. F
 18 ἀντιπαρχῆς O, corr. F

Κηνσοῦρα.

39. Ὁ δῆμος ἀνέκαθεν καὶ σύμπαν ἀπλῶς τὸ πολίτευμα ἐστρατεύετο, καὶ αὐτῶν τῶν ἱερέων τοῖς πολεμίοις ἐπεξιόντων· καὶ πάντες ἀπέτρεφον ἑαυτούς. ἐδέησε τοίνυν Ῥωμαίοις προβαλέσθαι τοὺς λεγομένους 5 παρ' αὐτοῖς κήνσορας, οἱ τὰς τῶν πολιτῶν οὐσίας ἀπεγράφοντο διὰ τὰς ἐν πολέμῳ δαπάνας· οὕτω γάρ, ὡς νῦν, τὸ δημόσιον ἐχορήγει τοῖς στρατιώταις, οἷα οὐκ ὄντων αὐτοῖς τέως ὑποτελῶν. ὅθεν τοὺς κήνσορας Ἕλληνες τιμητὰς καθ' ἐρμηναίαν ἐκάλεσαν. 10

40. Τότε Τιτίνιος ὁ Ῥωμαῖος κωμικὸς μῦθον ἐπεδείξατο ἐν τῇ Ῥώμῃ. ὁ δὲ μῦθος τέμνεται εἰς δύο, <εἰς τραγωδίαν καὶ κωμωδίαν· ὧν ἡ τραγωδία καὶ αὐτὴ τέμνεται εἰς δύο>, εἰς κρηπιδᾶταν καὶ πραιτεξτᾶταν· ὧν ἡ μὲν κρηπιδᾶτα Ἑλληνικὰς ἔχει ὑποθέσεις, ἡ δὲ 15 πραιτεξτᾶτα Ῥωμαϊκὰς. ἡ μέντοι κωμωδία τέμνεται εἰς ἑπτὰ, εἰς παλλιᾶταν τογᾶταν Ἀτελλάνην ταβερναρίαν Ῥινθωνικὴν πλανιπεδαρίαν καὶ μιμικὴν· καὶ παλλιᾶτα μὲν ἐστὶν ἡ Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἔχουσα κωμωδία, τογᾶτα δὲ ἡ Ῥωμαϊκὴν, ἀρχαίαν· Ἀτελλάνη δὲ ἐστὶν ἡ 20 τῶν λεγομένων ἐξοδιαρίων· ταβερναρία δὲ ἡ σκηνωτὴ ἢ θεατρικὴ κωμωδία· Ῥινθωνικὴ ἡ ἐξωτικὴ· πλανιπε-

v. 7 δαπάνας post ἐχορήγει (v. 8) O, transposuit B 9 ὄντος O, corr. F | ὑπο τελῶν O, corr. F' 11 τὸ τιτίνιος O, τότε Τίνιος B, τότε Αἰβίος voluerunt Reuvens Collect. litt. p. 27 et Osann Anal. critic. p. 44, τότε Τιτίνιος coniecerunt F et F. Marx, Ind. lect. Rostoch. 1888—89 p. 13 12 δύο· <εἰς τραγωδίαν καὶ κωμωδίαν· καὶ ἡ μὲν τραγωδία> εἰς suppl. Reuvens l. s. p. 35, quae duobus verbis mutatis recepi 14 κρηπιδῶτην et 15 κρηπιδῶτη O, corr. F' | πραιτέξαντα et 16 πραιτέξατα O, corr. F', πραιτέξτα et πραιτέξαν conī. Osann l. s. p. 68 17 ἀντελλάνη O, corr. F' 19 κωμωδίαν O, corr. O₂ 22 ἢ θεατρικὴ O, οὐ θεατρικὴ conī. Osann l. s. p. 69, pro glossemate habuit

δαρία ἢ καταστολαρία· μιμική ἢ νῦν δῆθεν μόνη σω-
ζομένη, τεχνικὸν μὲν ἔχουσα οὐδέν, ἀλόγῳ μόνον τὸ
πλήθος ἐπάγουσα γέλωτι.

41. Ὅτι δὲ ἀναγκαῖον οἶμαι ἐμβραδῦναι τῷ λόγῳ,
5 προσθήσω καὶ τοῦτο. Ῥίνθωνα καὶ Σκίρακ καὶ Βλαΐ-
σον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν μυθηγόρων ἴσμεν οὐ μικρῶν
διδασκαλῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθη-
γητάς, καὶ διαφερόντως τὸν Ῥίνθωνα, ὃς ἑξαμέτροις
ἔγραψε πρώτως κωμῳδίαν· ἐξ οὗ πρῶτος λαβὼν τὰς
10 ἀφορμὰς Λουκίλιος ὁ Ῥωμαῖος ἡρωϊκοῖς ἔπεσιν ἐκω-
μῳδῆσε. μεθ' ὃν καὶ τοὺς μετ' αὐτόν, οὓς καλοῦσι
Ῥωμαῖοι σατυρικοὺς, οἱ νεώτεροι τὸν Κρατίνου καὶ
Εὐπόλιδος χαρακτῆρα ζηλώσαντες τοῖς μὲν Ῥίνθωνος
μέτροις, τοῖς δὲ τῶν μνημονευθέντων διασυρμοῖς χρη-
15 σάμενοι, τὴν σατυρικὴν ἐκράτυναν κωμῳδίαν· Ὀράτιος
μὲν οὐκ ἔξω τῆς τέχνης χωρῶν, Πέρσιος δὲ τὸν ποιη-
τὴν Σώφρονα μιμήσασθαι θέλων τὸ Λυκόφρονος παρ-
ῆλθεν ἀμαυρόν. Τοῦρνος δὲ καὶ Ἰουβενάλιος καὶ Πε-
τρώνιος αὐτόθεν ταῖς λοιδορῖαις ἐπέξελθόντες, τὸν
20 σατυρικὸν νόμον παρέτρωσαν.

42. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας τε
καὶ τραγωδίας· τῆς δὲ τύχης τὰ Ῥωμαίων εἰς ὕψος

Reuvens l. s. p. 51 | ἑξωτικὴ O, ἑξαμετρικὴ conī. ex insequenti
paragrapho Osann. l. s. p. 75

v. 2 οὐθέντα λόγῳ O, οὐδέν, λόγῳ conī. F, οὐδὲν λόγῳ, μό-
νον <δὲ> τὸ conī. Osann l. s. p. 78; ego correxi 5 ἀσκηρακ
O, Ἀρήσαν conī. Osann l. s. p. 74, correxerunt Reuvens l. s. p. 77
et G. Kaibel Fragm. Com. Gr. I 190 ex Athen. IX p. 402 b |
βλέσον O, correxerunt Reuvens et Osann l. s. 6 πυθαγορων O,
Πυθαγορείων conī. F; φλυαγογράφων Reuvens l. s. p. 71, sed vide
P. Schuster, Rhein. Mus. XXIX 1874 p. 610; μυθηγόρων scripsi |
οὐ μικρῶν O, οὐ μακρῶν conī. Reuvens l. s. p. 72, κωμικῶν conī.
Ad. Gottl. Lange, Verm. Reden und Schriften p. 99 not. 85
9 ἔργ. πρώτως O, ἔργ. πρώτος O₂ 19 ἐπέξελθόντος O, corr. F
21 post τραγωδίας paragraphos distinguit F

ἀναφερούσης ἠκολούθησεν εἰκότως καὶ παίσματα καὶ
 διαφερόντως ἀσώτια· ὥστε μετὰ τὸν δυοδεκάδελλον καὶ
 τὸν περὶ ἀσώτιας νόμον, παρὰ Κορινθίων πάσαι τε-
 θέντα, γράψαι Ῥωμαίους· τίτλος δέ, ἦτοι προγραφῆ, τῷ
 νόμῳ de nepotibus οἰοῦναι <περὶ ἀσώτων. ἐπεὶ δὲ διπλῆ> 5
 ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος τούτου ἐστὶ παρὰ Ῥωμαίοις —
 νέπωτας γὰρ καὶ τοὺς ἐγγόνους καὶ τοὺς ἀσώτους ὁμο-
 νύμως καλοῦσιν — ἤρρεσεν ἐμοὶ διὰ βραχέων τὴν διαφο-
 ρὰν εἰπεῖν. νέπως ὁ νέος παῖς ἐξ Ἑλληνικῆς ἔτυμο-
 λογίας ὁ ἐγγονος λέγεται, ὡς καλῶς ὁ Φιλόξενος εἶπεν· 10
 nepos δὲ καὶ ὁ ἀσώτος, ὅπερ καὶ αὐτὸ τροπικῶς. καὶ
 κατὰ θεωρίαν τάχα τοῖς Ἑλλησι παραχωρητέον, ὅτι τὸν
 σκορπίον οἱ Ῥωμαῖοι πατρίως νέπαν καλοῦσιν οἰοῦναι
 ἄποδα κατὰ στέρησιν — τὴν γὰρ ἑνὲ συλλαβῆν στερη-
 τικῶ τρόπῳ λαμβάνουσι Ῥωμαῖοι, ὥσπερ Ἕλληνες νήλι- 15
 πος νήχυτος νήγρετος νήδυμος — ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν
 συμβαίνοντος τῷ θηρίῳ. ὥρα γὰρ χειμῶνος καὶ αὐτὸς
 εἰκότως ὁ σκορπίος τῇ γῆι καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα τῶν
 ἐρπετῶν ὑπονεκρωθεὶς κεῖται, μηδὲν ἕτερον παρ' αὐτὴν
 ἐσθίων. ἠνίκα οὖν πᾶσαν τὴν περὶ ἑαυτὸν ἐδώδιμον 20
 γῆν ἑαυτῷ δαπανήσῃ, τῶν ἰδίων καθάπτεται πλεκτανῶν
 καὶ πάσας αὐτὰς ἀνεπαισθήτως καταναλίσκει. ἦρος δὲ
 ἀνακαλοῦντος αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων εἰς φῶς νόμῳ τῆς
 φύσεως, ἀναποδοῦται καὶ πρὸς καλαμίνθην τὸ φυτὸν

v. 2 των (corr. F) δυοδεκαδελλον O, των δυοδεκα δέλτων O₂
 3 μόνον O, νόμον corr. F 5 dENEPOTIBUS cod. | οἰοῦναι O,
 ἐπεὶ δ' οὐχ ἀπλή coni. B, lacunam statuit explevitque F. Skutsch
 6 τουτέστι O, corr. B 7 νέπωτας O, corr. F 9 ὁ νέος O,
 οἰοῦναι νέος coni. B 10 καὶ καλῶς O, corr. B 11 νέπος cod. |
 αὐτὸς O, quod correxi 14 νῆ O 15 νήλυπος O, corr. B
 17 θηρίῳ ὡς ἀρα γὰρ et ἀρα in ὥρα corr. O, θηρίῳ. σαῦρα γὰρ
 O₂ F, verum vidit B 22 ηρους O, corr. O₂ 23 ἀνακαλοῦν-
 των O, corr. O₂

ἐρχόμενος μόνη τῇ ἀφῆ τῆς βοτάνης ἀναλαμβάνει τὸ
 δριμύ καὶ στεγανοῦται, καθάπερ ὕφρις τῇ μαράθῳ·
 ὅθεν καὶ νεπέταν τὴν καλαμίνθην Ῥωμαῖοι καλοῦσιν.
 ταύτῃ <τοὺς> σκορπιστὰς νέπωτας ἀποκαλοῦσιν αὐτοί,
 5 οἷα τῶν ἰδίων μελῶν διαφθορεῖς.

43. Τοιαῦτα μὲν τινα παρατραπείς τοῦ σκοποῦ
 εἴποισ' ἂν περὶ τούτου· βαρεῖς δέ τινες καὶ ἀναιδεῖς
 ἀστεμφεῖς τε καὶ στιβαροὶ τὸν τρόπον οἱ κήνσορες τοῖς
 ἀσώτοις ἐτύγχανον, μὴ τύχης, μὴ ἀξιώματος ἐξαιρου-
 10 μένου τὸν αἴτιον. ὅτι δὲ ἀληθῆ ταῦτα, μάρτυς ἡ ἱστορία·
 λέγει δὲ· ἄπρωτος Ἀππιος Κλαύδιος κήνσωρ προεβλήθη.
 ἀρχὴ δὲ ἦν αὕτη τῶν μεγίστων· καὶ ἔργον ἦν αὐτῇ τοὺς
 τῶν πολιτῶν διερευνᾶσθαι τε καὶ κρίνειν βίους, τιμω-
 ρίας τε ἐπάγειν τοῖς ἀμαρτάνουσι κατὰ πάσης δυνα-
 15 στείας· καὶ οὐδεὶς ἦν ἔξω τῆς τοῦ κήνσορος ἐξουσίας·
 κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσορες καὶ ἔργοις κοινοῖς κατα-
 κοσμεῖν τὴν πόλιν.

Δημαρχία.

44. Οὕτως οὖν τῶν τιμητῶν ἐκταρατιόντων τοὺς
 20 ὑπηκόους καὶ πικρότερον ἐπεξιόντων τοῖς πολίταις,
 καὶ διαφερόντως ἀδυσωπήτως διακειμένων τῶν δα-
 νειστῶν περὶ τοὺς χρήστας, ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος δύο
 δημάρχους ἑαυτῷ, Γάϊον Λικίνιον καὶ Λούκιον Ἀλβί-
 νον, διαιτήσοντας τῷ πλήθει καὶ τὴν ἀγορὰν ἐποφο-
 25 μένους. αὐτοὶ δὲ οἱ δήμαρχοι μαχαίρας διεζώννυντο,
 δημοσίους δὲ οἰκέτας πρὸς ὑψηροσίαν εἶχον, οὓς ἐκά-

v. 3 κα|μινθιν O, λα add. O₂ 4 σκορπιστὰς νέωτας O,
 σκορπίους τοὺς ἀσώτους conl. F, σκορπίους τοὺς νέπωτας F ep.
 p. 21, τοὺς σκορπιστὰς νέπωτας conl. B 6 a βαρεῖς paragra-
 phum orditur F 12 αὕτη τοὺς O, corr. F. Skutsch 18 vide
 titulum, quem p. 38, 16 inseruit O 24 ἀνεποφομένους, quod
 correxit, O 25 μαχαίραις O, corr. F

λον βερνάκλους· σημαίνει δὲ τοῦνομα τοὺς οἰκογενεῖς οἰκέτας. ἐφ' ὧν τὸ μέτριον ὁ δῆμος ἐκβάς καὶ αὐτοὺς τοὺς εὐπατριδας καλεῖσθαι πρὸς τῶν βαναύσων εἰς δίχην ἐνομοθέτησεν· ὥστε τὸν ὑπάτον πρὸς θεραπείαν τοῦ πλήθους νόμον ἐνεργεῖν, μὴ ἐξεῖναι τοῖς 5 ἄρχουσι δίχα ψήφου τοῦ δημάρχου τιμωρεῖσθαι πολλήν.

45. Εἶτα αὖθις διαφορομένων τῶν λογάδων πρὸς τὸ πλῆθος, ψήφῳ κοινῇ τοὺς μὲν ὑπάτους ἀπεκλήσαν, δέκα δὲ νομοθέταις τὴν διάσκεψιν τῶν κοινῶν ἐπέτρεψαν. 10 ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους τῶν ὑπάτων ἐπὶ πεντήκοντα ἐνιαυτοὺς ποτὲ μὲν χιλιάρχων, ποτὲ δὲ μεσοβασιλέων προβαλλομένων ἐθορυβεῖτο τὰ πράγματα. τότε σιτηρέσιον τὸ δημόσιον πρῶτως τοῖς στρατιώταις ἐπιδέδωκεν ὠρισμένον, τὸ πρὶν ἑαυτοὺς ἀποτρέφουσιν 15 ἐν πολέμῳ. ἔνθεν ἀναρχίαν ἐδυστύχησε τὸ πολίτευμα ἐπὶ πενταετῇ χρόνον· καὶ πάλιν ὑπάτοι, εἶτα ἀγορανόμοι τέσσαρες ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ ταμίαι δύο καὶ πραιτώρ ἕτερος· καὶ πάλιν ὁ δῆμος προεχειρίσατο πέντε μὲν οἰωνοσκόπους, τέσσαρας δὲ ἱεροφάντας. ἐπὶ δὲ 20 τοῦ τρίτου καὶ ἐξηκοστοῦ καὶ διακοσιοστοῦ τῶν ὑπάτων ἔτους ἕτερος προεβλήθη πραιτώρ, ὥστε τοῖς ξένοις διαιτᾶν. τὸν δὲ ἐνιαυτὸν οἱ πραιτόρες ἐπὶ τῆς ἀρχῆς οὐχ ὑπερέβαινον. ἄχρι δὲ Καίσαρος ὑπάτοι μὲν τὸν πόλεμον, τὰ δὲ κατ' οἶκον οἱ πολιτικοὶ διώκησαν 25 ἄρχοντες.

v. 7 post πόλιν maioribus litteris δεκανδρική ἐξουσία ἦν ἐκάλουν ἰταλοὶ δεκαδική δεκανδρική habet O, titulum e § 34 huc delapsum delevit F 13 προσβαλλομένων O, corr. O₂ 14 πρῶτος O, πρῶτον F, πρῶτως scripsi 20 τεσσαρες O, corr. O₂ 24, 25 με///| τῶν πολεμων (erasa una littera) O, μετῆρχοντο τὰ τῶν πολεμων O₂, μὲν τὰ τῶν πολεμων coni. F, μὲν τὸν πόλεμον scripsi

Πότε ἐπεδόθη πρῶτον τοῖς στρατιώταις τὰ λε-
γόμενα καπητὰ καὶ τί σημαίνει τὸ καπητὸν
ὄνομα.

46. Τῷ πέμπτῳ καὶ ἐξηκοστῷ καὶ τριακοσιοστῷ τῆς
5 πόλεως ἔτει, Δουκίου Γενουκίου καὶ Κοῖντου Σερβι-
λλίου ὑπάτων, πολεμούντων Βηθίοις τοῖς γέλοσι τῶν
Ῥωμαίων, ἀνάγκη γέγονε μὴ διαθερίσαι μόνον, ἀλλὰ
μὴν καὶ διαχειμάσαι αὐτοῖς παρὰ τοῖς πολεμίοις· τότε
πρῶτον διωρίσθη τοῖς στρατιώταις παρασχεῖν τὸ δη-
10 μόσιον καὶ ὑπὲρ ἵππου δαπάνης τὰ λεγόμενα καπητὰ·
οὕτω δὲ τοὺς ἀπὸ θάβδων κοφίνους ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ
κάπερε οἴουεὶ χωρεῖν· ἔνθεν ὑποκοριστικῶς τὰ λεγό-
μενα καπίτουλα πατρίως οἱ Ῥωμαῖοι ὀνομάζουσι. τοῦ
δὲ δήμου ἀνέκαθεν στρατευομένου παντός, συνειδὸν
15 ὠρισμένην καὶ εὐτρεπῆ συστήσασθαι βοήθειαν· σπείρας
μὲν ἀπὸ τριακοσίων ἀσπιδιωτῶν, ἃς καλοῦσι κοόρτης,
ἄλλας δέ — ἀντὶ τοῦ ἴλας — ἀπὸ ἑξακοσίων ἱππέων,
βηξιλλατίωνας ἀπὸ πεντακοσίων <ἱππέων, τούρμας ἀπὸ
πεντακοσίων> τοξοτῶν ἱππέων, καὶ λεγιῶνας ἀπὸ ἑξα-
20 κισχιλίων πεζῶν καὶ ρητῶν ἱππέων. τομαὶ δὲ ταῖς
λεγιῶσι αὐταί·

Ἄλαι ἀπὸ χ' ἱππέων

βηξιλλατίωνες ἀπὸ φ' ἱππέων

τούρμαι ἀπὸ φ' τοξοτῶν ἱππέων

25 λεγιῶνες ἀπὸ ἑξακισχιλίων πεζῶν.

v. 2 καπιτὸν (sed καπητὰ) et v. 10 καπιτὰ O, quae correxi
5 γενουκίου O, corr. B | κοῖνθου O, corr. B 13 καπιτούλια
O, quod correxi 17 ἄλλας O, ἄλλας corr. F 18 βιξαλλα-
τιωνας O, quod correxi | supplementum addidi e v. 23 sq.
19 λεγειῶνας O, λεγεῶνας O₂ 22 εἶναι O, ἴλαι conl. F ep.
p. 21, ἄλαι scripsi 25 post ἑξακίλιον (sic) πεζῶν lineamenta
quaedam in O picta sunt, quibus fines librorum indicare solent

Τριβοῦνοι, δήμαρχοι
 ὀρδινάριοι, ταξίαρχοι
 σιγνηφόροι, σημειοφόροι
 ὀπίλωνες, αἰρετοὶ ἢ γραμματεῖς
 βηξιλλάριοι, δορυφόροι 5
 μήνσορες, προμέτραι
 τουβλίινες, σαλπισταὶ πεζῶν
 βουκινάτορες, σαλπισταὶ ἰπέων
 κορνίκινες, κεραῦλαι
 ἀνδαβάται, κατάφρακτοι 10
 μητάτορες, χωρομέτραι
 ἄρκυτες καὶ σαριττάριοι, τοξόται καὶ βελοφόροι
 πραιτωριανοί, στρατηγικοί
 λαγκιάριοι, ἀκοντοβόλοι
 δεκεμπρῖμοι, δεκάπρωτοι 15
 βενεφικιάλιοι, οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν βετερανῶν τε-
 ταγμένοι
 τουρκουᾶτοι, στρεπτοφόροι, οἱ τοὺς μανιάκας φοροῦντες
 βραχιᾶτοι ἤτοι ἀρμιλλίγεροι, ψελιοφόροι
 ἀρμιγεραι, ὀπλοφόροι 20
 μοννεράριοι, λειτουργοί
 δηπουτᾶτοι, ἀφωρισμένοι
 ἀύξιλιάριοι, ὑπασπισταὶ

v. 3 σιγνηφέροι O, σιγνηφόροι O₂, corr. Th. Preger 5 βι-
 ξιλλάριοι O, quod correxi 7 τούβικες et 9 κόρνικες O, quae
 correxi 10 ἀνδραβάται O, corr. F 12 ἀρκύτις O, quod
 correxi 16 μετεράνων O, corr. F | τεταγμένοι στρεπτοφόροι
 O, στρεπτοφόροι delevit F 18 τουρκουᾶτοι O, quod correxi |
 οἱ τοὺς μανιάκας φοροῦντες falso cum βραχιᾶτοι iunxit O,
 quo factum est, ut verborum ordo usque ad v. 22 ἀφωρισμέ-
 νοι turbaretur; corruptelam sanavit F 20 ἀρμιγερροι O,
 quod correxi 21 μοννεράριοι O, corr. F 23 ἀύξιλιάριοι
 O, quod correxi

κουσπάτορες, φυλακισταί· κούσπους γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς
 ξυλοπέδας καλοῦσι, ὡσανεὶ κουστῶδης πεδῶν,
 οἶονεὶ ποδοκάκας καὶ ποδοφύλακας.

ἱμαγινιφέροι, εἰκονοφόροι

5 ὄκρεᾶτοι, πεξοὶ σιδήρω τὰς κνήμας περιπεφραγμένοι
 ἄρματοῦρα πρίμα, ὄπλομελέτη πρώτη
 ἄρματοῦρα σημισσάλια, ὄπλομελέτη μείζων
 ἄστᾶτοι, δορυφόροι

τεσσεράριοι, οἱ τὰ σύμβολα ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμβολῆς

10 τῷ πλήθει περιφημίζοντες

δρακονάριοι, δρακοντοφόροι

ἀδιούτορες, ὑποβοηθοί

σαμιάριοι, οἱ τῶν ὄπλων στιλπνωταί

βαγινάριοι, θηκοποιοί

15 ἀρκονάριοι, τοξοποιοί

πιλάριοι, ἀκοντισταί

βερουτάριοι, δισκοβόλοι

φουνδίτορες, σφενδον[ῆται]

βαλλιστάριοι, καταπελτισταί· καταπέλτης δέ ἐστὶν εἶδος

20 ἐλεπόλεως, καλεῖται δὲ τῷ πλήθει ὄναγρος.

βινεάριοι, τειχομάχοι

πριμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι προ-
 τίκτ[ορες]

πριμοσαγιττάριοι, τοξόται πρῶτοι

25 κλιβανάριοι, ὄλοσίδηροι· κηλίβανα γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ
 σιδ[ηρᾶ] καλύμματα καλοῦσιν ἀντὶ τοῦ κηλάμινα.

v. 2 πεδῶν O, ποδῶν conī. B 3 ποδοκάκας O, corr. O₂
 4 ἱμαγινιφέρης O, quod correxi 5 περιπεφραγμένοι O, corr. F
 7 σιμισσάλια O, quod correxi 9 συμβουλῆς O, corr. F 15 ἀρ-
 κονάρεις O, corr. F 18 φουνδάτορες O, corr. F 22 προτι-
 κοκτ . . . O, corr. F 25 utrum κηλάμινα an κηλέμινα habeat
 O, haud dispicitur

φλαμμουλάριοι, ὧν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δόρατος φοινικᾶ
 ῥάκη ἐξήρτηντο

ἐξπεδίτοι, εὐζωνοί, γυμνοί, ἔτοιμοι πρὸς μά[χην]

φερεντάριοι, ἀκροβολισταί

κιρκίτορες, οἱ περὶ τοὺς μαχομένους περιϊόντες καὶ 5

χορηγοῦντες ὅπλα μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι

ἄδωράτορες βετερανοί τίρωνες, περὶ ὧν εἰς πλάτος

οἶμαι δεικτέον.

47. Ἀδωράτορας οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς ἀπομάχους κα-
 λοῦσιν — ἀδωρέα γὰρ κατ' αὐτοὺς ἢ τοῦ πολέμου λέ- 10

γεται δόξα ἀπὸ τῆς ζειᾶς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ποτε τι-

μηθέντων αὐτοῖς —, βετερανοὺς δὲ τοὺς ἐγγεγηρακότας

τοῖς ὅπλοις — μάρτυρες Κέλσος τε καὶ Πάτερνος καὶ

Κατιλίνας, οὐχ ὁ συνωμότης ἀλλ' ἕτερος, Κάτων (τε)

πρὸ αὐτῶν ὁ πρῶτος καὶ Φροντῖνος, μεθ' οὓς καὶ Ῥε- 15

νᾶτος, Ῥωμαῖοι πάντες· Ἑλλήνων δὲ Αἴλιανός καὶ Ἀρ-

ριανός, Αἰνεΐας, Ὀνήσανδρος, Πάτρων, Ἀπολλόδωρος

ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς, μεθ' οὓς Ἰουλιανός ὁ βασιλεὺς

ἐν τοῖς μηχανικοῖς — ὧν ὁ Φροντῖνος ἐν τῷ de of-

fici(o leg)ati, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ περὶ στρατηγίας, μνήμην 20

ποιεῖται, καὶ Κλαυδιανός δὲ οὗτος ὁ Παφλαγών, ὁ

ποιητής, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Στυλικῶνος ἐγκωμίων. τί-

v. 22 Claudian. laud. Stilic. I 384

v. 4 φερενταριοι O, corr. F 7 ἀδωράτορες et 9 ἀδω-

ράτορας O, ἀδωρεάτορες et ἀδωρεάτορας volebat F ep. p. 22

e Crameri coniectura 12 αὐτῇ coni. Gu. Kroll | βετεριανοὺς

O, corr. F 14 τε addidi 17 ὀνήσανδρος O, corr. F

19 ante ὧν addiderunt καὶ Koechli et Ruestow Griechische

Kriegsschriftsteller II 1 p. 82 not. 193, eodem loco interposi-

tionem clausit F. Buecheler, Rhein. Mus. XXXIX 1884 p. 282 |

ὧν ὁ Φροντῖνος — 22 Στυλικῶνος ἐγκωμίων post v. 9 καλοῦσιν

posuit Th. Birt in editione Claudiani p. III | ΔΕΟΦ|ΦΟCΙΔΤΙ

cod., corr. F 21 παμφλαγών O, corr. O₃

ρωνας δὲ τοὺς ταπεινοὺς, ὁποίους εἶναι συμβαίνει καθ'
 ἡμᾶς τοὺς λεγομένους Τριβαλλοὺς· οὕτως δὲ τοὺς
 Βέσσους Ἀρριανὸς ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου προσηγό-
 ρησε. διὰ γὰρ πενίαν καὶ μόνην διδοῦσιν ἑαυτοὺς
 5 οἱ λεγόμενοι τίρωνες εἰς ὑπερησίαν τῶν ἀληθῶς στρα-
 τευομένων, οὐ μὴν ἄξιοι τέως στρατιῶται καλεῖσθαι ἢ
 ὄλως ἐν ἀριθμῷ τέως τετάχθαι, διὰ τε τὸ πτωχὸν τῆς
 τύχης καὶ ἄπειρον τῆς μάχης· οὐδὲ γὰρ ἐφετὸν ἦν
 ὑπὲρ πατρίδος εἰ μὴ γε τοὺς εὐπατρίδας ἀγωνίσασθαι.
 10 Διόδωρος γοῦν ἐν δευτέρῳ βιβλιοθηκῶν φησι, Σόλωνα
 ἐν Αἰγύπτῳ μαθόντα νόμον Ἀθηναίοις γράψαι τοιοῦ-
 του, ὥστε εἰς τρεῖς μοίρας τὴν πολιτείαν διατάττεσθαι·
 εἰς εὐπατρίδας, οἱ περὶ σοφίαν καὶ λόγους ἐσχόλαζον,
 δευτέραν δὲ τὴν γεωργικὴν ἅμα καὶ πρόμαχον, τρίτην
 15 τὴν βάνανσον καὶ τεχνουργόν· τὴν δὲ μετὰ ταύτας ἄτι-
 μον, ἐξ ἧς οἱ δῆθεν χρειωδέστεροι ἐν τοῖς γεωργικοῖς
 ἅμα καὶ μαχίμοις προσήδρευον, δουλεύοντες αὐτοῖς καὶ
 τὸ πολεμεῖν καὶ γεωργεῖν διδασκόμενοι· τούτους Ἴταλοι
 τίρωνας ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ τείρεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖν
 20 ἐν τῷ δουλεύειν. Ἀθηναίους γὰρ ἐν ἅπασιν οἱ Ῥω-
 μαῖοι ζηλώσαντες οὕτω καὶ αὐτοὶ τὸν δῆμον διέθηκαν.
 ταύτῃ γὰρ καὶ τρίβους τὰς φυλάς ἐπωνόμασαν ἐκ τῆς
 εἰς τρεῖς μοίρας τῆς πολιτείας διανομῆς.

48. Καὶ οὗτοι μὲν ἐκ προσθήκης ἐτάχθησαν, ὡς
 25 τινες τῶν ἱστορικῶν φασιν, ὑπὸ Μαρίου τοῦ ὕστερον
 τυραννήσαντος. οἱ δὲ ἀνέκαθεν τῷ ἰππάρχῳ ἐπόμενοι

v. 10 Diod. I 28. I 98

v. 3 βεσους O, quod correxi | ἀρριανῶθεν O, ἀρριανὸς ἐν O₂ |
 προηγόρησε O, corr. F 4 δίδωσιν O, corr. F 7 διὰ δὲ O,
 corr. F 8 ἐφίτων O, ἐφετὸν aut ἐφικτὸν conl. F ep. p. 20,
 θεμιτὸν conl. B; cf. p. 38, 5 16 ἐν del. Gu. Kroll 26 ἀνέθη-
 καν O, ἀνέκαθεν corr. F

προμῶται καθ' ὁμαλοῦ προσηγορεύθησαν, συνεσιῶτες εἰς τάγματα τέσσαρα· βιάρχους δουκιναρίους κεντουρίωνας [κεντιναρίους] . . .

. . . [ἐκ τούτων] μὲν πάντων δέκα μὲν δήμαρχοι, δύο δὲ ὑπατοὶ καὶ ὀκτώ πραίτορες καὶ ἕξ ἀγορανόμοι ἐπὶ 5 τῆς πόλεως ἀπέμειναν καὶ μόνοι· ταῦτα ὁ Πομπῶνιος, ὡς ἔοικε, τὸ πλῆθος καὶ ποικίλον τῆς ἱστορίας διαφυγῶν. ὃ γε μὴν Οὐλπιανὸς ἐν τοῖς προγραφομένοις προτριβουναλλοῖς λεπτοτέρως τοὺς περὶ τῶν πραιτόρων διεξῆλθε λόγους, τοὺς μὲν tutelarios, τοὺς 10 δὲ fideicommissarios ὀνομάζων· ὧν ἅπαξ σχολαζόντων οὐ συνείδον μνησθῆναι.

49. Τοσούτων ἀρχόντων ἐκ προοιμιῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας μέχρι τῆς ἐπιεικεστάτης βασιλείας Τίτου μνήμην ἐν ταῖς ἱστορίαις εὐρῶν πέρας ἐπιθήσω τῷ 15 λόγῳ. οὐδὲ γὰρ τῶν Δομιτιανοῦ δυοκαίδεκα πολιάρχων οὐδὲ μὴν τῶν Βασιανοῦ τὸ ἐπίκλην Καρακάλλου νεωτερισμῶν μνήμην ποιήσασθαι συνείδον· τὰ γὰρ παρὰ τῶν κακῶς βεβασιλευκότων γενόμενα, κἂν ὧσι χρηστά, καταφρονείσθω. 20

v. 6 Pomponius Dig. I tit. II 34 8 cf. Ulpiani *de fideicommissis libros sex et librum de officio praetoris tutelaris singularem* (Lenel Palingen. Iur. Civ. II 903. 962)

v. 1 προσηγορεύθησαν O, corr. F 3 post κεντουριανος (quod corr. F) duo folia interciderunt in O, κεντιναρίους supplevi e III 7 4 ἐκ τούτων supplevit Heffter, Rhein. Mus. f. Iurispr. II 1828 p. 120 5 ὀκτώ O, decem et octo Dig. 6 ἀπέμειναν O, ἀπένειμαν coni. Heffter l. s. 8 διαφυγῶν O, διαφεύγων coni. B 10 TUTELΔΠΙΥΣΤΟΥCΔΟFΙΔΕΙCΟNΙΠΙΙC CΔΠΙΥC cod. 17 τὸ O, τοῦ coni. F

Περὶ τοῦ ὑπάρχου τῶν νυκτῶν.

50. Τριβυρες, ἔθνος Γαλατικόν, ταῖς ὄχθαις τοῦ Ῥήνου παρανεμόμενοι, ὕπου καὶ Τριβυρις ἡ πόλις — Συγάμβρους αὐτοὺς Ἴταλοί, οἱ δὲ Γαλάται Φροάγγους καθ' ἡμᾶς ἐπιφημίζουσιν —, ἐπὶ Βρέννου ποτὲ διὰ τῶν Ἄλπειων σποράδην ἀλώμενοι ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξηρέχθησαν διὰ τῶν ἀνοδεύτων καὶ ἀκανθωδῶν ἐρημιῶν, ὡς φησιν Βεργίλιος. εἶτα καὶ διὰ τῶν ὑπονόμων ἐπελθόντες τὴν Ῥώμην καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Καπιτώλιον ἐκράτησαν, ὅτε τῶν ἐν τῷ ἱερῷ χηνῶν ταραχθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀκράτῳ νυκτὶ φανέντων διεγερθεὶς Μάλλιος ὁ στρατηγός — γείτων δὲ ἦν — τοὺς μὲν βαρβάρους ἐξώθησε, τοῖς δὲ χησίην ἐορτήν καὶ ἵπποδρομίαν ἄγειν Ῥωμαίοις, τοῖς δὲ κυσὶν ὄλεθρον κατὰ τὸν ἐν λέοντι ἥλιον διώρισε. τούτων οὕτως τότε γενομένων νόμος ἐτέθη ὁ προάγων τοὺς φύλακας τῶν νυκτῶν. καὶ ὅσον μὲν πρὸς τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, ἐχρῆν ἡμᾶς ἔμπροσθεν τούτων ἐπιμνησθῆναι· ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ταῖς ἀρχαῖς τῆς πολιτείας καὶ τουτὶ συν- αριθμεῖσθαι τὸ φρόντισμα νόμος, σύστημα δὲ καὶ σῶμα τυγχάνει λειτουργίας χάριν ἐπινοηθέν, εἰκὸς ἦν καὶ αὐτὸ ὡς γοῦν πέρας τι τῶν ἀρχῶν παραθέσθαι. οὐ γὰρ μόνον τὴν πόλιν ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ λανθανούσης ἐφόδου πολεμίων ἀπήμαντον καὶ ἀστασίαστον ἐμφυλίου βλά-

v. 8 Verg. Aen. VIII 657

v. 4 συγγάμβρους O, corr. B | οἶον O, οἱ corr. F 6 ἀλλω-
 μενοι O, corr. F 8 οὐβεργίλιος O, quod mutavi 14 ῥω-
 μαίοις O, ῥωμαίους conii. F ep. p. 23 15 ἐλεοντι O, ἐν λέοντι
 corr. O₂ 20 φρόντισμα O, corr. O₂ 21 λειτουργίς O, corr. O₂
 22 πέρατι O, πέρας τι coniecti

βης φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐμπρησμῶν
 βλαπτομένοις ἀμύνουσι. καὶ μάρτυς Παῦλος ὁ νομο-
 θέτης αὐτοῖς ῥήμασι καθ' ἐρμηνείαν οὕτως· 'τὸ τριαν-
 δρικὸν σύστημα παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοὺς ἐμπρησ-
 μούς προεβάλλοντο, οἱ καὶ νυκτερινοὶ ἐκ τοῦ πράγματος 5
 ἐλέγοντο. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἀγορανόμοι καὶ
 δήμαρχοι ὑπουργῶν <τε> κολλήγιον, ἀντὶ τοῦ σύστημα,
 ὃ περὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως ᾄκει καὶ τὰ τείχη, ὥστε
 τῆς χρείας καλούσης εὐχερῶς εὐρισκομένους συντρέ-
 χειν.' οὕτω μὲν ὁ Παῦλος. ὅτι δὲ ἀληθῆς ὁ λόγος 10
 <ἐστίν, ἰδεῖν> ἔστι καὶ νῦν τοιούτου τινὸς ἀεὶ συμ-
 βαίνοντος ἀνὰ τὴν πόλιν· οἱ τυχὸν ἐπικαίρως ἐξ αὐτῶν
 εὐρισκόμενοι βοῶντες τῇ πατρίῳ Ῥωμαίων φωνῇ· omnes
 collegiati <adeste> οἷον εἰπεῖν· 'πάντες ἐταῖροι συν-
 δράμετε.'

15

51. Τούτων οὕτω προαχθέντων ἕκτον καὶ ἑπτα-
 κοσιοστὸν ἔτος τῇ πόλει ἐκεχωρήκει, Καῖσαρ δὲ μοναρχῶν
 πάσας μὲν ἀπέπαυσε τὰς ἀρχάς, τὴν δὲ τῶν ὄλων
 δύναμιν ἀρχῶν ἀνεξώσατο μόνος. καὶ τρισὶν ἑνιαυτοῖς
 διαρκέσας αὐτὸς μὲν ἐν τῇ βουλῇ κατεσφάγη· τὸ δὲ 20
 λοιπὸν Καῖσαρ ὁ νέος ἀδελφιδουὸς ἐκείνου, μεθ' ὃν τὸ
 κράτος εἰς τοὺς Καίσαρας περιέστη.

v. 2 Dig. I tit. XV

v. 7 ὑπουργοὶ O, ὑπούργει δὲ conī. B, ὑπουργῶν τε scripsi
 8 ὅπερ O, ὃ περὶ corr. B 11 ἐστίν, ἰδεῖν addidi | ἀπει (ἀπει
 correctum ex απο) O, quod in ἀπειή mutavit O₂, in ἄμα F' ep.
 p. 23, qui post ἀληθῆς (ἀληθῆς O) distinxit; ἀεὶ conī. Gu. Kroll
 13 OΘNISCOLLICIDATAS cod., omnes collegiati scripsit F, ego
 addidi: adeste 14 ἕτεροι O, ἐταῖροι corr. O₂ 16 προσαχ-
 θέντων O, corr. F 17 κχωρήκει O, quod mutavi

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ Καίσαρος καὶ τῶν Καίσαρος ἐπισήμων.

1. Οἱ τυραννίδα καθ' ὄντιναοῦν καιρὸν τολμήσαντες οὐ μόνον τοὺς ἐν οἷς ἐγένοντο καιροῖς ἐλυμνήναντο, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεταγενεστέροις πρὸς βλάβης ἐγένοντο, ζηλωτὰς κακῶν τοῖς ὑπηκόοις ἀπολιμπάνουτες. Μαρίου τοίνυν τυραννήσαντος καὶ ὑπουργήσαντος Σύλλας ἀναστὰς ἀντετυράννησεν· αὐτῶν δὲ ἀλλήλοισι ἀντιφερομένων ἢ Ῥωμαίων μεταίχμιον οὕσα τοῖς
 10 τυράννοις ἐσπαθίζετο πολιτεία. καὶ Μάριος μὲν ἐν προοιμίοις τῶν Σύλλου ἐκράτει δυνάμεων· τῆς δὲ τύχης ἐκάτερον διαφθεῖραι σπουδαζούσης, νῦν μὲν ὁ Σύλλας, νῦν δὲ ὁ Μάριος ἐκράτει· πέρασ δὲ ἐκατέροις ὄλεθρος. Μάριος μὲν γὰρ ἐλαττωθεὶς εἰς τεμάχη λεπτά
 15 πρὸς τοῦ Σύλλου κατετεμήθη, Σύλλας δὲ μετὰ τὴν νίκην σκώληκας ἀναβλύσας καὶ ἕτερον οὐδὲν παρὰ τὴν Εὐτυχοῦς προσηγορίαν ἐκ τῆς νίκης λαβὼν ἀπεφθάρη. περιόντι δὲ ἔτι τῷ Σύλλᾳ προσπελάσας ὁ Πομπηῖος ἐξήλου τε αὐτὸν καὶ γαμβρὸς ἐγένετο, Ἄν-
 20 τιστίαν τὴν ἐγγόνην αὐτοῦ πρὸς γάμον ἐλῶν, καὶ ὄλος ἦν ἐκείνου. νοσῶν δὲ Καῖσαρ ἐξ ἀρχῆς πρὸς Πομπηῖον, Ἰουλίας ἤδη τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς τελευτησάσης, ἦν ἔτυχε πρὸς γάμον Πομπηῖῳ δοῦς, τὴν ἐναντίαν ἠσπάσατο καὶ Μάριον ἐτίμα καὶ τοῖς αὐτοῦ τρόποις
 25 ἀπήγετο. συγγέονται οὖν ἄμφω κατ' ἀλλήλων ὥσει

γ. 1 λόγος β' | περὶ καίσαρος eqs. O 14 τε μάχην O, corr. F
 19 τὰ ἐαυτῶν O, corr. F 21 νοσῶν O, νεύων conl. B

κληρονόμοι τῶν τυράννων, ἔθνους μὲν παντός, ὅσον ἦν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, Πουμπηῖω, βαρβάρων δὲ πάντων, ὅσοι πρὸς δύνοντα ἥλιον καὶ τὴν ἄρκτον ἐνέμοντο, τῷ Καίσαρι ἅμα τῷ στρατιωτικῷ συναιρομένων· καὶ δῆλα τὰ λοιπά.

5

2. Κρατεῖ δὲ τῶν ὅλων ὁ Καίσαρ καὶ ἐπὶ τριακοσίοις ἀλχηαλώτοις θριαμβεύων βασιλεύσιν ἀναβάς εἰς τὴν Ῥώμην οὐ βασιλέως — τί δ' ἂν εἶη μείζων; — ἤγουν μονάρχου τινὸς ὑπέμεινεν ὑπελθεῖν προσηγορίαν· ἄλλην δέ τινα καὶ τῇ τύχῃ ἠγρονημένην ἐξήτει 10 τιμῆν. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ Καπιτωλίου μετὰ τὸν θρίαμβον ἐπὶ τὴν βουλήν ἐφέρετο, ἐκδραμόντος τινὸς τῶν ἐν τέλει τῆς στρατιᾶς καὶ στέφανον ἀγνοοῦντι περιθεμένου, λαβὼν αὐτὸς ἔρριψεν ἀγανακτῶν, ὡς ὕβριν ὑπομένειν ὑπολαβῶν, εἰ βασιλεὺς χρηματίσει ὁ τοσοῦτος 15 βασιλέας εἰς δουλείαν ὑπαγαγῶν καὶ αὐτὴν δὲ τὴν τύχην ἐλών. οὕτως ἐμφορηθεῖς ταῖς εὐπραγίαις ἠξίωσε μόλις θεὸς τε ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς καὶ ὑπάτος καὶ μόναρχος ἐς αἰὶ καὶ Ῥωμαίων μὲν πρῶτος, ἐπίτροπος δὲ τῶν ἀπανταχοῦ βασιλέων, καὶ ἵππαρχος καὶ πατὴρ πα- 20 τρίδος καὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ πόλεως καὶ πρῶτος δημάρχων χρηματίσαι, στολὴν ταῦτα πάντα σημαίνουσαν ὑποδύς· καὶ ὄνομα μὲν αὐτῇ τριουμφάλια· οὐδὲ γὰρ ἦν εὐπορον οὕτω πολυσήμαντον ἐξευρεῖν τῇ στολῇ προσηγορίαν. χιτῶν δὲ ἦν, ἔνδον μὲν ἐκ πορφύρας, 25 ἐξωθεν δὲ χρυσὸς ὅλος, ὡσπερ ἐλασθέντος διεσθηκῶς τοῦ χρυσοῦ· καὶ λῶρος ἄνωθεν· οὕτω δὲ τὴν χρυσήλατον ἐπωμίδα Ῥωμαίοις ἀρέσκει καλεῖν. ταύτην τὴν

v. 4 συναιρομένων O, corr. B 12 ἐκδραμοῦντος O, corr. O₂
26 ἄνωθεν O, ἐξωθεν corr. F | χρυσὸς O, χρυσοῦς conl. B |
ὅλος O, ὅλος correxerunt O₂ B

στολήν ἔθος ἐκράτησεν ἐξ ἐκείνου τοὺς Ῥωμαίων αυτοκράτορας ἀμπέχεσθαι, ὅταν ἐπὶ βασιλεῦσιν αἰχμαλώτοις θριαμβεύσωσι· καὶ τοῦτο δῆλον ἐν ἡμῖν ἀπεδείχθη, ὅτε Γελίμερα τὸν Βανδήλων καὶ Λιβύης βασιλέα
 5 πανεθνῆι θεὸς αἰχμάλωτον τῇ καθ' ἡμᾶς παρεστήσατο βασιλεία. οὐδὲ γὰρ ἦν, ὁμοσχίμονα τὸν νικητὴν πορφύραν περικειμένῳ γίνεσθαι τῷ κρατηθέντι. τοιούτοις τὸν Καίσαρα τῆς τύχης ἐπὶ τριετῇ χρόνον διαπαίζουσης φρονάγμασιν ἢ φύσις ἔπεισεν ἄνθρωπον εἶναι.

10 3. Ὀκταβιανὸς δὲ μετ' αὐτόν, ἀδελφιδοῦς ἐξ Ἀτίας τοῦνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῷ γενόμενος καὶ θετὸς παῖς, διαδεξάμενος τὴν αυτοκράτορα τιμὴν, θεὸς μὲν δῆθεν εὐσεβῶς μετριάζων ὀνομάζεσθαι παρητεῖτο, θεῖος δὲ μᾶλλον· καὶ τοῦτο πᾶσι τοῖς μετ' αὐτόν τὸ ἀξίωμα
 15 περιετέθη. τὸ μὲν γὰρ τῶν φύσει πεφνκότων ἐστὶ, τὸ δὲ τῶν θέσει, τιμῆς ἢ μᾶλλον βλασφημοῦ κολακείας χάριν τοῖς βασιλεῦσι περιτιθέμενον. τοῖς δὲ ἐπισήμοις χρήσασθαι, οἷς Καῖσαρ ὁ μέγας, τέως οὐκ ἔσχε· πρῶτον μὲν, ὅτι κοινωνοὺς εἶχε τῆς ἀρχῆς Ἀντώνιον
 20 καὶ Λέπιδον. νέος δὲ ὢν κομιδῇ καὶ τὴν λεγομένην παρὰ Ῥωμαίοις βοῦλλαν οἶονεὶ ψῆφον <φορῶν> τῆς Καίσαρος ἠξιοῦτο προσηγορίας. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοῖς εἰς βασιλείαν προαγομένοις οὐ πρότερον τὰ ταύτης ἐπιτίθεται σύμβολα, πρὶν στρεπτόν τῳ τραχήλῳ περι-
 25 θέντες αὐτῷ οἱ ἐν τέλει τῆς στρατιᾶς ἄξιον εἶναι τῆς βασιλείας ἀποφῆνωσι, Καίσαρα δεικνύντες αὐτόν καθάπερ τὸν νέον Καίσαρα καὶ τῆς τοῦ πρώτου Καίσαρος ἄξιον τιμῆς τε καὶ προσηγορίας. ὥσπερ γὰρ Πέρ-

v. 3 θριαμβεύσωσι O, θριαμβεύωσι conl. B 4 γελίμερ O, corr. F | λυβύης O, corr. F 21 ψῆφον τῆς O, φέρων add. F, φορῶν B 23 ταῦτα τις O, τὰ ταύτης corr. B

σαις ἐστὶ νόμιμον, τὸν ἐκ βασιλέως τεχθέντα προάγειν
 ἑαυτοῖς εἰς βασιλείαν, οὕτω Ῥωμαίοις ἦν τὸ πάλα μὴ
 τῷ τυχόντι, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἐκ τῆς Καίσαρος σειρᾶς
 κατιοῦσιν ἐγχειρίζειν τὸ κράτος. μέσος οὖν ἦν ὁ νέος
 Καῖσαρ, μῆτε τῆς ὄλης ἐπειλημμένος τοῦ κράτους τι- 5
 μῆς διὰ τοὺς κοινωνοὺς τῆς ἀρχῆς, μῆτε μὴν ἀμοιρῶν,
 τὸ δὲ πλεόν ἔχων παρ' ἐκείνους διὰ τὸ Καίσαρος ἐπώ-
 νυμον, ὃ περιῶν ἐτι <ὁ> θεῖος αὐτῷ περιέθηκε, διά-
 δοχον ἑαυτοῦ καταλείψαι ψηφισάμενος. ὡς δὲ Λέπιδος
 μὲν ἐτελεύτα, Ἀντώνιος δὲ πρὸς Κλεοπάτραν ἔρρηψε, 10
 Φουλβίαν τὴν ἀδελφὴν τοῦ νέου Καίσαρος συνοικοῦσαν ^{Ὀκταβ}
 αὐτῷ τὸ πρὶν ἀποπτύσας, Αἴγυπτιόν τε εἶλε μετ' Ἀν-
 τωνίου καὶ τοὺς ἐμφυλίους ἔπαυσε θορούβους τῆς
 Ῥώμης, ὀγκωθεὶς καὶ αὐτὸς θεὸς τε ἐχρημάτισεν ὃ
 ἔρτι μετριάζων καὶ ναοὺς ὠσιωμένους πρὸς τιμῆς 15
 αὐτοῦ ἀπεδέξατο καὶ ἀρχιερέα ὡσεὶ θεὸς ἐπεμβόλιμος
 προεχειρίσατο, πρῶτον αὐτὸν τῶν ἱερέων τῶν τότε
 νομισθέντων θεῶν ἀποδείξας, ἐπισήμοις τε πᾶσιν ἐχρή-
 σατο, οἷς ὁ πατήρ, καὶ στρατείαις καὶ τάξεσι καὶ
 δορυφόροις, ὅσοις ὁ Ῥωμύλος τε καὶ πάντες οἱ ἀπ' 20
 αὐτοῦ μέχρι τούτων ἐχρήσαντο, μόνον τὸν ἵππαρχον
 εἰς ἔπαρχον μεταβαλὼν, ὀχλήματι τιμῆσας ὑπερηφάνῳ,
 ἐξ ἀργύρου πεποιημένῳ, καὶ τάξιν πολιτικὴν ἀπονεύμας
 αὐτῷ πειθαρχεῖν, Αὐγουσταλίους ἐξ αὐτοῦ καλέσας
 αὐτούς· περὶ ὧν ἐν τῷ περὶ τῆς τάξεως τῶν ὑπάρχων 25

v. 25 vide infra III 9

v. 1 post νόμιμον addit μόνον Gu. Kroll 2 Ῥωμαίοις οἷς τῷ
 (τὸ corr. F) O, pro οἷς scripsit ἦν F, οἷς del. B 6 ἄμοιρον
 O, ἄμοιρος conl. F, corr. B 7 ἐκείνοις O, corr. F 8 θειῶς
 O, ὁ θεῖος corr. O₂ 9 καταλήψαι O, corr. O₂ 16 αὐτῷ O,
 αὐτοῦ corr. F 17 αὐτον τον των O, corr. O₂ 24 ἀγουστα-
 λίους O, corr. F

μικρὸν ὕστερον ἐροῦμεν. ἤπιως δὲ ὅμως ἐχρήσατο τοῖς ὑπηκόοις, ὥστε τοὺς Ῥωμαίους εἰπεῖν ἐπ' αὐτῷ τῇ πατρίῳ φωνῇ· *utinam nec natus nec mortuus fuisset*· ἀπνήχοντο γὰρ αὐτοῦ τὴν γένεσιν, ὅτι μόνος ἐστήριξε τὴν τῶν
 5 Καισάρων ἡγεμονίαν, καὶ ὁμοίως τὴν τελευταίην διὰ τὸ ἦπιον ἅμα καὶ τὸ τῶν ἐμφυλίων στάσεων ἀναιρετικόν· οὐδὲ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐμφύλιος ἀνήφθη πόλεμος.

4. Ἐχρήτη δὲ στολῇ ἐπ' εἰρήνης οἶα ποντίφεξ — ἀντὶ τοῦ ἀρχιερεὺς γεφυραῖος — πορφυρᾶ ποδήρει
 10 ἱερατικῇ χρυσῷ λελογχωμένῃ, ἀμφιβλήματι δὲ ὁμοίως πορφυρῷ, εἰς χρυσοῦς ἀύλακας τελειῶντι, τὴν τε κεφαλήν ἔσκεπε δι' ἃς ἐν τῇ γραφείῃ μοι περὶ μηνῶν πραγματεία ἀποδέδωκα αἰτίας· ἐπὶ δὲ τῶν πολέμων παλουδαμέντοις — αἱ δὲ εἰσι δίπλακες ἀπὸ κόκκου,
 15 πρωτείας μετάξης κλωστῆς, χρυσῇ περόνῃ λιθοκολλητῶ ἀναρπαζόμεναι τοῖς ὤμοις, <ἦν> ἡμεῖς μὲν φρίβουλαν ὡς Ἴταλοὶ καλοῦμεν, κορνοκόπιον δὲ ἰδίᾳ πως ἐν τοῖς βασιλείοις ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν· ἐν δὲ ταῖς εὐωχίαις λιμποῖς — πορφυροὶ δὲ εἰσι τρίβωνες ποδήρεις Μαιαν-
 20 δροῖαις γραμμαῖς, ἐπὶ <δὲ> τῶν ὤμων χρυσοῖς τουβαλαμέντοις οἷονεὶ σωληνωτοῖς ὑφάσμασι διαλάμποντες —
 25 τῶν πλαγίων εἰς γάμμα στοιχεῖον διαζωγραφοῦσι χρυσῷ

v. 12 de mens. p. 11, 4

v. 3 **UTINAM NEC NATUS NEC MORTUUS FUISSET** cod.

9 πορφύρας O, corr. F 13 ἀποδέδωκα O, corr. O₂ 16 ἀναρπαζόμεναι O, ἀνασπαζόμεναι scripserunt O₂F, ἀναρπαζόμεναι coni. B | ἦν addidi 19 μαιανδροῖς O, corr. F 20 δὲ add. F | τουβουλαμέντοις proponit F. Skutsch 22 παραγώδαις O, cor-
 rexi ad p. 21, 23 23 γαμματισκοῖς O, corr. B

τὸν χιτῶνα· ἐν δὲ τῇ βουλῇ χλαμύσι, πορφυραῖς μὲν — πῶς γὰρ οὐχί; —, πρὸς δὲ τὸ πέρας τῆς ποδήρους ὤας γραμμαῖς τετραγώνοις διόλου χρυσῷ κοσμουμέναις — σηγμένα αὐτὰς <οί> τῆς αὐλῆς καλοῦσιν ἀντὶ τοῦ χρυσόσημα· τὸ δὲ πλῆθος ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν χλαμύ- 5 δων σημένα — βραττεολάταις καὶ γεμμάταις καὶ λαγκιολάταις ἀντὶ τοῦ χρυσοπετάλοις διαλίθοις καὶ λογχωταῖς, καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς βασιλείας ἐπισήμοις, περὶ ὧν κατὰ λεπτὸν ἀφηγεῖσθαι περιττὸν ὑπολαμβάνων πάρειμι, τοῦ λόγου με τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀφήγησιν 10 τῆς ποτὲ πρώτης τῶν ἀρχῶν κατὰ τάξιν ἄγοντος.

Περὶ τῆς ἐπαρχότητος τῶν πραιτωρίων.

5. Τὸ μὲν περιβλεπτον τῆς ἀρχῆς καὶ μόνῳ τῷ σκήπτρῳ παραχωροῦν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀμυδρᾶς σκιάς, ἣν ἔτι καὶ μόνην δοκεῖ διασώζειν, ἱκανοῖς ἂν τις κα- 15 ταλάβοι γνωρίσμασι· πέφυκε γὰρ τὰ τῶν πραγμάτων ὑπέροπτα καὶ ἐξ αὐτῆς καταλαμβάνεσθαι τῆς ἐλαττώσεως. δεινὸς δὲ ὁ χρόνος ἐκφαγεῖν τε καὶ ὑπεργάσασθαι τὰ γένεσιν ἅμα καὶ φθορὰν εἰληχότα. ἀλλ' ἡ βασιλέως ἀρετὴ τοσαύτη τίς ἐστίν, ὥστε παλιγγενεσίαν 20 δι' αὐτοῦ τὰ πρὶν ἐξολωλότα καραδοκεῖν.

6. Οὕτως οὖν τῶν ἀρχῶν, ὡς ἔφθην εἰπών, ἄχοι τῆς Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐπικρατείας προελθουσῶν, αὐτὸς μετὰ τῆς τύχης ἐπιστὰς τοῖς πράγμασι ξύμπαν ἐξηλλοίωσε τὸ πολίτευμα, ὑπάτοις μὲν μηδὲν παρὰ τὴν 25 προσηγορίαν ἀπολιπών, εἰς μήνυμα τοῦ χρόνου δῆθεν, ὑφ' ἑαυτῷ δὲ τάξας τὸν σύμπαντα στρατὸν δέδωκε

v. 4 αὐτὰρ τῆς O, αὐτὰς οἱ τῆς corr. F 6, 7 βραττεολά-
τοις et γεμμάτοις et λαγκιολάτοις et λογχωτοῖς O, corr. F
20 ἀρετὴν O, corr. F 21 ἐξολωτα O, corr. O₂

τοῖς μετ' αὐτὸν ἢ δι' ἑαυτῶν — πλὴν εἰ μὴ γε τὸ
 τρυφᾶν προτιμῶεν — ἢ διὰ στρατηγῶν ὧν ἂν θέλωσιν
 ἢ δι' ὑποστρατήγων, τῶν παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένων
 ληγγάτων, τοὺς ἐνισταμένους διεργάζεσθαι πολέμους,
 5 μόνῳ τῷ ἱπάρχω, ὃς ἦν αὐτῷ Λέπιδος μοναρχοῦντι,
 καταλιπὼν μετὰ μείζονος ἀσθεντίας τὴν δύναμιν· ὃν
 μετ' αὐτὸν Ὀκταβιανὸς Καῖσαρ, ὡς εἴρηται, ὑπαρχον
 ἑαυτῷ οὐ τῆς αὐλῆς μόνης, ἀλλὰ μὴν καὶ στρατιᾶς
 ἀπάσης καὶ πολιτικῆς τάξεως, ἣν οὐκ εἶχε πρότερον,
 10 ἀναδείξας, ὃς βραχὺ παρατραπίεσης τῆς λέξεως ἐξ ἀφυ-
 λάκτου συνηθείας ἀντὶ ἱπάρχου ὑπαρχος προσηγο-
 ρεῦθη. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς Ῥώμης — ἐφ' ἧς καὶ μόνης
 τὴν αὐλὴν παλάτιον καλεῖσθαι νόμος — ὑπαρχος τοῦ
 Καίσαρος <καλεῖσθαι> ἐνόμιζεν οἰονεὶ δευτέρος μετ'
 15 ἐκείνου, ἐπὶ δὲ τῶν κάστρων — οὕτω δὲ τὰς ἐν πολέμῳ
 παρεμβολὰς Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν — πραιφεκτος πραι-
 τωρίων, οἰονεὶ προσετηκῶς τοῦ πραιτωρίου· τὸ γὰρ
 στρατηγικὸν ἐπὶ ξένης κατάλυμα πραιτώριον ἐκείνοις
 ἔδοξεν ὀνομάζειν, κἂν εἰ τυχὸν αὐτὸν τὸν Καῖσαρα
 20 ἀλλέζεσθαι ἐπ' ἐκείνου συμβαίνει. ἠῦρον δὲ καὶ στε-
 ρεὰν αἰτίαν, ἧς ἔνεκα τῇ τοῦ ἐπάρχου προσηγορίᾳ καὶ
 τὸ τῶν πραιτωρίων προστίθεται γνώρισμα, ὡς εἶναι
 τὴν ἀρχὴν τῶν πρὸς τι καὶ μὴ δοκεῖν ἀσήμαντον ἔχειν
 τὴν ἐξοχὴν, συνώνυμον δὲ τῷ πολιάρχῳ, ὃν καὶ αὐτὸν
 25 ὑπαρχον ὀνομασθῆναι προεδεδήλωται, πραιτορα οὐρβα-
 v. 25 προεδεδήλωται: in iis quae I 48 interciderunt; vide
 p. 51, 3

v. 1 τοὺς μετ' αὐτῶν O, corr. F 2 προτιμῶμεν O, προ-
 τιμῶσιν conii. F; corr. B 6 καταλε|πτον O, corr. F 10 ὡς
 O, ὃς scripsi 14 ἐνόμιζεν O, ἐχοματίζεν conii. B, ego κα-
 λεῖσθαι addidi 16 πραιτωρίων O, πραιτωρίῳ conii. F, sed
 vide v. 22 20 συμβαίνει O, corr. O₂

νὸν τὸ πρὶν προσαγορευόμενον. Τράγκυλλος τοίνυν τοὺς τῶν Καισάρων βίους ἐν γράμμασιν ἀποτίνων Σεπτικίῳ, ὃς ἦν ὑπαρχος τῶν πραιτωριανῶν σπειρῶν ἐπὶ αὐτοῦ, πραιφεκτον αὐτὸν τῶν πραιτωριανῶν ταγμαμάτων καὶ φαλάγγων ἠγεμόνα τυγχάνειν ἐδήλωσεν. 5 ὥστε οὐ μόνον ἂν τις λάβοι τὸν ὑπαρχον τῆς αὐλῆς, ἦν καὶ πραιτώριον πολλαχοῦ καλουμένην κατὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ἐδηλώσαμεν, ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ τὸν πληθυντικὸν καλῶς ὠνομασμένον· οὐ μόνον γὰρ λέγεται πραιφεκτος πραιτωρίου <ἀλλὰ καὶ πραιφεκτος 10 πραιτωρίων> οἷοι ἐῖ ἠγεμῶν τῶν πραιτωριανῶν, ὑπακουομένου ταγμάτων ἢ σπειρῶν ἢ στρατευμάτων ἢ δυνάμεων.

7. Αἰτίας μὲν οὖν ἂν τις τοιαύτας οὐκ ἔξω λόγου ἐπὶ τῆς προσηγορίας τῆς ἀρχῆς ἀποδοίη, ἣτις καθάπερ ὠκεανὸς τις τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας ἐστίν,

ἐξ ἧσπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα·

σπινθῆρες γὰρ τινες ὥσπερ ὑετοῦ πυρὸς αἱ λοιπαὶ τῆς πολιτείας ἀρχαὶ ἐκείνης τῆς ἀληθῶς ἀρχῆς τῶν ἀρχῶν δεικνυνται οὐσαι. οὐδὲ γὰρ εἶναι <ἂν> ἄνευ 20 ἐκείνης δύναιντό ποτε καθὸ μηδὲ αὐταὶ μηδὲ μὴν αἱ

v. 1 Suet. rell. p. 286 Roth

17 Iliad. XXI 196

v. 1 τράγκυλλος O, mutavit B 2 ἀποτίνων O, ἀποτείνων conī. F, ὑποτείνων conī. B, προτείνων Gu. Kroll 3 σεπτιμίω O, corr. Roth l. s.; vide Vit. Hadr. 11, 3 4 αὐτων O, αὐτὸν corr. O₂ 7 καλουμένην κατὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ἐδηλώσαμεν O, ἐδηλώσαμεν ante κατὰ transposuit F 10 ἀλλὰ καὶ πραιφεκτος πραιτωρίων addidi 11 ἠγεμῶν O, ἠγεμόνα conī. F, qui in hoc enuntiato non recte distinxit 17 ἧσπερ O, οὐσπερ conī. F 18 αἰετοῦ O, ταυτοῦ conī. F, Αἰτναίου B, ὄχετοί Gu. Kroll, ἀτμοῦ F. Skutsch, ἀεραοῦ Th. Preger, ὑετοῦ ego 20 ἂν add. B 21 καθ' ἃν δὲ O, corr. B

Grounde
16
of the Pro
-orian Pr
fecture

τελοῦσαι ὑπ' αὐτὰς ὥσανεὶ τάξεις τινὲς συνεστά-
 ναι δύναιντο, μὴ τὴν δαπάνην αὐταῖς τε καὶ τοῖς
 αὐτῶν ἡγουμένοις χορηγούσης τῆς ἐπαρχότητος. ὄν
 γὰρ τρόπον τις σκεῦος μέγιστον ἐξ ἀργυρίου πεποιη-
 5 μένον οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ [ἀλλ' ἐκ προγόνων ἔχει κεκτη-
 μένος, εἶτα πρὸς πενίαν ὑποσυρόμενος καταλύει μὲν
 τὸ σκεῦος ὀλίγα φροντίδας ἰσχύος τε καὶ κάλλους,
 πολλὰ δὲ καὶ ἀσθενῆ ἐξ αὐτοῦ σκευῦφια κατασκευάζων
 πολὺν ἀργυρον ἐξ εὐτελείας ἢ μέγιστον ἐξ ἑνὸς καὶ
 10 ἀρχαῖον ἔχειν φαντάζεται· οὕτως τῆς μεγίστης ἀρχῆς
 καταλυομένης πολλὰί τινες καὶ τάχα περιττὰ ἀνέφυσαν
 ἀρχαί, μᾶλλον τῆς τύχης ἀπαρεσθείσης τῷ ποιητῇ
 εἰπόντι·

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.

15 οἱ μὲν γὰρ λεγόμενοι στρατηλάται τὴν τῶν κομίτων
 ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος καὶ μόνην τιμὴν· ταύτη καὶ
 κομιτιανούς τοὺς δευτεροστρατηλατιανούς ἢ παλαιότης
 οἶδε. κόμιτας δὲ τοὺς φίλους καὶ συνεκδήμους Ἴταλοι
 λέγουσι, καὶ κομιτᾶτον ἀπλῶς τὴν βασιλείως συνοδίαν.
 20 ἢ δὲ τοῦ λεγομένου μαγίστρου φροντίς ἀρχὴ μὲν οὐκ
 ἔστιν οὕτως ἐγκεκριμένη, μεγίστη δὲ οὖτως, καὶ ἐγγὺς
 τῆς ὑπάρχων ἀνέπταται τιμῆς τε καὶ δυνάμεως· περὶ
 ἧς πρὸς τῷ τέλει τῆσδε τῆς ἱστορίας ἐρῶ· δεῖ γὰρ
 αὐτὴν νεωτέραν οὔσαν μὴ ταῖς πρεσβυτέραις τῶν ἀρ-

v. 14 Iliad. II 204

23 vide infra II 23 seqq.

2 τοῖς συναπτῶν O, τοῖς σὺν αὐτῶν conī. O₂, σὺν del. F
 et mutavit in γοῦν ep. p. 24 4 πεποιημένου O, corr. O₂
 11 καταδουμένης O, corr. B | ἀνέφυσαν O, ἀνεφύησαν coniecerunt O₂ B 14 οὐκαθὸν πολλοὶ κωρανοὶ O, corr. O₂ 16 μό-
 νην O, μόνης conī. F ep. 25 21 ἐγκεκριμένη O, corr. O₂;
 ἐκκεκριμένη conī. B

χῶν συναριθμεῖν, δοῦναι δὲ αὐτῇ χῶρον, ὃν ὁ χρόνος αὐτῇ παρεχώρησεν.

8. Ἐξήρηται δὲ ὅμως καὶ πάσας ἀναβέβηκε τὰς ἀρχὰς ἢ ὑπατος τιμῆ, καὶ τῇ μὲν δυνάμει τῆς ἐπαρ-^{Consul}
χότητος μείων, τῇ δὲ τιμῇ μείζων· ἢ μὲν γὰρ τὴν ^{-abis} 5
 ὅλην διέπει πολιτείαν, οἰκοθεν μὲν οὐδὲν παρέχουσα, τὸ δὲ δημόσιον διοικοῦσα· ἢ δὲ πλουτόν τε βαθὺν οἰκοθεν νιφάδων δίκην ἐξανλακίζει τοῖς πολίταις καὶ τῷ χρόνῳ τὴν προσηγορίαν χαρίζεται καὶ πλάνης ἀπαλλάττει τὰ συναλλάγματα, πολέμους μὲν τὸ λοιπὸν οὐκ 10
ἀναδεχομένη, μήτηρ δὲ ὥσπερ τῆς Ῥωμαίων ἐλευθερίας τυγγάνουσα. ἐναντίως γὰρ ἔχει πρὸς τυραννίδα καὶ κρατούσης ἐκεῖνης οὐχ ὑφίσταται· τοιγαροῦν ἅμα Βροῦτος ὁ τῆς σωφροσύνης ἐκδικος καὶ τῆς ἐλευθερίας ὑπέρομαχος τὴν ὑπατον ἐξέλαμψε τιμῆν, ἅμα Ταρκύνιος 15
 ὁ τύραννος ἀπωλώλει. ὁ δὲ ἡμέτερος πατήρ τε ἅμα ^{(Justinian ab-}
 καὶ βασιλεὺς ἡμερώτατος ταῖς μὲν ἐπανορθώσεσι τῶν ^{-olished}
 πραγμάτων καὶ δωρεαῖς τῶν ὑπηκόων ὑπατός ἐστιν, ^{the con-}
 ἐφ' ὅσον ἐστί· τῇ δὲ στολῇ γίνεται, ὅταν κοσμεῖν τὴν ^{-sulate}
 τύχην ἐθελήσοι, βαθμὸν ἀνώτερον βασιλείας τὴν ὑπα- 20
 τον τιμῆν ὀριζόμενος.

9. Ὅτι δὲ κατὰ τὸ πρόσθεν εἰρημένον μόνῳ τῷ σκήπτρῳ ἀνεκαθεν ἢ ἀρχὴ παρεχώρησε, τὴν ἴσην ἐκεῖνῳ λαχοῦσα τιμῆν, ἀντικρὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἔστι λαβεῖν. συναγομένης γὰρ τῆς βουλῆς — πάλαι μὲν ἐν τοῖς 25
 καλουμένοις σενάτοις οἰοῦναι γερουσίαις, καθ' ἡμᾶς <δ'>

v. 22 vide supra II 5 in.

v. 1 συναριθμεῖν O, corr. O₂ 3 ἀναβέβηκεν O, corr. F
 9 κἀπλάνης O, καὶ πλάνης corr. O₂ 25 γὰρ τῆς O, γὰρ ἐκ
 τῆς conl. B 26 σενάτοις O, σενάτῳ conl. F ep. p. 25 | δ'
 add. F

ἐπὶ τοῦ παλατίου — οἱ τῶν ἐκεῖ πρωτεύοντες στρα-
 τευμάτων προϊόντες πορρωτέρω τῶν οἰκείων ἐδρῶν
 ἀποδέχονται γονυπετεῖς τὴν ἐπαρχότητα· ἡ δὲ φιλή-
 ματος ἀξιοὶ προσιόντας αὐτοὺς εἰς θεραπείαν τοῦ στρα-
 5 τοῦ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Καῖσαρ, οἶονεὶ τῶν Ῥωμαίων βα-
 σιλεύς, τὴν βασιλείαν ἐκλείπων πρόσεισιν ἐκ ποδὸς δι'
 ἑαυτοῦ ἀποδεχόμενος τὸν ἄρχοντα· οὗ ἔνδον ἅμα αὐτῷ
 γενομένου, φυλακὴ πᾶσα μηδεμίαν μετ' αὐτὸν εἶσω
 γενέσθαι τῶν ἀρχῶν συγχωροῦσα, ἀλλ' οὐδὲ διαλυ-
 10 θέντος τοῦ συλλόγου πρὸ αὐτοῦ ἀναχωρεῖν τινα τῶν
 ἐκ τῆς βουλῆς ἐπιτρέπουσα. καὶ τοῦτο ἐγκρατῶς ἐφυ-
 λάχθη ἄχρι τῶν Θεοδοσίου τοῦ Νέου καιρῶν, ὅς, ἐπεὶ
 νέος ἦν καὶ δι' ἑαυτοῦ προϊὼν κατὰ τὸ συνειθισμένον
 τὴν τιμὴν προσφέρειν οὐκ ἴσχυσε τῇ ἀρχῇ, εἰκόνα
 15 στήσας ὤρισεν αὐτ' αὐτοῦ ἀποδέχεσθαι τὸν ὑπαρχον.
 καὶ τραπέσης τῆς ὀρθῆς ἐκφωνήσεως περὶ σίκιον τὸ
σκῆπτρον ὃ δῆμος καλεῖ, ὅτι πέρ σῆ κατὰ Ῥωμαίους
τὸ δι' ἑαυτοῦ λέγεται. ταύτης δὲ τῆς τιμῆς καὶ ὃ τῆς
 πόλεως φύλαξ ἀπολαύει διὰ τοῦ μεζονος ἄρχοντος
 20 τὴν ὁμωνυμίαν τῆς ἰσοτιμίας ἀξιοῦσθαι. ξίφος δὲ ἐξών-
 νυτο ἀνέκαθεν ὁ ὑπαρχος, οἷα καὶ τῶν ὄπλων ἔχων
 τὴν δύναμιν· καὶ τοῦτο δυνατὸν αὐταῖς ὕψειν ἐπὶ
 τοῦ παρόντος εὐρεῖν, εἴ γε τις φιλαρχαῖος ὢν ἐπὶ τὴν
 Καλχηδόνα περαιωθεὶς τὴν Φιλίππου τοῦ ὑπάρχου
 25 εἰκόνα καταμάθει. σίκαν δὲ τὸ ὑποζώνιον ξίφος Ῥω-
μαῖοι καλοῦσιν, ἐξ οὗ σικαρίους τοὺς κρεουργούς,

v. 6, 7 βασιλεύς δι' ἑαυτοῦ ἀποδεχόμενος τῆς βασιλείας ἐκλεί-
 πων πρόσεισιν ἐκ ποδὸς δι' ἑαυτοῦ ἀποδεχόμενος τὸν ἄρχοντα
 O; quae bis scripta sunt, priore loco delevit et τὴν βασιλείαν
 scripsit F 7 αὐτοῦ O, αὐτῷ corr. F 10 αὐτῆς O, αὐτοῦ
 corr. F 20 τῇ ὁμωνυμία O, corr. B

καὶ σικᾶτα τὴν ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακοπεῖσαν ἔδωδῆν.

10. Ἄλλ' ἀρχὴν ὅσα λέλογγεν ἔχει τέλος, τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν. Κωνσταντίνου γὰρ μετὰ τῆς Τύχης τὴν Ῥώμην ἀπολιπόντος καὶ τῶν δυνάμεων, ὅσαι τὸν 5 Ἴστρον ἐφρούρουν, ἐπὶ τὴν κάτω Ἀσίαν ψήφω τοῦ βασιλέως διασπαρεισῶν, Σκυθίαν μὲν καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων φόρους ἐξημιώθη τὸ δημόσιον, τῶν ὑπὲρ Ἴστρον βαρβάρων μηδενὸς ἀνδισταμένου κατα-
 τρεχόντων τὴν Εὐρώπην· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἔω παρὰ 10 τὸ πάλαι δασμοῖς οὐ μετροῖς βαρυνθέντων, ἀνάγκη γέγρονε τὸν ὑπαρχον μηκέτι μὲν τῆς αὐλῆς καὶ τῶν ἐν ὅπλοις ἄρχειν δυνάμεων — τῆς μὲν τῶ λεγομένῳ μα-
 γίστρῳ παραδοθεῖσης, τῶν δὲ τοῖς ἄρτι κατασταθεῖσι 15 στρατηγοῖς ἐκτεθεισῶν —, τὴν δὲ ἀνατολὴν πρὸς τῇ
 κάτω Ἀσίᾳ καὶ ὅσα ταύτης διοικοῦντα τὸ λοιπὸν τῆς ἀνατολῆς χρηματίζειν ὑπαρχον. διεσύρη δὲ οὐδὲν
 <ἦτιον θανατῶσα καθ' ἑκάστην ἡ> τῆς ἀρχῆς δυνα-
 στεία ἄχρι τῶν Ἀρκαδίου, τοῦ πατρὸς Θεοδοσίου τοῦ Νέου, καιρῶν· ἐφ' οὗ συμβέβηκε Ρουφίνον τὸν ἐπί-
 κλην ἀκόρεστον, ὃς ἦν ὑπαρχος αὐτῶ, τυραννίδα μελε-
 τήσαντα τοῦ μὲν σκοποῦ ὑπὲρ λυσιτελείας τῶν κοινῶν ἐκπεσεῖν, εἰς βάραθρον δὲ τὴν ἀρχὴν καταρροῖψαι.
 αὐτίκα μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς ἐκ τῶν ὅπλων ἰσχύος ἀφαιρεῖται τὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς τῶν λεγομένων φαβρι- 25
 κῶν οἰονεὶ ὄπλοποιῶν φροντίδος τῆς τε τοῦ δημοσίου δρόμου καὶ πάσης ἑτέρας, δι' ὧν τὸ λεγόμενον συνέστη

v. 1 σικατα O, σικεντα O in marg., utram formam auctor sibi finxerit ex *ισικᾶτα* nescio 3 ὅσω O, ὅσα conl. F, ὅσα B
 15 ἐκταθεισῶν O, corr. F | τὴν κάτω O, corr. F 18 ἦτιον ἡ
 suppl. F e III 40, quibus reliqua ex eodem loco petita addidi
 24 πολλῶν O, ὀπλων e III 40 corr. F

μαγιστέριον. ὡς δὲ δύσεργον ἦν ἀποτρέφειν μὲν τὸν ὑπαρχον ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τοὺς δημοσίους ἵππους καὶ τοὺς αὐτοῖς ἐφeskτῶτας, ἑτέρους δὲ κεκτῆσθαι τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐξουσίαν τε καὶ διοίκησιν, νόμος ἐτέθη θεσπί-
 5 ζων, ἀντέχεσθαι μὲν τὸν ὑπαρχον τῆς τοῦ δημοσίου δρόμου φροντίδος, τὸν πρῶτον μέντοι τῶν φρουμεν-
 ταρίων — πρίγκιπα αὐτὸν σήμερον συμβαίνει <καλεῖ-
 10 > — παρεῖναι διὰ παντὸς τῷ δικαστηρίῳ τοῦ τῶν πραιτωρίων ὑπάρχον καὶ πολυπραγμονεῖν καὶ τὰς αἰ-
 τίας ἐξερευνᾶν, ὧν ἔνεκα πολλοὶ ποριζόμενοι παρὰ τῆς ἀρχῆς τὰ λεγόμενα συνθήματα τῷ δημοσίῳ κέχρηται
 15 δρόμῳ — ταύτη καὶ κουριῶσος ὠνομάσθη ἀντὶ τοῦ περλεργος· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες, ὅσοι κὰν ταῖς ἐπαρχίαις τοῖς δημοσίοις ἐφeskτήμασιν ἵπποις
 — προὔπογράφοντος τοῖς ἐπὶ τῶν δρόμων συνθήμασι καὶ τοῦ λεγομένου μαγίστρου. ὅτι δὲ οὕτως, αὐτῆς δυνατὸν ἀκοῦσαι τῆς διατάξεως ἐν μὲν τῷ πάλαι Θεοδοσιανῷ κειμένης, ἐν δὲ τῷ νεαρωῷ παροφθείσης.

11. Οὕτως οὖν ὥσπερ δι' ὑποβάθρων τινῶν κατα-
 20 φερομένης τῆς ἀρχῆς τοὺς μὲν στρατιωτικούς καταλόγους ἔταξεν ἡ βασιλεία ὑπὸ τοῖς τότε καλουμένοις κόμισιν καὶ στρατηγοῖς, τὰς δὲ ἐν τῷ παλατίῳ τάξεις ὑπὸ τῷ πρωτεύοντι τῶν δυνάμεων τῆς αὐλῆς, περὶ οὗ πρὸς τέλος, ὡς ὑπεσχόμην, ἐρῶ· ὃν καὶ αὐτὸν ἄρχοντα,
 25 οὐ μικρὸν καθάπερ τοὺς λεγομένους στρατηλάτας, αἱ

v. 17 cf. cod. Theod. VIII 5, 35 24 vide infra II 23

1 ἀποστρέφειν O, corr. F 2 ἀναστάς O, ἀνὰ τὰς corr. O₂
 6 μεντο O, μὲν τῶν in corr. O, μέντοι τῶν scripsit F 7 κα-
 λεῖσθαι e III 40 add. F 15 προσεπιγράφοντος O, e III 40 corr.
 F | τῶν δρόμων O, vide III 40 τῷ δρόμῳ O 18 νεαρωῖ O,
 corr. F | παρα|οφθείσης O, corr. O₂

τῆς ἐπαρχότητος ἐλαττώσεις ἀπετέλεσαν· τὰ γὰρ πολυ-
 τελῆ τῶν οἰκοδομημάτων καταλυόμενα πολλοῖς ἐπαρκεῖ
 πρὸς οἰκοδομήν· καὶ ἕως μὲν τοὺς βασιλέας ἐπεξιέναι
 δι' ἑαυτῶν τοῖς πολέμοις συνέβαινον, εἶχε τινα ἢ ἀρχή,
 εἰ μὴ τοσαύτην, πλὴν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἰσχύν τε ⁵
 καὶ δύναμιν· ἐξότε δὲ Θεοδόσιος πρῶτος, τῆς τῶν οἰ-
 κείων παιδῶν ῥαστώνης προνοούμενος, νόμῳ δὲ τὴν
 ἀνδρίαν ἐχαλίνωσε, κωλύσας δι' ἐκείνους τὴν βασι-
 λέως Ῥωμαίων ἐπὶ πολέμους ὁρμήν, τὸ λοιπὸν τοῖς
 μὲν στρατηγοῖς τὰ τῶν πολέμων, τῷ δὲ μαγίστρῳ διοι- ¹⁰
 κεῖν τὰ τοῦ παλατίου γέγονε χώρα· ὡς μηδὲν ἕτερον
 ἔχειν τὴν ἐπαρχότητα ἢ μόνην τὴν ἐπὶ ταῖς δαπάναις
 φροντίδα, ἣν εἰκὸς ἐστὶ γίνεσθαι κατὰ τὸ ἀναγκαῖον
 περὶ τε τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀρχοντας, ὡς ἔφην, καὶ περὶ
 ἐκείνους γε μὴν, <ῶν> αὐτοὶ ἄρχειν ἐτάχθησαν. ¹⁵

12. Εἰ δέ τις καὶ τοὺς ἐκ τῶν προορησέων στο-
 χασμούς, οὓς τινες καλοῦσι χρησμούς, ἐν ἀριθμῷ λό-
 γων παραλαβεῖν ὑπομένοι, πέρας ἔλαβε <τὰ> Φοντηῖῳ
 τῷ Ῥωμαίῳ ῥηθέντα ποτέ· ἐκείνος γὰρ στίχους τινὰς
 δοθέντας δῆθεν Ῥωμύλῳ ποτὲ πατρίοις ῥήμασιν ἀνα- ²⁰
 φέρει τοὺς ἀναφανδὸν προλέγοντας, τότε Ῥωμαίους τὴν
 Τύχην ἀπολείψειν, ὅταν αὐτοὶ τῆς πατρίου φωνῆς ἐπι-
 λάθωνται· καὶ τὸν μὲν λεγόμενον χρησμὸν τοῖς περὶ

v. 14 vide supra II 7

v. 3 πρὸς οἰκοδομημάτων O, e III 41 corr. F 13 ἦν O,
 ἄς conī. F 15 ὧν add. F, ut est III 41 | ἀρχὴν O, corr. F
 16 τοῖς O, τοὺς corr. F 17 οὓς O, ἄς conī. F 18 τὰ add.
 B, ut est III 42 | τῆῳ intra versum et χρησμός φωνη τηῖον
 περὶ τῆς ῥώμης in margine O, unde φωνητηῖῳ scripsit O₂, Φων-
 τηῖῳ e III 42 sumpsit F, Φοντηῖῳ ut p. 1, 13 correxi 19 δο-
 θέντας τινὰς δοθέντας O, posterius δοθέντας deleverunt O₂ F,
 prius B

μηδὲν γραφεῖσιν ἐντεθείκαμεν. πέρας δὲ μᾶλλον ἔσχε τὰ τοιαῦτα μαντεύματα· Κύρου γάρ τινος Αἰγυπτίου, ἐπὶ ποιητικῇ καὶ νῦν θαυμαζομένου, ἅμα τὴν πολλαχρον ἅμα τὴν τῶν πραιτωρίων ἐπαρχότητα διέποντος καὶ
 5 μηδὲν παρὰ τὴν ποίησιν ἐπισταμένου, εἶτα παραβῆναι θαρρήσαντος τὴν παλαιὰν συνήθειαν καὶ τὰς ψήφους Ἑλλάδι φωνῇ προενεγκόντος, σὺν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τὴν τύχην ἀπέβαλεν ἢ ἀρχή.

Περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἐπαρχότητος τῶν πραι-
 10 τωρίων.

13. Ὡς οὖν ἔφην, τοῦ μὲν ἱπάρχου πρὸς τοῦ Ἀγούστου ἐκ τῶν ἀρχῶν περιαιροθέντος, τοῦ δὲ ὑπάρχου τῶν πραιτωρίων τὴν ἐκείνου δύναμιν διαδεξαμένου, εἰκὸς ὀγκωθῆναι πλέον τὴν ἀρχήν, τοῖς ὅπλοις
 15 προστεθείσης καὶ τῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοικήσεως· οὐδὲν δὲ ἦττον ἔχνη τινὰ τῆς ἱππαρχίας παραπέμεινεν αὐτῇ, μικρᾶς τινος παραλλαγῆς ἐμπεσούσης. μανδύην μὲν γὰρ ὁ ἔπαρχος περιεβάλλετο Κῶον — ἐπ' ἐκείνης γὰρ τῆς νήσου καὶ μόνης ἢ βαθυτέρα βαφὴ
 20 τοῦ φοινικοῦ χρώματος τὸ πρὶν ἐπηρεῖτο κατασκευαζομένη· <ἢ> γὰρ ἡρέμα πῶς ἐπὶ τὸ φλόγινον καὶ οὐ σφόδρα βαθὺ ἀναπτομένη πρὸς Παρθυαίων ἐξηύρηται· ὅθεν καὶ παρθικά τὰ φλογοβαφῆ δέρματα συμβαίνει καλεῖσθαι. ὁ δὲ μανδύης χλαμύδος εἶδος ἐστὶ τὸ παρὰ

v. 1 de mens. p. 180, 10 11 vide supra II 6

v. 5 μηδένα παρὰ O, μηδὲν ἄλλο παρὰ conī. O₂, μηδὲν παρὰ e III 42 correxi | παραλαβῆναι O, corr. O₂ 6 τοὺς O, τὰς corr. F 7 προενεγκόντος O, e III 42 corr. F 8 ἀπελαβεν O, corr. O₂ 18 κααν O, corr. B 21 ἢ add. F 22 ἀναπτομένη O, ἀνασπασμένη conī. F, βαπτομένη F ep. p. 25, ἀναβαπτομένη Th. Preger

τῷ πλήθει μαντίον λεγόμενον, μὴ πλέον ἄκρι γονάτων
 ἐξ ὤμων ἠρτημένον, σηγμέντων οὐκ ἐπιβαλλομένων τῷ
 μανδύῃ, τῶν <δ'> ἐν ἡμῖν λεγομένων ταβλιῶν ἀντὶ τοῦ
 πτυχιῶν· ἐκείνων γὰρ ἐπιτιθεμένων οὐκ ἐξῆν ἑτέρῳ ἢ
 μόνῳ χρῆσθαι τῷ Καίσαρι. σηγμένα δὲ τὰ χρυσό- 5
 σσημα Ῥωμαίοις <ἔθος> καλεῖν ὡς προέφαμεν. τοιαύτη
 μὲν ἡ χλαμύς· παραγάδης δέ, χιτῶν καταπόρφυρος,
 καὶ ζωστήρ ἐκ φοινικοῦ δέρματος, ἐφ' ἑαυτὸν μὲν ἀνα-
 κεκωλλημένος, ἐξ ἄκρων δὲ τῶν πλευρῶν εἰς λεπτήν
 καταρραφὴν ἐσπουδασμένος, καὶ σεληνίσκον μὲν ἔχων 10
 τινὰ ἐξ εὐωνύμων, χρυσῷ πεπονημένον, ἐκ δὲ τῆς ἑτέ-
 ρας γλωσσίδα τινὰ ἤγουν διάβλημα, χρυσοτελὲς καὶ
 αὐτό, εἰς βότρυος σχῆμα πεπονημένον, δι' ἣν ἐν τῇ
 περὶ μηνῶν συγγραφῇ ἀποδεδώκαμεν αἰτίαν· ὅπερ διά-
 βλημα ἀπὸ δεξιᾶς φερόμενον καὶ ἐπὶ τὸν σεληνίσκον 15
 βαλλόμενον διαζώννυσι τὸν περιτιθέμενον ἀσφαλῶς,
 περόνης καὶ αὐτῆς χρυσῆς ἐνθακνούσης τὸν ἱμάντα καὶ
 συναπιούσης τὸν βότρυν τῷ σεληνίσκῳ· φίβουλαν
 αὐτὴν πατρίως οἱ Ῥωμαῖοι καὶ βάλτεον τὸν ζωστήρα
 λέγουσι, τὴν δὲ ὄλην κατασκευὴν τοῦ περιζώματος οἱ 20
 Γάλλοι καρταμέραν, ἣν τὸ πλῆθος καρτάλαμον ἐξ ἰδιω-
 τείας ὀνομάζει. ὅτι δὲ οὐ Ῥωμαϊκὸν τουτὶ τὸ ὄνημάτιον,
 μάρτυς ὁ Ῥωμαῖος Βάρρων ἐν βιβλίῳ πέμπτῳ περὶ
 Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ἐν ᾧ διαρθροῦται, ποῖα μὲν τις
 λέξις ἐστὶν Αἰολικῆ, ποῖα δὲ Γαλλικῆ· καὶ ὅτι ἑτέρα 25

v. 6 vide supra II 4 14 de mens. p. 17, 7 23 cf. Varro
 de l. l. V 116

v. 1 πλέον ἄκρι, quod correxit, O; πλέον <ἦ> ἄκρι volebat F
 3 δ' add. F | ταυλιῶν O, quod mutavi 4 πτυχηῶν O, corr. O₂;
 πτυχῶν coni. F 6 ἔθος add. O₂ 7 παραγάδης O, quod ad
 p. 21, 20 correxi 11 εὐωνύμου coni. F 13 ἐν τῇ περὶ in
 ras. O 20 ριζώματος O, corr. F 24 διαρθροῦται O, corr. F

μὲν Θούσκων, ἄλλη δὲ Ἐτρούσκων, ὧν συγχυθεισῶν ἢ νῦν κρατοῦσα τῶν Ῥωμαίων ἀπετελέσθη φωνή.

14. Τοιαύτη μὲν τῆς ἀρχῆς ἢ παρ' αὐτοῖς λεγομένη παρατοῦρα, ἀντὶ τοῦ στολή, ὄχημα δὲ ὁποῖον
 5 ἴσμεν, καὶ θῆκαι· οὕτω δὲ τὸ λεγόμενον τῷ πλήθει καλαμάριον ἐκεῖνοι λέγουσιν, ὅπερ ὄγκου καὶ μόνου χάριν εἰς τύπον τοιοῦτον χρυσήλατον κατεσκευάστο· ἑκατὸν <γὰρ> ἔχειν χρυσίου λίτρας ὑπείληπται. ἕτερον δὲ ἐξ ἀργυρίου βαθὺ πρὸς ὑποδοχὴν κοινοῦ μέλανος ἐξ-
 10 υψηρετεῖται τῷ δικαστηρίῳ — καλλίκλιον αὐτὸ οἶονεὶ κναθίσκον ἀπὸ τοῦ κάλυκος καλεῖσθαι νόμος — καὶ κάνθαρος, ὡς λεκάνη τις, ἐξ ἀργύρου ἐπὶ τρίποδος ἀργυρέου καὶ κρατῆρ ὑπὲρ τῶν τὰς ἐμπροθέσμους δίκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ λεγόντων κείμενος· περὶ οὗ μακρο-
 15 γορεῖν ἀηδὲς εἶναι κρίνων ἐξ ἀνάγκης ἀναλαβεῖν τὴν ἀφήγησιν συνωθοῦμαι, ἐκεῖνο προλέγων, ὡς εἰσιν ἔτι καὶ νῦν πορθυλίδες τρεῖς τῇ ἀρχῇ πρὸς τὰς ἀντιπόρθ-
 μους διαπεραιώσεις ἐκ τῆς βασιλίδος ἐπὶ τὰς γείτονας ἠπέλους. βάροκας αὐτὰς ἀντὶ τοῦ δρόμουνας πατριώς
 20 ἐκάλεσαν οἱ παλαιότεροι καὶ κέλωκας οἷον ταχινάς, ὅτι κέλερ κατ' αὐτοὺς ὁ ταχὺς λέγεται, καὶ σαρκιναρίας ἀντὶ τοῦ ὀλκάδας, ὅτι σάρκινα κατ' αὐτοὺς τὸ ἄχθος καλεῖται. τοιαῦτα μὲν τινα καὶ ταῦτα· πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

25 15. Νόμος ἦν — καὶ γὰρ ἄρτι παρεφθάρη — τοὺς μὲν ἀπὸ ψήφων τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τὰς δίκας

v. 25 cf. cod. Theod. XI tit. XXX

v. 1 μὲν ἢ Θούσκων O, ἢ delevi 3 αὐτης O, αὐτοῖς corr. O₂
 8 γὰρ add. B 9 ἐξυπηρέτηται conl. F 10 αὐτῶ O, αὐτὸ
 corr. F 16 ἐφηγησιν O, corr. O₂ 20 κίλοκας O, quod
 corr. exi 21 αὐτὰς O, αὐτοὺς corr. F 26 ἀπὸ — ἀρχῆς
 post λέγοντας (p. 71, 1) ponebat F

λέγοντας μετὰ ἔφεσιν αὐθις ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐμπροθέσ-
 μως αὐτὰς κατὰ τὸν ἔκκλητον νόμον ἀναπέμπειν, τοὺς
 δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτικῶν δικαστηρίων ἀπὸ ψήφων αὐτῶν
 ἐπὶ τὴν βασιλείαν· κάκεινας μὲν καλεῖσθαι τεμποραλίας
 ἀντὶ τοῦ ἐμπροθέσμου, ταύτας δὲ σάκρας οἶον θείας ⁵
 διὰ τό, ὡς ἔφην, πρὸς τὴν βασιλέως ἀκρόασιν μετ'
 ἔκκλητον ἀναπέμπεσθαι. θαῦμα μέριστον καὶ πανευ-
δαίμονος πολιτείας τεκμήριον· βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπέ-
 μενε χαμαιζήλου δικαστοῦ λειτουργίαν ὑφίστασθαι καὶ
 κρίνειν πράγματα ἴσως καὶ σφόδρα γλίσχρης ὑποθέ- ¹⁰
 σεως ἀνεχόμενος, καθάπερ ὁ ἡμερώτατος ἡμῶν βασι-
λεὺς διὰ τὴν περὶ τοὺς ὑπηκόους στοργήν, καίτοι τὰ
 πλεῖστα κατὰ πολεμίων ἀγρουπνῶν καὶ προκινδυνεύειν
 ἡμῶν διὰ σπουδῆς ἔχων· εἰ μὴ σφαλερωτέραν ἡμῖν
 τὴν εἰρήνην ὁ δῆμος θεηλάτοις διχονοίας ἀναπτόμενος ¹⁵
 ἀπετέλει, ὧν ἕνεκα βαρυτέραν τὸ δημόσιον δαπάνην
 ὑφίσταται πρὸς φυλακὴν τῆς εἰρήνης ἢ πρὸς ἀναχαι-
 τισμὸν τῶν πολεμίων· ἔνθεν ἢ τῶν λεγομένων νόβων
 ἀναλωμάτων ἀφορμὴ καὶ στένωσις τῶν ἀναγκαίων. εἰ
 γὰρ τοὺς ἐμπροσθεν βεβασιλευκότας ῥαστώνη διέλυσε, ²⁰
 πῶς ἂν ἠρέμησεν οὗτος, ὑπὸ μὲν μηδὲ ὅλως χαλώ-
 μενος, τροφῆς δὲ χάριν μηδὲ ἄρτου ξηροῦ πρὸς κόρον
 ἀπτόμενος;

16. Τῆς τοιαύτης οὖν συνηθείας ἤδη πρότερον εἰς
 τρυφήν ἀναλυθείσης καὶ τῶν ἐμπροσθεν ἅμα τοῖς ²⁵
 ὅπλοις καὶ αὐτὴν τὴν μέχρι λόγων φροντίδα τῶν κοι-

2 τὰς δὲ O, τοὺς δὲ corr. F 6 μετεκκλητον. O, μετεκκλη-
 τον O₂, quod correxit L. Dindorf 11 ἀνεχομενους O, corr. O₂
 12 ὑπηκους, quod correxit, O 15 θειλατοις O, corr. O₂ | δι-
 χονοίας O, corr. O₂ 16 ἧς O, ὧν corr. F 21 οὕτως O,
 οὗτος corr. O₂

νῶν ἀποπτυσάντων νόμος ἐφοίτησε, τὸν ὑπαρχον ἀκροασθαι τῶν σακρῶν διατυπώσεων, πρᾶγμα καὶ μετὰ τὴν ἐναλλαγὴν ἀροκοῦν ἐπιδειξαι τὴν οὔσαν αὐτῷ τὸ πάλαι θειότητα. λευχείμων μὲν γὰρ ὁ ὑπαρχος ἐπὶ τοῦ
 5 βήματος καὶ τάξις ἀρομοδία ὡσαύτως ἐσταλμένη μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τῶν δικῶν κύριοι λαμπροφανεῖς καὶ σιγὴ κατασκέπουσα τὸ δικαστήριον καὶ ῥητόρων οἱ διαφανέστατοι ἀξίας ἐορτῶν ἀμπεχόμενοι στολὰς καὶ ὁ τρίπους ἐν μέσῳ τοῦ ἀκροατηρίου, ἐξηρημένου
 10 κατὰ μέσον τοῦ κανθάρου, καὶ κρατῆρ παρακείμενος, δι' οὗ ποτε πληρούμενος ὁ κάνθαρος ὕδατος τοσοῦτον ἐδίδου καιρὸν τῷ τῆς δίκης τέρατι, ἐφ' ὅσον διὰ τινος γνώμονος τοῦ ἐνότος αὐτῷ ὕδατος διηθουμένου ὁ κύαθος ἀπηλλάττετο, καὶ ὁ λόγος τοῖς λέγουσιν ὅπως
 15 πρὸς θεῖον δικαστὴν ἀνυψούμενος. τούτων πάντων ἀπολομένων οὐδὲ ἵχνος τὸ λοιπὸν ἀπέμεινε σεμνότητος τῷ δικαστηρίῳ, τῶν συνεδρευόντων μόνον ἐν παραβύστῳ μετὰ γέλωτος τῶν περιεστηκότων ὡσπερ ἐν μίμοις τινῶν δῆθεν δικῶν ἀκροωμένων. καὶ τάξις οὐδε
 20 μία ἢ μῆνυμα κατὰ τὸ πρόσθεν συνειθισμένον παραδηλοῦν τὸν χρόνον τῆς ἡμέρας· ὁ γὰρ τῆς τάξεως προεσθηκῶς — σουβαδιουῖβαν αὐτὸν ὠνόμασαν οἰουεὶ ὑποβοηθόν — πραττούσης τῆς ἀρχῆς ἐστὼς ἐπὶ κορυφῆς τῶν ὑπηρετουμένων τροχίσκους τινὰς οὐκ εὐτελεῖς
 25 ἐξ ἀργύρου πεπονημένους, γραφὰς τῶν ὥρῶν ἔχοντας τῆς ἡμέρας τοῖς Ἰταλῶν ἀριθμοῖς καὶ γράμμασιν, ἐμβριθῶς ἀφιεὶς ἐξαπίνης ἐπὶ τὸ ἔδαφος θρόον ἀπετέλει

v. 1 Cod. Iust. VII tit. LXII 32

v. 1 εφνησεν O, corr. O₂ 2 διατυπῶν O, quod correxi
 14 καὶ οὐ λόγος O, corr. F' 22 ὠνομασεν O, corr. F' 27 αφης O, corr. F'

σεμνὸν παραδηλοῦντος τοῦ βαλλομένου τροχίσκου κατὰ τοῦ μαρμαῖρου τὴν τῆς ἡμέρας ὥραν.

17. Καὶ τούτου τοῦ σεμνοῦ καὶ οὕτως ἀξιοπρεποῦς σχήματος ἀπολομένου, οἷα τῆς ἀρχῆς ἢ μηδ' ὅλως ὀρω- 5
μένης ἐπὶ τοῦ βήματος ἢ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Καπ-
παδόκου — περὶ οὗ ὕστερον ἐρῶ — ἐν κοιτῶνί τιμι
λανθανούσης, οὐδεὶς τὸ λοιπὸν ἀξιόλογος παρῆλθεν
ἐπὶ τὴν τάξιν οὕτως ἀπερριμμένην καὶ μᾶλλον αἰσχύ-
νην ἢ τιμὴν τινα τῷ προσιόντι φέρουσαν. συγκατέ-
πεσεν οὖν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα καὶ προευτελίσθη παρὰ 10
πᾶσαν ἢ πρώτη καὶ ἀνίσχουσα τῶν ἀρχῶν, καθ' ὄν-
τιναοῦν καιρὸν ἐπὶ τὴν αὐλὴν εὐτελῶς ἐλκομένη, τὸ
πρὶν μηδέποτε, μήτι γε πάσης τῆς βουλῆς προτρεχού-
σης ἐν τοῖς λεγομένοις σιλεντίοις ἐπὶ τῆς αὐλῆς φαι-
νομένη, κατὰ τὸ πρόσθεν εἰρημένον τελευταία μὲν 15
πασῶν εἰσιοῦσα τῶν ἀρχῶν, πρώτη δὲ προϊοῦσα, τῆς
βασιλέως εἰκόνας ἀντ' αὐτοῦ παραπεμπούσης αὐτήν·
ἐνθεν τοῦ πρώτου τῶν λεγομένων σιλεντιαρίων —
ἀμισσιωνάλιος καλεῖται — ἐξ ἑωθινοῦ πρὸς τῆς βασι-
λείας πρὸς αὐτὴν στελλομένου καὶ γουνπετιῶς προτρέ- 20
ποντος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρελθεῖν, ἢ δὲ μόγις καὶ
ἀπαξιούσα τὸν σκυλμὸν ἐκινεῖτο.

18. Ὑπόλοιπον περὶ <τῶν> τῆς τάξεως κατὰ λεπτὸν
ἀφηγήσασθαι, πόσοις τε καὶ ποίοις συμπληροῦνται κατα-
λόγοις, ἔθη τε καὶ νόμους ἀπαριθμήσασθαι. πέπεισμα 25
γὰρ ἤδη μηδὲ μνήμην τινὰ σώξασθαι τῶν ἄρτι διαπε-

v. 6 vide infra III 57 15 vide supra II 9

v. 8 ἀπερριμμένην O, corr. F 10 προευτελίσθη O, corr. F
13 μήτι γε O, εἰ μὴ γε conl. F et in ep. p. 26: εἰ μὴ τί γε,
μήτι γε corr. B 21 εἰ δὲ O, ἢ δὲ corr. F 23 ὑπολυπον O,
corr. O₂ | τῶν add. F

σόντων, ἀπαιδευτών οἷα καὶ μηδεμίαν πείραν δικαστηρίου παρεληφότεων ἐπεμβαινόντων τοῖς ποτε μόγισ πρὸς τῶν ἐμπειροτάτων καὶ πρὸς γῆρας ἤδη σεμνοφανεῖς ἀφικομένων μετ' εὐχῆς χειριζομένοις. νόμος γὰρ
 5 ἦν οὐ ψιλὸς ἀλλ' ἐν γράμμασι μηδενὶ παντελῶς ἐπιτρέπων ἐπὶ τὸ τοῦ βοηθοῦ ἀναβαίνειν φρόντισμα, πρὶν ἂν γένους τε μετριότητι καὶ λόγων ἐλευθερίων παρασκευῇ κοσμούμενος καὶ ἔνατον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῆς δέλτου διαπρέψας, δι' ὅλης τε ἐλθὼν τῆς τῶν πραγμάτων
 10 πείρας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς νεότητος τόλμαν εἰς ἐπιείκειαν μεταβαλὼν, τιμῆς οὕτω σεμνῆς καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν ἐχούσης καὶ κέρδος εἰς χιλλους ποτὲ συναγόμενον χρυσοῦς ἄξιός εἶναι φανεῖη.

19. Ἄλλ' ἴσως τῶν ἀναγνωσομένων οἱ νουνεχέστεροι οὐκ ἔξω λόγου καταδραμοῦνται φήσοντες· τί δέ ποτε περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἀρχῆς ὑποσχόμενος εἰπεῖν, μὴ καὶ βηξέλλων καὶ πελέκεων καὶ κλημάτων ἐμνημόνευσας; ταῦτα γὰρ ἦν τῷ ἱπάρχω τὸ πάλαι, ἀντ' ἐκείνου δὲ <τὸν> τῶν πραιτωρίων ὑπαρχον ὁ πρῶτος
 20 τῶν βασιλέων ἦτοι Καισάρων ἐχειροτόνησεν. ἦν μὲν οὖν, φημί, καὶ ταῦτα γνωρίσματα τῶν πραιτωρίων ὑπαρχων ἄχρι Δομιτιανοῦ. αὐτὸς δὲ Φοῦσκον τοῦνομα τῆς ἀρχῆς προστησάμενος, ἐγγὺς ὄλην τὴν τῆς ἱππαρχίας μνήμην ἀπήλειψε, μὴ πέλεκυν, μὴ βήξιλλα
 25 μηδὲ τὰ λεγόμενα κλήματα καταλιπὼν. τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ παρόντος τῷ πρίγκιπι κλήμα φερόμενον, οὐδὲν

v. 15 δεποτε O, δήποτε conl. O₂F; sed necesse non est F
 ep. p. 26 17 βηξέλλων O, corr. F 18 ὑπαρχω O, corr. F
 19 <τὸν> addidi 21 φήμη O, φημί corr. F 23 γῆν O,
 τὴν corr. F 24 ἀπειλησεν O, corr. O₂ | πέλεκυν O, corr. O₂ |
 βεξιλλα, quod correxit, O 25 καταλιπὼν O, corr. O₂
 26 οὐδέτερον O, corr. B

ἕτερον παρὰ τὴν προσηγορίαν διασώζει τῆς ἀρχαιότη-
 τος. πάλαι γὰρ καὶ νῦν δὲ παρὰ τοῖς τῶν ὄπλων
 στρατεύμασιν ἐπιφέρεται ὁ τῶν λεγομένων βιάρχων
 πρῶτος ῥάβδον κλήματι ἐξ ἀργύρου πεποιημένῳ περι-
 πεπλεγμένην πρὸς τιμῆς τοῦ ποτε τιμηθέντος Διονύ- 5
 σου, ὡς ἐν τοῖς περὶ μηνῶν ἀποχρώντως ἡμῖν ἀνή-
 νεκται. πέλεκυν δὲ μόνῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ ταῖς ὑπατι-
 καῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπαρχιῶν καταλέλοιπεν ὁ χρόνος
 ἐναλλαγείς, ἴσως ἐρυθριάσας καὶ τούτου τοῦ γνωρίσ-
 ματος τὴν ὑπατον ἀφελέσθαι τιμὴν. βήξιλλα γὰρ αὐτὸς 10
 μόνος ὁ Καῖσαρ ἔχειν τὸ λοιπὸν γνωρίζεται· τίνα δὲ
 ταῦτα, ἐν τῷ περὶ μηνῶν ἐπεδείξαμεν. κενόδοξος γὰρ
 ὢν ὁ Διομιτιανὸς τοῖς νεωτερισμοῖς ἔχαιρεν· ἴδιον δὲ
 τυράννων ἀνατρέπειν τὰ πάλαι καθεστηκότα. ὄθεν οὐ
 μόνον τὴν ἐπαρχότητα τῶν πραιτωρίων τῆς οὔσης 15
 αὐτῇ τὸ πρὶν τιμῆς ἐξημίωσεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν πο-
 λιαρχον ἐξουσίαν, τό γε εἰς αὐτὸν ἦκον, διεσπάθισε,
 δύο πρὸς τοῖς δέκα ὑπάρχους πόλεως ἀνθ' ἑνός, ὡς
 δὴ καθ' ἕκαστον τμημα τῆς Ῥώμης, προχειρισάμενος.

20. Οὐκ ἦν δὲ καταγώγιον ὠρισμένον ἀνέκαθεν 20
 οὐδεμιᾶ τούτων τῶν ἀρχῶν, οὐκ ἐπὶ τῆς πρώτης, οὐκ
 ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλίδος, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος,
 ἀλλ' ἐπὶ τῶν οικείων ἐδρῶν ὁ τὴν ἀρχὴν ἐφέπων
 ἔπραττε. καὶ τοῦτο ἄχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς Λέοντος διέ-
 μεινεν, ἐφ' οὗ Κωνσταντίνος τὴν ὑπαρχον ἔχων τι- 25

v. 6 de mens. p. 17, 10

11 de mens. p. 17, 16 app.

v. 2 παρ' αὐτοῖς O, παρὰ τοῖς conl. F, παρ' αὐτοῖς <τοῖς>
 Gu. Kroll, Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 613 6 ἀνηνεγκται
 O, corr. F 7 πέλεκυν O, corr. F 9 ἐναλλαγῆς O, ἐναλλαγείς
 conl. F 10 βήξιλλα O, corr. F 16 πολυαρχον O, corr. F
 17 διεσπάθησε O, διεσπάθισε conl. O₂, et F coll. I 36
 23 ἔπων O, διέπων conl. F, ἔχων B, ἐφέπων scripsi

μήν, ἀνὴρ εὐπατριδῆς ἐκ Μαζάκης μὲν καὶ αὐτὸς ὀρμηθεὶς, ἀνάλογον δὲ τὴν ἀρετὴν τῇ κακίᾳ τοῦ πονηροῦ Καππαδόκου κεκτημένος, διὰ λόγων τε ἄριστα καὶ διαφερόντως τῶν παρ' Ἰταλοῖς τότε μάλιστα τιμωμένων
 5 ἡγμένοσ ἀγορὰν ἐδείματο διαπρεπεστάτην, Λέοντοσ αὐτὴν προσαγορεύσασ, ἐν ἧ καὶ τὴν προαγωγὴν ἐκείνου ψηφίδι κατεγράψατο. ταύτην, ὡσ εἶπον, αὐτὸσ οἰκείοισ ἀναλώμασι κατασκευάσασ, οἷα γειντιῶν τῷ χωρίῳ, καὶ Ρούφῳ τῷ καθ' ἡμᾶσ πάπποσ γενόμενοσ, παρεχώρησεν
 10 τῇ ἀρχῇ δλαιταν εὐτελῆ καὶ σώφρονα, πρὸσ θεραπείαν τοῦ κατὰ καιρὸν τὴν ἀρχὴν ἐκδεχομένου κατασκευάσασ προᾶγμα πάσης ἀποδοχῆσ ἄξιον· ἡ πρώτη καὶ ἀνέχουσα τῶν ἀρχῶν, ἡ μόνῳ τῷ σκήπτρῳ παραχωροῦσα ἐπὶ μικρᾶσ <τότε ἐπραττεν οἰκίας>· οὕτωσ ἦν παρὰ τοῖσ
 15 παλαιοτέροισ τὰ τῆσ τρυφῆσ ἡμελημένα, οἱ μόνησ ἀπέλανον τῆσ τῶν ὑποτελῶν εὐθυμίας.

21. Σέργιοσ δὲ ὕστερον ἐκ τῶν δικανικῶν ῥητόρων ἀνὴρ σοφιστῆσ καὶ διὰ τοὺσ λόγουσ αἰδέσιμοσ Ἀναστάσιῳ τῷ χρηστῷ τὴν εἰρημένην δλαιταν ὑπερώῳ φορτώσασ καταγωγίῳ τὸ μὲν σῶφρον ὑπερεῖδε, μείζονα δὲ τρυφὴν τῆσ ἀρχῆσ ἤδη μαραινομένησ εἰσήγαγεν οὐ προθεωρήσασ — οὐδὲ γὰρ ἀνθρωπίνησ φύσεωσ τὸ ἐσόμενον στοχάζεσθαι — φωλεὸν τῷ Καππαδόκῃ κατασκευάζειν· τῷ γε μὴν βαλανείῳ τῆσ διαίτησ ἠρκέσθη, ἐπὶ
 25 ροῦν αὐτοῦ τιμήσασ τὸ μέτριον. ὁ δὲ Καππαδόκησ — τίσ δὲ οὗτοσ, μικρὸν ὕστερον ἐρῶ — ἐνσκήψασ τῇ ἀρχῇ τὴν μὲν παλαιὰν καὶ οὕτω σεμνὴν τῆσ ἀρχῆσ δλαιταν

v. 26 vide infra III 57

v. 9 παρεχώρησε ἐν O, ἐν del. F, παρεχώρησεν scripsi
 14 post μικρᾶσ lacunam statuit F, quam explere temptavi
 15 ἀπηλανον O, ἀπέλανον voluit F

ταῖς φάλαγξι τῶν θεραπόντων αὐτοῦ παρεχώρησεν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς ὑπερώας κατακοιταζόμενος, οὐρου καὶ ἀφόδου περισκοποῦντος τὸν κοιτῶνα, γυμνὸς ἐπὶ τῆς κλίνης ἐξεκέχυτο, πάντας τοὺς ἀπὸ τῆς τάξεως ὡσεὶ πονηροὺς οἰκέτας πρὸ τοῦ κοιτῶνος παραφυλάττειν 5 ἐγκελευόμενος, αὐτὸς δὲ τοὺς ἀρέσκοντας ἐπιλεγόμενος καὶ τοῖς θηριωδεστάτοις τῶν οἰκετῶν, βαρβάροις καὶ λύκοις ταῖς ψυχαῖς ἅμα καὶ ταῖς προσηγορίαις, πρὸς τιμωρίαν ἐκτιθέμενος. τρυφῶν οὖν ἐκόπας τὸ πάλα βαλανεῖον εἰς ἔπαυλιν ὑποζυγίων μεταθέμενος ταῖς 10 ἀγέλαις τῶν ἵππων εἰς μέρος βραχὺ παρεχώρησεν· ἕτερον δὲ ἐπὶ τοῦ ἀέρος κρεμάσας βαλανεῖον καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων εἰς ὕψος ἄτακτον ἀναρρεῖν συνωθήσας, ἐλούετο ἐν αὐτῷ οὕτως, ὡς προτετραγῶδηται. εἶτα ἐκεῖθεν, <ἐνθα> τὰ τε ἀέρος τὰ τε γῆς τὰ τε 15 νηκτὰ πάντα μετὰ τῶν ἀπανταχόθεν οἴνων κατέπινε καὶ μυρίαις συνδιεφθείρετο μῆξεσιν ἀδιακρίτοις, αὐτὸς ἐπὶ τῆς χλαμύδος θεριστρίῳ, ὡσεὶ κρηδέμῳ, τὴν κεφαλήν περιδεσμῶν καὶ τὰς τρίχας ἐνειλῶν τῇ καλύπτρῃ, ὡς Πομπηίου παράσιτος κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἢ τὰ- 20 ληθῆς εἰπεῖν, ὡς οἱ τῆς σκηνηῆς ἄρχοντες, διεβαστάζετο ἐπὶ τὰς αὐλάς, ἃς αὐτὸς κατεσκεύασεν ἑαυτῷ· ὧν εἴ τις θέλοι τὴν ἀσωτίαν καὶ τὴν τῶν κτισμάτων διεξιέναι τῷ λόγῳ λαμπρότητα, Σεσώστριος ὁμοῦ καὶ Ἀμάσιος

v. 20 Plut. Pomp. XL

v. 3 περισκέποντος coni. Th. Preger 11 των των ἵππων
 O, alterum των del. O₂ 13 συνωθεισας, quod in συνωθεισας
 mutavit O, corr. O₂ 15 ἐνθα addidi 16 κατεπιννε O,
 corr. O₂ 17 συνδιεφθειρετο O, corr. O₂ | αὐτός· ἐπὶ <τε>
 coni. F 20 εἶτ' ἀληθῆς O, corr. O₂ 21 ὁ τῆς O, corr. O₂ |
 ἀρχοντος O, ἄρχων coni. O₂, corr. F 24 σεσώστριν ὁμοῦ
 καὶ ἄσμασιν καὶ τοῖς ἄλλοις O, corr. F

καὶ τῶν ἄλλων μανσώλειά τε καὶ πυραμίδας καὶ τᾶλλα, ὅσων οἱ τὰς Αἰγυπτιακὰς ἀναγράψαντες ὑπερηφανίας μνημονεύουσι, μέτρια καὶ φιλοσοφοῦσι πρέποντα καταυλήματα λέγων οὐ σφαλήσεται.

5 22. Ὑπόλοιπόν ἐστι κατὰ τὸ πρόσθεν ἐπηγγελμένον περὶ τῆς τάξεως εἰπεῖν, ποία τε τίς ἦν ποτε παρὰ τῷ ἰππάρχῳ καὶ ποία γέγρονε μετ' ἐκείνου ὑπὸ τῷ τῶν πραιτωρίων ὑπάρχῳ, περὶ τε τῶν ἐν αὐτῇ καταλόγων, προσηγοριῶν τε καὶ λειτουργιῶν, περὶ τε ἐθῶν καὶ
10 συμβόλων καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς συνταττομένοις χάρταις δημάτων καὶ ἀπλῶς, ὅσα ἡμῶν ἄχρι τηρούμενα τῆς ἀρχῆς ἐλαττωθείσης καὶ τῆς ὑπηρετουμένης αὐτῇ τάξεως συμπεσούσης παραπόλωλεν, ὅπως μὴ <σὺν> τοῖς ἴχνεσι τῆς ἀρχαιότητος καὶ αὐτῇ ἢ τῶν ἀρετῶν μνήμη
15 μὴ γοῦν γράμμασιν ἀναφερομένη παντελῆ λάχῃ τὴν ἀναίρεσιν· τέως δὲ περὶ τῶν ὑπολοίπων τῆς πολιτείας ἀρχῶν, καὶ τὸ δὴ πέρασ ἰδίον τινα περὶ τῆς τάξεως λόγον ἐκθήσομαι· οὐδὲ γὰρ εὐπρεπὲς ταῖς ἀρχαῖς τοὺς ἀρχομένους συναριθμεῖν.

20 Περὶ τοῦ λεγομένου μαγίστρου τῶν θείων ὀφθικίων, ἀντὶ τοῦ ἄρχοντος τῶν αὐλικῶν στρατευμάτων.

23. Πάντα μὲν τὰ ὄντα καὶ γίνεται καὶ ἔστι κατὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν· τὰ μὲν ὄντα, ὡς ἔστι, τὰ δὲ
25 γινόμενα οὐκ ὄντα μὲν ἀεὶ οὐδὲ ὠσαύτως ἔχοντα, διὰ

v. 5 vide supra II 18

v. 1 μανσώλεα O, corr. F 3 φιλοσοφοῦσι O, corr. O₂
13 σὺν add. F 18 του ἀρχομένου O, corr. B 24 τὰ μὲν
ὄντα (o in ras.) ὡς ἔστι τὰ O, τὸ . . τὸ volebat F

δὲ τῆς γενέσεως ἐπὶ τὴν φθοράν, εἶτα ἐξ ἐκείνης ἐπὶ τὴν γένεσιν ἀναστρέφοντα, καὶ τῷ εἶναι μὲν ἀθάνατα, τῷ δὲ μεταβάλλεσθαι ἀλλοιότερα· εἰς ἑαυτὰ γὰρ ἀναχωροῦντα τῇ μὲν οὐσίᾳ ἐστὶ, τῇ δὲ φθορᾷ γίνεται, τηρούσης αὐτὰ τῆς φύσεως παρ' ἑαυτῇ προαγούσης τε 5 αὔθις εἰς τοῦμφανὲς κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τεθέντας ὅρους. ταῦτά φησιν ὁ λόγος διὰ τὴν ἀρχέτυπον τῆς καθ' ἡμᾶς πολιτείας ὄψιν, ἐφ' ἧς ἴσμεν πρὸ πάσης ἀρχῆς τὴν τοῦ ἱπάρχου δύναμιν, ὡς εἴρηται, γενέσθαι· εἶτα, ὡς ἀπαλιφεῖσα ἐκείνη τῷ χρόνῳ 10 εἰς τὴν ὑπαρχον μετεφύη τιμὴν. αὐτῆς δὲ τὸ πολίτευμα παραλαβούσης αὔθις ἢ βασιλεία εἰς τὴν τοῦ ἱπάρχου περιέστη χρεῖαν· καὶ προῆλθεν εἰς τὸ μέσον, μᾶλλον δὲ προηνέχθη ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως ἢ πρὶν ἀπαλιφεῖσα δι' ἑτέρας προσηγορίας ἀρχή, κατὰ 15 μηδὲν μὲν ἀποδέουσα τῆς οἰκείας ὑποστάσεως, μείζονι δὲ δυνάμει καὶ προσθήκῃ τῶν οὐκ ὄντων αὐτῇ τὸ πρὶν ὠχυρωμένην.

24. Καὶ μηδεὶς πρὸς τὸ καινὸν τῆς προσηγορίας ἀποπηδάτω· εἰ γὰρ ἀπίδοι ἐμμελῶς εἰς τὰ πράγματα, 20 οὐδὲ αὐτὴν τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀρχῆς διαφωνοῦσαν πρὸς ἑαυτὴν εὐρήσει. ὁ μὲν γὰρ ἱππαρχος παρῆν αἰ τῷ θῆγῖ ἢ τῷ μονάρχῳ, τῆς μὲν ἱπικῆς δυνάμεως ἡγούμενος, τῆς δὲ αὐλῆς πάσης προεστηκώς· ὥστε ὁ λεγόμενος κατὰ νεωτέραν προσηγορίαν μάλιστα οὐδὲν 25 ἕτερον ἢ ἱππαρχός ἐστι· τῆς δὲ μεταβολῆς τοῦ ὀνό-

v. 9 vide supra I 14

v. 1 εἰτε O, corr. B 2 τὸ εἶναι . . . τὸ δὲ O, τῷ εἶναι . . . τῷ δὲ conl. B 10 et 15 ἀπαλοιφεῖσα O, ἀπαλειφθεῖσα corr. O₂, ἀπαλιφεῖσα B 13 ὑπάρχον O, corr. F 20 αφειδοι O, corr. O₂ 25 post λεγόμενος (sic, corr. O₂) tres litterae erasae in O

ματος αἰτία ἢ τῆς πλείονος ἐξουσίας ἐπικράτεια γέρονε. τὸ γὰρ μάλιστα ὄφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἢ τὸν ἠγούμενον τῶν ἀνλικῶν καταλόγων σημαίνει, ὡς προέφαμεν, ἐν οἷς ἢ τε ἰπικὴ καὶ ἢ πεξομάχος δύναμις
 5 τῆς βασιλείας θεωρεῖται εἰς μυρίους συναγομένη πολεμιστάς. καὶ τοῦτο μὲν μόνον εἶχεν ὁ ἵππαρχος τὸ προνόμιον· ὁ δὲ μάλιστα τὸ πλεόν, τῆς βασιλείας εἰς τοσοῦτον ὕψος ἀνενεχθεΐσης. τότε μὲν γὰρ μόνην τὴν Ἰταλίαν ἐκέκτηντο Ῥωμαῖοι, νῦν δὲ θεοῦ προϋσταμένου
 10 πᾶσαν ὁμοῦ γῆν τε καὶ θάλασσαν ἔχουσιν.

25. Καὶ ὅστις μὲν οὖν ὠνομάσθη τὴν ἀρχὴν μάλιστα, οὐκ ἔχω λέγειν τῆς ἱστορίας σιγῶσης· οὐδὲ γὰρ πρὸ Μαρτινιανοῦ, ὃς ἦν ὑπὸ Δικινίῳ μάλιστα, ἄλλον τινὸς προσηγορίαν ἢ ἱστορίᾳ παραδίδωσιν. αὐτοῦ
 15 δὲ τούτου ὑπὸ Δικινίῳ <μαγιστρεύοντος> ὁ Κωνσταντῖνος τὴν ὅλην τῆς βασιλείας μόνος κατασχὼν ἐξουσίαν, Παλλάδιον μαστρον τῆς ἀλλῆς ἐχειροτόνησεν, ἄνδρα συνετὸν καὶ Πέρσας Ῥωμαίοις πρότερον καὶ Μαξιμιανῷ τῷ Γαλερίῳ διὰ πρεσβείας φιλώσαντα. τοῖς
 20 δὲ ἡμερομένοις τοὺς ἐφεξῆς μὴ ἀγνοῆσαι μαγιστροὺς ἄχρις ἡμῶν, ἀρκέσει πρὸς διδασκαλίαν Πέτρος ὁ πάντα μεγαλόφρων καὶ τῆς καθόλου ἱστορίας ἀσφαλῆς διδάσκαλος δι' ὧν αὐτὸς ἐπὶ τοῦ λεγομένου μαγιστερίου ἀνεγράψατο.

v. 3 supra p. 78, 20

14 Aurel. Vict. epit. XLI

v. 2 ἦττον O, ἦττον τὸν scripsit F ep. p. 27, ἢ τὸν corr. Gu. Kroll 9 προϋσταμεμενον et prius με erasum habet O
 14 αὐτῷ δὲ τούτῳ conī. F 15 μαγιστρεύοντος addidi
 17 αὐτῆς O, ἀλλῆς corr. F 19 φιλώσαντα O, φιλιώσαντα corr. O₂, φιλώσαντα F 20 ὡμερομένοις O, ὡμερομένοις conī. O₂, corr. F 23 μαγιστεριον O, μαγιστηριον volebat F; sed v. p. 66, 1

26. Προῆλθεν οὖν ἡ δύναμις ἐπὶ πλέον τῆς ἀρχῆς· οὐ μόνον γὰρ τὰς τῶν ἐθνῶν πρεσβείας ὑφ' ἑαυτῶ τελοῦσας ὁ μάλιστα ἔχει πιστεύεται, τόν τε δημόσιον δρόμον καὶ πλῆθος ἐμβριθῆς τῶν πάλαι μὲν φρουμενταρίων, νῦν δὲ μαγιστριανῶν, τὴν τε τῶν ὅπλων κατασκευὴν καὶ ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων· καὶ διαφερόντως Πέτρος οὗτος ὁ πολὺς, ὁ μηδενὶ ταῖς ἀρεταῖς κατὰ μηδὲν δευτέρως. διασώζει μὲν γὰρ καὶ φρουρεῖ τὴν αὐλήν καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν οὐκ ἀποπτύει μεγαλειότητα, ἣν ἐγγὺς ἀπολομένην ἀβελτερίᾳ τῶν πρὸ αὐτοῦ οἷα σοφὸς καὶ διὰ παντὸς τοῖς βιβλίοις προσανέχων ἀποκαθίστησι. τοὺς δὲ νόμους εἰδὼς εἶπερ τις ἄλλος, οἷς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐνεγράφη, συνηγορῶν τοῖς δεομένοις, ἄρχων τε μέγιστος καὶ ἀξίαν ὄφρὸν τῆς ἐξουσίας ἀνατείνων ἐδείχθη καὶ δικαστὴς ὄξυς καὶ τὸ δίκαιον κρίνειν εἰλικρινῶς ἐπιστάμενος κατὰ μηδὲν αὐτὸν ὑπτιάζουσης τῆς τύχης. πρῶτος μὲν γὰρ ἔστι καὶ μειλίχιος, ἀλλ' οὐκ εὐχερῆς οὐδὲ πρὸς τὰς αἰτήσεις ἔξω τοῦ νόμου καμπτόμενος, ἀσφαλῆς δὲ ὁμοῦ καὶ προβλέπων τὰς ὁρμὰς τῶν προσιόντων, μηδένα καιρὸν ταῖς ῥαθυμίαις παραχωρῶν, τὴν μὲν νύκτα τοῖς βιβλίοις, τὴν δὲ ἡμέραν τοῖς πράγμασιν ἐγκείμενος, μηδὲ αὐτὴν τὴν μέχρι τῆς αὐλῆς ἐκ τῆς οἰκίας ἐν ὁμιλίαις διασυρίζων ἀπλῶς, ζητήμασι δὲ λογικοῖς καὶ ἀφηγήσεσι πραγμάτων ἀρχαιοτέρων μετὰ τῶν περὶ ταῦτα σχολαζόντων εἰλούμενος. καὶ καιρὸς οὐδεὶς αὐτῷ διδαγμάτων ἔστιν ἀμεριμνος, ὡς τοὺς τῶν λόγων ἐξηγητὰς δεδιέναι τὴν πρὸς αὐτὸν ἐντυχίαν· πράγμασι γὰρ αὐτοὺς καὶ στροφαῖς περιβάλλει

v. 14 ἀνεγράφη O, ἐνεγράφη corr. B 21 προιόντων O, corr. F | μηδεν ἄκαιρον O, corr. F 23 ἐκείμενος O, corr. F

μετρίως ὑπελέγχων, ὡς λέγοιντο μόνον· οὐκ εἰσὶ δὲ
 τοιοῦτοι, ὁποίους αὐτοὺς ἢ φήμη διαθρυλεῖ. ἔμοι δὲ
 μάλιστα σκοτοδινίας οὐ μικρὰς ἀνακινεῖ ἢ πρὸς αὐτὸν
 συνήθεια· χαίρω γὰρ αὐτῷ, ὅτι καλὸς ἅμα καὶ ἐλεύ-
 5 θερος καὶ τύφου καὶ κορούξης ἐκτός, ἀστεῖός τε καὶ
 κοινός· ἀλλ' ἐπισείει μοι, ὡς εἴρηται δὴ, φροντίδας
 οὐ μικρὰς, μηδὲν ὦν ἐπίστασθαι δοκῶ προτείνων εἰς
 ζήτησιν, τὰ δὲ παντελῶς ἠγνοημένα παρεισάγων· ὥστε
 με τὰς πασῶν ἰσχυροτάτας εὐχὰς μελετᾶν, μηδεμίαν
 10 αὐτὸν ἄβατον ἔμοι, ὥσπερ εἶωθεν, ἐπιρροιζῆσαι θεωρίαν.

Περὶ τοῦ ἐπάρχου Σκυθίας καὶ τοῦ Ἰουστινια-
 νοῦ πραίτορος καὶ τοῦ κναισίτορος.

27. Τ[οσοῦ]των ἀρχόντων, τῶν ἐπὶ τῆς Ῥώμης τῷ
 νόμῳ γνωρι[ξο]μένων, μνήμην ἢ καθόλου ἱστορία ἐκ
 15 προομιλίαν ποιεῖται τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας ἄχρι τῆς
 Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως τελευτῆς. κόμιτα γὰρ λαορι-
 τιῶνων, <ὡς> Ἴταλοὶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ προεστῶτα
 τῶν τῆς βασιλείας θησαυρῶν, καὶ κόμιτα προβάτων ἀντὶ
 τοῦ τῶν ἰδία πῶς τοῖς βασιλεῦσι προσηκόντων, οὐκ
 20 ἄν τις ἐν ἀρχόντων ἀριθμήσειέ ποτε καταλόγῳ, θερα-
 πόντων δέ· <οἷ μηδὲ> προαγωγῆς ἄρχουσι πρεπούσης
 ἀξιοῦνται, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῇ βασιλείᾳ πρόσφατον
 ἔχουσι καὶ λανθάνουσιν τὴν γένεσιν, ὥσπερ ὁ λεγό-
 μενος πατριμόνιος ἀντὶ τοῦ φύλαξ τῆς ἰδία πῶς ἀνη-
 25 κούσης τῷ βασιλεῖ καὶ τυχὸν ἐκ προγόνων περιουσίας,

v. 6 ἐπιση O, ἔπεισι con. O₂, ἐπισείει F | εἴρηται δὲ O,
 δὲ del. O₂, δὴ scripsi | φροντίδας οὐ μικρὰς O, φροντίς οὐ μικρὰ
 con. O₂ 9 βελετᾶν O, corr. F 10 αὐτῶν O, corr. F | ἐπι-
 ροιζῆσαι O, corr. O₂ 17 ὡς add. F 18 προβάτων O, προ-
 βάτων corr. F 21 οὐδὲ γὰρ add. F, οἱ μηδὲ Gu. Kroll
 22 πρόσφατον O, πρόσφαντον con. F ep. p. 28

ὄν καὶ αὐτὸν οὐ πρὶν ἀριθμούμενον Ἀναστάσιος ὁ πάντα ἔμφρων ἀνεστήσατο, διάκρισιν, ὥσπερ εἰώθει, περινοῶν τοῖς πράγμασιν, ὅπως μὴ συγχύσει κάμνοιεν.

28. Μετ' ἐκείνον δὲ Ἰουστίνου ἐν ἡσυχίᾳ βιοῦντος καὶ μηδὲν νεώτερον ἐξευρόντος ὁ μετὰ ταῦτα, ἀδελ- 5
φιδουῶς αὐτῷ γενόμενος, πᾶν ὅ,τι χρήσιμον περιποιεῖν τοῖς κοινοῖς ἐπειγόμενος ὅλην τε τὴν ὄφρὸν τῆς ἀρχαίας ὕψεως ἀνακαλούμενος, πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὸν λεγόμενον τῆς Σκνθίας ὑπαρχον. σοφὸς [γὰρ] ὢν καὶ διὰ τῶν βιβλίων εὐρόν, ὡς εὐδαίμων μὲν ἢ χώρα 10
τοῖς χρήμασιν, ἰσχυρὰ δὲ τοῖς ὅπλοις ἐστὶ τε νῦν καὶ πάλαι γέγονεν, — (ἦν) πρῶτος ἐλὼν σὺν Δεκεβάλλῳ τῷ Γετῶν ἠγησαμένῳ Τραϊανὸς ὁ πολὺς πεντακοσίας *5 milia*
μυριάδας χρυσίου [λι]τρῶν, διπλασίας δὲ ἀργύρου, ἐκπομάτων ἄνευ καὶ σκε[υῶν] τιμῆς ὄρον ἐκβεβηκό- 15
των, ἀγγέλων τε καὶ ὀπλων, καὶ ἀνδρῶν μαχιμωτάτων ὑπὲρ πεντήκοντα μυριάδας σὺν τοῖς ὅπλοις Ῥωμαίοις εἰσήγαγεν, ὡς ὁ Κρίτων παρῶν τῷ πολέμῳ διῖσχυρί-
σατο — συνεῖδεν αὐτὸς κατὰ μηδὲν Τραϊανοῦ παρα-
χωρῶν, περισῶσαι Ῥωμαίοις ἤδη ποτὲ ἀφηνιάζουσιν 20
τὴν βορείαν. καὶ θανμαστὸν οὐδέν, εἰ πάντα κατ' εὐχὰς προῆλθεν αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ Τραϊανὸν τοῖς ὅπλοις ἐξήλωσε μόνον, ἀλλ' αὐτὸν Ἀὔγουστον τῇ περὶ θεὸν εὐσεβείᾳ καὶ τρόπων μετριότητι, καὶ Τίτον τῇ καλο-
κάγαθίᾳ, Μάρκον δὲ τῇ συνέσει παρώθησεν. 25

v. 18 Crito v. FHG IV p. 374

v. 4 Ἰουστινιανου O, corr. F 12 ἦν add. F | δεκμβάλω O, corr. F 13 τῶν O, τῷ corr. F 14 διπλασίον quod in διπλασίας correxit O, διπλασίας F 15 ἐκπομάτων O, mutavit F 18 ὡς ἀκρίτον quod in ὡσα κρίτον correxit O, ὅσα κρίτων volebat O₂, ὡς ὁ Κρίτων corr. F 19 μηδένα O, in μηδὲν mutavit B 23 θεῶν O, θεὸν conl. F

29. Ὡς ἔφθην εἰπών, προάγει τοίνυν ἑπαρχὸν ἐπόπτην τῶν Σκυθικῶν δυνάμεων, ἀφορίσας αὐτῷ ἑπαρχίας τρεῖς τὰς πασῶν ἐγγὺς εὐπορωτάτας, Κεραστίδα — τὴν καθ' ἡμᾶς Κύπρον, ἀπὸ Κύπριδος κατὰ
 5 τὸν μῦθον τιμηθείσης ἐν αὐτῇ μεταβαλοῦσαν τὴν προσηγορίαν — Καρίαν τε ὄλην σὺν ταῖς Ἰωνίσι νήσοις· ἃς ἄρτι τελοῦσας ὑπὸ τὴν πρώτην τῶν ἀρχῶν, ὥσπερ τὰς ἄλλας ἀπάσας, συνείδεν ὁ βασιλεὺς χωρισθείσας αὐτῆς τελεῖν ὑπὸ <τῷ> Σκυθίας ἐπάρχῳ καὶ
 10 φόρον ἴδιον ἀπένειμε πρὸς δικαστήριον, καὶ τάξιν ὄλην, ὥσει σπινθῆρά τινα τῶν ἐν Λιπάρῃ κρατήρων ἀνάψας ἐκ τῆς ἑπαρχότητος, πολλὰ καθ' ὄμαλοῦ χρηστὰ τοῖς κοινοῖς τεχνησάμενος. τὴν τε γὰρ μεγίστην καὶ <τὴν> δευτέραν ἐξουσίαν αὐτὸς καὶ μόνος οὐ μετρίων
 15 ἐκούφισε πόνων, διελὼν τὰς φροντίδας τῶν πραγμάτων ἄρχουσι πολλοῖς· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς εὐχειρίστους κατέστησε τὰς ἀρχὰς καὶ τοῖς φιλοπράγμοσι τὴν λύσσαν ἐμέτρησε. γλίσχρον δὲ νομίσας, <εἰ> μὴ καὶ τὴν πολιαρχίαν ἀπαλλάξῃ μοχθημάτων οὐ μικρῶν, καὶ τοῦτο
 20 τὸν Τίτον ἐκμιμούμενος τὸν οὐρβανὸν πρᾶτορα τοῖς ἄρχουσι παρεισήγαγεν, ἀρκεῖν οἰόμενος τῷ πολιάρχῳ τὴν πάντα σοβοῦσαν τῷ δήμῳ διχόνοϊαν· καὶ μετ' αὐτούς — μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὡς

v. 23 vide supra I 25

v. 1 ὡς ἔφθην εἰπών cum eis quae praecedunt iungit O, corr. F | 2 ἐπόπτην O, corr. O₂ | 6 ρονεῖσι O, ἰονίσι corr. O₂, Ἰωνίσι F | νήσους O, corr. F | 7 τὰς O, ἃς corr. F | ἀντὶ O, ἄρτι corr. B | 9 τῷ add. O₂ | 12 καθόλου con. Gu. Kroll | 14 τὴν addidi | 18 εἰ addidi | πολναρχίαν O, corr. F | 19 ἀπαλλάξῃ O, ἀπαλλάξαι con. B | μικρον O, corr. F | καὶ τοῦτο O, κἀν τούτῳ con. B | 22 τῷ δήμῳ O, τοῦ δήμου con. F

προέφαμεν — τὸν λεγόμενον κυαισίτορα, ἀντὶ <τοῦ>
τῶν βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνάδα σεμνότατον.

Περὶ τοῦ Κωνσταντιανοῦ καὶ Ἰουστινιανοῦ
πραίτορος καὶ τοῦ μαγίστρου τῶν κήνσων.

30. Ὡσπερ ἀρχέτυπον εἶδος ἢ μονάς, παράδειγμα 5
δὲ μονάδος ἔν, οὕτως ἐν προοιμίοις ἢ καθ' ἡμᾶς εὐ-
δαίμων πόλις τῆς τότε πᾶσαν ὑπεροχὴν ἐκβεβηκυίας
Ῥώμης ἐνομισθῆ. ὅθεν ὁ Κωνσταντῖνος οὐδαμοῦ πρὸ
τῆς ἐπ' αὐτῇ κουσεκρατιῶνος — οὕτω δὲ τὴν ἀπο-
θέωσιν Ῥωμαῖοι προσαγορεύουσι — Ῥώμην νέαν δελ- 10
κνυται καλῶν, κάστρα δὲ καὶ αὐτὴν ἴσα ταῖς ἄλλαις
τῶν χωρῶν· καὶ τούτων ἂν τις ἐπιστήσεται τοῖς ἐλέγχοις,
εἰ ταῖς διαλέξεσι Κωνσταντίνου, ἃς αὐτὸς οἰκεία φωνῇ
γράφας ἀπολέλοιπεν, ἐντεύξεται. εἰκόνα τοίνυν καὶ
στοχασμὸν ἀμυδροῦ παραδείγματος εἶναι κρίνων αὐτὴν 15
πρὸς ἐκείνην, δύο πραίτορσιν ἀρκεσθῆναι συνείδε διὰ
τὸ τῶν οἰκητόρων μέτριον καὶ τῶν πραγμάτων σμι-
κρόν. ἐκ τῆς φάλαγγος οὖν τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ πραι-
τόρων τὸν τουτηλάριον <καὶ τὸν φιδεῖκομμισσάριον>
προχειρίζεται, τὸν μὲν Κωνσταντιανόν, τὸν δὲ μάγι- 20
στρον τοῦ κήνσου ἐπιφημίσας, οἷουεὶ ἄρχοντα τῶν
ἀρχετύπων συμβολαίων — ὅτι κήνσον μὲν τὴν ἀπογρα-
φὴν τῶν ἀρχαίων, φέγεστα δὲ <τῶν πραττομένων> λέ-
γουσι —, καὶ σκριβαν μὲν ἐκείνω ἀντὶ τοῦ ὑπογραφεία,

v. 13 Hist. Rom. fragm. coll. H. Peter p. 364

v. 1 τοῦ add. *F* 2 ἐκκληματων *O*, corr. *O*₂ 4 KINCΩN
cod., corr. *O*₂ 14 ἀπολέλοιπεν *O*, καταλέλοιπεν con. *B* | ἐν-
τευξεται con. *O*₂ *B* 19 lacunam indicavit *F*, quam ex I 48
explere temptavi 23 ἀρχαίων *O*, ἀρχείων con. *B* | τῶν
πραττομένων addidi e III 20

κηυσουᾶλες δὲ τούτω, ἀντὶ τοῦ ἀρχαιοφύλακας, ὑπη-
 ρετῆσαι διώρισε. τῆς δὲ ἡμετέρας Ῥώμης, καὶ νεμέ-
 σεως ἕξω, καὶ τὴν πρώτην τῆς δυνάμεως ἀποκρου-
 πτούσης συνείδεν ὁ κράτιστος καὶ τῆς τοῦ οὐρβανοῦ
 5 πραίτορος δεῖσθαι παρόδου. προάγει τολύνην [αὐτὸν]
 τῇ οἰκείᾳ σεμνύων προσηγορίᾳ, ἅμα τῶν τοῦ δήμου
 παραπτωμάτων ἀψόμενος, ἅμα τὴν πολιρχίαν φρο[ου-
 τί]δων ἀμετρίας ἐπικουρίας ἐμφρόνως.

v. 1 ἀρχαιοφύλακας O, ἀρχαιοφύλακας con. B 7 ἀψο-
 μενον O, corr. F

ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

1. Τοῦ νόμου τῆς ἱστορίας, ὡς οἶμαι, τηρηθέντος καὶ, τὸ πρόσθεν ἐπηγγελμένον, τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν διὰ τοῦ λόγου παρελθουσῶν, ἐπῆλθεν ἐμοὶ ἰδιόν τινα καὶ μονήρη [λόγον] περὶ τῆς μεγίστης τάξεως τῆς 5 πρώτης τῶν ἀρχῶν ὑποθεῖναι τῇ ἱστορίᾳ, δι' οὗ ἄν τις ἀμυδρῶς ἐσοπιρῶσαιτο τὴν πάλαι κρατήσασαν ἐν αὐτῇ λαμπρότητα τε καὶ [εὐ]ταξίαν· ἣν ἐγγυὲς ἀπολομένην ὁ γενναῖος ἡμῶν βασι[λεὺς] οὐκ εἶασε παντελῶς ἀποσβεσθῆναι, συνέχει δὲ ὥσπερ καὶ σφίγγει διαρ- 10 ρέουσιν τῷ χρόνῳ τὴν ἀρχαιότητα. καὶ μείζον μὲν ἔστι δι' αὐτοῦ ἢ περ' ἄρτι καθεστήκει τὸ πολίτευμα, Λιβύης ἡμῖν ἀποδοθείσης — οὐ μικρὸν δὲ τὸ κτήμα —, τῆς δὲ Εὐρώπης τὸ πλεῖστον — κοινωνεῖ γὰρ αὕτη τοῦ ξεφύρου, καθὸ τὸν εὐρον ὅλον δίδωσιν ἡ Ἄστια 15 καὶ μόνη — καὶ αὐτῆς δὲ Ῥώμης, τῆς τῶν πραγμάτων μητρός, ἀπαλλαγείσης ἰδρωτι τῆς βασιλείας δεσμῶν καὶ βαρβαρικῆς ἐξουσίας. πάντα δέ, ὅσα ἦν ποτε τῆς πολιτείας γνωρίσματα, μετὰ κρείττονος ἀποσώζεται δυναστείας· οἳ τε νόμοι θορούβων καὶ πολυφόρου συγχύ- 20 σεως ἀπηλλάγησαν, καὶ προφανές ἔστι τὸ δίκαιον, καὶ μεταμέλει τοῖς φιλοδίκους τὸ πρὶν ἐναγρουπνῆσαι ταῖς φιλονεικίαις, μάχης οὐδεμιᾶς τὸ λοιπὸν διὰ τῆς τῶν

v. 1 λόγος γ'. τοῦ νόμου O 7 εσοπιρον σο[ι τα] O, corr. F
 10 συνειχοι O, corr. O₂ 14 αὕτη O, αὕτη corr. O₂, αὐτῇ
 coni. F 21 προσφανες O, προφανές coni. O₂ F ep. p. 29 B
 22 φιλοδικαίσις O, corr. F

νόμων καθαρότητος ὑπολιμπανομένης. καὶ κρείττων
 μὲν ἢ βασιλέως ἀρετὴ ἐπαίνου παντός· ἐμοὶ δὲ καὶ
 καιρὸς ἐπὶ τὸν σκοπὸν διαβῆναι τῷ λόγῳ.

2. Ἡ τοίνυν τῷ ἱππάρχῳ πειθαρχήσασα τάξις ποτὲ
 5 ἐν ὄπλοις μὲν ἦν ἅπασα· ὀνόματα δὲ αὐτῇ καθ' ὁμα-
 λοῦ προμῶται, ὅπερ ὄνομα εἰς τέσσαρας τέμνεται λό-
 γους, εἰς δουκινα[ρ]ίους, εἰς <κεντιναρίους, εἰς> κεν-
 τουρίωνας, εἰς βιάρχους· περὶ ὧν ἂν κατὰ [τὴν] τῶν
 τακτικῶν παραδόσιν ἀφηγησάμην, εἰ μὴ πόρ[ρω] τοῦ
 10 σκοποῦ παρωθούμην. καὶ ταύτης τῆς προσηγο[ρ]ίας,
 τῆς τῶν προμωτῶν λέγω, ἔτι καὶ νῦν αἰ λεγόμεναι μά-
τριες — ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆ τῶν καταλόγων —
 μνήμην [ἀνα]φέρουσιν. ἀπὸ <δ'> Αὐγούστου εἰς ἕτε-
 ρον σχῆμα τῆς ἀρχῆς περιστάσης, ὡς πολλάκις εἴρηται,
 15 προσετέθησαν [οἱ] λεγόμενοι ἀδιούτορες, οἷον εἰ βοηθοί·
 καὶ ταύτης μόνης τῆς προσηγορίας μνημονεύουσιν αἱ
 παρὰ τῶν βασιλέων παρεχόμεναι τοῖς εἰς στρατείαν
 παριούσι προβατωρίαι, οἷον[εἰ] συστάσεις καὶ ἀποδεί-
 ξεις — οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς τὸ πρὶν ἄ[δε]ϊαν εἶχεν ὁ
 20 βουλόμενος ζώνην περιθέσθαι οἴανου, μὴ πρότερον
 ἀποδείξας, ὡς εἴη πρὸς αὐτὴν ἐπιτήδειος — προβᾶρε
 γὰρ τὸ μετὰ δοκιμῆς ἐπιδειξαι τὸ ὑποκείμενον λέγουσιν
 οἱ Ῥωμαῖοι. νῦν δὲ τὸ πλῆθος αὐτὰς ἐξ ἀμαθουῶς
μαντείας τάληθές παραδηλούσης πριβατωρίας καλεῖ,
 25 αὐτόθεν τὴν ἰδιώτου τύχην εἰσαγούσης. οὐδὲ γὰρ
ἰδιώτου διαφέρουσιν οἱ μόνη προσηγορία στρατείαν
οἴανου ὑπερχόμενοι· οὐχ ὅτι τὰ πράγματα μὴ τὴν

v. 1 κρείττω O, corr. O₂ 6 τέσσαρα O, corr. F | λόγους
 O, καταλόγους conl. F 7 κεντιναρίους, εἰς addidi e III 7
 11 λογῶ O, λέγω corr. F 13 δ' add. B 17 παρ[α]σχόμεναι O,
 corr. B | στρατιαν O, corr. O₂ 19 ἀ. . . ιαν O, suppl. F 20 οἴα
 νῦν conl. Th. Preger 26 ἡ O, οἱ corr. O₂ | αστρατείαν O, corr. O₂

κρείττονα καὶ καρπιμωτέραν εἶληχεν ὄψιν τῇ βασιλέως ἐμμελείᾳ, ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ οὐκ εὐπρεπεῖς πρὸς τὰς λειτουργίας παρίσιν.

3. Κοινῇ μὲν οὖν ἅπασι τοῖς καταλόγοις ἐκ τῆς βασιλέως ὑποσημειώσεως ἀδιούτορες <ἦσαν> ἐπὶ τοῦ 5
μετώπου τῆς παρατάξεως τὸ πάλαι ταττόμενοι· φησὶ γὰρ οὕτως· et <coll>ocare eum in legione prima adiutrice nostra, οἶον εἰπεῖν· 'καὶ τάξιαις αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τάγματι τῷ βοηθοῦντι ἡμῖν.' ὅθεν ὁ πρωτεύων τοῦ παντὸς καταλόγου ἔτι καὶ νῦν κορυικουλάριος 10 ἀναφέρεται, ἀντὶ τοῦ κερατίτης ἢ πρόμαχος. μέσος μὲν γὰρ ἦν τῆς στρατιᾶς ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς ὁ μόναρχος, ἡγουν ὑπαρχος ἢ ὁ καί[σαρ]. τὸ δὲ ὑπεράτορος ἐπάνυμον κοινὸν ἦν αὐτοῖς, ὡς ἔφην· οὐδὲ γὰρ μόνων τῶν βασιλέων ἐστίν, ἀλλ' ἀπολύτως τοῦ αὐτο- 15 κρατῶς διοικεῖν εἰληχότος τὸν πόλεμον. καὶ μέσος μὲν ἦν, [ὡς] εἴρηται, ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς ὁ Φροντίνος λέγει· ἐξ εὐωνύμου δὲ πλευρᾶς ὁ ἵπαρχος ἡγουν ὑπαρχος, ἐκ δὲ τῆς ἐτέ[ρας] οἱ πραιτορες καὶ ληγάτοι — ἀντὶ τοῦ στρατηγοὶ καὶ πρεσβευταί —, οὓς κατε- 20 λίμπανον οἱ ὑπάτοι ἀνθ' ἑαυτῶν ἤδη τοῦ τῆς ὑπατείας αὐτοῖς συντελουμένου χρόνου εἰς τὸ ἐφεστάναι τῷ στρατῷ ἄχρι τῆς τοῦ μέλλοντος ὑπάτου ἐπὶ τὸν πόλε-

v. 7 cf. cod. Iust. XII tit. 53, 3 14 vide supra I 4
17 Frontinus vide supra I 47

v. 5 ἦσαν addidi 7 ΕΤΕΓΑΡΕΕΥΜΙΝΛΕCΙΟΝΕΠΙΠΔΔC-
ΥΤΡΙCΕΝCΤΠΤΑ cod. | *colloca* F, *collocare* scripsi 10 κορυ-
νικουλαριος, ut saepius, O 11 καιραίτης O, κεράστης conl. F,
corr. ep. p. 29 12 μονομαχος O, ὁ μόναρχος corr. F, ὁ ἵπαρχος
conl. F ep. p. 30 15 αὐτοκράτορος O, corr. F 20 πρεσβυ-
ται O, corr. B 21 τὸ O, τοῦ corr. F 22 ἐφιστάναι O,
corr. B

μον παρουσί[ας]. τῆς δὲ καλουμένης λεγιῶνος εἰς
 ἑξακισχιλλοὺς τελούσης πεζομάχους τὸν ἀριθμὸν —
 οὐσῶν δέκα μόνον τῶν πασῶν λεγιῶνων ἀνέκαθεν,
 ἕξωθεν ἰππικῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ αὐξιλιαρίας καὶ κοορ-
 5 ταλίας καὶ τουρμαλίας καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων, εἶτα
 δὲ καὶ ξενικῆς —, ὡς ἔφην, πρῶτος ἐτέτακτο ὁ κορνι-
 κουλάριος, καὶ διὰ τοῦτο προὔστηκεν ἔτι καὶ νῦν τῆς
 πάσης τάξεως, <ἐπεὶ μηκέτι> ἐπὶ τοὺς πολέμους ἀφι-
 κνεῖσθαι τὸν ὑπαρχον ἔδοξεν δι' οὓς εἰρήκαμεν λο-
 10 γισμούς.

4. Τῶν οὖν ἄλλων πάντων ἀδιουτόρων ὄντων, ὁ
 ὑπαρχος δι' οἰκειᾶς ὑποσημειώσεως δίδωσι τῷ πρὸς
 τὴν στρατείαν ἐρχομένῳ εἰς ὃν αὐτὸς ἔλοιτο ταχθῆναι
 κατάλογον. αἱ δὲ προσηγορίαι τῶν πάντων καταλόγων
 15 τῆς τάξεως αὗται· ὁ κορνικουλάριος, πρῶτος τῆ τοῦ
λεγομένου κόμιτος ἐμπρέπων λαμπρότητι, μήπω τὴν
 ζώνην ἀποθέμενος καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς βασιλείας
 τιμὴν καὶ τὴν τῶν λεγομένων κωδικιλλων — ἀντὶ τοῦ
 δέλτων — ἐπίδοσιν ἀνελθῶν, οὐδενὶ τῶν ἐν ἄλλοις
 20 στρατεύμασι πρωτεούντων ταύτης τῆς προνομίας ὑπ-
 αρχούσης· μετὰ δὲ τὸν κορνικουλάριον προμισκρίνιοι
 δύο, οὓς Ἕλληνες πρῶτους τῆς τάξεως καλοῦσι· κομ-
μενταρίσιοι δύο — οὕτω δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματο-
 γράφων ταττομένους ὁ νόμος καλεῖ —, ὄρεγενδάριοι

v. 6 vide I 46 9 cf. supra II 10 sq.

v. 3 δὲ καὶ O, δέκα conī. F 8 ἐπεὶ μηκέτι add. B
 16 λαμπροτησι O, corr. O₂ 18 κον. . . δικιλλων erasis duabus
 litteris O, κω. . . δικιλλων O₂, corr. F 21 προμισκρίνιοι O,
 corr. F 23 ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων O, ἐπὶ τῶν ὑπομνη-
 μάτων conī. F, ἐπὶ τῆ τῶν ὑπομνημάτων γραφῇ B 24 πρατ-
 τομένων O, πραττομένους F, delet omnino F ep. p. 30, ταττο-
 μένους corr. B

δύο, οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες· κοῦρα ἐπιστουλάροϋμ Ποντικῆς δύο.

5. Ἄλλ' ἴσως ἂν τις οὐκ ἔξω λόγου πύθοιτο τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, τίνας χάριν πασῶν τῶν διοικήσεων ἐχουσῶν τοὺς καλουμένους κοῦρα ἐπιστουλάροϋμ τὸ 5 πόλεως σκρινίον τό τε τῶν ὄπλων καὶ τῶν ἔργων οὐκ εἴληχε; δηλονότι τὸ μὲν τῆς πόλεως εἰς τὴν Θρακικὴν διοίκησιν ἀναφέρεται, τὸ δὲ τῶν ἔργων εἰς ἄλλας τυχὸν ἐπαρχίας (ἐν αἷς) συμβαίη τὰς ἀνανεώσεις γίνεσθαι τῶν ἔργων· ὅτι δὲ οὐ σφόδρα συνεχεῖς, ὑπὸ τῶν 10 (ἐν) ταῖς διοικήσεσιν ἐκείναις κοῦρα ἐπιστουλάροϋμ τὰ προστάγματα τῆς ἐπιδιδομένης ἀπὸ τοῦ δημοσίου δαπάνης γίνεται. τὸ γὰρ τῶν ὄπλων σκρινίον ὠρισμένης μὲν ἔχει τὰς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν συντελείας, νεῦρα λέγω καὶ κέρατα καὶ τὰ λοιπά, πρὸς δὲ τὰς ἀνακυπτούσας 15 χρείας ἐν τοῖς πολέμοις ὑπουργεῖ τοῖς προστάγμασιν.

6. Πολλῆς δὲ οὔσης (καὶ) ὑπὲρ ἀριθμὸν τῆς τῶν ταχυγράφων πληθύος καὶ οὐ μικρᾶς ἐχούσης ἀφορμᾶς ἐπὶ κέρδους ἐργασίας, οἱ τούτων καὶ λογικώτεροι καὶ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρκοῦντες ἐν πεντεκαίδεκα συνα- 20 γωγαῖς, ἅς καλοῦσι σχολάς, συλλεγόμενοι, οἱ τὴν οὔσαν αὐτοῖς πείραν τοῖς πράγμασιν ἐπιδειξάμενοι ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Ἀγρουσταλίων, εἶγε ἄρα θέλωσι, παρίασι καὶ εἰς τὸ τοῦ κορινικουλαρίου πλήρωμα καταντῶσι, μετὰ 25 μέντοι τὴν λεγομένην βοηθοῦραν· οἱ μένοντες ἐπὶ τῆς δέλτου εἰς τὸ τοῦ πριμισκρινίου ἀναφέρονται πλήρωμα.

7. Καὶ περὶ μὲν τούτου ἀκριβέστερον οὕτω πως

v. 3 πιθοιτο O, corr. O₂ 9 ἐν αἷς add. F 11 ἐν
add. B 17 καὶ add. B e III 14 18 πληθους O, corr. O₂
19 τη O, οἱ corr. B 23 εἶτε O, εἶγε corr. O₂ | θέλουσι con. O₂
27 post εἴρηται (p. 92, 1) paragraphos distinxit F | ὅν τοπως O,
ἐντόπως con. F, οὔτω πως scripsi

εἶρηται· μετὰ δὲ τοὺς ἐπὶ ταῖς λογικαῖς λειτουργίαις
 τεταγμένους εἰσὶν οἱ λεγόμενοι σιγγουλάριοι, ἄνδρες
 ἐντροχεῖς, ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ἕνεκα χρειῶν
 ἀποστελλόμενοι· ὧν ἀνέκαθεν τὰς ἀναγκαιοτάτας καὶ
 5 εἰς αὐτὴν συντελοῦσας τὴν ὅλην πολιτείαν χρειῶν ἐγχει-
 ριζομένων παρεισέδν τῆς ἐπαρχότητος ἤδη μαραινο-
 μένης ἢ τῶν λεγομένων μαγιστριανῶν κομποφακελορ-
 ρημοσύνη. σιγγουλαρίους δὲ τοὺς εἰρημένους καλεῖ-
 [σθαι] συμβέβηκεν ἐκ τοῦ ἐνὶ βεραίδῳ χρωμένουσ
 10 ἤγ[ουν ἐ]νὶ δηλονότι παρίπῳ ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας ὁρμῶν·
 σ[ιγγ]ουλάριον γὰρ τὸν μονήρη Ἰταλοῖς ἔθος καλεῖν.
 μεθ' οὓς μάγκιπες οἱ τοῦ δημόδου καὶ ἀνδραποδώ-
 δους ἄρτου δημιουργοί· ὑφ' οἷς ἄρτοποιοὶ καὶ οἱ λε-
 γόμενοι καθολικῶς συστήματα διαψηφιστῶν, οἱ πᾶσι
 15 τοῖς ὄπωσοῦν σίτησιν δημοσίαν ἔχειν ἠξιωμένοις ὑπα-
 κούουσι· καὶ Π[ωμ]αῖ[οι] μὲν αὐτοὺς ῥατιωναλλοὺς
 καλοῦσιν, ὅτι κατ' αὐτοὺς ῥατιῶνες οἱ λογισμοὶ λέ-
 γονται, οἱ δὲ Ἑλληγες καθολικ[οὺς] μετωνόμασαν ἐκ
 τῆς καθόλου περὶ τοὺς δημοσίους λογισμοὺς ἀρροπνίας.
 20 ἔνθεν σιτωνῶν, οὓς Βίκτωρ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ
 τῶν ἐμφυλίων φρουμενταρίους οἶδε τὸ πρὶν ὀνομα-
 σθῆναι, ὅτι τῆς τοῦ παλατίου εὐθηνίας τὸ πρὶν ἐφρόν-
 τιζον. Ρουφίνου δὲ τηρικαῦτα τὴν ὑπαρχον ἀρχὴν
 τυραννίδι κρημνίσαντος καὶ αὐτοὶ παραπῶλοντο. τε-
 25 λευταῖοι πάντων οἱ τὸ πρὶν πρωτεύοντες, οἷα τὴν τοῦ

v. 20 Aur. Viet. Caes. XXXIX

v. 7 κομποφακελορρημοσύνη O, corr. F 9 βερέδω O,
 παραβεραίδῳ conl. F ep. p. 30 10 ἐ]νοι O, ἐ]νός conl. O₂,
 ἐνὶ corr. F ep. p. 30 | παρίπῳ O, παρίπῳ corr. F ep. p. 30 |
 ὄρῶν O, ὄρμῶν corr. F 20 σιτωνῶν οσον ἰκτωρ O, corr. F |
 Οὐκίτωρ F, Βίκτωρ scripsi 24 τελευταῖον O, corr. F

ἰππάρχου κατ' ἀρχὰς πληροῦντες θεραπείαν, δουκινάριοι καὶ βίαρχοι καὶ κεντινάριοι καὶ κεντουρίωνες· ὧν πάντων τὰς Ἑλληνικὰς σημασίας προαποδεδώκαμεν· ὅτι δὲ τῆς τοῦ ἰππάρχου ἐτύγχανον τάξεως, γινῶναι δυνατόν διὰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἐκ τῆς αὐλῆς προφερο- 5 μένων κωδικίλλων, οἱ περὶ ἀξιωμάτων τινῶν καὶ οὐ περὶ αὐτῶν διαγορεύουσιν.

8. Τοιαῦται μὲν καὶ τοσαῦται τομαὶ τῶν καταλόγων τῆς ἀρχῆς. κούρσορες γάρ, οἰονεὶ ταχυδρόμοι, τὴν τῆς στρατείας ἀπαλλαγὴν ἐπὶ τῆς αὐλῆς εὐρίσκουσιν· 10 ἀπλικιτάριοί γε μὴν καὶ κλαβικουλάριοι, ὧν οἱ μὲν τοὺς ῥαβδούχους μόνον τοὺς συλλαμβάνοντας τοὺς ἐγκλημάτων ἔνεκα πιεζομένους, οἱ δὲ τοὺς δεσμὰ περιτιθεμένους αὐτοῖς διασημαίνουσι, λειτουργιῶν — οὐ μὴν στρατείας καὶ βαθμοῦ — πέρας [περιέμ]ενον, 15 ὧν εἰσὶ δεικτικοί· ὑπασπίζουσιν γὰρ τοῖς [κομμ]ενταρισίοις, οὓς ὑπομνηματογράφους ἢ τάξις P[ωμάτω]ν ὠνόμασεν, ὡς ἔφαμεν. ὃν γὰρ τρόπον οἱ νωμεν[κλ]άτορες φρόντισμα πληροῦσι καὶ τοὺς ῥήτορας [ἀπο]λέγουσιν ἐξ ὀνόματος ἀναφωνοῦντες αὐτούς, οὐ[τως 20 ἐ]κείνοι ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦνται δίκαις. [οἱ δὲ] νωμενκλάτορες, ὧς φησιν ὁ Αἰμίλιος ἐν τῷ ὑ[πομνή]ματι τῶν Σαλλουστίου ἱστοριῶν, ὀνομασται καὶ

v. 3 in eis quae perierunt I 48 18 vide III 4 23 Sallustii hist. I frg. 48 Maurenbrecher

v. 2 ἢ κεντουρίωνες conī. F 3 πάντας O, πάσας conī. O₂, πάντων corr. F | προαπεδεδώκαμεν O, corr. O₂ 4 γινῶμαι O, corr. O₂ 6 κωδικίλλων O, mutavit O₂; ἐν κωδικίλλοις conī. F 11 κλαβικουλάριοι O, corr. F ep. p. 31 13 ἐγκλημάτων O, corr. O₂ 14 λειτουργίας O, corr. F 15 πέρας ἐνον ὦν O, quod explere temptavi; πέρας ἀναδεξαμένων conī. B 17 τοὺς O, οὓς corr. F 19 . . . λέγουσιν O, expl. F 21 δίκαις . . . O, suppl. F 22 νωμενκλατωρες O, mutavit F | v . . . ματι O, suppl. F

ἀνα[φω]νῆται τῶν τογάτων — ἀντὶ τοῦ τῶν δικολόγων — εἰσίν. τογάτους δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς μὴ στρατευομένους καλοῦσι, φαινόλας δὲ περικειμένους, καὶ τοῖς λέγουσι τὰς δίκας μισθῶ συναγορεύοντας· ἐπὶ γὰρ τῆς ἀγορᾶς αὐτοὺς καὶ περὶ τὰ βιβλία σχολάζοντας καὶ ταῖς νομικαῖς δυσκολίαις ἀγρουπνοῦντας οἱ τὰς δίκας λέγοντες ἐπὶ τοὺς πεδανέους — ἀντὶ τοῦ χαμαιδικαστίας — περὶ τὸν καιρὸν τῆς διαγνώσεως ἐκάλουν πρὸς συνηγορίαν. ταύτη καὶ advocati, οἰονεὶ προσκαλούμενοι, ἔτι καὶ νῦν λέγονται. τουρμαρίους γὰρ ἔτι φθάσας ἐγὼ διαμέμνημαι παρόντας τῶ σκρινίῳ τῶν σουβαδιούβων καὶ ταῖς κομπλητίωσι τῶν ἐντυχιῶν — οἰονεὶ πληρώσει — προσλειτουργοῦντας καὶ παραψυχὴν οὐ μικρὰν ἀναλεγομένους· τοσαύτη τις ἦν ἢ τῶν πρᾶττομένων κάρπιμος ἀφθονία. διαιτάριοι πρὸς τοῦτοις καὶ θηκοφόροι καὶ πραικωνες λειτουργίας μὲν ἀναδέχονται, ἐν δὲ ἑτέροις τάγμασιν ἀναφέρονται.

Περὶ τῶν ταχυγράφων καὶ Ἀγρουσταλίων.

9. Εἰρηται πρόσθεν, ἐν μὲν ἀνέκαθεν [εἰ]ναι τὸ τῶν [ταχυγράφων] σῶμα, εἰς δύο δὲ τάγματα διηρησθαι καὶ πληρώμα[τα]. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τῆς δέλτου μένοντες τὸν [χρ]όνον διώκουσι καὶ εἰς τὸ τοῦ πριμισκρινίου παρ[ί]σιν πληρώμα, οἱ δὲ εἰς τὸ τῶν Ἀγρουσταλίων τάγμα μεθιστάμενοι καὶ θᾶπτον τὴν

v. 19 supra III 6

v. 1 ἀνα . . νηται O, suppl. F 6 δυσκαλιας O, corr. F
 9 συνηγορίαν ταύτην O, corr. F | ΔΔΥΟΟΔΤΙ cod. 12 κομπλητιωσι O, κομπλετίωσι corr. F, κομπλητίωσι scripsi 16 προκωνες O, corr. F 17 ενδεδ' ἑτεροις O, corr. O₂ 20 διειρησθαι O, corr. F 22 τὸν χρ ὄνον O, in lacuna χρόνον videtur iteratum fuisse

στρατείαν πληροῦντες παρὰ τοὺς ταχυγράφους εἰς τὸ τοῦ κορνικουλαρίου κα[ταντ]ῶσιν ἀξίωμα. ὅπως δὲ μὴ καὶ τοὺς ἔξωθεν λάθῃ τὰ [τῆς] διαιρέσεως — καὶ γὰρ ὁσημέραι ἀγνοοῦντες [μάτην ζητοῦ]σιν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς εἰρημένας προσηγορίας ταρ[ατ]τόμενοι — τὴν αἰτίαν 5 τῆς εἰς δύο τοῦ ἐνὸς σώματος τομῆς ὑποδείξω τῷ λόγῳ. οἱ ταχυγράφοι πολλῶν ἐ[τῶν δέ]ονται, καθάπερ οἱ τριβοῦνοι, πρὸς τὸ διανύσαι τὴν στρατείαν· καὶ γὰρ εἰς πλῆθος εἰσιν ὥσπερ ἐκεῖνοι. εἴ τι δὲ τυχόν ὁ χρόνος αὐτοὺς ἐπὶ τὸ πέρασ τῶν πόνων καλεῖ, γήρα 10 κάμνουσι πάντως πρὸς καμάτους ἀχρήστῳ. εἰκὸς οὖν οὐκ ἀρκοῦντες πρὸς τὰς τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν λειτουργίας, πρὸς ἃς μ[ό]γις οἱ νεότητι σώματος καὶ πείρα πραγμάτων ὠχυρωμένοι κινδύνων ἔξω διαρκοῦσι, δέονται βοηθῶν. καὶ ἀνέκαθεν μὲν ἕκαστος τρεῖς ἄνδρας 15 τοὺς πάντα ἀρίστους ἐκ τῶν ταχυγράφων ἐπελέγετο — οὐδὲ γὰρ ἔξῃν <εἰ> μὴ τοὺς πείρα τε καὶ λόγοις κοσμομένους τὴν λειτουργίαν τοῦ δικαστηρίου πληροῦν —, νῦν δὲ τὰ μὲν τῆς ἐπιλογῆς οἴχεται, ὁ δὲ ἀριθμὸς ἔτι καὶ νῦν σώζεται. ἔνθεν ἔξ βοηθῶν παρεῖναι συμ- 20 βάλνει τῷ τε <τοῦ ἀβ ἄκτις> σκρινίῳ τῷ τε <τοῦ> κομμενταρισίου καὶ τῷ τοῦ πριμισκρινίου· ἐπειδήπερ, ὡς προδεδήλωται, ἀνὰ δύο ἐπ' ἔτος ἕκαστον ἐκ τῶν ταχυγράφων τῆς ζώνης ὁ νόμος ἀπαλλάττει. καὶ τίς οὐκ ἂν στοχάσεται πρὸς τὸ [πλῆθος] τῶν βοηθούντων 25 ἀφορῶν τὴν τοῦ δικαστη[ρίου μεγαλ]ειότητα, καὶ τὴν

v. 23 in eis quae perierunt I 48

v. 1 καὶ εἰς O, καὶ del. F 3—7 lacunas explevit F
 6 ὑποδείξῃ O, corr. O₂ 10 αὐτοῖς O, corr. F | περὶ τὸ O,
 ἐπὶ τὸ corr. B 11 εἰκῶς O, εἰκὸς O₂, εἰκότως conl. B
 17 εἰ add. Gu. Kroll 21 τῷ τε σκρινίου τῷ τε κομμενταρισίου
 O, corr. F

τῶν ἐν αὐτῷ πραττομέν[ων τὸ πρὶν ἄ]πειρίαν; ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος, πραγμά[των μὲν μὴ ὄ]ντων τοῖς ὑπηκόοις, καλεῖ πρὸς τὴν ἀρχὴν [οὐδέν, δικασ]τῶν ἀπανταχῆ συρρεόντων, τῶν δὲ [μαγιστρι]ανῶν ἴσως καθ' 5 αὐθεντίαν — μετὰ συγγνώμης εἰρήσθω· καὶ γὰρ λόγων εἰσὶν ἔρασταί — ἐπὶ δικαστὰς ἑτέρους καὶ θυμηρεῖς τοῖς πράττουσι τὰς δίκας διὰ τῶν λεγομένων θείων κελεύσεων ἀπαρόντων.

10 10. Κερδῶν δὲ οὐ σμικρῶν [τὸ π]ρὶν ἐπ' εἰρήνης καὶ τιμῆς ἐξοχωτάτης μετὰ δυνάμεως ἰσχυρᾶς περιγινομένων τοῖς τῶν εἰρημένων σκρινίων βοηθοῖς, εἰκὸς ἦν ἐμπορο[μέν]ους αὐτοὺς ἀπαξιοῦν, αὐθις ἐπὶ τὴν δέλ[τον καὶ] τὴν ἐξ ἀκερδείας ἐπιείκειαν ἀναστρέφειν. 15 ἔνθεν ἐκ δεήσεως αὐτῶν νόμος πρὸς Ἀρκαδίου τίθεται θεσπίζων, ἰδιάζον καὶ πάντα κεχωρισμένον σύστημα τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἤδη πρότερον ἐν τῷ βοηθεῖν διαφαινομένων συστήσαι τὴν ἐπαρχότητα πρὸς ὑπηρεσίαν ἑαυτῆ. οὐδὲ γὰρ εὐχερὲς ἦν τὸ τηνικαῦτα, τῶν βασιλέων ἅμα τῇ βουλῇ δίκας ἀκροωμένων, τοὺς 20 πάντας ἄριστα ὑπηρετεῖν· ὥστε καὶ πεντεκαίδεκα ἐξ αὐτῶν τῶν πεπανωτέρων, πείρα τε καὶ τῷ χρόνῳ κρεϊτόνων πρὸς ὑπογραφὴν τοῖς βασιλεῦσιν ἀφορισθῆναι, οὓς ἔτι καὶ νῦν δηπουτάτους καλοῦσιν, οἱ τοῦ τάρματος τῶν Ἀγγουσταλιῶν πρωτεύουσιν· οὐπω γὰρ ἦν τὸ 25 τῶν ἄριτι παραφνέντων ἂ σηκρήτις ὄνομα, μετρίων σφόδρα τῶν χρηματικῶν ζητήσεων οὐσῶν, τῶν μὲν

v. 1 ἀπορίαν O, corr. F 3 καλὸν O, καλῶν con. F, καλεῖ temptavi | ἀρχὴν τῶν O, quod explevi 4 δὲ αλιων O, δὲ μαγιστριανῶν scripsi coll. III 7 et 24; δὲ βασιλέων con. B 6 δίκας τας ετερο.ς O, corr. F 15 ἰδιάζων O, corr. F 19 τοὺς πάντας O, τοῖς πάντα con. F 20 ἀρίστους O, ἀρίστοις con. F, ἄριστα scripsi 22 υπογραφειν O, corr. O₂

ἔμπροσθεν βασιλέων ἐπὶ τοὺς πολέμους ὀρμώντων καὶ τῶν τὰς ἐπαρχίας ἰθύνοντων τοῖς νόμοις, ἀλλ' οὐ ταῖς κλοπαῖς προσαγρουπνούντων. τῷ δὲ συστήματι τῶν εἰρημένων τριάκοντα ἀνδρῶν τὴν τῶν Ἀγρουσταλίων ὁ νόμος ἔθετο προσηγορίαν, οὐ καινὴν οὐδὲ πρόσφα- 5
τον, τὴν δὲ τοῦ πρώτου τῶν βασιλέων ὀνομασίαν ἀνακαλεσάμενος, (ὄς), ὡς πολλάκις ἔφαμεν, πρῶτος τὴν ἐπαρχότητα συστησάμενος τῶν πραιτωρίων τοὺς ὑπ' αὐτῇ τελοῦντας Ἀγρουσταλίους ἐκ τῆς οἰκείας προσηγορίας καλεῖσθαι διώρισεν. 10

Περὶ τῶν πριμισκρινίων καὶ τῆς ἀρχαίας τῶν χαρτῶν ἐκδόσεως.

11. Τῶν πλείστων, τάχα δὲ πάντων τῶν ἰχνῶν ἀπαλιφέντων τῆς ἔμφρονος παλαιότητος, οὐκ ἔξω δακρύων τις διατελῶν ὑπομένοι, γινώσκων ἐκ τῶν ὑποκει- 15
μένων, ὅπως ἀντείχετο (τὸ) πρὶν ὁ νόμος τῆς τῶν ὑπηκόων ἐλευθερίας, καὶ ὅσων κατὰ σμικρὸν ἀγαθῶν ἐκ τῆς τῶν ἀρχομένων κακοδαιμονίας ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος ἐξέπεσεν. ἔθος ἀρχαῖον ἦν, μηδὲν ἔξωθεν πράττεσθαι τοῦ τῆς δίκης ἱεροῦ — ὃ καλεῖται σήκρητον, οἶονεῖ 20
ἀτάραχον καὶ σιγῇ σεμνόν, καὶ ὅποιον οὐκέτι (ἔστι) κατ' οὐδένα τρόπον —, ὅπως μὴ τι πρὸς ὕβρεως ἢ βλάβης τῶν συντελῶν ἀμαρτηθῆι· μετὰ δὲ τὴν ἐνθεσμον τῶν ψήφων ἀπόφασιν νόμος ἦν τοὺς συνεδρεῦον-

v. 7 vide II 6 al.

v. 7 ὄς addidi | ὁ πρῶτος O, ὄς πρῶτος conī. F, ὁ delevi
14 ἀπαλοιφέντων O, ἀπολειφθέντων corr. O₂, ἀπαλιφέντων B
15 διατελεῖν conī. F | ὑπομεινοί O, corr. F 16 ἀν τηχετο O,
corr. O₂ | τὸ add. Gu. Kroll 21 οὐκέτι O, οὐκ ἔστι conī. B,
οὐκέτι ἔστι scripsi; καὶ ὁ πρῶτος οὐκ ἔστι conī. Gu. Kroll
24 καὶ O, ἦν scripsi

τας τῆ ἀρχῆ, ἄνδρας νομικωτάτους, ἀναγινώσκοντας
 πρῶτον τὰς ψήφους καὶ ὑποτάττοντας τῷ λεγομένῳ
 σχεδαρίῳ, τὸ παρ' Ἰταλοῖς καλούμενον ῥεκιτᾶτον — ἀντὶ
 τοῦ ἀντιβολῆν — διδόναι πρὸς ὑπογραφὴν τῆς ἀρχῆς
 5 τοῖς εἰς τοῦτο τεταγμένοις — καγκελλαρίους αὐτοὺς
 ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπιφημίζουσι· περὶ ὧν πρὸς πέρας
 ἐρῶ —, εἶτα ἐκεῖθεν πρὸς τῶν σηκηρηταρίων ἐμμελῶς
 ἀ[να]γινωσκομένου τοῦ λεγομένου καθαροῦ οὕτω τε
 ἀπολυομένου τῷ λιτιγάτορι — οἶονεὶ δίκης ἔνεκα παρα-
 10 φυλάττοντι —, σύνοψιν ὁ σηκηρητᾶριος ἐποιεῖτο τῆς
 τοῦ πεπραγμένου δυνάμεως τοῖς Ἰταλῶν ῥήμασι, καὶ
 ταύτην ἐτήρει παρ' ἑαυτῷ πρὸς κώλυμα τολμηρᾶς
 προσθήκης ἢ ὑφαιρέσεως. οὗ δὴ γενομένου λαβῶν ὁ
 πράξας καὶ τῆς ἀκριβείας θαυμάσας τὸ δικαστήριον
 15 παρήει πρὸς τοὺς πριμισκρινίους τάξοντας ἐκβιβαστὴν
 τοῖς ἀποπεφασμένοις· οἱ δὲ διὰ τῶν βοηθεῖν αὐτοῖς
 τεταγμένων, ἀνδρῶν καὶ διδασκάλους αὐτοῖς πράγματα
 περὶ λόγων ζητήσεις παρ[εχ]όντων, ἐπλήρουν, ἐπὶ τοῦ
 νότου τῆς ἐντυχίας γράμμασιν αἰδοῦς αὐτόθεν ἀπάσης
 20 καὶ ἐξουσίας ὄγκῳ σεσοβημένοις πρὸς τὴν προσηγορίαν
 τοῦ πληρωτοῦ προσγράφοντες.

12. Ἐμοὶ δὲ δακρῦειν ἐπέρχεται τὴν τοῦ νόμου

v. 7 vide infra III 36

v. 3 σχηδαριω *O*, corr. *O*₂ | τω *O*, τὸ corr. *F* | καλού-
 μενον *O*, καλουμένῳ conl. *O*₂ et Reuvens coll. litt. p. 53² |
 ῥεκινον *O*, ῥεκίνῳ conl. Reuvens l. s., qui in sequentibus ἀπο-
 κρύπτειν καὶ excidisse censet; περίκλον Cramer (apud *F* ep.
 p. 32) et Th. Mommsen, *Röm. Strafrecht* p. 517², *requisitum F*
 ep. p. 32; ῥεκιτᾶτον temptavi, ut est v. 1 ἀναγινώσκοντας
 ὁ καγκελλαρίους *O*, mutavit *O*₂ 13 οὐδὴ *O*, corr. *O*₂ 15 παρίει
O, corr. *O*₂ | ταξαντας *O*, τάξοντας conl. *F* ep. p. 33 et *B*
 16 διὰ τὸ *O*, διὰ τῶν corr. *F* 18 ἐπλήρον *O*, corr. *F* 19 νό-
 του *O*, corr. *F* 20 σεσοβημένος *O*, corr. *F*

συνιδόντι δύναμιν καὶ ὅπως πάσης ἡμᾶς ἀρετῆς ἀφεί-
 λετο κατα[ξέων] ὁ δαίμων. ὑποπτεύων γὰρ ὁ νόμος,
 καὶ οὐκ ἔξω λόγου, τῶν ποριζομένων τὰς ψήφους
 πρὸς τοὺς πληρωτὰς αὐτῶν τὰς καθ' ὧν προσφέροντο
 ἀνθάδεις ὁμοιοίας, ἀύστηροῖς καὶ ποινὰς ἀπειλοῦσι 5
 ῥήμασι παραγγέλλεσθαι διώρισε πρὸς τῶν ὑπηρετου-
 μένων τῇ δίκη τοὺς ἐγχειριζομένους, καὶ ταῦτ' ἀγρά-
 φεσθαι πρὸς ἐντροπὴν τῶν πάντα τολμῶντων ἐν ταῖς
 ἐπαρχίαις ἐκβιβαστῶν. ἐπιτρέπων γὰρ ὡσπερ ὁ βοηθὸς
 τοῖς πρωτεύουσι τοῦ τάγματος, ἐν ᾧ συνέβαινε κατα- 10
 λέγεσθαι τὸν ἐπὶ τὴν πλήρωσιν τῶν ψήφων στελλό-
 μενον, τούτοις γράφων ἐχρῆτο τοῖς ῥήμασιν· Facite ...

ὡς ἂν τις καθ' ἐρμηνείαν εἴποι· 'πρὸς τοὺς πρω-
 τεύοντας' — ὡς ἔφην, τοῦ καταλόγου, ἐν ᾧ τελεῖ
 τυχὸν ὁ τὰς ψήφους ἐγχειριζόμενος — 'ὥστε μὴ περὶ 15
 τὸν βαθμὸν ἑαυτοῦ ἐξ ἀπολείψεως βλάβην ὑποστῆναι,
 ἀφορίσατε τόνδε ἐκ τάξεως ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμέρας
 ἄχρι τῆσδε, ὑπατείας τοῦδε, εἰ μέντοι ἐστὶ τῆς ὀρθο-
 δόξου πίστεως τοῖς θεοῖς μεμνημένος μυστηρίοις καὶ
 μὴ δημοσίοις τελέσμασιν ὑπεύθυνός ἐστι, μηδὲ πρὸς 20
 γένος συνάπτεται τῷ τὴν αἵτησιν ἀποθεμένῳ, μηδὲ
 μὴν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ ἐνεχειρίσθη ἐπὶ

v. 1 συνιδόντι O, συνορῶντι conl. B, συνιδόντι scripsi
 2 κατα[ξέων] O, corr. Th. Preger 3 τὴν τῶν O, τὴν deleui
 4 αὐτῶν O, ἢ αὐτῶν volebat F | προσφέροντο conl. F ep. p. 33
 6 παραγγελλεσθαι O, corr. O₂ 7 ταῦτα O, ταῦτα F, ταῦτ' ἀ-
 scripsi 12 τούτοις γὰρ γράφων O, γὰρ deleui | post ῥήμασιν
 in codice legebantur Latina adiutoris verba per septem versus
 digesta, sed ad finem non perscripta et data opera erasa. hodie
 nihil dispicitur nisi v. 1 in. FΔCITE . . UICΔTYOYLU . . , v. 2 in.
 POPYΔ . . , v. 4 med. NECT . UN . ΔTY . . , v. 7 extr. ΔΓTOY . . .
 NON 16 ἀπολείψεως O, corr. O₂ 21 γένος O, γένους conl.
 B, sed vide infra III 58 22 ἐνεχειρίσθη O, corr. O₂

[τῆς] αὐτῆς ἐπαρχίας δημοσίας ἔνεκεν ἢ ἰδιωτικῆς
 χρείας· οὕτω μέντοι, ὥστε μὴ παραβῆναι τὴν δύναμιν
 τῶν νε[νομο]θετημένων· τούτοις μὲν τοῖς ῥήμασιν ὁ
 βοηθὸς τοῦ προμίσκρινίου τοὺς πραττομένους κατησφα-
 5 λίζετο πάντας· μεθ' ὃν ὁ πρόλκεψ, οἷον ὁ πρωτεύων —
 περὶ οὗ τέως εἰ[πεῖν] οὐ καιρός· οὐδὲ γὰρ μέρος τῆς
 τάξεώς ἐστι καὶ αὐτός, ἀπὸ δὲ τῶν μαγιστριανῶν κατὰ
 βαθμὸν παραγίνεται ἐπὶ τὰ μέγιστα ποτε δικαστήρια·
 καὶ μικρὸν ὕστερον τὴν ἐπ' αὐτῷ ἱστορίαν ἐκδήσο-
 10 μαι —, μεθ' οὓς ὁ κορνηκουλάριος, οἷα [τὴν] ὅλην τοῦ
 νόμου δύναμιν διατηρῶν καὶ τῶν πραττομένων ἀπάν-
 των κύριος, δι' οἰκείας ὑποσημειώσεως τὴν ὄφρυν
 ἐδίδου τοῖς ἀποπεφασμένοις.

13. Τοσαῦτα δὲ ἦν τὰ τότε πρατιόμενα, ὡς δε-
 15 κάτῳ τόμῳ μόγις ἀναλαμβάνεσθαι πρὸς σύνοψιν. καὶ
 τί χαλεπὸν ἐμβραδῦναι τῷ λόγῳ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ
 προκειμένου; τοσοῦτον ἦν τὸ πλήθος τῶν πραττομέ-
 νων, ὡς ὅλον τὸ ἔτος μὴ ἀρκεῖν τοὺς βοηθοῦντας πρὸς
 πλήρωσιν αὐτῶν, ὥστε μετὰ τὸ πέρας τῆς λεγομένης
 20 βοηθούρας ἔχειν χῶρον ἀπονενεμημένον αὐτοῖς ἐπὶ
 τῆς μέσης εἰσόδου τῆς πραιτωρίας ἀλλῆς πρὸς τοῦ
 σκρινίου τῆς Εὐρώπης, ἐν ᾧ συντρέχοντες ἐπλήρου
 τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῶν λειτουργίας πραχθέντα. καὶ αὐτοὶ
 [μὲν ο]ἱ ἄρτι τοῦ βοηθεῖν τοῖς τρέχουσι σκρινίοις
 25 πεπαυμένοι τούτοις ἐνησχολοῦντο, παραψυχὴν οὐ μι-

v. 9 vide infra III 23

v. 1 ἔνεκεν ἠδιωτικῆς O, corr. F 3 [νομο]θετημένων O,
 mutavit F 7 αὐτός αὐτός δὲ O, αὐτός, ἀπὸ δὲ corr. B
 καταβαθμῶν O, corr. F 10 κορνηκουλαριος O, corr. F
 15 συνάψιν O, corr. F 16 ενβραδυναι O, corr. O₂ 22 ἐν
 ἡ O, ἐν ᾧ corr. F

κρὰν κερδῶν ἐκλεγόμενοι· οἱ δὲ πρὸ αὐτῶν καὶ ἤδη
 πρότερον σχολάζοντες ἐκεῖ συνέρρουν, τὰς μεγίστας καὶ
 λαμπρὰς τῶν τῆς ἀρχῆς προστάξεων ἐγχειριζόμενοι καὶ
 ὅσαις ἕτερός τις πέρας οὐκ ἴσχυσεν ἐπιθεῖναι, μηδὲ
 τὸν τῆς ἀργίας καιρὸν ἔρημον λογικῶν ζητημάτων ἀπο- 5
 λαμβάνοντες, τῶν ἐνδόξων ἐν διδασκάλοις λόγων συν-
 τρεχόντων ὡς αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων συζη-
 τούντων. ἀπέσβη δὲ οὕτως ἅπαντα, ὡς τοῦ τόπου τὸ
 λοιπὸν σχολάζοντος τοὺς λεγομένους ἐσκεπταρίους —
 οἷονεὶ ὑποδέκτας τοῦ σίτου — κατασχεῖν τὸ σκρινίου 10
 τῶν πάλαι θαυμαζομένων ἀφανισθέντων.

14. Πολλῶν δὲ <όντων> καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν τῶν
 ἐξολωλότην τῆς πάλαι σεμνότητος γνωρισμάτων, καὶ
 χάριτην ἀπαιτεῖν οἱ τῆς τάξεως ὑπομένουσι τοὺς πρᾶτ-
 τουτας, τὸ πρὶν εἰωθός, μὴ μόνον μὴ τοιούτοις γλίσ- 15
 χροῖς ἐγχειρεῖν, ἀλλ' ἐτι καὶ τοὺς πάντων διειδεδεστά-
 τους χάριτας ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἀναλίσκεσθαι, ἀνα-
 λόγως ἐμπρεπόντων τοῖς κῦτεσι τῶν γραφῶν· τὸ δὲ
 λοιπὸν ἐκάτερον ἐκποδῶν, καὶ χαλκὸν κάρτα μέτριον
 καὶ αἰσχρὸν εἰσπράττουσιν ἕξ ἀκερμίας, καὶ χόρτον 20
 ἀντὶ χάρτου γράμμασι φαύλοισι καὶ πενίαν ὄξουσιν ἐκ-
 διδοῦσι. ταῦτα πάντα παραπόλωλε καὶ ἀνυπόστροφον
 ἀπῆλθεν ὁδὸν τῷ τε μὴ εἶναι πράγματα τοῖς ὑπηκόοις
 πενία καταφθειρομένοις τῷ τε τὰ τυχὸν ἐπὶ τὸ δικα-
 στήριον φερόμενα <κινδυνεύειν> νῦν μὲν ἀπειρία τῶν 25
 ἐν αὐτῷ τελούντων νῦν δὲ σφετερισμοῖς νεωτέρων, ὡς

v. 8 απεσωβη O, ἀπεσόβει conī. O₂, ἀπεσόβη F, corr. B |
 ἅπαντας conī. O₂ 12 ὄντων add. B 15 μόνοις O, corr. F'
 16 εγχειρεῖν O, corr. B 18 κῦτεσι O, σῦτεσι conī. O₂
 21 utrum πενία an πενίαν habeat O, haud dispicio; πενία F,
 πενίαν conī. B | εκδιδοῦσι O, corr. F' 25 κινδυνεύειν addidi e
 p. 103, 12

ἔτυχε, τὰς ἡλίας τῶν πρώτων τιμῶν παιδαριώδεσιν ἀνθαδαίαις ἀναρριπτόντων.

15 15. Τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν γράμμασιν ἐθῶν· πλῆθος δὲ δουνικναρίων ὑπουργοῖ τῷ τῶν προμισκρι-
 5 νίων βήματι ταῖς ἐξ ἀγράφων προστάξεων διαγνώσεσιν, ἃς ἐκάλουν ζευκτάς, ἐξυπηρετουμένων, πρᾶγμα μετὰ τὴν ἐκ τῶν πραττομένων χαρτῶν ἄπειρον τῶν κερδῶν εἰσαγωγὴν πλείστην ῥοπήν χρημάτων περιποιοῦν τῷ τοῦ προμισκρινίου φροντίσματι. ἀπὸ μὲν γὰρ ἄωρου
 10 νυκτὸς πράττων ὁ ὑπαρχος ἀνατολῶν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταῖς διαγνώσεσι νυκτηγρετῶν ἐνησχολεῖτο, μεθ' ἣν τὸν ἐπὶ καμάτῳ νενομισμένον καιρὸν τῆς ἡμέρας τοῖς δημοσίοις καὶ ταῖς ὑποβολαῖς τῶν πραγματικῶν διδασκα-
 λικῶν τε καὶ μονομερῶν ἐδαπάνα χρόνον, τὸν δὲ πρὸς
 15 ἐσπέραν ταῖς τῶν λεγομένων ζευκτῶν ἀπαλλαγαῖς ἐπι-
 διδούς· δι' ὧν πάσης ἐπιθυμίας τοὺς τε λειτουργοὺς τῆς δίκης τοὺς τε τυγχάνοντας τῶν πρακτέων καὶ τοὺς ἀπαλλαττομένους τῶν δικῶν ἐνεφόρει. καὶ παραχ[ω-
 ρεῖν] μὲν τῷ δικαστηρίῳ ἢ χαλᾶσθαι τοῖς πόνοις οὐδεὶς
 20 [ἐκεῖ]νων ὑπέμενεν· ὁ δὲ ὑπαρχος τὸν ὄρον τῆς ἀρ-
 χ[ῆς] ἔγνω σοφῶς ἐπιστάμενος, ὅτι καὶ ἐλευθέρων ἄρχει καὶ οὐ δ[ιὰ] παντός· καὶ τῇ τάξει συνεχεῖς ἐδί-
 δου ἀνοχὰς τῶν [καμά]των, τὰ νῦν καὶ αὐτῇ τῇ προσ-

v. 2 post ἀναρριπτόντων (ita O) lacunam statuit F, qui ἀναρριπτούντων scripsit 3 Τοσαῦτα—ἐθῶν cum eis quae praecedunt iungit F 6 ἐξυπηρετουμένων O, ἐξυπηρετούμενον coni. B 7 γαρτων O, del. F, χαρτῶν scripsi | ἄπειροι O, corr. F 11 τὸν ἄχρι ἐπὶ O, ἄχρι aut delendum aut mutandum (in τῇ ἀρχῇ) censet F ep. p. 33, ego delevi 13 ὑπονόλαις O, corr. F 19 μὲν <ἐν> τῷ coni. F 20 . . . νων O, suppl. F | αρχ . . O, suppl. F 21 σοφος O, corr. F 22 δ . . . O, δ[ούλον] suppl. F, δ[ιὰ] B | συνεχεῖν O, corr. F

ηγορία τὸ λοιπὸν ἀγνοούμενα παρέχων μονόμισσα — οὕτω δὲ τὴν καθάπαξ ἀνάπαυλαν ἐκ μέσης τῆς ἡμέρας διδομένην τῇ τάξει ἢ παλαιότης ἐκάλεσε —, τῶν τηνικαῦτα διοικούντων τὰ πράγματα — σοφοὶ δὲ ἦσαν καὶ παιδευθέντες — ἐπισταμένων, νύκτα μὲν ταῖς ἀνα- 5 παύσεσιν, ἡμέραν δὲ τοῖς πόνοις ὑπὸ τῆς φύσεως παρακεχωρήσθαι, καὶ ἀνόσιον οἰομένων, τοὺς ἐν πράγμασι νυκτιγροετοῦντας καὶ τῆς μετὰ ἥλιον ζημιῶσαι βραχείας οὖν τινος τῶν πόνων ἐνδόσεως. οὐκ ἀρκούσης δὲ τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον παραλλαγῆς καὶ αὐτῆς τῆς 10 ἐκ τοῦ σχήματος παραψυχῆς τε καὶ τιμῆς ἀφηρέθησαν οἱ πριμισκρίνιοι, <δικαστηρίων> κινδύνῳ τῆσδε παραμυθίας, ὡς ἔφην, ἀποστερούμενοι.

Περὶ τῶν κομμενταρισίων.

16. Δύο τὸν ἀριθμὸν <καὶ> αὐτῶν, ὡς ἔφθημεν 15 εἰπόντες, τυγχανόντων <τῶν> κομμενταρισίων, οὓς ὁ χρόνος ἐκ τῶν ταχυγράφων ἔφερε τῆς φροντίδος, ἔξ καὶ αὐτοῖς, καθάπερ τοῖς πρὸ αὐτῶν, ὑπέτρεχον βοηθοί, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Ἀγροσταλίων προσλαμβανόμενοι, ἄνδρες ἀστεμφεῖς καὶ νόμῳ πρόπευσαν αὐστη- 20 ρίαν ἀνατείνοντες, παρ' οἷς ἐτύγχανεν ἢ πᾶσα δύναμις τῆς ἀρχῆς. οὗτοι τὰς μὲν ἐγκληματικὰς ἐξετάσεις ἔφερον [τῷ δι]καστηρίῳ, ὑπασπιζόντων αὐτοῖς, ὡς προ-

v. 13 vide III 14 extr.

15 vide III 4

v. 1 μανόμεσσα conī. F 5 ἐπίσταντο O, corr. F 6 παρακεχωρήσθαι O, corr. O₂ 8 μετὰ <μέσον> ἥλιον conī. F ep. p. 33 12 δικαστηρίων addidi e p. 101, 25 | κινδύνῳ O, κοινῆς conī. F 15 καὶ et 16 τῶν add. B coll. III 20 | ἐφθημεν O, corr. F 18 αὐτους O, αὐτοῖς corr. F | υπετρεχεν O, corr. F 20 αστεμφεῖς O, corr. O₂

[ἔφαμ]εν, ἀπλικιταρίων τε καὶ κλαβικουλαρίων μετὰ
 [πλήθους] ῥαβδούχων σιδηροῖς δεσμοῖς καὶ ποινάων
 ὄργ[άνω]ν [ἢ] πλήκτρων ποικιλίᾳ σαλευόντων τῷ φόβῳ
 [τὸ δικαστή]ριον· δουκιναρίων δὲ στίφος θέμενοι καὶ
 5 χωρὶς [αὐθεντί]ας τοῦ νόμου ἤρκουν πρὸς σωφρο-
 νισμὸν ἀμαρτάνουσιν.

17. Ἐγὼ δὲ ἐκπλήττομαι ἀναπολῶν [καὶ κα]τὰ νοῦν
 πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνδρας ἀνατρέχων, [ὄϊ]ς ἦν ὁ
 φόβος τῶν κομμενταρισίων παρὰ πᾶσι μὲν [το]ῖς
 10 ὄπωσοῦν ἡγουμένοις τῆς τάξεως, διαφερόντως δὲ παρὰ
 τοῖς σκρινιαρίοις, καὶ ὅπως <πᾶς ὁ> παραπτορευομένου
 κομμενταρισίου τυχὼν διμιλίας ἤξιοῦτο. δι' αὐτῶν γὰρ
 οὐ τὰ τῆς ἀρχῆς μόνα κινήματα, ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλείως
 ἀγανάκτησις ἐθεραπεύετο. τοιγαροῦν ἐγὼ διαμέμνημαι
 15 τὴν τοῦ λεγομένου χαρτουλαρίου τηρικαῦτα χάριν πλη-
 ρῶν τοῖς κομμενταρισίοις, ὡς Ἀναστασίου τοῦ βασι-
 λέως κινήθέντος κατὰ Ἀπίωνος, ἀνδρὸς ἐξοχωτάτου
 καὶ κοινωνήσαντος αὐτῷ τῆς βασιλείας, ὅτε Κωάδης ὁ
 Πέρσης ἐφλέγμαινε, Λεοντίου τὴν ἐπαρχότητα διέπον-
 20 τος, ἀνδρὸς νομικωτάτου· ἢ τε βασιλέως ὄργῃ δημεύ-
 σεις τε καὶ ἀφορισμοὺς οὐκ ἄλλη τινὶ τῶν ἀρχῶν, ἢ
 μόνη τῇ ἐπαρχότητι τὰ τῆς ἀγανάκτησεως ἐπίστευεν·
 ἐν ἣ τῷσαύτην ἐπεδείξαντο δυναστείαν [τε] καὶ σύν-
 τονον ἐντρέχειαν οἱ τότε κομμενταρισιοὶ [μετὰ πάσης]
 25 καθαρότητος καὶ ἀποχῆς παντοίας ἐπὶ κλοπὴν ἐστῶσης

v. 1 vide III 8

v. 1—5 suppl. *F* 1 κλαβικουλαρίων *O*, corr. *F* ep. p. 31
 2 πλήθους suppl. *F* ep. p. 31 | ποινεων *O*, corr. *F* 3 ἡ πληκ-
 τρων, unde ἡ supplevi; [καὶ] *F* | ποικιλίας αλευόντων *O*, corr. *F*
 7 . . . τα *O*, [κα]τὰ suppl. *F*, [καὶ κα]τὰ scripsi 11 πᾶς ὁ
 add. *F*. Skutsch 20 ἢ τοῦ coni. *F*, sed nihil mutandum cen-
 suit *F* ep. p. 34

περινοίας, ὥστε τὸν βασιλέα θανατάσαντα τὴν ἀρε[τὴν
τῶν] τότε στρατευομένων, πάσας τὰς ἀνακνυπούσας
χρείας, [με]θ' ἃς καὶ τὴν κατὰ Μακεδονίου <τοῦ> τότε
τὴν βασιλίδα πόλιν ἐπισκοποῦντος ἀγανάκτησιν, ὡς
λόγους περὶ νεωτερισμοῦ δογμάτων ἀποκλειόντος, αὐτοῖς 5
ἐγχειρίσαι, λέγω δὲ τοῖς τῶν ἐπάρχων κομμενταρισίοις,
καίτοι Κέλερος τοῦ π[ά]ντων φιλιτάτου παρόντος τῷ
βασιλεῖ καὶ τὴν τοῦ λεγομένου μαγίστρου φροντίδα
κοσμίως ἀνύοντος.

18. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ <τε> θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων 10
ἀπόλωλε· τὸ γὰρ λοιπ[όν] ἐστὶν 'οὐδ' ἐν λόγῳ οὐδ'
ἐν ἀριθμῷ.' ἐκόσμηι δὲ οὐδὲν ἤ[ττον] τὴν [πο]λύ]-
τροπον δυναστείαν τοῦ σκρινίου καὶ ἢ τῶν λεγομένων
[κομ]έντων ἐξουσία ὑπερφυῆς. ὁ γὰρ ὑπαρχος ἢ πα[ρά]
[βασι]λέως θαρροῦμενος ἢ αὐτὸς [κ]α[τ]ὰ [τὸν νόμον] 15
[κινούμενος] καὶ σπονδάζων ἄρχοντα [ὅποιον] οὖν ἢ
ὑπη[κόων] τινὰ] παραστῆσαι τῷ νόμῳ, τὸν κ[ομμεντα]-
ρ[ίσιον] μυστ[ογράφον] λαμβάνων, τὸ πρακτέον ἐπέτρε-
πεν αὐτῷ. ὁ δὲ λ[αθῶν] τοῦ]τον τὸν πιστότατον ἅμα
[καὶ μάλιστα] τετι[μένον] τῶν οἰκείων χαρτουλαρίων 20
παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ ὑπηγόρευε Ῥωμαϊκῶν ὀγκῶν
ῥημάτων τὸ σ[ύν]θημα, κ[ατ'] ὅσα τῶν ἐκ τάξεως πι-
στικωτάτῳ ἅμα καὶ διαπρέποντι καταπιστεύων ὥσπερ
πιτηνὸν τὸν ἀγανακτούμενον παριστᾶν τῷ [βή]ματι.

v. 11 Anthol. Pal. XIV 73, 8; vide Oracula Graeca n. 178
coll. R. Hendess

v. 3 τοῦ addidi 4 ὡς λόγος bis scriptum habet O, alterum
delet O₂, ὡς λόγον coni. F', ὡς λόγους B 10 τε add. B
11—p. 106, 9 suppl. F' 17 κ ησιον O, corr. et suppl. F'
19 των πιστοτάτων O, corr. F' 20 μενων O, corr. O₂
21 ὄγκῳ coni. Gu. Kroll et Th. Preger 24 πιτηνων O, corr. O₂

τῆς δὲ βασιλείας ἐπιεικείας καὶ τῆς τῶν ἀρχόντων ἔτι περὶ τοὺς ὑπηκόους στοργῆς συγγνώμης ἀξιουσῶν τοὺς καταροηθέντας, εἰκὸς ἦν τὸν ἐλευθερούμενον εὐχαριστίας δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῖς μέσοις ὁμολογεῖν [ὀφείλειν].

5 19. Καὶ συνῆπτο σχεδὸν τῷ σκρινίῳ τῶν κομέντων ὁ καλούμενος ἱστρουμεντάριος — ἀντὶ τοῦ χαρτοφύλαξ τῶν ἀρχείων τοῦ δικαστηρίου — εἰς τὸ ὑπογράφειν καὶ πληροῦν τὰ[ς ψή]φους, καὶ χ[ῶρος] μὲν αὐτ[ῷ ἐν τῷ] ἱπποδρομίῳ ὑπὸ τ[ῷ τ]ῆς βασιλείας [βή]ματι ἐπὶ
10 τὸν νότον ἄχρι τῆς καλουμένης σφενδόνης ἐξ ἀρχαίου παρακεχώρηται. πάντα δὲ τὰ ἀπὸ τῆς βασιλείας Βά-
λεντος ἐν τοῖς τότε μεγίστοις δικαστηρίοις πεπραγμένα αὐτόθι σώζεται καὶ τοῖς ἐπιζητοῦσιν οὕτως ἐστὶν ἔτοιμα, ὥσει χθὲς τυχὸν πεπραγμένα. ἀπόλετο δὲ καὶ αὐτὸς
15 ὁ ἱστρουμεντάριος καὶ ἔρημος ἡ καθέδρα μένει, μόνοις οἰκέταις ἀναμένουσι τοὺς κεκτημένους ἐγκεχωρημένη διαγνώσεως γὰρ οὐκ οὔσης — ἢ ἄλλον πρακτέου τινός, <ὡς> εἰκὸς — οὐδὲ κινουμένης ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πῶς ἂν αὐτὸς ἀναγκαῖος εἶναι τοῖς πράγμασι νομι[σθ]εῖν;

20

Περὶ τῶν ἀβ ἄκτις.

20. Ἄβ ἄκτις, μὲν ὄνομα τῷ φροντίσματι· σημαίνει δὲ καθ' ἑρμηνείαν τὸν τοῖς ἐπὶ χρήμασι πραττομένοις ἐφεσιῶτα, [ὡς ἄ] πιγμέντις τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων καὶ ἄ σηκρήτις τοὺς ἐπὶ [τῶν σηκ]ρήτων — οὐδὲ γὰρ

v. 4 ὀφείλειν suppl. v. 6 ἱστρουμενταριος O, mutavit O₂
7 αρχιων O, corr. O₂ 10 Σφενδόνης volebat F 11 οὐα-
λεντος O, quod mutavi 15 ἱστρουμενταριος O, quod mutavi
16 ἐγκεχωρημένη O, corr. F 17 μηδ' ἄλλον coni. F ep. p. 34 |
πρακταιου O, corr. O₂ 18 εικος O, <ὡς> εἰκὸς vel εἰκότως
coni. B | κινουμένης O, κινουμένου coni. F 23 — p. 107, 3
suppl. F

ἀδσηκηρήτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας, ἐξ [ἀγνοίας] μετὰ τοῦ
 δέλτα στοιχείου τῆς προθέσεως [ἐπιβαλ]λουμένης —
 καὶ ἃ σαβάνις τοὺς ἐπὶ τῶν βαλανείων τῆς [αὐ][λῆς.
 δύο] δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων τῶν ἀβ ἄκτις, οὓς κατὰ
 βαθμὸν ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν ταχυγράφων, καθάπερ τοὺς 5
 πρὸ [αὐ]τῶν καλεῖ, ἐξ ἄνδρες ἐραστοὶ καὶ νουνεχέ-
 ται καὶ σφριγῶντες ἔτι ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν
 Αὐγουσταλλίων βοηθοῦσι δῆθεν ἔτι καὶ νῦν τῷ ὀνό-
 ματι. ἔργον δὲ αὐτοῖς τὰς χρηματικὰς ὑποθέσεις τρακ-
 τεύειν — ἀντὶ τοῦ διαψηλαφᾶν καὶ εἰσφέρειν κρι- 10
 θησομένας τῷ βήματι — ὑπουργούντων αὐτοῖς τῶν
 νομενκλατόρων, οὓς ἀναφωνήτας καὶ συναγωγεῖς, πάλαι
 μὲν τῶν συγκλητικῶν, νῦν δὲ τῶν δικανικῶν ῥητόρων
 εἶναι προειρήκαμεν. νόμος δὲ ἦν — καὶ γὰρ οὐκ
 ἔστιν, ἄρτι παροφθεῖς ἐξ ἀβελτερίας, ἢ τάληθὲς εἰπεῖν, 15
 κακοδαιμονίας —, πάντα διὰ τῶν παρόντων αὐτοῖς χαρ-
 τουλαρίων, καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ταχυγράφων, ἀναφαί-
 νεσθαι ἐπὶ τῶν λεγομένων ῥεγέστων ἢ κοιτιδιανῶν —
 ἀντὶ τοῦ ἐφημέρων· ῥέγεστα δὲ Ῥωμαῖοι τὰς βίβλους,
 αἷς ἐνέγραφον τὰ πραττόμενα συνειδὸν ὀνομάζειν, ὅτι 20
 ῥήγεστα τὰς πράξεις τοῦ πολιτεύματος εἶναι βούλου-
 νται —, ἔνθεν τοῖς ὀτεδήποτε ζητοῦσι τὰ ὀτεδήποτε πε-
 πραγμένα σύντομος περὶ τὴν εὕρεσιν εὐκολία· ἐξ αὐτῶν
 γὰρ τῶν ῥεγέστων καὶ κοιτιδιανῶν ἢ δύναμις τῶν

v. 14 vide supra III 8

v. 1 ἀδσηκηρητις O, corr. F | ἀνοίας suppl. F, corr. B 6 σε-
 ραστοι (prius σ postea erasum) O, σεβαστοι conī. F, ἄριστοι Cra-
 mer (apud F' ep. p. 35), ἐργασται aut ἐργάται F' ep. 9 αὐτους
 O, αὐτοῖς corr. F' 10 ἄρτι O, ἀντὶ corr. O₂ 12 νομενκλα-
 τῶρων O, quod mutavi 13 δεκανικῶν O, corr. F' 16 διὰ
 τῶν τῶν παροντων O, corr. O₂ 17 ἀναφέρεσθαι conī. B
 21 ρηγεστα O, ῥῆς γέστας conī. F 23 συντομῶς O, corr. F |
 εὐκολίας O, corr. F 24 των γαρ O, transposuit F

πεπραγμένων ἐγινώσκειτο. θᾶπτον δὲ <ὁ> τῆς τάξεως
 ἰνστρουμεντᾶριος λαμβάνων ἀπὸ τῶν ἀβ ἄκτις τὸν
 χρόνον καὶ τὸν ὑπατον, ἐν ἐπιτόμῳ σημειούμενος πρὸς
 ταχεῖαν ἀνάμνησιν λόγῳ, θᾶπτον ἀπηλλάττετο πονῶν·
 5 καὶ τοῦτο μὲν τὸ θανμαστὸν γνώρισμα τῆς εὐταξίας
 ἐπράττετο μετὰ σπουδῆς, καὶ πᾶς καιρὸς τοῖς ἐφ[η-
 μέ]ροις ἐνεγράφετο, μηδὲ τῶν ἀπράκτων ἡμερῶν πα-
 ραλιμπανομένων τοῖς ἀναγράφουσιν, ἀλλ' αὐτῶν ἔτι καὶ
 τὰς αἰτίας, [ᾧν ἐνε]κα ἀργὰς αὐτὰς εἶναι συνέβαινεν,
 10 ἀναγραφόντων. [καὶ τοῦ]το μὲν θανμαστὸν ἦν· ἡ δὲ
 τῶν λεγομένων περσωναλλ[ων] ἀναγραφή παντὸς ἐπαλ-
 λου κρείττων δικαίως ἐνομιζ[ετο]. τὰς γὰρ διαγνώσεις
 περιέφραζεν Ἰταλιστὶ ὁ τῶν βοη[[θού]των λογικώτατος
 οὕτω κατὰ λεπτόν, ὥστε κἂν [εἰ τυ]χ[ὸν] παραπολέσθαι
 15 τὴν διάγνωσιν συνέβη ποτέ, ἐξ αὐ[τῆς] μόνης τῆς πα-
 ραφράσεως καὶ ὡς ὑποτυπώσεως αὐθις δύνασθαι στή-
 ναι τὴν διάγνωσιν· καὶ τοῦτο συμβᾶν ἐγὼ αὐτὸς δια-
 μέμνημαι. διαγνώσεως γὰρ εἰσαχθείσης μὲν, τῶν δὲ
 ἐπ' αὐτῇ πραχθέντων οὐδαμοῦ φαινομένων, εἰσενεχ-
 20 θέντος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ λεγομένου περσωναλίου ἔσθη
 διάγνωσις κατ' οὐδὲν ἐνδέουσα. καὶ τίς οὐκ ἂν ἐπι-
 δακρύσῃ τῶν ἐγκωμίων εἰς μνήμην ἐρχόμενος, οἷς
 ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῶν τοιούτων τῆς ἀρετῆς γνω-
 ρισμάτων ἐχρήσατο Σέργιος τε ὁ πολὺς, καὶ Πρόκλος
 25 ὁ δικαιοτάτος, Τριβουνιανὸς τε ὁ πολυμαθέστατος —

v. 1 ὁ add. B 2 ἰνστρουμενταριος O, corr. F | ἀπὸ
 τῶν bis scriptum habet O, alterum delet O₂ 3 χρόν O, corr. O₂
 4 πόνων O, quod correxi 5 τοῦ O, τοῦτο corr. F 7 ἐγρα-
 φετο O, quod correxi 8 αντι O, ἔτι corr. O₂, αὐτῶν ἔτι scripsi
 10 εἶδε O, ἡ δὲ corr. O₂ 13 περιέφραζεν O, περιέγραψεν coni.
 Cramer apud F' ep. p. 35 | ἰταλιδι O, corr. B | βοη... των O,
 suppl. F 20 ἐστι O, ἔσθη corr. B

ᾧν ὁ μὲν ὑπαρχος οἶος οὐκ ἄλλος, οἱ δὲ ἄμφω κυναι-
 στορες γενόμενοι τὴν πολιτείαν ἐκόσμησαν — συλλαμ-
 βανομένων αὐτοῖς περὶ τοὺς ἐπαίνους πάντων ὁμοῦ
 τῶν τότε δικολόγων, περὶ ᾧν σιγᾶν ἄμεινον ἢ παρ'
 ἀξίαν ἐπαινεῖν κοσμιώτερον οἶμαι. καὶ ταῦτα μὲν ποτε 5
 νῦν δ' οὐ μόνον οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ μνήμης τινὸς
 ἀξιοῦται δι' ἃς οὐχ ἅπαξ ἀποδεδώκαμεν αἰτίας.

21. Μετὰ δὲ τὸν ἀβ ἄκτις ὁ ῥεγενδάριος ἐπὶ τῆς
 φροντίδος τῶν συνθημάτων τοῦ δημοσίου δρόμου τε-
 ταγμένος ἔτι καὶ νῦν λέγεται μὲν, πράττει δὲ οὐδέν, 10
 τοῦ μαγίστρου τῆς αὐλῆς τὴν ὅλην ὑφελομένου τοῦ
 πράγματος ἐξουσίαν. μεθ' ὃν οἱ τῶν διοικήσεων κοῦρα
 ἐπιστουλάρουμ, οἱ τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς δημοσίοις φοιτώ-
 σας ψήφους γράφουσι μόνον, τὸ λοιπὸν καταφρονού-
 μενοι· οἱ δὲ λεγόμενοι τρακτενταὶ τὴν ἐγνωσμένην 15
 αὐτοῖς διδασκαλίαν ὑποτιθέντες τῷ προστάγματι τὴν
 ὅλην ὑφήρπα[ζον ἐξουσίαν, μάλιστα ἐξότε τὴν ἀρχὴν
 ἑαυτοῖς ἐθάρ[ρουν π]εριποιεῖν οἱ σκρινιάριοι. πέρας
 μὲν ὧδε τῶν λογι[κῶν] [τῆς] τάξεως συστημάτων.
 δουνιάριοι <γὰρ> καὶ κεντινά[ριοι, βίραχοί] τε καὶ 20
 ἀδιούτορες καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως μέλη, [ἀνύου]τα
 τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένην αὐτοῖς λειτουργ[γίαν,
 τέ]ρμα τῆς στρατείας, ὁποῖον ἢ τύχη δοίη, καταλαμ-
 [βάν]ουσι, τῶν λεγομένων δημοφόρων, οἱ τὰς προτο-
 μὰς τῆς ἀρχῆς φέρουσι, καὶ διαιταρίων ἐν ἑτέροις μὲν 25
 τάγμασι τῆς τάξεως καταλεγομένων λειτουργίαν τε
 πληρούντων.

v. 3 τῶν αὐτοῖς O, τῶν del. F 7 ἀξιοῦνται O, quod
 correxi | αποδωκαμεν O, ἀπεδώκαμεν O₂, ego correxi 12 μέσον
 O, μεθ' ὃν corr. F 13 φητώσας O, corr. O₂ 18 σκρινιάριοι O.
 corr. F 19 λογι... O, suppl. F 20 γὰρ add. B 23 δυη O,
 δοίη corr. O₂ 24 οἱ τῶν O, οἱ del. F 26 δὲ O, τε scripsi

Περὶ τοῦ κορνικουλαρίου τῆς μεγίστης τάξεως.

22. Πάντων, οἶμαι, τῶν καταλόγων, εἰ μὴ τι σφάλ-
 λομαι, παρελθόντων τῷ λόγῳ, ὑπόλοιπόν ἐστιν, αὐθις
 καθάπερ ἠγεμόνα σεμνὸν ἐπὶ τέλος τὸν κορνικουλά-
 5 ριον ἐπὶ τῆς ἱστορίας ἀναδείξαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν τὴν
 ὄλην συνέχοντα τάξιν ἀρχὴν ἅμα καὶ πέρασ αὐτῆς
 ἀποδείξαι. ἀρκεῖ μὲν οὖν αὐτῷ πρὸς ἀξιοπιστίαν καὶ
 μόνος ὁ χρόνος, ὑπὲρ τριακοσίους καὶ χιλίους ἔνιαυ-
 10 τὸς ἠγνούμενω τοῦ τάγματος, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ πολισμῷ
 τῆς ἱεραῆς Ῥώμης ἐπιφανέντι τοῖς πράγμασι· παρῆν γὰρ
 ἀνέκαθεν τῷ ἱππάρχῳ, ὁ δὲ ἱππαρχος τῷ τότε φηγί.
 ὥστε ἐκ προοιμιῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας γνώριμος
 ὁ κορνικουλάριός ἐστιν, κἂν εἰ μηδὲν αὐτῷ παρὰ τὴν
 προσηγορίαν ἀπολέλειπται· ἐξότε <γὰρ> Φοῦσκον —
 15 οὔτω δὲ <τὸν> μελάγχρωτα Ῥωμαῖοι καλοῦσι — Δο-
 μιτιανὸς πραιτωρίων ὑπαρχον κατὰ τὴν Αὐγούστου
 ἐγγεληρηθὲν προβαλλόμενος τὴν τοῦ ἱππάρχου περιττὴν
 ἀπέδειξε προαγωγὴν, <αὐτὸς τῶν> ὄπλων ἠγνόμενος,
 μετηνέχθη πάντα.

23. Τοιγαροῦν τὰ ὀπωσοῦν παρὰ τοῖς ὑπάρχοις
 πραττόμενα μόνος διέταπεν ὁ κορνικουλάριος, καὶ
 τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους εἰς οἰκειᾶν ἀπεφέρετο παρα-
 ψυχὴν· καὶ τοῦτο ἀπὸ Δομιτιανοῦ ἕως τοῦ καθ' ἡμᾶς
 Θεοδοσίου κρατοῦν ἠμείφθη διὰ τὴν Ῥουφίνου τυραν-
 25 νίδα. νόμον γὰρ ἔθηκε ὁ βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸ τῆς

v. 7 ἀξιοπρέπειαν con. F 11 τῷ τε O, τότε τῷ con. F,
 τῷ τότε B 14 γὰρ add. F 15 τὸν add. B | μελαν
 χρωτα O, corr. F | δομιτιανος O, quod ad v. 23 mutavi
 16 ὑπαρχος O, corr. F 17 προβαλλόμενος O, corr. B 18 αὐ-
 τὸς τῶν addidi 19 μετηνέχθη O, corr. O₂ 21 δεῖ ἐταπεν
 O, δὴ ἐταπεν con. O₂, corr. F

ἀρχῆς δυνατὸν δεδιπτόμενος, [ὥστε] τὸν πρίγκιπα τῆς τάξεως τοῦ μαγίστρου παριόντα [ἐπὶ] τὰ μέγιστα δικαστήρια περιεργάζεσθαι καὶ πολ[υπραγμο]νεῖν τὴν δύναμιν τῶν πραττομένων ἐν [αὐτοῖς, καὶ] [οὔτινος] χάριν γίνονται τὰ τοῦ δρόμου συνθήματα [εὐρίσκειν. 5 καὶ] τὸ λοιπὸν ὁ Ῥουφῖνος, ἐξότε δι' ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν ἔω [ἦλθε], τὸν λεγόμενον κόμιτα τῆς ἀνατολῆς μασιζας ἀπώλεσεν, ἀνθ' ὧν ἐτόλμησε ζηλωσαι τῷ λόγῳ τὴν ἐπαρχότητα· καὶ ἡ μὲν Ἀρκαδίου, ὡς ἔφη, διάταξις ἐν τῷ πάλαι Θεοδοσιανῷ κώδικι ἀνεγέγραπτο, 10 οἱ δὲ τὸν νεαρὸν καταστησάμενοι παρείδον αὐτήν, ὡς περιττὴν αὐτοῖς εἶναι φανείσαν.

24. Παρῶν οὖν ὁ πρίγκεψ τῶν μαγιστριανῶν τοῖς μεγίστοις ποτὲ δικαστηρίοις καὶ μηδὲν παρὰ τὴν προσηγορίαν ἔχων, λόγους ἔθετο πρὸς τὸν τότε τῆς τάξεως 15 κορνικουλάριον, ὥστε πάροδον αὐτῷ δοῦναί τινα πρὸς τὰ πραττόμενα· καὶ δόξαν οὕτως ἐτύπωσεν ὁ πρίγκεψ μίαν χρυσίου λίτραν καθ' ἕκαστον μῆνα προσφέρειν τῷ κορνικουλαρίῳ, μετὰ τὸ πᾶσι τοῖς ἐκ τάξεως κατὰ συνήθειαν λαμβάνουσι μοῖραν τινὰ τῶν πόρων ἀμελ- 20 λητὶ διδόναι τὰ εἰωθότα. τούτων οὕτως συντεθειμένων αὐτοῖς, λαμβάνων ὁ κατὰ καιρὸν κορνικουλάριος παρὰ τοῦ πρίγκιπος τὰς δώδεκα τοῦ χρυσίου λίτρας δίχα τινὸς ἑλλείμματος, μετὰ πάσης τιμῆς παρεχώρει τῷ κρείττονι μᾶλλον τὴν τῶν μονομερῶν ἐντυχιῶν εἰσα- 25 γωγὴν, φυλάξας ἑαυτῷ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ καὶ

v. 10 cf. Cod. Theod. VIII 5, 35; vide supra p. 66, 17

v. 2—7 suppl. *F* 9 διατάξεις *O*, corr. *O*₂ 10 κοδηκι *O*, corr. *O*₂ 11 τῶν νεαρῶν *O*, corr. *F* 14 μηδένα *O*, corr. *F*, servandum fortasse censet *F* ep. p. 28 20 μίαν *O*, μοῖραν corr. *B* 21 συντεθειμένων *O*, corr. *B* 22 καιρὸν ὁ *O*, ὁ del. *O*₂ 23 δέδωκα *O*, corr. *O*₂ 25 εἰσαγῶν *O*, corr. *O*₂

τῶν ἄλλων κερδῶν προνομίαν τὸ πληροῦν δι' οἰκείας ὑποσημειώσεως τὰ πραττόμενα, οὐκ ἔλαττον χιλίων χρυσῶν πόρον αὐτῷ περιποιούντα.

25. Τὰ δ' ἐνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ

5 δακρύων δυναμίην χωρὶς

κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πη-

λέα. πάντων γὰρ ἤδη [πρότ]ερον τούτων, ὃν τρόπον καὶ τῶν ἄλλων, ἀπολο[μένων] παραπέλαυσα καὶ αὐτὸς ἐγὼ τῆς κακο[δαιμον]ίας τοῦ χρόνου καταντήσας εἰς
10 τὸ πέρας [τῶν τῆς] στρατείας βαθμῶν, μηδὲν παρὰ τὴν προ[σηγ]ορίαν κτησάμενος. καὶ μάρτυρα τὴν Δί-
κην ἀλη[θεύων] οὐκ ἐρυθριῶ ἐπικαλούμενος· ἕως ἐνὸς ὄβο[λοῦ ο]ὐκ ἀπὸ τοῦ πρίγκιπος, οὐκ ἀπὸ τῶν λεγο-
μένων κομπλευσίμων οἶδα κομισάμενος. πόθεν γὰρ
15 ἔμελλον λαμβάνειν, τῆς μὲν ἀρχαίας συνηθείας ἐχούσης ἑπτὰ καὶ τριάκοντα χρυσείους παρέχεσθαι τῇ τάξει ὑπὲρ μονομεροῦς ἐντευξέως πρὸς τῶν ὄπωποῦν εἰς-
βαλλόντων ἐν τοῖς τότε μεγίστοις δικαστηρίοις, τὸ δὲ
λοιπὸν χαλκοῦ κάρτα μετρίου — οὐ γὰρ χρυσίου —
20 ὥσπερ εἰς ἔλεον οἰκτρῶς καὶ οὐδὲ συνεχῶς ἐπιδιδο-
μένου; ἢ πῶς ὁ πρίγκιψ πρὸς τὰ πάλαι διδόμενα παρ' αὐτοῦ τῷ κατὰ καιρὸν κορνικουλαρίῳ συνωθεῖτο, μηδὲ εἰς μνήμην ψιλῆς γοῦν προσηγορίας ἀναφερόμενος,
μηδὲ παρεῖναι τὸ λοιπὸν ὑπομένων τῷ δικαστηρίῳ,
25 οὐδενὸς οὐδενὶ ἐν βαθμῷ στρατευομένου; ἐμοὶ δὲ με-
ταμέλει ὄψις τοῦ καιροῦ τὸ προσῆγον ἀναλογιζομένῳ,

v. 6 Eur. frg. 621 Nauck²

v. 4 φράσας O, corr. F ep. p. 36 B 9 ἔσω O, ἐγὼ corr. B
16 χρυσίους O, χρυσίνους F ep. p. 36 B, corr. Th. Preger
17 πρὸς τὸν O, corr. O₂ 20 ἔλαιον O, corr. Gu. Kroll 21 ὄπως
O, πῶς corr. F 25 ουδενίω O, οὐδενὶ ἐν corr. F

ἀντὶ τίνος τοσοῦτον προσήδρευσα χρόνον τῷ δικαστη-
ρίῳ, μηδὲν ἕξ αὐτοῦ πρὸς παραφυγὴν εὐραμένῳ· καὶ
δικαίως ταῦτά μοι συμβέβηκεν εἰς ταύτην ἐμβαλόντι
τὴν λειτουργίαν. ὥστε χαλεπὸν οὐδὲν τὴν ἐκ προοι-
μίων ἐπ' ἔμοι διελθεῖν ἄχρι τοῦδε τῷ λόγῳ διήγησιν. 5

26. Ἐνα καὶ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἄγων ἐνιαυτὸν
ἐπὶ τῆς Σεκουνδιανοῦ ὑπατείας ἐκ τῆς ἐνεγκούσης με
Φιλαδελφείας τῆς ὑπὸ τῷ Τιμῳλῳ ἐν Λυδία κειμένης
παρῆλθον εἰς ταύτην <τὴν> εὐδαίμονα πόλιν· καὶ πολλὰ
μετ' ἑμαυτοῦ σκεψάμενος ἐπὶ τοὺς μεμοριαλίους τῆς 10
αὐλῆς συνειδὸν ἐλθεῖν καὶ πρὸς στρατείαν ἀναζώσα-
σθαι μετ' ἐκείνων. ὅπως δὲ μὴ τὸν ἐν μέσῳ χρόνον
δόξαιμι ζημιοῦσθαι, εἰς φιλοσόφου φοιτᾶν διέγνων.
Ἀγάπιος ἦν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, περὶ οὗ Χριστό-
δωρος ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν [ἀκρο]ατῶν τοῦ με- 15
γάλου Πρόκλου μονοβίβλῳ φησὶν οὕτως·

[Ἀγάπιος] πύματος μὲν, ἀτὰρ πρόωτιστος ἀπάντων,
παρ' ᾧ τὰ πρῶ[τα] τῶν Ἀριστοτελικῶν διδαγμάτων
μαθὼν ἔτυχον καὶ τινων ἐ[κ τῆ]ς Πλατωνικῆς φιλο-
σοφίας ἀκροάσασθαι. ἡ δὲ τύχη μᾶλλον εἰς ταύτην 20
[μ]ε παρωθῆσαι <τὴν> λειτουργίαν σκεψαμένη [Ζω]-
τικόν, πολίτην ἐμὸν καὶ χαίροντά μοι <οὐ> μετρίως,

v. 14 Fr. Baumgarten, de Christodoro poeta Thebano (diss.
Bonn. 1881) p. 7

v. 1 *αν τις* O, ἀντὶ τίνος corr. F 8 καὶ λυδία O, corr. F
9 τὴν add. B 10 με|ταντῶν O, μετ' αὐτῶν conl. O₂, μετ'
ἑμαυτοῦ corr. F | μεμοριαλίους O, corr. F 12 μὴ τῶν O, μὴ
τὸν corr. F 16 εφησὶν O, corr. O₂ 18 [στοιχεῖα], quod
litterarum vestigiis minime convenit, suppl. F; πρῶ[τα] scripsi
19 *ειπων* O, del. O₂, μαθὼν corr. F. Skutsch | ε...ς O, suppl. F
21 *επαρωθησαι* O, suppl. et corr. F | τὴν add. B 22 οὐ
add. F

ἐπὶ τὴν ἐπαρχότητα τῶν πραιτωρίων ὑπὸ τῷ πάντων βασιλέων ἡμερωτάτῳ Ἀναστασίῳ προήγαγεν, ὃς οὐ πείθειν με μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζειν δυνάμενος τοῖς ταχυγράφοις τῆς ἀρχῆς συνηρίθμησεν, ἐν ἧ καὶ Ἀμμιανὸν τὸν ἐπεικέστατον, ἀδελφιδοῦν τῷ ἐμῷ πατρὶ γενόμενον, συνέβαινε διαφαίνεσθαι.

27. Ὅπως δὲ μὴ τυχὸν ῥαθυμήσω, πᾶσάν μοι κέρδους ὁδὸν ὁ ὑπαρχος ἔδειξεν, ὥς παρ' ὅλον τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον αὐτοῦ — μέτριος δὲ ἦν καὶ βραχεῖ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκβάς — οὐκ ἐλάττους χιλίων χρυσῶν ἀποκερδαῖναι ὠφρύνως. <ὥς> εἰκὸς οὖν εὐχαριστιῶν ἐγώ — πῶς γὰρ οὐ; — ἐγκώμιον βραχὺ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον· ὁ δὲ ἤσθεις ἀνὰ στίχον μὲν ἕκαστον χρύσεινον ἀπὸ τῆς τραπέζης με κομ[σασθαι παρ]εκελεύσατο· οἱ δὲ πρὸς τὸ βοηθεῖν ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἀβ ἄκτις καλούμενοι, τὸ μήποτε γενόμενον, παρακαλοῦντες προσελάβοντό με εἰς πρῶτον χαρτουλάριον, ἐτέρων δύο μόνων, ἥδη γερόντων, πρότερον μετὰ χρυσίου δόσεως συνταξαμένων αὐτοῖς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τέσσαρας πρὸς εἴκοσι χρυσοῦς κατ' ἔτος ὠρισαν ἕκαστον. ὁμοίως τε ποιῶν ἀντ' αὐτῶν τὸ λεγόμενον περσωνάλιον καὶ κοιτιδιανόν, περὶ ὧν ἄρτι διεξῆλθον, σουγγεστιῶνας ἐτι[θέμ]ην, ὧν ὁ λόγος ὧδε· πάντες μὲν ἀνέκαθεν οἱ παρὰ τῇ ποτὲ πρώτῃ τῶν ἀρχῶν βοηθοῦντες τοῖς τρέχουσι σκρινίοις δι[ὰ πολλ]ῆς ἐξέλαμ-

v. 22 vide supra III 20

v. 1 ὑπο τῶν O, corr. O₂ 2 ὥς ου O, ὃς οὐ corr. F
 3 πνθει postea addito v O, corr. F 11 ὥς add. B
 12 οὐνεγκώμιον O, corr. O₂ 15 απο O, ὑπὸ corr. B | καλου-
 μένος O, corr. O₂ 21 ποιεῖν O, ποιῶν corr. F 23 σουγγεστιό-
 νας et p. 115, 6 σουγγεστιόνα O, mutavit F 24 η παρα O,
 οἱ παρὰ corr. O₂ 25 et p. 115, 5 suppl. F

πον παιδείας, περὶ δὲ τὴν Ῥωμαίων φωνὴν [τὸ πλέον
 ἔ]χειν ἐσπούδαζον· χρειώδης γὰρ ἦν αὐτοῖς κατὰ [τά-
 ναγκ]αῖον. δίκης οὖν ἐφεσίμου τυχὸν γενομένης, εἶτα
 πρὸς τὴν [σύγκ]λητον ἀναγομένης πρὸς διόρθωσιν, ὁ
 τῶν ἄλλων [βοηθῶν] [κρ]είττων συνέταπτε τὴν λεγο- 5
 μένην σουγγεσιτώνα — [ἀντὶ] τοῦ διδασκαλίαν — πρὸς
 ἀκρόασιν τῆς βουλῆς οὕτω [μάλιστ]α, ὡς ἐκπλήττειν
 τὸν τε τῆς βουλῆς κναίστορα καὶ τοὺς λεγομένους
 πάλαι μὲν ἀντεκλήσορας, καθ' ἡμᾶς δὲ ἀντιγραφεῖς.
 τοῦ δὲ θεοῦ συλλαμβάνοντος καὶ τῆς ἀπὸ τῶν περι- 10
 γινομένων μοι παραμυθιῶν προθυμίας ἀνεπαίσθητον
 ἀποτελούσης τὸν κάματον, οὐ μόνον ἐπλήρουν τὰς
 εἰρημένας λειτουργίας ἐπὶ τοῦ σκρινίου, ἀλλὰ μὴν
 ἐπεσηκρήτευον παρὰ τοῖς ταχυγράφοις, ἔτι καὶ βοη-
 θῶν ἑτέροις ἐν τῷ τεμένει τῆς δίκης ταχυγραφοῦσιν, 15
 ὃ καλεῖται σήκρητον — καὶ οὐ μικρὰ ἢ τε δόξα διὰ
 τῶν ἔργων ἢ τε τῆς παραμυθίας ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀφθο-
 νία —, ἔνθεν ὡσπερ ἀναπτρωθεῖς ἐπὶ τοὺς λεγομένους
 ἀ σηκρήτις τῆς ἀυλῆς ἐπειγόμεν.

28. Ὁ δὲ Ζωτικὸς ὑποβάλλοντος αὐτῷ τοῦ πάντα 20
 χρηστοῦ καὶ ἐπιεικοῦς, φιλομαθοῦς τε καὶ φιλοσόφου
 τὸν βίον Ἀμμιανοῦ καὶ γαμετὴν μοι περιποιεῖ ἑκατὸν
 μὲν χρυσίου λιτρῶν φερνὴν προσάγουσαν, τὰ δὲ ἄλλα
 κρείττονα τῶν ὀτεδήποτε ἐπὶ σωφροσύνη θαυμαζομένων
 [γυναικῶν. ἐγὼ] δὲ κρείττονα πολλῷ τοῦ χρόνου προῖ- 25
 όντος ἐλπίζων προσελθεῖν μοι τὰ πράγματα τῆς μὲν
 ἐπὶ τὴν ἀυλὴν σπουδῆς ἀπεσχόμεν, ὅλον δέ μου τὸν

v. 2 χρειωδεις O, corr. O₂ 4 συγκλητικον O, corr. O₂
 9 ἀντεκλήσορας O, corr. F 14 ἐπισηκρητευον O, mutavit F |
 βοηθον O, ἐβοήθουν F, corr. Th. Preger 20 τὰ πάντα O,
 τοῦ πάντα corr. F 23 μοι O, μὲν corr. B 26 προσελθεῖν
 O, corr. B

βίον τῆ στρατείας παρεχώρησα. τῶν οὖν κοινῶν τοιούτων ἀποτελεσθέντων ἐπὶ πᾶσιν, ὁποίων ὁ λόγος ἐμνημόνευσε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς λογικοῖς <οὐχ>, ὡς τὸ πρῶν, τῆς τύχης ἀπαρεσκομένης, ἐμίσησα τὴν στρατείαν, ὅλον
 5 ἔμαυτὸν τοῖς βιβλίοις ἐκδούς. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐμὴν περὶ τοὺς λόγους ἀγρουπνίαν πρῶτον μὲν ἐγκώμιον εἶπεῖν με πρὸς αὐτὸν κατηξίωσε, παρόντων ἐκ [τύ]χης καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μελίζονος Ῥώμης λογάδων, οἷς ἀ[εἰ] μέλει, καὶ τοῦτο ταλαιπωροῦσι, τῆς περὶ
 10 λόγους σπουδῆς. οὗ γενομένου, καὶ συγγράψαι με τὸν πρὸς Πέρσας αἰσίμως αὐτῷ χειρισθέντα πόλεμον παρεκελεύσατο, ὅτε Δάραν τὴν πόλιν, ἣν ὁ πολὺς Ἀναστάσιος [ταῖς φά]ρυνξι τῶν πολεμίων ἐπιτέθεικεν, ἐνοχλοῦντες ἐ[κείθεν] οὐ μετὰ μικρᾶς ζημίας ὑπενό-
 15 στησαν, οὐκ ἐπ' αὐτοῦ πά[λιν] προελθόντες.

29. Πραγματικὸν <οὖν> πρὸς τὴν ἐπαρχότητα γράφων ὁ βασιλεὺς ἐπ' ἐμοί, τοιούτοις ἐχρήσατο ῥήμασιν· Ἰωάννη τῷ λογιωτάτῳ πολλὴν μὲν σύνισμεν τὴν ἐν λόγοις παιδείαν τὴν τε ἐν γραμματικοῖς ἀκρίβειαν τὴν τε
 20 ἐν ποιητικοῖς χάριν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ πολυμάθειαν, καὶ, ὅπως τὴν Ῥωμαίων φωνὴν τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις ἀποδείξει σεμνοτέραν, καίτοι τῆς στρατείας αὐτῷ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς σῆς ὑπεροχῆς ὀρθῶς φερομένης, ἐλέσθαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἐν βιβλίοις ἀσκῆσαι
 25 βίον καὶ ὅλον ἑαυτὸν ἀναθεῖναι τοῖς λόγοις. τὸν τοίνυν εἰς τοσοῦτον ἀρετῆς ἀναβάντα ἀγέραστον ἀπολιπεῖν ἀνάξιον τῶν ἡμετέρων χρόνων εἶναι κρίνοντες,

v. 1 τῆς στρατείας O, corr. F 2 οποιον O, corr. B
 3 οὐχ add. F 9—15 suppl. F 9 μελλει O, corr. F 11 αἰσμως O, ἀσμένως conl. O₂, αἰσίμως corr. F 16 οὖν add. F. Skutsch
 18 πολλῆς, quod correxit, O 20 ποιηταις O, corr. F 22 ἀπέδειξε O, corr. B

προστίττομεν τῇ σῆ ὑπεροχῇ ἐπιδοῦναι αὐτῷ τοῦ δημοσίου τόδε. ἴστω δὲ ὁ εἰρημένος σοφώτατος ἀνὴρ, ὡς οὐ μέχρι τούτου στησόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἀξιώμασι καὶ ἱεραῖς μείζοσι φιλοτιμίαις τιμήσομεν αὐτόν, [ἄτοπον] ἡγούμενοι, τοιαύτην εὐγλωττίαν οὕτω μικρᾶς 5 ἀμοιβῆς ἀξιοθῆναι, ἐπαινοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ πολλοῖς ἑτέροις τῆς οὔσης αὐτῷ μεταδοίη παρασκευῆς.' τούτοις ἐπιψηφισαμένου τοῦ τηνικαῦτα τὴν πολιαρχίαν ἰθύνοντος καὶ τόπον διδασκάλοις ἀπονευεμημένον ἀφορσαντός μοι ἐπὶ τῆς Καπιτωλίδος αὐλῆς, ἐχόμενος τῆς 10 στρατείας ἐπαίδευον, καὶ μεγαλοφρονεῖν ἐξηγόμην.

30. Παρὰ μέντοι τῆς στρατείας βαθμῶν τε καὶ πόρων ἄνευ τινὸς ἐλαττώσεως, ὥσπερ ἀνεπαισθήτως τοῦ χρόνου τροχάζοντος, ἐπὶ τὸ πέρασ τῆς στρατείας ἀνῆλθον. καὶ κερδῶν μὲν ἔνεκα, ὥσει μὴδ' ἐν στρα- 15 τεῖα τελῶν, παρηγέχθην· ἔτυχον δὲ τιμῆς καὶ τῆς ἀπὸ τῶν κρατούντων αἰδοῦς, καὶ — τὸ δὴ πάντων γλυκύτερον — ἐν ἀνέσει τὸν βίον παρέδραμον. ἡ δὲ πάνσοφος δίκη, [δικαί]οις με παραμυθουμένη τρόποις, τοῖς μὲν στρατιώ[ταις], ὡς ἔφην, αἰδέσιμον ἔδειξε, τοῖς δὲ 20 ἄρχουσιν οὐκ ἀπάξιον τιμῆς· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς προελθούσης ἐπ' ἐμοὶ ψήφου, ὅτε τὴν ζώνην ἀφείς ἐπὶ τὴν αὐλὴν ἐχώρουν. πρῶτον μὲν γὰρ ἀναβάντα με ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς ἐπαρχότητος, κατὰ τοῦτο δὴ τὸ σύνηθες εὐχαριστήσαι τῷ κρείττονι καὶ τὴν ἀρχὴν 25 ἀπώσασθαι, τιμήσας <ὁ> ὑπαρχος — Ἡφαιστος δὲ ἦν ὁ χρηστός, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐκ μόνης τῆς προσηγορίας

v. 1 ἐ αὐτῷ O, ἐ del. O₂ 7 μεταδότη O, quod mutavi
8 πολυαρχίαν O, corr. F 9 ἀπονευεμημένον O, quod correxit
aut O aut O₂ 15 μη|δεν O, μηδ' ἐν corr. F 22 αφης O,
corr. F 24 ἀρχότητος O, corr. F 26 ὁ add. F p. 296 et B

τὴν οὖσαν εὐγένειαν αὐτῷ δεικνύς· Ἡφαίστου γάρ, τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κατὰ τὸν Σικελιώτην, ἀπόγονος εἶναι διεφημίζετο — ἐγεθθεις ἀντησπάσατό με λιπαρῶς καὶ περιβαλὼν αὐτίκα μὲν τὸ
 5 πρόσταγμα τῶν ἀννωνῶν χερσὶν ἰδίαις ἐπιδίδωσιν εὐχαριστῶν· μετὰ δὲ μυρίους ἐπαίνους πάσης τῆς τάξεως παρούσης ψῆφον ἀνέγνω ἔχουσαν ᾧδε. Ἰωάννης μὲν ὁ λογιώτατος — τούτῳ γὰρ χαίρει τῷ προσρήματι μᾶλλον ἢ τοῖς ἐκ τῶν ὑπαρξάντων αὐτῷ γερῶν προσ-
 10 γενομένοις γνωρίσμασιν — ἤδη φθάσας τοῖς ἀπάντων ἑαυτὸν καλλίστοις — παιδεία τε καὶ λόγοις φασμέν — τοιοῦτον ἀπέδειξεν, ὡς οὐκ αὐτὸν θαυμάζεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἑτέρους, οἳ δὴ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἔργον γέγονασι. μικρὸν δέ, ὡς ἔοικεν, εἶναι νε-
 15 νομικῶς, εἰ μόνοις κοσμοῖτο τοῖς ἐκ λόγων ἐπιτηδεύμασι — καίτοιγε τί ἂν τις τούτων ἠγῆσοιτο μείζον; —, καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἐνέμιξε πράγμασιν. ὑπηρετησάμενος δὲ τοῖς ἡμετέροις δικαστηρίοις μίαν τινὰ διὰ πάντων ἐφύλαξεν ἁρμονίαν, τοῖς οἰκείοις πανταχοῦ κατακολου-
 20 θῶν παραδείγμασι καὶ δι' αὐτῶν διδάσκων τῶν ἔργων, ὡς φύσις ἀγαθὴ καὶ τίκτειν οἷά τε οὖσα τὰ χρησιμώτερα, πρὸς ὅπερ ἂν βίου σχῆμα τραπείη, τῶν οἰκείων οὐκ ἐξίσταται πλεονεκτημάτων, σεμνοτέραν δὲ τὴν ἀρετὴν ἀπεργάζεται, λόγοις αὐτὴν καὶ πολιτικοῖς ποικίλ-
 25 λουσα πράγμασι. τούτοις τοίνυν ἅπασιν ἐνευδοκιμηκῶς Ἰωάννης ὁ λαμπρότατος, τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέροις δικαστηρίοις βαθμούς τε καὶ πόρους διανύσας, ἐπὶ τὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως δραμεῖται ἴχ[νη] καὶ μειζόνων

v. 2 Diod. bibl. I 13, 3

v. 4 περιλαβων O, corr. O₂ 16 καιτοιγε αν, addito postea
 τι, O 28 μεγα O, corr. O₂

ἐκεῖθεν ἀπολαύσει δωρεῶν. ἔστι γὰρ δὴ πρὸς τοῖς
 ἄλλοις πλεονεκτήμασι καὶ φιλόλογος ὁ βασιλεύς, τοῦτο
 καλῶς ἐφ' ἡμῶν πεποιηκότες τοῦ χρόνου, ὅπως ἂν ἡ
 τοῦ προστατοῦντος σεμνότης καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν
 τάξιν ἐπὶ τι φέροι λαμπρότερον.' ταύτην τὴν τιμὴν 5
 ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐκ τοῦ δικαστηρίου λαβὼν,
 ἡγουμένων τῶν πάντα μοι γλυκυτάτων ἐταίρων ἐπὶ
 τὴν αὐτὴν ἀνεχώρησα, στρατευσάμενος τοὺς πάντας
 τεσσαράκοντα ἐνιαυτοὺς πρὸς μῆσι τέσσαρασι· καὶ τυ-
 χῶν τοῦ εἰωθότος παρὰ τῆς βασιλείας ἀξιώματος τοῖς 10
 πληροῦσιν ἐπιδίδοσθαι αὐθις ἐπὶ τὰ βιβλία παρῆλθον.

Περὶ τῶν σκρινιαρίων τῶν διοικήσεων, στρα-
 τιωτικοῦ τε καὶ σιτωνικοῦ καὶ καγκελλαρίων.

31. Εἰ πᾶσάν τις ἐπέλθοι κατὰ πόδα [τὴν Ῥωμαϊκὴν
 ἰστ]ορίαν, οὐποτε εὐρήσει πρὸ τῆς Κωνσταντίνου βα- 15
 σιλείας τὸ σκρινιαρίων ὄνομα. σκρινίον μὲν γὰρ καὶ
 σκρῖβαν καὶ τὰ τούτων δὴ παραγωγὰ εὐρήσει, τὸ δὲ
 σκρινιαρίων ἐπώνυμον οὐδαμοῦ. ὥστε οὐκ οἶδε μὲν
 αὐτοὺς ἀνέκαθεν τὸ πολίτευμα, οὐδ' εἰσὶ μέρος οὐ
 τῆς τοῦ ἰπάρχου οὐδὲ μὴν τῆς τῶν ἐπάρχων τάξεως. 20
 ἰδιωτεύοντες δὲ παρῆλθον κατὰ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τὰ
 πράγματα· καὶ ὅπως, ἔρω. Κωνσταντῖνος πρῶτος, ὡς
 ἔμπροσθεν εἰρηται, Σκυθίαν τε καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς
 ἐξ ἐκείνων φόρους ἄκων ἐζημίωσε τὴν Ῥωμαϊκὴν πολι-
 τείαν, τὰς φρουρούσας δυνάμεις τὴν ὄχθην τοῦ πρὸς 25

v. 23 vide supra II 10

v. 2 φιλόλογος, quod correxit, O | βασισιλευς O, corr. O₂
 7 ἐτέρων O, corr. F 14—p. 142, 21 exceptis nonnullis mendis
 in p. 135 sq. obviis non correxit O₂ 16 σκρινιαριον O, corr.
 F p. 296

βορείαν Ἰστροῦ ἐπὶ τὴν κάτω Ἀσίαν δέει τυραννίδος διασκεδασάμενος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βραχὺ παρατραπέντι τοῦ σκοποῦ περὶ τῆς προσηγορίας τοῦ ποταμοῦ διὰ βραχέων εἰπεῖν· νῦν μὲν γὰρ Ἰστροῦ, [νῦν] δὲ Δα-
 5 νούβιον τὸν αὐτὸν εὐρίσκομεν ὀνομαζόμενον· ὥστε δεήσει διδασκαλίας.

32. Ἐκ τῶν Ῥητικῶν ὄρων, ἃ τῆς Κελτικῆς ὄρεινῆς εἶναι φησιν ὁ Καῖσαρ ἐν βιβλίῳ τῷ πρώτῳ τῆς κατ' αὐτὸν Γαλλικῆς ἐφημερίδος, ἐκ μιᾶς πηγῆς ὃ τε Ῥῆνος
 10 ὃ τε Ἰστρος, οὐδέτερος δὲ αὐτῶν μὴ τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψας, ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐξωθεῖται. ὁ μὲν γὰρ Ῥῆ-
 νος πᾶσαν τὴν Γαλατικὴν μεσόγειον τριχῆ διηρημένην, εἰς Κελτικὴν, Γερμανικὴν καὶ Γαλατικὴν διατρέχων, οὐκ ἄρδει μόνον αὐτὴν μετὰ Ῥοδανόν, ἀλλὰ καὶ
 15 φρουρεῖ, φυλάττων ἀνέφοδον. πρὸς δὲ τὸ πέρας σχεδὸν τῆς ῥύσεως εἰς Μόσον τὸν ποταμόν, γείτονα τοῦ βορείου πρὸς δύσιν ὠκεανοῦ, ὀλισθαίνων ἀποβάλλει μὲν τὴν οὐσαν αὐτῷ κατ' ἀρχὰς ἐπωνυμίαν, μετ' ἐκείνου δὲ τοῖς τῆς Βρεττανικῆς θαλάττης ἐπισύρεται κόλ-
 20 ποις. ὁ δὲ Ἰστρος ἐάσας τὸν ἀδελφὸν Ῥῆνον πρὸς δύνοντα ἥλιον ἀναχωροῦντα αὐτὸς ἐπὶ τὴν [ἐφ' α]ν μερίζεται. καὶ ἄχρι μὲν Παννονίας, ἣν Ἕλληνες Παιονίαν δι' εὐφωνίαν καὶ φυγὴν βαρβαρισμοῦ καινοτομοῦντες ἐκάλεσαν, καὶ Σιρμιού, τῆς πάλαι μὲν Ῥω-
 25 μαίων εὐδαίμονος πόλεως, νῦν δὲ Γηπαιδῶν, τὴν ἰδίαν

v. 8 cf. Caes. de bello Gall. I in.

v. 7 ρητορικῶν O, corr. F 12 διειρημένην O, corr. F
 14 τοῦ Ῥοδανοῦ conl. Th. Preger 17 ὠκεανον O, corr. F |
 ολισθενων O, corr. B 19 τουτης, quod in τοις της correxit, O
 22 παιονίαν O, corr. B 23 καινοτομοῦντες O, corr. F
 24 σειρμιου O, corr. B 25 γηπαιδων O, corr. B

διασώζει προσηγορίαν· περὶ δὲ τὴν Θρακίαν εἰλούμενος ἀποβάλλει μὲν παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις τὸ ἔμπροσθεν ὄνομα, Δανούβιος μετακληθεὶς· οὕτω δὲ αὐτὸν οἱ Θρακῆς ἐκάλεσαν, διότι ἐπὶ <τὰ> πρὸς ἄρκτον ὄρη καὶ θρασκίαν ἄνεμον συννεφῆς ὁ ἀήρ ἐκ τῆς ὑποκειμένης 5 τῶν ὑγρῶν ἀμετρίας σχεδὸν διὰ παντὸς ἀποτελούμενος αἴτιος αὐτοῖς συνεχοῦς ἐπομβρίας ἀποτελεῖσθαι νομίζεται, Δανούβιον δὲ τὸν νεφελοφόρον ἐκείνοι καλοῦσι πατριῶς. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ποταμῶν ὡς ἐν παρεκβάσει κατὰ Σαμω[ν]ικὸν τὸν Ῥωμαῖον ἱστορικόν, 10 ὃς πρὸς Διοκλητιανὸν καὶ Γαλέριον τὸν γέροντα περὶ ποικίλων ζητημάτων διελέχθη.

33. Κωνσταντῖνος οὖν Σκυθίαν τε καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν φ[ό]ρους, ὡς ἔφην, ἀπώλεσε. Συρίαν δὲ ὅλην καὶ Παλαιστίνην — μία δὲ ἐστὶ χώρα 15 καὶ διὰ μόνον ἀριθμὸν εἰς πλῆθος ἀνάγεται — ἐπαρχίας ἀναδείξας, ἐδεήθη ὑπαρχον μετὰ τὸν Λιβύης καὶ Γαλατίας Ἰλλυρίδος τε καὶ Ἰταλίας, καὶ τῆς ἐώρας προχειρίσασθαι, σκεπτόμενος, ὡς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λέγει συγγράμμασι, Πέρσαις ἀδοκῆτως ἐπελθεῖν. 20 ἡπίστατο γὰρ Κωνσταντῖνος, πολὺς ὢν ἐν τε παιδεύσει

v. 14 vide supra III 31 20 Hist. Rom. fragm. coll. H. Peter p. 365

v. 3 μεταβάλλει O, μεταβάλλει <δὲ> conī. F, μετακληθεὶς correxi e codice Paris. suppl. gr. 607 A (ed. Max. Treu, Progr. Gymn. Ohlau 1880), qui f. 64^v verba οὗτος ὁ Ἴστρος (p. 120, 20) — καλοῦσι πατριῶς (v. 8. 9) exhibet; vide quid de hoc codice dixerim in prolegomenis libro de mensibus Lydiano praemissis p. XVII sequ. 4 ἐπὶ O, εἰς Par., ἐπεὶ πρὸς conī. F, περὶ B | τὰ add. B, legitur in Par. | ἄρκτον O et Par., ἄρκτῶα conī. F 5 θρασκίαν O, corr. F | συννεφῆς O, corr. F 10 σαμω . . | κον O, suppl. F | ῥωμαίων O, corr. F 11 ὡς O, ὃς corr. F 14 φ . . | ρους O, φρούρους legit et emendavit F 15 παλεστίνην O, corr. F 18 προχωρίσασθαι O, corr. F

λόγων καὶ συνασκήσει ὄπλων — οὐδὲ γάρ, εἰ μὴ καθ' ἑκατέραν παιδευσιν ἔτυχέ τις διαπρέπων, βασιλεὺς Ῥωμαίων προεχειρίζετο —, μὴ εἶναι θάδιον ἄλλως καταπολεμηθῆναι Πέρσας, μὴ ἑξαπίνης αὐτοῖς ἐπιχειομένης ἐφόδου. καὶ συγγραφὴν περὶ τούτου μονήρη Κέλσος ὁ Ῥωμαῖος τακτικὸς ἀπ[ο]λέλοιπε σαφῶς ἀναδιδάσκων, ὡς οὐκ ἄλλως Πέρσαι Ῥωμαίοις παραστήσονται, <εἰ> μὴ αἰφνιδίως εἰς τὴν ἐκείνων χώραν Ῥωμαῖοι γνόφου δίκην ἐνσκήψουσιν, αἰτίαν οὐκ ἔξω λόγου παρασχόμενος· ἢ δὲ τοιαύτη ἐστίν.

34. Περσῶν ὁ δῆμος ὅλος καὶ σύμπαν ἀπλῶς τὸ ἔθνος εἶωθεν ἐπὶ πόλεμον ὀρμᾶν, ὡς καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ τῆς Μαρίου τῶν λεγομένων λεγιῶνων διατάξεως. διχοτομοῦντες οὖν ἄνθρωπον αὐτοὶ διὰ μέσου τῶν δύο τοῦ σώματος τομῶν διαβιβάζουσι τὸν στρατόν. δῆλον γάρ, ὡς οὐχ ὠρισμένα οὐδὲ εὐτρεπῆ στρατεύματα τρέφουσιν οἱ Πέρσαι, ὡς ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὰς μάχας, ὥσπερ οἱ Ῥωμαῖοι. χρόνου δεῖ τοίνυν αὐτοῖς εἰς παρασκευὴν στρατοῦ καὶ δαπάνης ἀποχρώσεως τῷ πολέμῳ· ὥστε ἀρμόδιόν φησιν ὁ Κέλσος ἀδοκῆτως αὐτοῖς ἐπελθεῖν καὶ μάλιστα διὰ τῆς Κολχίδος τὰ προοίμια τῆς ἐφόδου λαμβανούσης· Λαζικήν αὐτὴν ἐξ ἠγεμόνος ἐπιφημίζουσιν οἱ καθ' ἡμᾶς. ἢ γὰρ δυσχωρία Πέρσαις ἰππηλατοῦσι δυσέμβατος· ὅθεν ἀφόρητος αὐτοῖς ὁ Κορβουλῶν ἐπὶ τοῦ Νέρωνος ἐφάνη· τὰς γὰρ ἐκδρομὰς αὐτῶν, τὰς ἐν ταῖς ἐρημίαις τῆς Περσίδος διὰ τῆς Ὅρκανῆς, ἀποκλείσας, τὴν ἐκ τῆς φυγῆς νίκην ἀφείλεν.

v. 1 καθετέραν O, corr. F 7 ἄλλος O, corr. F | εἰ
 add. F ep. p. 37 et B 20 ἀδοκῆτος O, corr. F 21 κάλι-
 δος O, corr. F 24 κουρβολων O, quod correxi 27 απο-
 κλίσας O, corr. F

ὡς ἐν στενωπῷ, ὅσον ἤκεν εἰς <τὰς> Περσικὰς πολυπλη-
θειάς, ζωγρηθέντας εἰς μόνην τὴν πρὸς τῷ Μυγδονίῳ
Ἀντιόχειαν — Νίσιβιν αὐτὴν ἐλόντες μετεκάλεσαν οἱ
Πέρσαι — καταφυγεῖν, ἣν καὶ αὐτὴν ἀπέλιπον, τὸ
τηνικαῦτα δίκην προσητήρων τῶν Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπι- 5
κειμένων.

35. Ταύτης οὖν τῆς ἐννοίας ὁ Κωνσταντῖνος γενό-
μενος καὶ ὑπαρχον ἐπὶ τῆς ἕω χειροτονήσας διαψη-
φιστὰς αὐτῷ κατεστήσατο τῶν φόρων ἀνδρας αἰδεσί-
μους καὶ περὶ λεπτότητα λογισμῶν παρασκευασαμένους. 10
ιδιωτικῷ τοίνυν σχήματι στελλόμενοι παρῆσαν ἐν τῷ
δικαστηρίῳ, μηδὲν ἕτερον παρὰ τοὺς λογισμοὺς ἀνά
χειρας ἔχοντες, σκρινιάριοι χρηματίζοντες — ἀντὶ τοῦ
χαρτοφύλακες, ὅτι σκρινίον τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα
Ῥωμαῖοι καλοῦσι —, καὶ διέμεινεν ἡ προσηγορία παρ' 15
αὐτοῖς μόνη. οὐ μὴν ἐν στρατείᾳ ἐτέλεσαν οὐδὲ τὴν
ιδιωτῶν τύχην ἐξῆλθον, ὡς αἱ παλαιαὶ διδάσκουσι μά-
τρικες. ἐπὶ δὲ Θεοδοσίου τοῦ πρώτου, ὡς εἶδον ἑαυ-
τοὺς μὲν ἡμελημένους, τοὺς δὲ τῆς τάξεως διοικούντας
τότε τὰ πράγματα, ἑαυτοὺς διαγράψαντες καὶ χρυσίου 20
εἰς φίλτρα διαθροίσαντες ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας
συναριθμηθῆναι τῇ τάξει· καὶ τυχόντες καὶ τὰς λεγο-
μένας προβατωρίας πορισάμενοι εἰς μὲν ἀδιούτορας —
οἰονεὶ βοηθούς — ἀνηρέχθησαν ἴσα τοῖς ἄλλοις· τὸ
δὲ Ἀγρουσταλίων ὄνομα πριάμενοι τιμίως ἄχρι Λέοντος 25
ὡσεὶ μηδὲ στρατευόμενοι, ὅσον πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς
τάξεως, ἐνομίσθησαν. οὐδὲ γὰρ οἶδεν αὐτοὺς ἡ Ῥω-

v. 1 ἤκε τῆς Περσικῆς conl. F ep. p. 37 | τὰς addidi 2 μυγ-
δωνιαντιστοιχίαν O, corr. F 3 νισιβιν O, corr. F 4 καταφυ-
γὴν O, corr. F 8 διαψηφιστας O, corr. F 14 δρυφακτικὴν O,
corr. F ep. p. 37 20 τατε O, τότε corr. F 21 φίλτρας O, quod
congrexi | διαθρούσαντες O, corr. F 23 πραιβατωρίας O, corr. F

μαίων παλαιότης· ὅθεν τῆς ἀρχῆς ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ
 βήματος προοιούσης ἐξόπισθεν ὑποχωροῦντες παρέπον-
 ται, μόνης τῆς τάξεως, στιχηδὸν διευθυν(θείσης, παρα-
 πεμπ)ούσης τὸν ὑπαρχον. εἰκόνα οὖν τῷ βασιλεῖ ἀρ-
 5 γυρήλατον ὄλην ἐπὶ κίονος ἀναστήσαντες τὸ πάλαι
 καλούμενον Πλακωτὸν πρὸς τῷ ὠρολογίῳ τῆς πόλεως
 διεκόσμησαν, ὡς ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δημοσίου [λυ-
 στ]ρουμέντου ἡῦρον ἱστορημένον. καὶ μὲν ἡ στήλη καθ’
 ἡμᾶς ἐπὶ τὰ χρειωδέστερα ἔργα τῆς πόλεως προεχώ-
 10 ρησεν· ὁ δὲ κίων πρὸ τῆς ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ
 ἀγορᾶς ἀναστὰς τῇ τοῦ κρατίστου ἡμῶν βασιλέως εἰκόνι
 σεμνύνεται.

36. Ἡὑξήθη δὲ λοιπὸν τὰ τῶν σκρινιαρίων ἀπὸ
 τῆς Ζήνωνος βασιλείας τοσοῦτον, ὅσον τὰ τῆς τάξεως
 15 ἔληξε· πολλῶν μὲν γὰρ ἄλλων καὶ Πολυκάροπου δὲ ἀπ’
 αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀρπασθέντος ὑπὸ τῆ Ἀναστασίας,
 εἶτα καὶ Μαρίνου τὴν ὄλην ἀναζωσαμένου τῶν πραγ-
 μάτων διοίκησιν, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τῶν τῆς Συρίας
 σκρινιαρίων ἐτύγχανε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ἑτέρου ἢ
 20 αὐτῶν σχεδὸν καὶ μόνων τὴν ἀρχὴν ἐκδεχομένων, διὰ
 τὴν τῶν φόρων ἐλάττωσιν εἰς παντελῆ ἀπώλειαν [τὰ
 τῆς τάξεως κατ’][έστη]. καγκελλάριοι γὰρ αὐ[τοῖ καὶ]
 λογο[θέται] [καὶ τῆς θείας] καὶ γενικῆς τραπέζης διοι-
 κη[ταί, τῆς ἀρχαίας συ]νηθείας ἐχούσης, μηδένα εἰς τὸ
 25 τοῦ λεγο[μένου κα]γκελλαρίου λειτούργημα ἢ μόνους
 τοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐκ τῶν Ἀγουσταλίων καὶ ταχυ-
 γράφων παριέ[ναι], ἐπεὶ καὶ δύο μόνους καγκελλαρίους

v. 3 διευθυνούσης O, quod emendare studui; διθυνοῦσης
 conī. F 7 ἀρχαῖς O, ἀρχαίοις conī. F, ἀρχείοις scripsi
 16 ὑπὸ τῶν O, corr. F 18 ὡς O, ὃς corr. F 19 εἰ αὐτῶν
 O, ἢ αὐτῶν corr. F 20 μόνον O, corr. F 21—23 suppl. F
 24 εἰς τὴν O, εἰς τὸ corr. F

τὸ δικαστήριον [ἐγνώριζεν], οἷς καὶ χρούσινος εἶς καθ' ἡμέραν ἀπὸ τοῦ [δημο]σίου ἀφώριστο. ἡ δὲ αἰτία τῆς προσηγορίας ᾧδε.

37. [Τὸ π]ρὶν καθομαλοῦ ἐν τοῖς δικαστηρίοις — ὡσπερ ἔτι καὶ νῦν [ἐν] τοῖς ἐπιχωρίοις ἐστίν — ἔρυμα, 5 καὶ ὡς ἂν τις [εἴποι, διάφο]ραγμα ξυλουργές, ἀπὸ σχιδάκων μακρῶν ἀν[τιπλαγιαζομένων] ἐφ' αὐτούς καὶ διόπτρας [ὄξυτελεῖ]ς, καθά[περ] δικτύου τινός, ἀποτελούντων, ἐπὶ [μέσου διετέινε τοῦ] δικαστηρίου, χωρίζον τὸν [ἄρχον]τα τῶν ὑποδ[ίκων]· κάγκελλον [αὐτὸ] 10 οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὑποκοριστ[ικῶς] ἀντὶ το[ῦ] δικτύδιου], ὅτι πρωτοτύπως κάσσης [αὐτοῖ] τὰ δίκτυα λέγουσιν, ὑποκοριστ[ικῶς δὲ] καγκέλλους. ἐπὶ τού[του] <τοῦ> διατιμήματος ἴσταντο δύο ἀφ' ἑκατέρας πλευρᾶς καγκελλάριοι, ἐκ τοῦ πράγματος ἐπιφημιζόμενοι· δι' 15 ᾧν, ἐπεὶ μηδεὶς ἐθάρρει, ἀλλ' οὐδὲ συνεχωρεῖτο προσψαῦσαι τῷ βήματι, οἳ τε πρὸς ὑπογραφὴν χάριται τῇ ἀρχῇ προσεφέροντο ἢ τε τῶν ἀναγκάλων ἐρίγγετο μήνυσις. ἀλλ' ἤδη πρότερον εἰς πληθο[ς] τοῦ ἀξιώ[ματος] ὑβρισθέντος, τὸ μὲν δη[μόσιον ἀνήρτησε] τὴν ἐπίδοσιν, 20 πάντες δὲ σχεδὸν οἱ ὀπωσοῦν δικα[στηρίοις] περικείμενοι καγκελλάριοι καθ' ἡμᾶς χ[ορηματίζ]ουσι, καὶ οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χαλκολογοῦντες τὸ καγκελλαρίων περιάπτουσιν ἑαυτοῖς ἀξίωμα, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν ἐπαρ[χιῶν] ἀδεῶς προσάγοιτο. 25

38. Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ τῆς συγχύσεως καὶ τοῦδε

v. 6 διαφραγμα O, corr. F 10 υποδ... O, quod explevi; ὑπ' [αὐτὸν] F 11 δικτυδιου O, corr. F ep. p. 296 et B 13 τουτου O, τοῦδε coni. F 14 τοῦ add. F 16 μηδεθαρρει O, corr. F 21 δικα... O, quod explevi 25 ἐπαρ... O, quod supplevi; ἐψηφενῶν F 26 post σχήματος (p. 126, 1) paragraphos distinguit F

τοῦ σχήματος· τοῖς δὲ σκρινιαρίοις προστέθενται καὶ
 οἱ τοῦ στρατιωτικοῦ, οἷον εἰ ἀννωνιακοῦ προεσθηκότες
 φροντίσματος· οὐχ ὅ[τι καὶ αὐτοὶ μέρος ἐτύγ]χανον τῆς
 παλαιᾶς ὕψεως τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ὅτι τῶν στρα-
 5 τηρικῶν παρωθηθέντων σκρινιαρίων, καὶ τούτων συνέβη
 ἀποτελεσθῆναι τὸν κατάλογον. τῇ δὲ βασιλέως ἀρετῇ
 τὸ πρὸς ἄλλων ἐπιφροσύνης ἐξηγοῦσθαι νομισθὲν εἰς λυ-
 σιτελοῦν καλῶς διοικούμενον ἀπεδείχθη. τοῦ γε μὴν
 σιτωνικοῦ ἀνέκαθεν ὑπὸ τὴν πολιαρχίαν τελοῦντος,
 10 δυνάμει δὲ καὶ αὐθεντίᾳ τοῦ βδελυροῦ Καππαδόκου —
 περὶ οὗ μικρὸν ὕστερον ἐρῶ — ἀφαιρεθέντος — προσ-
 δεῖν γὰρ ἔπειτα τοῖς κατὰ τῶν ἐπαρχιῶν ἀδικ[ήμασιν]
 αὐτοῦ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλέως πόλιν ὑπαγαγεῖν —
 μόνος Γαβριήλιος πολιαρχῶν ἀποκατέστησεν ἐκείνο τῶ
 15 δικαστηρίῳ· πέφυκε γὰρ ὁ βασιλεὺς, καλὸς ὢν καὶ
 ἐλεύθερος, ἐρυθριᾶν τοὺς γένει καὶ βίῳ καὶ φιλοτιμίᾳ
 ζηλοῦντας [αὐτὸν] κατὰ δύναμιν. αὐτοῦ δὲ Γαβριηλίου
 [τὴν ἀρχὴν ἀπο][δυσα]μένου αὐθις πρὸς τὸ μείζον ἢ
 φροντὶς τῆς εὐθηνίας δικαστήριον ἐπανῆλθεν· ὡς δὴ-
 20 λον ἀντικρὺ πᾶσιν ἀποδει[χθῆ]ναι, ὅτι Γαβριηλὶς κατ'
 ἀξίαν χαίρων ὁ βασιλεὺς ἐνδεδέωκεν. ἔδει γὰρ αὐτόν,
 ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα καὶ ταῖς ἀρεταῖς ἀσύγκριτον, τὸ
 πλέον εὐρεῖν παρὰ βασιλεῖ τιμῶντι δικαιοσύνην τε καὶ
 θεοφιλίαν καὶ γένους λαμπρότητα.

25 39. Ὑπόλοιπον ἄρα τυγχάνει τὰς αἰτίας τῆς ἐλαττώ-
 σεως καὶ τῆς τοσαύτης τῶν πραγμάτων παραλλαγῆς
 ἀποδοῦναι. καὶ εἰ τυχὸν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἑαυτῆς καὶ

v. 11 vide infra III 57

v. 2 τοῦ O, σίτου conl. F 9 σιτωνικοῦ O, corr. F | τε-
 λούτων O, corr. F 14 ἐκείνω O, corr. B 18 ἀπο[δεξά]-
 μένου suppl. F, ἀπο[δυσα]μένου Gu. Kroll

μείζονα καὶ κλεινότεραν τῇ βασιλείῳ ἀγροπυρία ἔτι καὶ
 νῦν ἔστι συνιδεῖν — οὐδὲ γὰρ μέλος ἔστι τῆς ὅλης
 πολιτείας, ὃ μὴ καθόλου εἰς ὕψος τε ἅμα καὶ δύναιμι
 ἰσχυρὰν ὁ βασιλεὺς μετὰ κάλλους ἀνέστησε, περινοστίων
 ἅμα καὶ περιθιέμενος, μήτε τῶν ἀνέκαθεν ὑπαρξάν- 5
 των αὐτῇ γνωρισμάτων, ὃ μὴ μετὰ προσθήκης τῶν
 ἀρετῶν ὑπολάβοι —, ἀλλ' [οὔν] ὁ χρόνος λυμαντικὸς
 ὢν κατὰ φύσιν τὰ πολλὰ τῶν τῆς πειθομένης τῇ ἀρχῇ
 τάξεως, χρειώδη ἅμα καὶ κόσμια, ἢ παντελῶς ἔσβησεν
 ἢ τοσοῦτον ἐνήμειψεν, ὥς ἴχνος ἀμυδρὸν τῶν ποτε 10
 θαναμαζομένων τὸ λοιπὸν διασώζειν, τῆς μὲν ἀρχῆς ἐν
 τῇ σφετέρᾳ δυνάμει συνισταμένης, τῆς δὲ τάξεως, νῦν
 μὲν ἐκ τῶν ἐκείνης παραλλαγῶν, νῦν δὲ ἐκ τῶν οἰκείων
 ῥαθυμιῶν — εἰ μὴ θεὸς καὶ βασιλεὺς οὗτος ὁ πάντα
 καλὸς ἐπεκούρει — ἐγγὺς εἰς παντελῆ κατάλυσιν ὄλι- 15
 σθαινούσης. εἰ δὲ πού τυχὸν τῷ περὶ τὴν κοινὴν
 ἐλευθερίαν ζήλω τινὸς τῶν μὴ κατὰ σκοπὸν τῆς βασι-
 λέως καλοκἀγαθίας τὰς ἀρχὰς διανυσάντων δορυμύτερον
 ἠρέμα προῖων ὁ λόγος καθάψεται, μὴ ταῖς ἀρχαῖς
 αὐταῖς, ἀλλὰ τοῖς οὐ προσηκόντως ἀποχρησαμένοις 20
 αὐταῖς τὴν ἀγανάκτησιν οἱ σωφρόνως εἰς τὰ πράγματα
 βλέποντες ἀναγέτωσαν. οὐδὲ γὰρ τοὺς κακοὺς ἐλέγχειν
 μόνον ὁ λόγος ἐτόλμησεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς, εἰ
 καὶ μὴ κατ' ἀξίαν, ἐκόσμησεν. οὕτω γὰρ ὑβρίζειν μὲν
 τὴν ἐλευθερίαν καὶ σπαράττειν τοὺς ὑπηκόους οἱ τὸν 25
 ὄρον τῆς ἀρχῆς ἀγνοοῦντες ἐντραπήσονται, οἳ τε ζη-
 λοῦντες τὴν βασιλείῳ προῆγοῦντα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας

v. 7 ἀλλ... ὁ O, [ἔτι] suppl. F, [οὔν] B 15 καλῶς O,
 corr. F | ὀλισθαινούσης O, corr. F 16 το O, τῷ corr. F
 18 ταραχας, quod in τας αρχας correxit, O 19 καθάψεται
 ταις, postea addito μῆ, O 23 μόνους O, corr. F

ἀρειὰς αὐτοῦ ὀξεῖ τῷ δρόμῳ σπουδάσουσι. καιρὸς δὲ ἄρα τὴν ἀφήγησιν διελθεῖν καὶ τὰς αἰτίας εἰπεῖν, ὧν ἔνεκα τὰ τῆς τάξεως ἐπὶ τοσαύτην ἐναλλαγὴν κατηνέχθη.

5 40. Κωνσταντίνου, ὥσπερ ἔφην, μετὰ τῆς Τύχης τὴν Ῥώμην ἀπολιπόντος καὶ τῶν δυνάμεων, ὅσαι τὸν Ἴστρον ἐφρούρουν, ἐπὶ τὴν κάτω Ἀσίαν ψήφῳ τοῦ βασιλέως διασπαρεισῶν, Σκυθίαν μὲν καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων φόρους ἐξημιώθη τὸ δημόσιον, τῶν
10 ὑπὲρ Ἴστρον βαρβάρων μηδενὸς ἀνθισταμένου κατατρεχόντων τὴν Εὐρώπην· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἕω δασμοῖς οὐ μετρίως βαρυνθέντων, ἀνάγκη γέγονε τὸν ὑπαρχον μηκέτι μὲν τῆς αὐλῆς καὶ τῶν ἐν ὅπλοις ἄρχειν δυνάμεων, τῆς μὲν τῷ λεγομένῳ μαγίστρῳ παραδοθείσης,
15 τῶν δὲ τοῖς ἄρτι προελθοῦσι στρατηγοῖς ἐκτεθεισῶν, ἀλλ' οὖν ὑπαρχον τῆς ἀνατολῆς χρηματίζειν. διεσύρη δὲ οὐδὲν ἤτιον θανατῶσα καθ' ἐκάστην ἢ τῆς ἀρχῆς δυναστεία ἄχρι τῆς Ἀρκαδίου, τοῦ πατρὸς Θεοδοσίου τοῦ Νέου, βασιλείας· ἐφ' οὗ συμβέβηκε Ρουφῖνον τὸν
20 ἐπίκλην ἀκόρεστον, ὃς ἦν ὑπαρχος αὐτῷ, τυραννίδα μελετήσαντα τοῦ μὲν σκοποῦ ὑπὲρ λυσιτελείας τῶν κοινῶν ἐκπεσεῖν, εἰς βάραθρον δ' ἄχανές τὴν ἀρχὴν καταρρῖψαι. αὐτίκα μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς ἐκ τῶν ὅπλων ἰσχύος ἀφαιρεῖται τὴν ἀρχήν, εἶτα τῆς τῶν λε-
25 γομένων φαβρικῶν οἰουεὶ ὀπλοποιῶν ἐξουσίας, τῆς

v. 5 vide supra Π 10 ΠΙ 31. 33

v. 1 αὐτοὺς *O*, αὐτοῦ corr. *F* | σπουδάσωσι *O*, mutavit *F*
6 ἀπολειπόντος *O*, corr. *F* 11 δασμῶς, quod in δασμῶ mutavit *O*; e Π 10 corr. *F* 12 μετρίοις legitur Π 10 in *O* | βαρυνθέντων *O*, e Π 10 corr. *F* 13 δυναμένων *O*, e Π 10 corr. *F* 15 προσελθοῦσι *O*, corr. *F* | στρατηγικοῖς *O*, e Π 10 corr. *F* 16 ἄλλων *O*, ἀλλ' οὖν corr. *F*

<τε> τοῦ δημοσίου δρόμου φροντίδος καὶ τῆς ἐτέρας
 ἀνθεντίας, δι' ὧν τὸ λεγόμενον συνέστη μαγιστέριον.
 ὡς δὲ δύσεργον ἦν, ἀποτρέφειν μὲν τὸν ὑπαρχον ἀνά
 τὰς ἐπαρχίας τοὺς δημοσίους ἵππους καὶ τοὺς αὐτοῖς
 ἐφεστιῶτας, ἐτέρους δὲ κεκτῆσθαι τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐξου- 5
 σίαν καὶ διοίκησιν, νόμος ἐτέθη θεσπίζων, ἀντέχεσθαι
 μὲν τὸν ὑπαρχον τῆς τοῦ δημοσίου δρόμου φροντίδος,
 τὸν πρῶτον μέντοι τῶν φρουμενταρίων — πρίγκιπα
 αὐτὸν σήμερον τοῦ μαγιστερίου καλεῖσθαι συμβαίνει
 — παρεῖναι διὰ παντὸς τῷ δικαστηρίῳ τοῦ τῶν πραι- 10
 τωρίων ὑπάρχον καὶ πολυπραγμονεῖν καὶ τὰς αἰτίας
 ἐξερευνᾶν, ὧν ἕνεκα πολλοὶ ποριζόμενοι παρὰ τῆς ἀρ-
 χῆς τὰ λεγόμενα συνθήματα τῷ δημοσίῳ κέχρηται
 δρόμῳ — ταύτη καὶ κουριῶσος ἄνομάσθη ἀντὶ τοῦ
 περιεργος· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες, ὅσοι 15
 κὰν ταῖς ἐπαρχίαις τοῖς δημοσίοις ἐφεστήκασιν ἵπποις
 — προὔπογράφοντος τοῖς ἐπὶ τῷ δρόμῳ συνθήμασι
 καὶ τοῦ λεγομένου μαγίστρου. ὅτι δὲ οὕτως, αὐτῆς
 δυνατὸν ἀκοῦσαι τῆς διατάξεως, ἐν μὲν τῷ παλαιῷ
 Θεοδοσιανῷ κειμένης, ἐν δὲ τῷ νεαρῷ παροφθείσης. 20

41. Οὕτως οὖν ὥσπερ δι' ὑποβάθρων τινῶν κατα-
 φερομένης τῆς ἀρχῆς, τοὺς μὲν στρατιωτικοὺς κατα-
 λόγους ἔταξεν ἡ βασιλεῖα ὑπὸ τοῖς τότε καλουμένοις
 κόμισιν καὶ στρατηγοῖς, τὰς δὲ ἐν τῷ παλατίῳ τάξεις
 ὑπὸ τῷ πρωτεύοντι τῶν δυνάμεων τῆς αὐλῆς· ὃν καὶ 25

v. 20 cf. cod. Theod. VIII 5, 35

v. 1 τε e Π 10 addidi 2 μαγιστήριον O, quod mutavi
 ad Π 10 al. 3 ὡστε O, ὡς δὲ e Π 10 corr. F | ἀποστρέφειν
 O, corr. F 8 μὲν τῶν O, μέντοι τῶν corr. F, τῶν delet F
 ep. p. 38 9 μαγίστρου O, quod correxi 10 πραιτωρίῳ O,
 corr. F 21 ὑποβαράθρων O, e Π 11 corr. F

αὐτὸν ἄρχοντα, οὐ μικρὸν καθάπερ τοὺς λεγομένους
στρατηλάτας, αἱ τῆς ἐπαρχότητος ἐλαττώσεις ἀπετέλε-
σαν. τὰ γὰρ πολυτελῆ τῶν οἰκοδομημάτων καταλνύ-
μενα πολλοῖς ἐπαρκεῖ πρὸς οἰκοδομήν. καὶ ἕως μὲν
5 τοὺς βασιλέας ἐπέξιέναι δι' ἑαυτῶν τοῖς πολέμοις συν-
έβαινε, εἶχε τινα ἢ ἀρχή, εἰ καὶ μὴ τοσαύτην, πλὴν
ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἰσχύν τε καὶ δύναμιν· ἐξότε
<δὲ> συνέβη τελευταῖον Θεοδόσιον νέον κομιδῆ τῆς
βασιλείας ἐπιλαβέσθαι καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς νομο-
10 θεσίαν μὴ συγχωρεῖσθαι τοῖς πολέμοις παρεῖναι, καὶ
τούτου νόμῳ γενικῶ κωλυθέντος ἀπολέγοντι βασιλεῖ
Ῥωμαίων ὀρμᾶν ἐπὶ πόλεμον, εἰκότως τοῖς μὲν στρα-
τηγοῖς τὰ τῶν πολέμων, τᾷ δὲ μεγίστῳ τὰ τοῦ πα-
λατίου γέγονε χώρα· ὡς μηδὲν ἕτερον ἔχειν τὸ λοιπὸν
15 τὴν ἐπαρχότητα ἢ μόνον τὴν ἐπὶ ταῖς δαπάναις φρον-
τίδα, ἣν εἰκὸς ἔστι γενέσθαι κατὰ τὸ ἀναγκαῖον περὶ
τε τοὺς ἐξ αὐτῆς παραφυομένους ἄρχοντας καὶ περὶ
ἐκείνους γε μὴν, ὧν αὐτοὶ δῆθεν ἐτάχθησαν ἄρχειν.

42. Εἰ δέ τις καὶ τοὺς ἐκ τῶν προρορήσεων στοχασ-
20 μούς, οὓς τινες καλοῦσι χρησμούς, ἐν ἀριθμῶ λόγων
παραλαβεῖν ὑπομένοι, πέρας ἔλαβε τὰ Φοντηῶ τῷ
Ῥωμαῖῳ ῥηθέντα ποτέ· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ στίχους
τινὰς δοθέντας δῆθεν Ῥωμύλῳ ποτὲ πατρίοις ῥήμασιν
ἀναφέρει τοὺς ἀναφανδὸν προλέγοντας, τότε Ῥωμαίους
25 τὴν Τύχην ἀπολείπειν, ὅτε αὐτοὶ τῆς πατρίου φωνῆς

v. 5 διαντων, quod correxit, O 8 δὲ e Π 11 add. F
10 πολεμίοις O, corr. B 14 γεγωνα, quod correxit, O | μηδενι
O, corr. F 16 ἦν O, ἄς coni. F | εικῶς O, e Π 11 corr. F
17 καιπερ, quod in καὶ περὶ correxit, O 20 οὓς O, ἄς coni. F
21 φωντηῖω O, ego ut p. 1, 13 correxi 23 δεθεντας, quod
correxit, O 25 ἀπέλειπεν O, e Π 12 corr. F

ἐπιλάθονται· καὶ τὸν μὲν λεγόμενον χρησμὸν τοῖς περὶ
 μηνῶν γραφεῖσιν ἡμῖν ἐντεθείκαμεν. πέρας δὲ μᾶλλον
 ἔσχε τὰ τοιαῦτα μαντεύματα· Κύρου γὰρ τινος Αἰγυ-
 πτίου, ἐπὶ ποιητικῇ ἔτι καὶ νῦν θαυμαζομένου, ἅμα
 τὴν πολίαρχον <ἅμα> τὴν τῶν πραιτωρίων ἐπαρχότητα 5
 διέποντος καὶ μηδὲν παρὰ τὴν ποίησιν ἐπισταμένου,
 εἶτα παραβῆναι θαρρήσαντος τὴν παλαιὰν συνήθειαν
 καὶ τὰς ψήφους Ἑλλάδι φωνῇ προενεγκόντος, σὺν τῇ
 Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τὴν τύχην <ἀπέβαλεν> ἢ ἀρχή.
 νόμον γὰρ ἀντιγράφειν ὁ βασιλεὺς ἀνεπίεσθη πάσης 10
 ἀφαιρούμενον ἐξουσίας τὴν ἐπαρχότητα· ἢ γὰρ ἄρτι
 καὶ κουφίσαι φόρους καὶ σιτήσεις καὶ φῶτα καὶ θέας
 καὶ ἀνανεώσεις ἔργων αὐθεντοῦσα ταῖς πόλεσιν ἐπι-
 δοῦναι οὐκ ἤρκεσε τὸ λοιπὸν οὐδὲ ἐτόλμησε μικρᾶς
 γοῦν τινος παραψυχῆς ἐκ τῶν δημοσίων μεταδοῦναι 15
 τινι. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς Δημοσθένης, ὃς καὶ αὐτὸς ὑπ-
 αρχος ἦν, οὐδὲ μετὰ κέλευσιν <τῶν> τῆς βασιλείας
 γραμμάτων, χωρὶς εἰ μὴ πραγματικὸς ἠγήσατο νόμος,
 ἄδειαν ἔχειν [τὴν] ἐπαρχότητα ἐπιδοῦναι τοῖς ὑπηκόοις,
 κατεπράξατο, μὴ μόνον αὐτὸς εὖ ποιῆσαι τοὺς ὑποτε- 20
 λεῖς παραφυλαξάμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις τὸ λοιπὸν ἀπο-
 κλείσας. τῆς δὲ ἀρχῆς ἤδη καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιπόλαιον ὕψιν
 ζημιωθείσης, ἠκολούθησε τοῖς τὰς δίκας λέγουσιν ἐκ-

1 de mens. p. 180, 10

1 ἐπιλάθονται O, e Π 12 corr. F 5 ἅμα et 9 ἀπέβαλεν
 e Π 12 add. F 10 ἀντιγράφειν O, ἀντιγράφειν volebat F,
 qui αὐτίκα γράφειν coni. ep. p. 38; ἀντιγράφειν scripsi
 12 ορους O, φόρους corr. F 13 ἀνανεώσεις O, corr. F
 14 λογιον O, λοιπὸν corr. F 17 τῶν addidi 18 ἢ μὴ O,
 εἰ μὴ corr. F | πραγματικῶς O, corr. F | ἠγησατο O, εἰρηγήσατο
 coni. F, ἠγήσατο scripsi 20 μόνος O, corr. Gu. Kroll
 21 παραφυλαξαμένους O, corr. F 22 ἐπὶ πόλεων O, corr. B |
 ὕψιν O, ἔποψιν coni. F 23 ζημιωθείς εἰς O, corr. F

κλήτους εὐτελίσαι τὸ δικαστήριον <τὸ> παρὰ τὸ <εἰωθὸς>
πάντη κεκωλυμένον. καὶ νόμῳ τοῦτο διωρίσθη· οὐ γὰρ
ὑπέμεινεν ἢ βασιλέως πραότης τοῖς δικαζομένοις τὴν ἀπὸ
τῆς ἐφέσεως περικόπτειν ἐλπίδα, ἣν προθεωροῦντες οἱ δι-
5 κάζοντες ἴσως ἀδεκάστως εἰς τὰ πράγματα εἰσβλέψουσι.

43. Τοσαῦτα περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιδακρούσας φημί.
κωλύσει δὲ οὐδέν, ὥσπερ ἐν ὑποτυπώσει μνησθῆναι
τῆς κατὰ μικρὸν ἐλαττώσεως· οὐ γὰρ ἂν τις ἐπιδείξει
σαφῶς τὴν ἀφαίρεσιν, μὴ προαριθμησάμενος ταῦθ'
10 ἃ παρόντα τὸ πρὶν ὕστερον ἀφηρέθη. μετὰ γοῦν Θεο-
δόσιον καὶ Μαρκιανὸν τὸν μέτριον ἐλθῶν ὁ Λέων καὶ
τὸν πλοῦτον εὐρών, ὃν Ἀτίλας ὁ τῆς οἰκουμένης πο-
λέμιος λαμβάνειν ἤμελλεν — ἣν δὲ ὑπὲρ τὰς χιλίας
ἐκατοντάδας τοῦ χρυσίου λιτρῶν —, ὀγκωθεὶς τῇ δυ-
15 νάμει ἔγνω Βανδήλοις, ἔθνει Γερμανικῶ, ἀπὸ τῆς
ἀρκτώσας ἐπὶ τὰς Ἰσπανίας διὰ τοῦ Πυρηναίου <μετα-
βάντι καὶ ἐκεῖθεν> ἐνσκήψαντι τῇ Λιβύῃ, πολεμῆν.
μυρίασι οὖν ναυσὶ μακροαῖς, ἃς καλοῦσι λιβύρναις, ἐπι-
στήσας στρατόν, οἷον ὁ μακρὸς <οὔπω> ἀπεθαύμασε
20 χρόνος, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν περιέστησε τὴν ἀρχήν,
ἀποτείνων αὐτὴν καὶ βιαζόμενος εἰς δαπάνην τεσσαρά-

v. 1 ἐκκλητοῖς O, quod correxi | τὸ et εἰωθὸς addidi 2 κε-
κωλυμένον <ἐκκαλέσασθαι (aut ἐφιέναι), ἐξεῖναι> supplebat
Ed. Hüsckke, Incerti auctoris magistratuum et sacerdotiorum
populi Romani expositiones ineditae, diss. Vratisl. 1829 p. 121 |
ἀφωρίσθη coni. F ep. p. 39 6 τοσαῦτα — φημί contra co-
dicis auctoritatem cum eis quae praecedunt iungit F
9. 10 ταυθαπερ οντα O, ταῦθ' ἄπερ οντα scripsit F, ταῦθ' ἃ
παρόντα aut ταῦθ' ἃ ὑπάρχοντα coni. B 13 ἤμελλεν O, ἔμελλ-
λεν scripsit F 14 τοῦ del. B 15 γερμανικῶς O, corr. F,
qui in sequentibus lacunam statuit, quam explere temptavi
19 μακρὸς ἀπεθαύμασε O, <οὐκ> add. F, οὔπω inserui 21 καὶ
δαπάνην O, καὶ deletat in editione et retinebat in epist. p. 39
F, εἰς δαπάνην coni. B

κοντα μυριάσιν ἀνδρῶν πρὸς μάχην διαπόντιον καὶ γῆς ἀλιμένοις ὄρμοις ὠχυρωμένης δυσχωρίαν καὶ βαρβάρων ὑπὲρ λόγον πλουτούντων δύναμιν ἀρκεῖν. ἀνάλωται γὰρ περὶ τὸν κακοδαίμονα πόλεμον ἐκεῖνον, Βασιλίσκου τῶν δεινῶν ἠγησαμένου, χρυσίου μὲν λι- 5 τρῶν μυριάδες ἕξ πρὸς πεντακισχιλλίας, ἀργύρου δὲ χιλιάδες λιτρῶν ἑπτακόσiai, ἵππων δὲ καὶ ὄπλων καὶ ἀνδρῶν τοσοῦτον, ὅσον ἂν τις τῷ παντὶ χρόνῳ ἐκλιπεῖν καλῶς ἀφορίσῃται.

44. Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ναυάγιον τῆς ὅλης 10 πολιτείας. οὐ γὰρ ἀρκέσαντος τοῦ δημοσίου χρήματος, καὶ ὅσον ἦν ἴδιον τῇ βασιλείᾳ, πάντα τὰ τῶν στρα- 15 τειῶν πληρώματα ταῖς ἀστοχίαις ἐναπόλετο τοῦ πολέμου· καὶ ἵνα μὴ μακρογορῶ, ἕξ ἐκεῖνου τοῦ συμπτώ- 15 ματος οὐκέτι τὸ ταμειῖον ἐπήρκεσεν ἑαυτῷ, ἀλλὰ προσ- 15 δαπανᾷ τοῖς πράγμασι πρὸ καιροῦ τὰ μήπω ἐν ἐλπίδι, ἤγουν τοῖς ὑποτελέσειν ὄντα, ὡς ἀπέραντον εἶναι τὴν ἀπορίαν τοῦ δημοσίου. ἐπιλείποι δὲ ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος, εἰ τὰς ὑπὸ Λέοντι πεσόουσης τῆς πολιτείας ἀπαριθμη- 20 σάμεθα συμφοράς· τῷ τότε οἴκοι κακῷ τῶν ἐν μέσῳ 20 πυρὶ δαπανηθέντων συνέμιξεν τῶν τότε πολέμων τὸ δυστυχεῖς καὶ ἄλλων μυρίων ἀτυχημάτων· ὡς αὐτὸν ἐκεῖνον, τὸν βασιλέα λέγω, τοῖς οἰκείοις κακοῖς ταραττόμενον μὴ μόνον τὴν αὐτὴν ἀπολιπεῖν, φασμάτων

v. 2 ἀλιμένοις O, corr. F | οχυρωμενην O, corr. F
 6 μυριαδων O, corr. F | πεντακισχιλιας O, corr. F 7 χιλιας
 O, χιλιάδες corr. F 8 ἔλλειπειν O, corr. F 9 ἀφορησῃται
 O, ἀφορίζεται F, quod correxi 12 στρατιων O, corr. F ep.
 p. 39 17 ἡγον O, ἤγουν corr. F | οσαπερ αν τον, quod cor-
 rexit, O 20 των . . κακων O, τοῖς . . κακοῖς conl. F, τῶ . . κακῶ
 scripsi 21 συνεμιξαν O, συμμίξαν conl. F, συνέμιξεν scripsi
 24 et p. 134, 3 ἀπολιπεῖν O, corr. F

αὐτὸν ὥσπερ Ὀρέστην ἀνταυδρον ἐνοχλούντων, <καὶ>
 ἐτέρωθι διαιτᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν δὲ τὴν πάγχουσον
 ἀπολιπεῖν διασκέψασθαι πόλιν· καὶ εἰς τοιαύτην βα-
 σιλείαν μετέτρεψεν <ἄν>, εἰ μὴ θεὸς τοῦθ' ὃ δέδωκε
 5 τῇ πόλει διεσώσατο κράτος.

45. Καὶ Λέων μὲν ποτε ἀπηλλάττετο· ἡ δὲ ἀρχὴ
 τοῖς ἐκεῖνου κατακλισμοῖς ἐβυθίζετο, Ζήνωνος ἔνθεν
 τὸ τοῦ κηδεστοῦ κράτος ὑπεξελόντος. δειλὸς δὲ ἦν,
 μᾶλλον δὲ δειλαιοσ, καὶ τοὺς πολέμους ἀπηργυρίζετο,
 10 μηδὲ ἐν εἰκόσι μάχην ὑπομένων ὄρᾶν, καὶ συνώθει
 τὸν ὑπαρχον χρυσίῳ πολλῷ τὴν εἰρήνην ὠνεῖσθαι,
 αὐτὸς περὶ δημεύσεις καὶ ὄλεθρον τῶν ἐν τέλει τῆς
πολιτείας ἀγρουπνῶν· ἔσχε δὲ ὅμως καὶ αὐτὸς ἀναίσιον
 15 εὐδαίμονι τῶν ἀρχῶν, ἡ Τύχη βραχύ τι, γνήσιον δὲ γε-
 λῶσα τὸν Ἀναστάσιον θανατῶσιν ἐπέστησε τοῖς ὑπη-
 491· κόοις, ὃς διὰ πάσης ἤλθεν ὁδοῦ τὴν ἐνδειαν τῶν
κοινῶν ἀποτίσασθαι, καὶ δίκην οἰκοδεσπότης τινὸς
 τοὺς φόρους, ὅσοι σώζεσθαι δύναιτο, ταῖς ἀληθείαις
 20 ταῖς δαπάναις προσαρμόσας καὶ λογισμοὺς ἀπῆται τῶν
 δαπανῶν καὶ δικαίως ἐτίθετο, τὴν ἀμετρίαν διαφεύ-
 γων· <οὐχ> ὥσπερ ὁ Νέρων ποτὲ καὶ εἰ τινες ἐκεῖνον
 ζηλώσαντες δαπάνας μὲν ἀμέτρους ἐποιήσαντο, λογισ-
 μούς δὲ <μηδὲ> μέγχι μνήμης ἢ λαβεῖν πρὸς τῆς
 25 ἐπαρχότητος ἢ πρᾶξιαι πρὸς αὐτὴν ἠξίωσαν, ποταμοὺς

v. 1 τον O, αὐτὸν corr. F | ἀνταυδρον O, quod correxi | καὶ
 addidi 3 ἀπολεῖ O, ἀπωλεία conl. F, πόλιν corr. B | εἰς O,
 εἰς corr. F 4 μετατρεψαί O, μετέτρεψεν ἄν corr. Th. Preger
 8 υπεξελθοντος O, quod correxi 10 εικοσει O, corr. F | θρᾶν,
 quod in ὄρᾶν correxit, O 14 δὲ addidi 16 θανατωσιν,
 quod correxit, O 17 ὡς O, ὃς corr. F 19 ἀληθείαις ταῖς
 O, ἀληθεστάταις conl. B 22 οὐχ add. F 24 μηδὲ add.
 Gu. Kroll 25 ἠξίωσαν O, <οὐχ> ἠξίωσαν conl. F, ἀπηξίωσαν B

ἢ τάχα θάλασσαν ὅλην βλύζειν αὐτοῖς τὸ χρυσίον οἰόμενοι.

46. Νεμεσήσασα δ' ὅμως ἡ Τύχη καὶ σκοπῶ διοικήσεως τὰ νεῦρα παρέλυσε τῆς πολιτείας. τῶν γὰρ ^{αὐτῶν} βουλευτικῶν συστημάτων διοικούντων τὰς πόλεις καὶ 5 τὸν στρατιώτην ἀποτρεφόντων καὶ ἀληθῶς πολιτευομένων τοῖς πράγμασι, Μαρίνός τις ἐκ τῶν λεγομένων σκρινιαρίων τῆς ἐώας διοικήσεως παρεισδύς ἐντέχνως τῷ βασιλεῖ ἀναπείθει, πᾶσαν αὐτῷ τὴν πολιτείαν, διαψηφίσαντι τοὺς φόρους, καταπιστεῦσαι, ὁμολογήσας 10 χρυσίον τῷ βασιλεῖ περιποιεῖν. φιλοκερδῆς δὲ ἡρέμα ἐτύγχανεν ἐκεῖνος, οἷα Ταυλάντιος ἐξ Ἐπιδάμνου τῆς Ἰλλυρίδος — Δουρράχιον αὐτὴν Κρηῖτες ἀποικήσαντες ἐκεῖ προσηγόρευσαν — ἀπὸ Δουρράχου τότε βασιλεύοντος Κρητῶν, ὡς ὁ Ῥωμαῖος Δουκανὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν 15 ἔμφυλιων φησὶν — ἡ Κορκυραῖοι, Κορινθίων ἀποικοὶ κατὰ τὸν συγγραφέα —, καὶ πολὺς ἦν λόγος ἀπληστίας κατηγορῶν τοῦ Ἀναστασίου, ὡς καὶ ἐλεγείας τινὰς ἐπὶ τοῦ ἵπποδρομίου ἀνατεθῆναι πρὸς τοῦ δήμου κατ' αὐτοῦ, εἰκόνας αὐτᾶ σιδηρᾶς ἐπὶ τοῦ ἵπποδρόμου ἀνατεθείσης. 20 οἱ δὲ στίχοι <ἦθους> τοῦ λεγομένου παρὰ μὲν Ῥωμαίοις φραμῶσον, καθ' ἡμᾶς δὲ βλασφημίας, ὧδε·

Εἰκόνα σοι, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
στήσαμεν, ὡς χαλκῆς οὔσαν ἀτιμότεραν,

v. 15 cf. Luc. Phars. II 610 17 Thuc. I 24 23 — p. 136, 2

v. 3 νεμεσσα O, νείμασα conl. F, νεμεσήσασα F ep. p. 39, νε-
μεσᾶ B | οἰμως O, ὀμῶς conl. F, ὅμως B, οἴμω Gu. Kroll | και
σκοπω O, an κατὰ σκοπὸν? vide p. 127, 17. 159, 10 9 ἀνα-
πιθειν O, corr. F 12 και O, ἐξ corr. B 13 ἀποικήσαν O,
corr. F 16 οἰκοκρυαῖοι O, ἢ Κορκυραῖοι corr. F 18 τοὺς
O, τοῦ corr. F. Skutsch | ἐλεγεία τινα conl. F 20 ἀνατεθη-
σεις O, corr. O₂ 21 ἦθους addidi 22 ὧδε O, οἶδε conl. B
24 ἀνθεσαν ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμότερην Anth.

ἀντὶ φόνον πενίης τ' ὀλοῆς λιμοῦ τε καὶ ὀργῆς,
ἢ πάντα φθείρει, σῆ φιλοχρημοσύνη.
γείτονα δὲ Σκύλλης ὀλοὴν ἀνέθεντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.

5 δειδίδι καὶ σύ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσί, μὴ σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

διαβάλλονται γὰρ πρὸς τῶν ἀρχαίων οἱ τὴν Εὐρώπην
οἰκοῦντες σχεδὸν ἅπαντες ἐπὶ φιλαργυρία, ἅμα κερδαί-
νοντες ἅμα δαπανῶντες τὰ περιγινόμενα αὐτοῖς, οἱ δ'
10 Ἑπειῶται μάλιστα, Σύρων ὄντες ἄποικοι, ὡς ὁ Πο-
λέμων ἐν πέμπτῃ ἐξη[γ]ήσεων τῆς κατὰ Λουκανὸν τὸν
Ῥωμαῖον ἐμφυλίου συγγραφῆς ἀπεφήνατο. ὅθεν καὶ
Παλαιστὴν πρὸς τῶν ἀρχαίων καλεῖται, ἐν ἣ Ἡρώδης
ποτὲ πρὸς τιμῆς Αὐγούστου Νικόπολιν ἐδείματο τὴν
15 πόλιν παρὰ Λευκάτην καὶ τὸν Ἄκτιον κόλπον, ὅπου
Κλεοπάτραν μετ' Ἀντωνίου παρεστήσατο.

47. Ἦν μὲν οὖν τοιοῦτος ὁ βασιλεύς, τὰ δὲ ἄλλα
συνετὸς καὶ πεπαιδευμένος, ἐπεικῆς τε ἅμα καὶ δρα-
στήριος, μεγαλόδωρός τε καὶ κρείττων ὀργῆς, ἐρουθριῶν
20 τε τοὺς λόγους, ὡς καὶ πλήρωμα χρόνου καὶ βαθμὸν

Anth. Pal. XI 270 (εἰς εἰκόνα Ἀναστασίον βασιλέως ἐν τῷ Εὐρίπῳ),
vide Th. Preger, Inscriptiones graecae metricae no. 224

v. 3—6 Anth. Pal. XI 271, Preger no. 225 11 cf. Luc.
Phars. V 460

v. 1 δε ὀλοῆς O, τε ὀλοῆς corr. O₂, τ' ὀλοῆς F | λοιμον O,
λιμοῦ Anth. 2 ἢ πάντα φθειρεσει O, οἷς πάντα φθείρεις
Anth., οἷς πάντα φθείρει σῆ conī. F, ἢ πάντα φθείρει σῆ (σῆ
scripsi) corr. F ep. p. 39 | φιλοχρημοσύνη O, quod correxi; ἐκ
φιλοχρημοσύνης Anth. 3 ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο
Χάρυβδιν Anth. | κύλλης O, corr. F 4 ομιστην O, corr. F
7 τον αρχαιον O, corr. F 11 suppl. F 12 ἐμφυλίους O,
ἐμφυλίων conī. F, ἐμφυλίον corr. B | συγγραφεῖς O, corr. F
13 Παλαίστη conī. F collatis Caes. b. c. III 6 et Lucano l. s.
16 μαρεστησατο, quod correxit, O

τοῖς τῶν λόγων διδασκάλοις βουληθέντα παρασχεῖν
 ταῖς αὐτῶν διχονοίαις ἐμποδισθῆναι· πέφυκε γὰρ ἐξ
 ἀπραγμοσύνης τὸ λογικὸν πρὸς ἑαυτὸ διαφωνεῖν. ἦν
 οὖν ἀγαθός, ὡς ἔφην, καὶ μηδένα τῶν δεομένων συν-
 θρωπὸν ἀποπέμπων, ὡς μὴ πόλιν, μὴ φρούριον, μὴ 5
 συσκήμιον ἢ λιμένα ἢ τόπον οὖν τινα τῆς πάσης Ῥω-
 μαίων πολιτείας ἀμοιρεῖν τῶν ἐκείνου κατὰ τὸ ἀναγ-
 καῖον δωρεῶν. ὅτι δὲ μόνος αὐτὸς μετὰ Κωνσταντῖνον
 τὴν τῶν ψυχῶν ἐκούφισε δασμολογίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶ-
 σαν — οὐδὲ γὰρ ἔφθασε —, θεὸν ἐχέτω ἴλεων τῶν 10
 ὀπωσδήποτε πλημμεληθέντων αὐτῷ· καὶ γὰρ ἄνθρωπος
 ἦν. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ ὑπὲρ <ἀριθμόν, ἃ ὑπὲρ>
 τῶν κοινῶν Ἀναστάσιος ἔπραξεν, ἀρκέσει μόνη πρὸς *Dava*
 ἀπόδειξιν ἢ παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ Εὐφρότην κατασκευασ- *the same*
 θείσα πόλις — Δάραν αὐτὴν οἱ ἐπιχώριοι, Ἀναστα- *15*
 σίου δὲ πόλιν ἐξ αὐτοῦ προσαγορεύουσι καθ' ἡμᾶς —, *scitis*
 ἦν εἰ μὴ θεὸς πρὸς ἐκείνου ταῖς φάρυγγι Περσῶν *Anast*
 ἐπέβρισεν, ἔκπαλαι ἂν τὰ Ῥωμαίων Πέρσαι, ὅσα προσεχῆ *ius*
 αὐτοῖς ἐστὶ, κατεσχήμεσαν.

48. Χαλεπὸν δὲ οὐδὲν καὶ μιᾶς αὐτοῦ σκοτίας καὶ 20
 λανθανούσης ἔτι ἐπιμνησθῆναι πράξεως· δεῖ γὰρ καὶ
 τῶν ἰδικῶν τάνδρὸς ἀρετῶν μίαν ἐναποθέσθαι τῷ
 λόγῳ. Παῦλος ἀνὴρ εὐπατριδῆς ἐκ Βιβιανοῦ πατρὸς
 ἐπισημοτάτου γέγονεν ὑπ' αὐτῷ, ὃς καὶ τοὺς πρόποτε
 τῶν ἔμπροσθεν ἐπὶ μεγαλοφροσύνη θαναμασθέντων ὑπά- 25
 των ταῖς φιλοτιμίαις ἀπέκρουσεν. οὗτος χρεῖων ἰδιω-
 τικῶν ἔνεκα λυσιτελῶν αὐτῷ ἐποφείλησε Ζηνοδότῳ,

v. 4 ἀγαθὸν O, corr. F 6 ευσιμιον O, εὐθήμιον con. F,
 συσκήμιον scripsi 10 ἴλεω O, ἴλεων scripsi 11 πλημμεληθέντων
 O, corr. F ep. p. 41 12 ὄντων καὶ O, ὄντων ἃ con. F, suppl. B
 18 οἰον O, ὅσα corr. B 25 θαναμασθέντας ὑπάτους con. Th.
 Preger 26 οὐτως O, corr. F 27 εποφείλησεν O, corr. F

ὅς καὶ αὐτὸς τοῖς ὑπάτοις προσ<ηριθμήθη>, ἀξιώματος
καὶ μόνου τυχῶν, ἀναφαίρετον χρυσίον εἰς χιλίας χρυ-
σίου λίτρας συναγόμενον. τοῦ δὲ Παύλου πρὸς τὴν
ἔκτισιν ἀθυμοῦντος, ὁ Ζηνόδοτος ποτινιάμενος τὸν
5 Ἀναστάσιον ἀντεβόλει ἀμύνειν αὐτῷ. ὁ δὲ συνορῶν
μηδὲ τὸν Παῦλον ἀρκεῖν πρὸς ἀπόδοσιν μηδὲ Ζηνό-
δοτον πρὸς ἔνδοσιν, δύο χιλιάδας χρυσίου δέδωκε λι-
τρῶν αὐτῷ, τὰς μὲν χιλίας τῷ χρήστῃ, τὰς δὲ λειπο-
μένας — τοσαῦται δὲ ἦσαν — τῷ Παύλῳ χαρισάμενος.
10 49. Ἐγὼ δὲ ἀναστρέφω τῷ λόγῳ πρὸς Μαρίνον.
ἐκλαβὼν τοίνυν Σύρος ἀνὴρ καὶ πονηρὸς ὡς ἐπεικῆς
τοὺς φόρους, τὰ μὲν βουλευτήρια πασῶν παρέλυσε τῶν
πόλεων, ἀπεμπολῶν τοὺς ὑπηκόους παντί, ὡς ἔτυχεν,
εἰ μόνον αὐτῷ τὸ πλεον ὑπόσχοιτο, καὶ ἀντὶ τῶν ἀν-
15 ἑκάθεν στηριζόντων τὰ προστάγματα βουλευτῶν προ-
χειρίζεται τοὺς λεγομένους βίνδικας — <οὕτως γὰρ
ἔθος> Ἰταλοῖς θεὸν ἀποκαλεῖν —, οἱ παραλαβόντες τοὺς
συντελεῖς οὐδὲν πολεμίων ἦσβον τὰς πόλεις διέθηκαν.
καὶ γίνεται μὲν πολύχουσος, εἶπερ τις ἄλλος, ὁ βασι-
20 λεὺς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Μαρίνος καὶ ὅσοι Μαρινιῶντες
ἀπλῶς· ἀπορία δὲ παντελῆς καὶ πενίας βάθος κατέπτε
τὰ πράγματα, τὸ λοιπὸν τῆς ἐπαρχότητος τρόπῳ χαμαι-
ζήλου δικαστοῦ μόναις ταῖς ἰδιωτικαῖς διαδικασίαις
σχολαζούσης. ἡρῶνθρα δὲ ὅμως ὁ Μαρίνος καὶ τὴν
25 ἀρχὴν ἐδόκει τιμᾶν, τέχνη τὸν φθόνον ἀπωθούμενος.
ἔνθεν τῶν δημοσίων ὥσπερ ὑφ' ἑτέρους τελούντων

v. 1 ὡς O, corr. Gu. Kroll; idem supplementum huic versui
additum inseruit 2 ἀναφεροτον O, corr. F 4 ποτινιου-
μενος O, quod correxi 11 ἐπεικῆς O, corr. F. Skutsch
14 ὑπόσχοι τὸ (quod correxit) βίνδικας καὶ O, βίνδικας del. F
16 lacunam indicavit F, quam explere studui 17 θεον O;
an <τοὺς ἐπιτρόπους> θεῶν? 20 μαρινιοντες O, Μαρίνοι
όντες conji. F, Μαρινιῶντες corr. B

καὶ μὴ κατὰ τάξιν πραττομένων, ὑπόλισθεν ἢ τάξις
καὶ πενίας ἐνήρχετο· τί γὰρ περιεγίνετο αὐτῇ, μόναις
ταῖς δίκαις τῶν ἰδιωτῶν ἐξυπηρετουμένη;

50. Οὕτως οὖν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῷ Μαρίνῳ
πεσόντων, συνεῖδεν ὁ βασιλεὺς ἑτέρα τιμῇ τὴν ἀτιμίαν 5
παραμυθῆσασθαι τῆς ἀρχῆς. τῶν γοῦν δικανικῶν ῥη-
τόρων τοὺς ἀρίστους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν προῦφερε, καὶ ποτε
πρὸς τῆς γαμετῆς Ἀριάδνης ὀχλούμενος, Ἀνθεμίῳ τῷ
Ἀνθεμίου, τοῦ Ῥώμης βεβασιλευκότος, παιδὶ τὴν ἀρχὴν
ἐγχειρίσαι, ἠγανάκτησεν, εἰπὼν δέ, μηδενὸς ἢ μόνων 10
λογικῶν ἀξίαν εἶναι τὴν ἐπαρχότητα. ὅπως δὲ ἠρυσθρία
τὴν ἀρχὴν, γινώσεται τις ἐκ τούτου. Ἐρμίας τις τοῖς
Λυδίας σκρινιαρίοις συναριθμούμενος ὑπὸ μέμψιν γέ-
γυονε Σεργίου, τοῦ τότε τὴν ἐπαρχότητα διέποντος,
ἀγανακτήσαντος. ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς τῆς Ἐρμίου μη- 15
τρὸς ὀχλούμενος πολὺς ἐγίνετο τὸν ὑπαρχον παρακα-
λῶν, παραχωρεῖν Ἐρμιά· ἐκεῖνος δὲ μέχοι παντὸς ἀνε-
βάλλετο, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐνεδίδου, τὴν τε ἀρχὴν τὴν
τε Σεργίου σεμνότητα παρατηρούμενος· ἴσχυσε δ' ὅμως
ὑπὲρ δικαίου παρακαλῶν. αὐτῶν οὖν τῶν ἐν λόγῳ 20
ἀμοιβαδὸν τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνόντων, δίδωσιν ἐκ
τῶν λεγομένων Ἀγρουσταλίων, οἳ μάλιστα τοῖς λόγοις
ἐνέπρεπον, καὶ μὴν καὶ ταχυγράφων τοῖς ἀκολούθοις
παριέναι καὶ λόγους παραδιδόναι καὶ ἀκροάσεσι δημο-
σίαις ἐπιδείκνυσθαι τὴν οὔσαν αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς λόγοις 25
παρασκένυν, γερωῶν τε οὐ μικρῶν τυγχάνειν.

v. 1 κατὰ <τὴν> τάξιν conī. F ep. p. 41 | πραττομενον O,
corr. F 2 πενία συνείχετο conī. B 4 οὐτῶν O, οὖν τῶν
corr. F 15 μητρος O, μητρὸς corr. F 16 ἐγενετο O, corr. B
17 παραχωρων, quod correxit, O 21 παραδωσιν O, παραδί-
δωσιν conī. F, δίδωσιν corr. B 24 δημοσίοις O, corr. F
26 μικρον O, corr. F

51. Τοιαῦτα μὲν τινα τότε ἐπράττετο. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἐτρόφα ταῖς Μαρίνου περινοίαις πλουτῶν καὶ
 ταῖς τῶν ὑπάτων εὐφημίαις ἐναβρυνόμενος. εἰρήνη
 δὲ βαθεῖα τὴν πᾶσαν ἐχάουον πολιτείαν καὶ οὐχ ἥκιστα
 5 τὸν στρατιώτην, πάντων ὁμοῦ τὴν τῆς αὐλῆς ἄστυ-
 νην ζηλοῦντων καὶ διωκόντων τὰ βασιλέως ἐπιτηδεύ-
 ματα. καὶ πέρασ ἦν λοιπὸν Ἀναστασίου τοῦ βίου τοῖς
 ἀπὸ τῶν δογμάτων καὶ Βιταλιανοῦ θορύβοις ταραττό-
 10 μενον. Ἰουστίνου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος —
 ἀνὴρ δὲ ἦν ἀπράγμων καὶ μηδὲν ἀπλῶς παρὰ τὴν τῶν
 ὄπλων πεῖραν ἐπιστάμενος — Μαρίνος μὲν, καὶ ὅσοι
 Ἀναστασίου τῆς αὐξήσεως <ἔτυχον, ἀπηλλάττοντο> οὐκ
 ὄντων δὲ τὸ λοιπὸν τοῖς κρατοῦσι κερδῶν, ὥσπερ τὸ
 πρότερον — καὶ γὰρ ἀπεστρέφοντο τὰς κατὰ τῶν ὑπ-
 15 ηκόων ἐπηρείας —, ἅπας μὲν ὁ πλοῦτος Ἀναστασίου
 εἰς ἀπείρους μυριάδας χρυσίου λιτρῶν συναγόμενος
 διερρούη. ὄχλος δὲ πολέμων τὰ Ῥωμαίων ἐδόκει, Περ-
 σῶν τὴν ἀειθρόλητον ἐπὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις ἀπαι-
 τούντων δαπάνην. ὁ δὲ περὶ αὐτῆς λόγος τοιοῦτος.

20 52. Πρὸς ἀνίσχοντα ὑπὸ λέοντι ἥλιον ἐν ἀρχῇ
 στενῇ τοῦ Καυκάσου, πρὸς βορέαν ἄνεμον κατὰ τὴν
 Κασπίαν χωριζομένων φύσει τῶν τοῦ Καυκάσου σφυ-
 ρῶν, εἰσοδος ἀπετελέσθη βαρβάρων τοῖς ἀγνοουμένοις
 ἡμῖν τε καὶ Πέρσαις, οἱ περὶ τὴν Ὅρκανην νέμονται·
 25 δι' ἧς εἰσβάλλοντες τὰ τε πρὸς εὐρον Πέρσαις, τὰ τε
 πρὸς βορέαν Ῥωμαίοις ἀνήκοντα ἐδήουν. καὶ ἕως μὲν
 Ἀρτάξατα καὶ ἔτι ἐπέκεινα εἶχον ὑφ' ἑαυτοῖς οἱ Ῥω-
 μαῖοι, ἀντέβαινον παρόντες ἐκεῖ· ὡς δὲ τούτων ἐξέστη-

v. 8 ταραττομένων O, corr. F 12 lacunam statuit F,
 quam explere conatus sum 18 αειθρολλητον O, mutavit B
 23 ουμενοις ημ in rasura O 26 ἔδη οὖν, quod correxit, O

σαν καὶ ὅσων ἄλλων ἐπὶ Ἰοβιανοῦ, οὐκ ἐξήρουν οἱ Πέρσαι τὰ τε ἐαυτῶν τὰ τε πάλαι Ῥωμαίων φρουρεῖν, καὶ θόρυβος αἰετὰς ἐκατέρων Ἀρμενίας εἶχεν ἀφόρητος. γίνονται δὴ οὖν λόγοι μετὰ τὴν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ Ῥωμαίων ἀστοχίαν Σαλλουστίῳ τε, ὃς ἦν ὑπαρχος, ἐξ ἡμῶν, καὶ Περσῶν τοῖς ἐξοχωτάτοις, καὶ Ἰσδιγέρδῃ ὕστερον, ὥστε κοιναῖς δαπάναις ἄμφω τὰ πολιτεύματα φρούριον ἐπὶ τῆς εἰρημένης εἰσόδου κατασκευάσαι, ἐπιστήσαι τε βοήθειαν τοῖς τόποις πρὸς ἀναχαιτισμὸν τῶν κατατρεχόντων δι' αὐτῆς βαρβάρων. Ῥωμαίων δὲ τοῖς περὶ τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν ἄρκτον πολέμοις ἐνοχλομένων οἱ Πέρσαι ἔσχον ἀνάγκην, οἷα προσεχέστεροι ταῖς τῶν βαρβάρων ἐφόδοις, ἀντοικοδομεῖν φρούριον ἐκεῖ, Βιραπαράχ πατρίως αὐτὸ καλέσαντες, καὶ δυνάμεις ἐπέστησαν· καὶ πολέμιος οὐκ εἰσῆει.

53. Ἐκ ταύτης τῆς ἀφορμῆς οἱ Πέρσαι Ῥωμαίοις ἐπιτέθησαν, κατὰ σμικρὸν ἐπὶ τὰς Συρίας καὶ Καππαδοκίας ἐκχεόμενοι, ὡς δῆθεν ἀδικούμενοι καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν γενομένην δαπάνην κατὰ τὸ ἐπιβάλλον Ῥωμαίοις ἀποστερούμενοι, ὥστε Σποράκιον τὸν πρῶτον ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μείζονος ἐκπεμφθῆναι διαλεχθῆσόμενον Πέρσαις· ὃ δὲ δυνάμει τε χρημάτων καὶ συνέσει λόγων ἐγγυὲς ἔπειθε Πέρσαις, Ῥωμαίων ὥσπερ χαριζομένων αὐτοῖς, ὑπο(φόρων) Ῥωμαίων ἡσυχάζειν καὶ φίλους εἶναι· καὶ ταῦτα ἕως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀναστασίου διεσύρη, λαλούμενά τε καὶ τυπούμενα καὶ ἀπλῶς

v. 1 ὅσων ἄλλον O, corr. F | ἐξήρουν O, corr. F 5 σα-
λουστίῳ O, quod mutavi 6 εἰσδιγερδῃ, quod correxit, O
8 εἰρήνης O, εἰρημένης corr. F 9 ἀνασχειτισμον, delete postea
σ, O, corr. F 13 μειν φρουριον in rasura O 22 χρωμα-
των, quod correxit, O 23 περσαις O, Πέρσαις volebat B
24 ὑπο ρωμαίων O, delet F, ego supplere studui

1-2. ἤρτημένα. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ, Κωάδου τοῦ γέροντος ὄλην
 502. Περσίδα κατὰ Ῥωμαίων ἄγοντος γίνεται πόλεμος· καὶ
χειρὶ μὲν νικᾶν οἱ Ῥωμαῖοι δυνάμενοι, ἀσωτία δὲ καὶ
τροφῇ Ἀρεοβίνδου τοῦ τελευταίου — ἦν γὰρ φιλωδὸς
 5 καὶ φίλανλος καὶ φιλορχήμων — καὶ ἀπειρία καὶ δει-
λία Πατρικίου καὶ Ὑπατίου τῶν στρατηγῶν ἠλατιώ-
θησαν μὲν τὸ πρότερον, ἕξαπλῆς τῶν Περσῶν ἐπιχε-
θέντων· τὸ δὲ λοιπὸν τοὺς τε Πέρσας διωξάντων καὶ
Ἀμίδαυ ἀλοῦσαν ὄνσαμένων αὐθις, ὁ Πέρσης λόγους
 10 ἐκίνησε πρὸς Κέλερα, ὃς ἦν μάλιστα τῶν <ὀφρικίων>
τῷ Ἀναστασίῳ, περὶ Βιραπαράχ, ὡς προέφαμεν, καὶ
τῆς κατὰ μόνας ὑπὸ Περσῶν γενομένης περὶ αὐτοῦ
δαπάνης. καὶ πέρσας ἔσχευ ἡ φιλονεικία, μετριῶν τι-
 15 νῶν ὑπὸ Ἀναστασίου χαρισθέντων Κωάδῃ· τὸ γὰρ με-
γαλόφρον Ἀναστασίῳ καὶ εὐμέθοδον εὐσεβῶς τὴν ὑπὲρ
εἰρήνης ζημίαν ὑπέμενε. τοιοῦτος μὲν οὖν περὶ τῶν
Κασπίων πυλῶν τοῖς Ῥωμαίων συγγραφεῦσιν ὁ λόγος,
<ὄν> Ἀρριανὸς ἐπὶ τῆς Ἀλανικῆς ἱστορίας καὶ οὐχ
ἦκιστα ἐπὶ τῆς ὀγδόης τῶν Παρθικῶν ἀκριβέστερον
 20 διεξέρχεται, αὐτὸς τοῖς τόποις ἐπιστάς, οἷα τῆς χώρας
αὐτῆς ἠγγεσάμενος ὑπὸ Τραιανῶ τῷ χρηστῷ· τοιούτους
γὰρ ἄρχοντας ἐκεῖνος ἔσχευ, οἱ τοῖς τε λόγοις τοῖς τε
ἔργοις εἰς τοσαύτην εὐκλειαν τὴν πολιτείαν ἀνέστησαν.

v. 5 φιλορχήμων O, corr. F 6 πατρικίον O, corr. F
 7 ἐπισχεθέντων O, corr. F 8 των, eraso postea v, O, τὸ
 scripsi | λοιπὸν O, τῶν . . λοιπῶν volebat F | ἐδίωξεν τῶν O,
 διωξάντων corr. F 9 ὄνσαμένων· αὐθις O, corr. F 10 κελ-
 λερα, altero λ eraso, O | ὀφρικίων add. F 11 βιριπαράχ O,
 quod ad p. 141, 14 correxi; de nominis forma vide Pauly-
 Wissowa *Real-Enc.* III 489 13 πέρσας O, πέρσας corr. F
 16 οὖν ὁ περὶ O, ὁ del. Gu. Kroll 18 ὄν add. B | σαλανικῆς
 O, corr. F | ὄχ O, οὐχ corr. F 19 παροικίων O, corr. B
 20 αὐτοῖς O, αὐτὸς corr. B 21 τραιανου O, corr. F 23 τὴν
 τε πολιτείαν O, τε del. F

54. Τοιούτων μὲν περὶ Πέρσας, μυρίων δὲ ἄλλων πολέμων ἀναπτομένων τὸ λοιπὸν λογικοῖς πάροδος οὐκ ἦν ἐπὶ τὴν ἐπαρχότητα. ἔδει δὲ χρημάτων, καὶ οὐδὲν ἦν ἄνευ αὐτῶνπραχθῆναι τῶν δεόντων. ὅπως δὲ μηδὲν τῶν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς πρόσθεν εὐπραγίας παροφθείη, σάλιοι σκιριτῶντες καὶ διστῶντες τὴν γῆν ῥιζόθεν τὴν Σελεύκου Ἀντιόχειαν κατέαξαν, τῷ ὑπερκειμένῳ βουνῷ τὴν πόλιν σκεπάσαντες, ὡς μηδεμίαν διαφορὰν ὄρους καὶ πόλεως ἀπολειφθῆναι τῷ χωρίῳ, νάπην δὲ τὸ πᾶν καὶ σκοπέλους, οἱ πάλαι τὸν Ὀρόντην παρολισθαίνοντα τῇ πόλει ἐσκίαζον. χρυσίου οὖν ἄπειρον ἐχρῆν ἐπομβρῖσαι τὴν ἐπαρχότητα πρὸς ἐκφορὰν τέως τῶν ἀπὸ τοῦ πτώματος ἐξογκωθέντων καὶ εἰς ἡλίβατον δυσχωρίαν ἀνοιδησάντων χωμάτων· οὐδὲ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς τὴν Σύρον προτεύουσαν παριδεῖν ἔοριμμένην εἰς ἔδαφος. ὡς δὲ κόπῳ πολλῷ καὶ χρημάτων ἀφθονίᾳ καὶ τεχνῶν συνεργείᾳ ὥσπερ ἐρεβόθεν ἡ πόλις ἀνεφύετο, Ἰουστίνου τέλος λαβόντος Χοσρόης ὁ κακοδαίμων διὰ τῆς Ἀραβίας ἐμπεσὼν σὺν ἀπείρῳ στρατιᾷ ταῖς Συρίαις αὐτὴν μὲν τὴν ἄρτι καταπεσοῦσαν, εὐχείρωτον αὐτῷ φανείσαν ὡς ἄφρακτον λαβὼν πολέμῳ κατέφλεξε, φόνον ἄπειρον ἐργασάμενος· τοὺς δὲ ἀνδριάντας, οἷς ἐκοσμεῖτο τὸ ἄστυ, σὺν πλαξὶ καὶ λίθοις καὶ πίναξιν ἀπλῶς ἀναρπάσας ὅλην εἰς Πέρσας Συρίαν ἀπήλασε. γεωργὸς δὲ οὐκ ἦν, οὐχ ὑποτελής τῷ δημοσίῳ λοιπόν, καὶ δασμὸς μὲν οὐκ εἰσεφέρετο τῇ βασιλείᾳ, τὸν δὲ στρατιώτην ἀποτρέφειν ὁ ὑπαρχος ἠναγκάζετο, καὶ πάσας τὰς συνήθειας ἐπιδιδόναι τῇ πο-

v. 5 παροφθεις O, παροφθῆ conl. O₂, παροφθείη scripsi
 12 ἐπομβρῖσαι O, ἐπομβρησαι conl. O₂ 13 τε ωστων O, corr. O₂
 25 υποτελεις O, corr. O₂ 28 συνηθείας O, corr. O₂

λιτεία δαπάνας, οὐ μόνον τοὺς ἀπὸ Σύρων φόρους
 ζημιούμενος, οἳ καὶ μόνοι ῥοπήν τοῖς κρατοῦσιν ἐποίουν,
 ἀλλ' ἔτι καὶ προσεπιδιδόναι δαπάνας ἀριθμοῦ κρείτ-
 5 ττονας συνωπθούμενος περί τε τὰς ἀλούσας τῶν πόλεων
 περὶ τε τοὺς συντελεῖς, εἴ που τινὰς τὰ Περσῶν δεσμὰ
 διαφυρόντας ἐμπλανᾶσθαι ταῖς ἐρημίαις τῶν πάλαι
 θαναμαζομένων χωρίων συνέβαινε.

55. Τοιούτοις κλύδωσι τοῦ πολιτεύματος καὶ θυέλ-
 λαις κακῶν ῥιπταζομένου, ἀντίρροπον προὔθηκεν ἡ
 10 τύχη τῆς πάλαι ῥαθυμίας τὴν ἐμμέλειαν, Ἰουστινιανὸν
 τὸν πάντων βασιλέων ἀγροπνότατον ἐπιστήσασα τοῖς
 κοινοῖς, ὃς ζημίαν τῆς οἰκείας ζωῆς ᾤετο συμβαίνειν
 αὐτῷ, εἰ μὴ πάντες κατ' αὐτὸν ἀγροπνοῖεν καὶ ὑπερ-
 μάχοιντο τῆς πολιτείας, <ὥς> μὴ τὰ Ῥωμαίοις διενεγ-
 15 κόντα ποτέ, εἴτα ῥαστώνη τῶν ἔμπροσθεν ἐξολωλότα
 μόνα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὰ πολεμίων πρὸς ἐκείνοις λαμ-
 βάνοιεν. καὶ Πέρσας μὲν οὖν καὶ Χοσρόην τὸν ἄτακ-
 τον χρυσίῳ μὲν πρῶτον, εἴτα παλιμμαχοῦντα καὶ σι-
 δήρῳ κατέχωσε. Βανδήλοις δέ, ἔθνει Γερμανικῷ, τὴν
 20 Λιβύην κατεσθίουσι πόλεμον ἑξαπλήνης ἐπιχέων ἐν μό-
 ναις δύο σελήναις εἰλέ τε αὐτοὺς καὶ πολέμῳ λαβῶν
 παρεστήσατο τῇ βασιλείᾳ, Γελλίμερα αὐτὸν σὺν τοῖς ἐν-
δόξοις τοῦ ἔθνους, οὓς ἐκάλουν Ἀστίγγους οἱ βάρβα-
ροι, γαμετῆ τε καὶ παισὶ καὶ πλούτῳ βαθεῖ, καθάπερ
 25 οἰκέτας ἀχραιοτάτους πρὸς δουλείαν Ῥωμαίοις ἐκδούς.
 μικροῦ δὲ τούτου φανέντος αὐτῷ Γέταις <τὴν> τε
 ἱερὰν Ῥώμην καὶ πάντα, ὅσα ὑπ' ἐκείνην ἐτέλει, δια-

v. 3 κριττονος O, corr. O₂ 5 που O, ει add. O₂
 13 υπερμαχοιντο O, corr. O₂ 14 ὥς add. O₂ 18 χρυσίον
 O, corr. O₂ | παλιν μαχοῦντα O, corr. O₂ 24 πασι O, παισι
 corr. O₂ 26 τὴν add. F

σπῶσι Ῥωμαίων τε τοὺς ἀνέκαθεν εὐπατρίδας ὑβρίζουσιν ἐπελθὼν ἤρπασεν αὐτοὺς πανεστίους σὺν [τε] Βιτιίγῃ τῷ τυράννῳ παρεστήσατο, τῇ δὲ Ῥώμῃ τὰ Ῥώμῃς ἀπέσωσεν.

56. Ὡς δὲ καὶ Συγάμβροισ ἐπαγροπνεῖν ἠπέλλει — 5
 Φράγγους αὐτοὺς ἐξ ἠγεμόνος καλοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ περὶ Ῥῆνον καὶ Ῥοδανόν —, αὐτίς Χοσρόης, ὡς μηδενὸς ἄρτι πραχθέντος, ἐπὶ τὰς Συρίας ἀπροόπτως ἐξεχύθη, τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων Λιβύης τε πρὸς Μαυρουσίαν σειομένης καὶ τῆς ἐσπέρας πρὸς 10
 Γετῶν ὅλης ταραττομένης ὑπερμαχουσῶν, Κόλχους τε καὶ τὸν Καύκασον Σκυθῶν καὶ τὴν Θράκην μυρίων ὄσων θηρίων ἐνοχλούντων. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἤρκει πρὸς πάντας τοὺς πολέμους, ὥσει πρὸς ἓνα μαχόμενος, ἢ δὲ ἐπαρχότης θεηλάτοις συνείλετο θυέλλαις, τῶν μὲν 15
 ὑπηκόων ταῖς ἀκινήτοις κτήσεσι δι' ἔνδειαν ἀπολεγόντων, τῶν δὲ πρακτόρων μηκέτι τοὺς φόρους εἰσάγειν, οὐκ ὄντων ὑποτελῶν, τοῖς κρατουσῖν ἰσχυόντων· ὑπουργεῖν δὲ ὅμως ταῖς δαπάναις τοσαύταις οὔσαις καὶ οὕτως ἀνευδότοις <ὁ> κατὰ καιρὸν ὑπαρχος συνωθεῖτο. 20
 εἰκότως οὖν ἄλλος ἐξ ἄλλου συνεχεῖς ὁμοῦ καὶ βαρεῖς ἐξ ἀνάγκης διαδεχόμενοι, τὴν ἀρχὴν διέσπασαν. ἢ δὲ τάξις ὀυδ' ἐν λόγῳ οὐδ' ἐν ἀριθμῶ', ἀπωλώλει δὲ παντελῶς· τῶν γὰρ περιεχόντων ἀπολλυμένων εἰκὸς ἦν ἀπολέσθαι τὰ περιεχόμενα. 25

v. 23 vide quae adferuntur supra ad p. 105, 11

v. 2 ante οὐτιίγι (quod mutavi) duae litterae evanidae in O, unde [τε] supplevi, <καὶ> σὺν Οὐτιίγι scriptis F
 5 σιγαμβροῖ O, corr. F 11 ὅλων O, corr. F 15 θειλαιτοῖς O, corr. O₃ 20 ὁ add. F 23 οὐδεν λογω οὐδε O, e p. 105, 11 corr. F

57. Καί πού με τὸ δαιμόνιον συνωθεῖ πρὸς ἀνά-
 μνησιν ἐξάγον μυρίων κακῶν. Ἰωάννης τις ἐκ Μα-
 ζάκων δομώμενος — Καισάρειαν τὴν πόλιν Τιβέριος
 Καῖσαρ μετωνόμασεν, Ἀρχέλαον τὸν Καππαδοκῶν βα-
 σιλέα δόλω μεταστειλάμενος ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ κατασχὼν
 ἐν αὐτῇ· τὴν δὲ Καππαδοκίαν, οὐκ οὔσαν ἄνωθεν,
 πρῶτος ἐπαρχίαν Ῥωμαίοις ὑπόφορον ἀπέφηνεν —
 οὗτος ὠρμητο μὲν, ὡς ἔφην, ἐξ ἐκείνης, τοῖς δὲ τῆς
 στρατηγίδος ἀρχῆς σκρινιαρίοις συναριθμούμενος, δο-
 10 λεῶς, οἷα Καππαδόκης, παρεισδύς οικειοῦται τῷ βα-
σιλεῖ καὶ κρείττονα πίστεως ἐπαγγειλάμενος πρᾶξιαι
ὑπὲρ τῆς πολιτείας εἰς λογοθέτας προῆλθεν· εἶτ' ἐκεῖ-
θεν, ὥσπερ κατ' ἐπιβάθραν, ἐπὶ τοὺς λεγομένους ἰλ-
λουστρίους [ἀνελθὼν καὶ μήπω γνω]σθεῖς, ὁποῖός τις
 15 ἔστι τὴν φύσιν, [ἀθρ]όως [εἰς τ]ὴν ὑπαρχον ἀνηρ-
πάσθη τιμῇ· οὐδὲ γὰρ ὕστε[ρον] [ὑπέμεν]εν ὁ βασι-
λεύς, καλὸς καὶ ἐπιεικῆς τυγ[χάνων, πονηροῖς] ἄρχουσι
καταπιστεῦσαι τὴν ἀρχήν, ἥδη [μαθὼν καὶ] τοῖς ἔργοις
εὐρών, ὡς

20 Καππαδόκαι φαῦ[λοι μὲν αἰεί·] ζώνης δὲ τυχόντες
 φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
 ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράξονται ἀπήνης,
 δὴ ὅα τότε εἰς ὥρας φαυλεπιφανλότεροι.

v. 20 sqq. Anth. Pal. XI 238

v. 1 μετα O, τα delevi | συνωθεῖ O, συνώθει ediderunt
 FB, συνωθεῖ correxi 2 ἐξάγων O, quod correxi 4 τῶν
 O, τὸν corr. F 13 επιβαραθραν O, corr. O₂ 16 suppl. F
 21 ἔνεκα O, corr. F | ἐπιφανλότατοι O, ἐπι del. F 22 δρά-
 ξονται μεγαλως ἀπηνεῖς O, ex Anthologia corr. F 23 δ'
 ἤρατο τις ὥρας φαυλ' επιφανλοτέρας O, corr. F; δὴ τότε γίγνον-
 ται φαυλεπιφανλότατοι Anthol.

οὕτως οὖν, ὡς ἔφθην εἰπών, ὁ πονηρὸς Καππαδόκης
 δυνάμεως ἐπιλαβόμενος δημοσίας ἀπειργάσατο συμφο-
 ράς, πρῶτον μὲν δεσμὰ καὶ πέδας καὶ ποδοκάκας καὶ
 σίδηρα προθείς, ἔνδον τῆς πραιτωρίας αὐλῆς ἰδιωτικὴν
 ἐν σκοτῶ φυλακὴν ἀφορίσας ταῖς ποιναῖς τῶν ὑπ' 5
 αὐτῷ τελούντων, Φάλαρις ὥσπερ ἄνανδρος καὶ μόνους
 τοῖς δούλοις ἰσχυρότατος, ἐκεῖ τε ἐνείργων τοὺς πιεζο-
 μένους, οὐδένα τύχης οἰασοῦν ἐξαιρούμενος τῶν αἰκισ-
 μῶν, ἀναρτῶν τε ἀπλῶς ἀζητήτως τοὺς μόνον ἔχειν
 χρυσίον διαβαλλομένους, καὶ ἢ γυμνοὺς ἢ νεκροὺς 10
 ἀπολύων. καὶ τούτων μάρτυς μὲν ὁ δῆμος, ἐγὼ δὲ
 οἶδα θεωρὸς γενόμενος καὶ παρὼν τοῖς πραττομένοις·
 καὶ ὅπως, ἐρῶ. Ἀντίλοχός τις, ἤδη γέρον τὴν ἡλικίαν,
 ἐμηνύθη αὐτῷ χρυσίου δεσπότης εἶναι τινος. συσχῶν
 οὖν αὐτὸν καλωδίοις στιβαροῖς ἀνέδησεν ἐκ χειροῖν, 15
 ἕως ἕξαρονος γενόμενος ὁ γέρον νεκρὸς τῶν δεσμῶν
 ἠλευθερώθη. ταύτης ἐγὼ τῆς [μια]φονίας γέγονα
 θεωρός· ἠπιστάμην γὰρ τὸν Ἀντίλοχον.

58. [Πραῆ]ις μὲν οὖν αὕτη τῷ Καππα[δόκη πα-
 σ]ῶν μετριωτάτη, καὶ εἶθε γοῦν μόνος ταῖς ἀδικίαις 20
 ἐνηγρῶπνυι· [Βριά]ρεως δὲ καθάπερ ὁ τοῦ μύθου μυ-
 ρίας χεῖρας ἔχειν τοῖς π[οιη]ταῖς λέγεται, οὕτως [καὶ]
 ἐκεῖνος ἀλάστῳ ἀπείρους [ὑπουρογούς] [τῶν κακῶν
 ἔ]χων, οὐκ ἐπὶ τῆς βασιλέως μόνον εἰργάζετο, ἀλλ' ἐπὶ
 πάντα τόπον [τε καὶ χώραν ἀπέστειλλε] τοὺς ὁμοίους 25
 αὐτῷ, δίκην ἐξυγροτήρος [τὸν ἀπαντα]χοῦ λανθάνοντα

v. 21 cf. Iliad. I 403

v. 3 παιδας O, πέδας corr. O₂ | παιδοκάκας O, corr. F
 6 ἀνανδρος O; an, ut p. 134, 1, ἀντανδρος? 9 ἀναρτῶνται O,
 ἀναρτῶν τε corr. F 16 ἕξαρο . ος, quod videtur fuisse ἕξαρονος,
 O; ἕξαρονος corr. O₂ 20 μόναις O, corr. F 22 lacunam trium
 litterarum explevi 23 suppl. F

τέως ὀβολὸν ἀνιμώμενος. ἐκ δὲ τῶν πολλῶν ἐνὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν λοιπῶν βδ[ελυρίας] ἀναμνησθήσομαι. ὁμώνυμός τις ἦν αὐτῶ, πρὸς γένος ἐγγύς, ἀνὴρ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπίνοιαν θεηλάτου κα[κί]ας, Καππαδόκης
 5 μὲν καὶ αὐτὸς καὶ ἐκ μόνης τῆς τοῦ σώματος διασκευῆς τὸ βδελυρὸν τῆς ψυχῆς ἐκκαλύπτων. ἦν μὲν γὰρ τις πολύσαρκος καὶ περιττὸς τὴν ὕψιν· πλάτει μὲν ἀμόρφω καὶ κρεῶν περιττώμασι τὰς σιαγόνας ἐξωδημένος, καὶ τῶ βάρει τῶν σαρκῶν οἷα μανδύην ἀποκορεμάσας τοῦ
 10 προσώπου τὸν θυλάκον· μαξι[λλο]π[λουμ]άκιον αὐτὸν ὁ δῆμος ἀπεκάλει. οὗτος ὁ Κέρβερος ὁ καρχαρόδουσι κοινὸς μὲν ἐτύγχανεν ἀπάντων ὕλεθρος· τὴν δ' ἐμὴν Φιλαδέλφειαν οὕτως εἰς λεπτὸν ἀπεμασῆ[σατο], ὡς μετ' αὐτὸν ἔρημον οὐ χρημάτων μόνον ἀλλὰ καὶ ἀν-
 15 θρώπων γενομένην μηδεμίαν ἐπιδέχεσθαι τὸ λοιπὸν ἀφορμὴν [τῆς] ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. περιηχηθεὶς γὰρ ὁ μηδὲν ἢ νερτέριος δαίμων, ὡς Εὐριπίδης εἶπε, 'Αυδῶν' ὑπάρχειν 'τὰς πολυχρύσους γύας', στίφος θηρίων καὶ Καππαδοκῶν στρατὸν ἐπαρόμενος ἐνσκήπτει
 20 τῇ χώρᾳ, οὐδὲν κοινόν, οὐδὲν μέσον, ἀλλ' ἐπαρχοσι πραιτωρίων [χ]ρηματίζων· εἶτα διατρίβων ἐν αὐτῇ οὐδενὶ τῶν δειλαίων τῆς χώρας οἰκητόρων οὐ σκευῶσι οἰονοῦν, οὐ γαμετήν, οὐ παρθένον, οὐ μειράκιον ἀπήμαντον καὶ φθορᾶς ἕξω καταλέλοιπε, ταῖς μὲν ποιναῖς
 25 τῶν ἀναιτίων [ὡς Φά]λαρις, ταῖς δὲ ξενοκτονίαις ὡς

v. 17 Eur. Bacch. 13

v. 3 γένος O, γένους con. O₂ 8 ἐξοιδημένος O, mutavit F
 10 τῶν θυλάκων O, quod correxi | μαξιλλοθυλάκιον con. F; aux
 lourdes mâchoires vertit Ch. Diehl, *Iustinien et la civilisation
 byzantine* p. 105 12 δεμὴν O, δ' ἐμὴν distinxit F 17 οἱ O, ἢ
 corr. O₂ 18 τὰς O cum libris Euripideis, in quibus τοὺς correxit
 Elmsleius | γαιας O, γύας ex Eur. corr. B 22 οἰκηστορων O, corr. O₂

Βούσιρις, ταῖς δὲ ῥαθυμύλαις [καὶ τρυφ]αῖς ὡς Σαρδανάπαλος διατελῶν.

59. [Καὶ εἶθε [ἄχρι] τού]των καὶ μόνων, καὶ μὴ καὶ φόβων ὑπὲρ τραγωδίας ἐγίνετο τοῖς ὑπηκόοις αἰτιώτατος· τὰ πλεῖστα [δὴ] οὖν [τῶν] αὐτοῦ μiasμάτων 5 ἐξηγεῖσθαι φρίττων — [ἄπειρα] δέ ἐστιν, ὡς καὶ αὐτὰ μόνα μεγίστας βίβλους πενθήρεις ἀποτελεῖν — μιαν αὐτοῦ προᾶξιν τέως χρημάτων ἔνεκα τραγωδήσω τῷ λόγῳ. Πετρώνιος τις ἐπὶ τῆς ἐμῆς Φιλαδελφείας — ἀνήρ ἀξιόλογος, γένει τε <καὶ> περιουσία καὶ λόγοις διαπρε- 10 πῆς — οὗτος ἐκ προγόνων κύριος ἦν λίθου τιμίας πολλῆς, ἅμα καὶ διὰ κάλλος καὶ μέγεθος τοῖς ἰδιώταις ἀπ[όπ]του. τοῦτον ἀρπάσας ὁ Κύνκλωψ σίδηρά τε περιθελὶς γυμνὸν ῥάβδοις ἔξαινε διὰ βαρβάρων ἀφειδῶς, ἐνεργᾶς αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἡμιόνων· 15 στάβλον² αὐτὸν Ἴταλοὶ λέγουσιν. οὗ δὴ γνωσθέντος ^{x. stablon}

ᾧτο πόλις [πτήξασα] καὶ ὕμμασι πήξατο χεῖρας, ἀνεκώκυνέ τε ὁ δῆ[μος <μηδὲ> βοη]θεῖν τῷ διασπωμένῳ μηδὲ πείθειν τολμῶν τὸν ἀλάστορα. ὃ γε μὴν τὴν πόλιν ἐπισκοπῶν σὺν τοῖς ἱερωμένοις ἅπασιν ἀνα- 20 λαβῶν καὶ τὰ θεῖα λόγια ἔδραμεν ὡς αὐτόν, πείθειν δι' αὐτῶν ἐννοήσας· ὁ δὲ Σαλμωνεὺς εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεὸν ὄρῶν ἐκέλευσεν ἐπὶ σκηνῆς ἐλθόντας πράττειν τὰ ἐαυτῶν, μηδὲν ὑποστελλόμενος τῶν ὅσα

v. 3 suppl. F | τούτων καὶ μὴ καὶ μόνων O, καὶ ante μόνων del. O₂, καὶ πόνων con. F, transposuit B 6 φρίττω O, corr. B 9 περῶνιος O, corr. F 10 καὶ add. F 11 οὕτως O, corr. F 13 α|... τως, quod αποπτως videtur fuisse, O, ἀπόβλεπτος con. O₂, ἀχρήστως legit F, ἀχρήστον con. Roquefort apud F ep. p. 42, ἀπόπτου scripsi 15 ενεργᾶς O, corr. O₂ 18 μηδὲ add. F 22 τοῖς ἀνθρώποις O, τοὺς ἀνθρώπους scripsit F 24 υποστελλόμενος O, corr. F

ἐν <τοῖς> πορνείοις κεκλημένοις τοῖς ἀκολάστοις λόγοις
 ἀσελγάνεται. καὶ ἀσκεπῆ καὶ πᾶσι κάτοπτα παρῆν τὰ
 θεοῦ γνωρίσματα καὶ ὁ ἱερεὺς μετ' αὐτῶν ὑβρίζομενος
 [ἐθρῆ]νει πικρῶς, οὕτως ὄρων τὸ θεῖον περιορῶμενον
 5 [ἀτί]μως. ὁ δὲ Πετρώνιος τῆς οἰκείας περιουσίας
 [πρῶ]τον ὄρων τὸν θεόν, πέμψας εἰς οἶκον πάντα ὅσα
 [ἦν αὐ]τῷ σὺν καὶ τοῖς λίθοις ἐκείνοις ἐνεγκὼν ἔρ-
 ριψεν ἐπὶ [τοῦ] ἀύλειου τοῦ Κύκλωπος. καὶ τότε χρυ-
 σίον λαβὼν ἐπὶ τόκῳ κατέθηκεν ἐπὶ τοὺς τιμωροὺς,
 10 ὡς δὴ κεκημηκότας ἐπ' αὐτῷ, σποριτούλων ἔνεκα. οὕτω
 δὲ τὸν ἔρανον οἱ Ῥωμαῖοι προσαγορεύουσιν.

60. Μετρίου δὲ τούτου δόξαντος εἶναι συνεῖδεν ὁ
 Κέρβερος καὶ μισοφονίας ἐργάσασθαι. Πρόκλον οὖν
 τινα, ἀπόμαχον τῆς [ἐπι]χω[ρί]ου στρατιᾶς, εἴκοσι χρυ-
 15 σίνους ἀπαιτῶν εἰσφέρειν αὐτῷ συνώθει οὐκ ἔχοντα,
 καὶ [πάντα τὰ] τῶν ποινῶν ὄργανα ἀπήμβλυσε τοῖς
 νεύροις τοῦ ἀθλοῦ πένητος· ὃς τὸ λοιπὸν μηδὲ ζῆν
 ὑπομένων [μη]δὲ τελευτᾶν συγχωρούμενος τέχνη με-
 ἤλθε τὸν θάνα[τον. λαβὼ]ν οὖν τοὺς ποινουργοὺς
 20 καὶ δοῦναι τοὺς εἴκοσι χρυσοὺς ἐξ ἀνάγκης ἀπαγγει-
 λάμενος, εἰ τυχὸν ἔψονται ἐπὶ [τὸ] καταγώγιον αὐτῷ
 γινομένῳ, ὡς ἤλθεν ἐκεῖ, παρελθὼν, τῶν φυλάκων
 ἔξωθεν προστηρούντων, βρόχον ἐνάψας τῷ τραχήλῳ
 τῆς ζωῆς ἀπηλλάγη. ὡς δὲ τὸ λοιπὸν οὐ προῆλθεν,
 25 εἰσφρήσαντες ἐκείνοι καὶ ἐξηρημένον αὐτὸν ἰδόντες
 τὸν μὲν νεκρὸν αὐτοῦ ἔρριψαν [ἐπ' ἀγορᾶς] συμπα-

v. 1 τοῖς add. Gu. Kroll 2 ἀσελγένεσθαι O, corr. Gu. Kroll |
 τα O, τὰ corr. O₂, hoc loco finem emendandi faciens 5 πε-
 ριουσίας προτιμῶν τὸν con. Gu. Kroll 7 ταῖς . . ἐκείναις vo-
 lebat F 8 τοῦ supplēvi in lacuna trium litterarum | αλιου
 O, αὐλείου corr. F | ante τό, τε (τότε ego) lacunam statuit F
 17 ὡς O, ὃς corr. F 20 ἐπαγγειλάμενος con. B

τοῦντες, ὡς δῆθεν ἠπατη[μένοι]· τὰ δὲ [ὄντα αὐτῷ
δι]ήροπασαν, μηδὲ πρὸς ταφήν [οἰκτροῦ] τινος ἐπιρρή-
ματος ἀξιῶσαντες.

61. Τοιούτοις κατορθώμασιν ἐν[ασχο]λούμενος ὁ
Λαιστρουγῶν ἢ μᾶλλον ὁ τεκνοραίστης λυ[μ]εῶν ἐμῆς 5
π[ά]τρης? — ὡς φησιν ὁ Λυκόφρων ἐκεῖνος — ἐφ' ὄλ[ον
ἐ]τος τὴν πόρθησιν τῶν Λυδῶν διέτεινε. γλίσχρον
δὲ καὶ φαῦλον [ἠγού]μενος, εἰ μόνην τὴν πρόσθεν
εὐδαίμονα Λυδίαν ὑπά[ροι] τοῖς ἀδικήμασιν, ἐφ' ὄλην
ὁμοῦ τὴν τῆς Ἀσιανῆς θάλασσαν διοίκησιν συνείδεν ἐκ- 10
τεῖναι τὴν ἀσέβειαν. Νόμος ἄνωθεν ἐκράτησε, πλατὺν
ἅμα καὶ ὄξυν δρόμον ἐνιδρῶσθαι ταῖς ἐπαρχίαις· ὧν
ὁ μὲν πλατὺς ὁχλήμασιν ἐχρῆτο, ὁ δὲ ὄξυς ὑποζυγίοις
ἵπποις — βεραίδους [αὐτοῦς] οἱ κρατοῦντες ἠνόμασαν,
καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς περὶ μηνῶν ἴσμεν ἀποθέμενοι. 15
τῆς γὰρ ἠπείρου σχε[δὸν] ἀπάσης <τελοῦσης> ὑπ'
αὐτοῖς, οὐκ ἦν εὐχερὲς τὰ πρὸς τὴν ἔω [συμ]βαίνοντα
ἐπὶ τοὺς κυρίους τοῦ πολιτεύματος ὡς θᾶττον ἀναφέ-
ρειν, ἔστιν ὅτε καὶ αὐτὸν ὠκεανὸν τοῖς ὅπλοις [ὑπ]-
άγοντας. τῷ γοῦν ὄξει δρόμῳ τὰ τῆς μηνύσεως [πρὸ] 20
τῆς ἀκοῆς ἐγίνετο, καὶ ταύτην τὴν οὕτω σωτηριώδη
τοῖς πράγμασιν ἐπίνοιαν συνείδεν ὁ πλατύγναθος ἀπ-
[αλ]εῖψαι δι' οἰκειᾶς μηνύσεως, ἀναπείσας τὸν ὁμό-
γνωιον καὶ ὁμόψυχον τῆς αὐτοῦ βδελυρίας ὑπαρχον,
περιττὴν εἶναι διαγνοὺς τὴν τῶν δημοσίων ἵππων 25

v. 6 Lycophr. Alex. v. 38

15 de mens. p. 15, 18

v. 2 ἐπιρρήματος O, quod correxi; ἐπιρρήματος legit et ἐπι-
βλήματος coniecit F 5 ληστρουγῶν O, quod correxi | τεκνο-
ραίστης O, corr. F | λυ[μ]εῶν suppl. F 6 ἐπολον et 9 ἐπολην
O, corr. F 12 ὄξυδρόμον, quod correxit, O 14 βεραδους
O, corr. F 16 τελοῦσης add. B 19 . . . ἀγοντας O, [περι]-
ἀγοντας conii. F, [ὑπ]άγοντας scripsi

ὑπηρεσίαν, οὐ συνοροῶν ὁ Νιόβης αὐτῆς λιθωδέστερος
 <τὸ> τοῦ πράγματος χρήσιμον· ὁ δὲ ὑπαρχος ἀγνοούσης
 τῆς βασιλείας — πῶς γὰρ ἐνεδίδου τοῖς κοινοῖς ἀτυ-
 χήμασι; — καὶ ταύτην τὴν ὕψιν τῆς πολιτείας ἠφά-
 5 νισεν. ἔνθεν τῶν εἰδῶν ἀπράτων ἐνσηπομένων ταῖς
 κτήσεσιν, ἐξαλεύρου σκεδὸν τῆς Ἀσιανῆς τυρχανούσης,
 ὁ συντελεστής ἀπώλετο, χρυσίον πρὸς τῶν δασμολο-
 γούντων ἀντὶ τῶν εἰδῶν εἰσπρατιτόμενος, μηδὲ διαπω-
 λεῖν τὰ εἶδη δυνάμενος πόρρω θαλάσσης ἀπωκισμένος,
 10 μηδὲ δαπανᾶν, ὡς πάλαι, τῷ δημοσίῳ συγχωρούμενος.
 τούτοις ἠκολούθησε καὶ ἡ τῶν ἐνιδρυμένων τοῖς τό-
 ποις στρατευμάτων μετὰθεις πρὸς τὸ χρεῖωδες ὑπὸ
 τῶν κοινῶν γενομένη, ὡς καὶ τούτου τοῦ συγκυρή-
 ματος, τῶν καρπῶν ἐναπομενόντων τῇ χώρᾳ, τοὺς μὲν
 15 φόρους εἰς χρυσίον μεταβληθῆναι, τοὺς δὲ καρποὺς
 ἀπογαιοῦσθαι κατ' ἔτος. καὶ εἶθε μόνος αὐτὸς καὶ
 μόνην ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν ἔτυχε διατροφῶν, καὶ μὴ
 καθ' ἑκάστην πόλιν τε καὶ χώραν, οἷος αὐτός, ἄλλοι
 καὶ χεῖρους αὐτοῦ τὸν ὅποια δ' ἂν κατορωρυγμένον
 20 ὄβολον ἀνασπῶντες παρήλθον, στρατὸν ἀλαστόρων καὶ
 στίφη Καππαδοκῶν ἐπισυρόμενοι.

62. Συνήχθη οὖν πλοῦτος ἄπειρος τῷ δικαιοτάτῳ
 ὑπάρχῳ, ὥστε αὐτὸν καὶ πρὸς τυραννίδα παρακαλεῖν,
 τῆς ἀνθαδεστέρας μοίρας τοῦ δήμου συνούσης αὐτῷ
 25 καὶ τοῖς ἐργχειρομένοις συναπτομένης. θεραπεύων οὖν
 καὶ προσοικειούμενος αὐτὴν οὐκ ᾔετο πείθειν, ὡς ἐρα-

v. 2 τὸ add. B 6 ἔξαλιον, quod in ἔξαλιρον mutavit,
 O; ἐξ ἀλεύρου coni. F, ἐξαλεύρου scripsi 9 ἀπωκισμένον O,
 ἀποκείμενα coni. F, corr. F ep. p. 43 et B 12 ὑπὸ O, ὑπὲρ
 coni. B 14 χώρα καὶ τοὺς O, καὶ del. B 16 ἀπογεοῦσθαι
 O, corr. F 20 ἀναπῶντες O, corr. F 21 ἐπὶ ἐπισυρομενοι
 O, corr. F

στῆς εἴη τοῦ κατ' αὐτὴν κόμματος, εἰ μὴ πρὸς τὴν
 ἕω διαβαίνων αὐτὸς καὶ στολὴν ἀνθηρῶ χλοάζουσαν
 χρώματι περιθέμενος διαφανῆς ἅπασι γένοιτο. οἷα μὲν
 οὖν ἔπραξε περὶ Κίλικας καὶ ὅσοις τοὺς δασμοὺς ἐπ-
 ἔβρισεν ἄχθεσι παρὰ τὴν βασιλέως εὐμένειαν, οὐδενὶ 5
 τῶν πάντων ἠγγόνηται· ἐπανελθὼν δὲ πρὸς ἡμᾶς, ὡς
 εἶδεν ὠκεανοὺς χρημάτων περιρρέοντας αὐτόν, πάντας
 μὲν ᾠκειωμένους αὐτῷ καὶ τοὺς ὀψοποιούς γε μὴν
 ἐπὶ τὰ πρῶτα τῶν τῆς πολιτείας ἀξιομάτων ἀνήρπασεν,
 ὡς μηδένα καὶ τῶν ἀργυρωνήτων αὐτοῦ ἕξω πλούτου 10
 βαθέως καὶ τιμῆς βουλευταῖς εὐνταίας ἀφεθῆναι γυμ-
 νόν. αὐτὸς δὲ ἐτρύφα, μειρακίοις ψιλοῖς καὶ μήπω, <τῷ>
 λείῳ τοῦ σώματος, ἀρρενοφανέσι καὶ πορνῶν ταῖς ἀκο-
 λάστοις συμβαλανευόμενος καὶ ἀκολασταίνων τὸ πράτ-
 τειν ἅμα καὶ πάσχειν, ἕξ ἑκατέρας ὠχρῶν νόσου, ἔλ- 15
 κων τε ἐπὶ τῶν ἐμπύρων τὸν ἄκρατον οὕτως ἀφειδῶς,
 ὡς φοράδην ἐκκεχυμένον ὑπὸ τῶν γυμνῶν ἀναβαστά-
 ζεσθαι. πρὸς <δ'> ἀντιβολὴν ὄψων ἐπιχωννύντος τὸν
 οἶνον οὐκ ἕξαρκούντος τῇ τρυφῇ οὐ τοῦ ὑποκειμένου
 τῇ πόλει πορθμοῦ, οὐχ Ἑλλησπόντου σύμπαντος, τὸ 20
 λοιπὸν οὐ κτενός, οὐκ ἔλοπος, <οὐ> χρυσοστάθμου
 ἰχθύων ποικιλίας καταλειφθείσης τῷ πελάγει, ἐπὶ τὸν
 Εὐξείνου οἱ τῆς τρυφῆς ὑπηρεταὶ ἐτρέποντο, μὴ τῇ
 θαλάττῃ ἰχθύος, μὴ τοῖς ὄρεσιν ἢ τοῖς ἄλσεσιν ὀρνέου
 συγχωρουμένου, μὴ Φάσιδος ὄλου ταῖς εὐωχίαις ἀπο- 25

v. 1 ἡμί O, εἰ μὴ corr. F 2 ἀνθηροχλοάζουσαν O, corr. F
 3 διὰ φανῆ O, corr. F 4 δεσμοὺς O, corr. F 12 μηρα-
 κίοις O, corr. F | μηπω O, δὴ τῷ conl. Gu. Kroll, μήπω <τῷ>
 ego 13 λιω O, λείω corr. F 17 post οἶνον (v. 19) distin-
 xere FB, post ἀναβαστάζεσθαι ego 18 δ' addidi 19 ἕξαρκ-
 ούντος <δὲ> proposuit B 21 οὐ add. F | χρυσοστάθμους O,
 χρυσοβαφοῦς conl. F, χρυσοστάθμου corr. B 22 καταληφθείσης
 O, corr. F

χρῶντος· ὡς ἀφίστασθαι τοὺς κτένας, μὴ τῇ κατὰ φύσιν ἐκ τόπου εἰς τόπον πῆσει καταπιστεύοντας ἑαυτοὺς, ἀλλ' εἰς ἀέρα τοῖς ὀστράκοις ὡσεὶ πτέρυξι χρωμένους δοκεῖν ἐκκλίνειν τὴν Καππαδοκῶν ἀδηφάγίαν.

5 63. Ὅτι δὲ τυχὸν ἔλοπος τοῦ ἰχθύος μνήμη παρ-
ῆλθε, περὶ αὐτοῦ τὰ γνωσθέντα μοι παραθήσομαι. ἰχθύς
ἐστὶν ἀπαλός, διαυγής, ὡς πηκτὴν καὶ κρυσταλλώδη,
ἀλλ' οὐ ναστὴν καὶ ἰνώδη δοκεῖν ἔχειν τὴν σάρκα·
ζωοτόκος μὲν καὶ μηρυκισμόν τινα ἀνάγων. πέφυκε
10 δὲ τοῖς εὐτυχεῖσιν ἐνδιατρίβειν τόποις, ὅθεν μετ' αὐλῶν
καὶ κυμβάλων τοῖς Ῥωμαίοις παρετίθετο, ὡς φησὶν
Ἀθήναιος. ἐν δὲ τῷ νήχεσθαι σκέπει τοὺς ὀφθαλμοὺς
ταῖς παραπεφυκνίαις αὐτῷ πτέρυξι. καὶ ἔλοπα μὲν
αὐτὸν Ἀριστοτέλης καὶ πάντες οἱ φυσικοὶ καλοῦσι, καὶ
15 Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Βυζάντιος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν ἐν
ἰχθύσι φυσικῶν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀκνῆπῆνσερα, δι' ἃς
αὐτοὶ γεγράφασιν αἰτίας· Κορνήλιος δὲ <Νέ>πως καὶ
Λαβέριος ὁ ποιητής, ἄμφω Ῥωμαῖοι, φασὶν Ὀπιᾶτόν
τινα ναύκληρον τοῦ Καρπαθίου στόλου, οἰκεῖον Κλαυ-
20 δίου βασιλέως, ἐνεγκόντα ἐκ τῆς κάτω θαλάσσης ἔλο-
πας ἀνὰ μέσον τῆς Ὀστίας καὶ Καμπανῆς περισπεῖραι
θαλάσσης.

64. Τοιαῦτα μὲν τινα τοῦ ἰχθύος χάριν εἰρήσθω·
περὶ δὲ τὴν ἄνοδον, μᾶλλον δὲ ἀνακομιδὴν τοῦ

v. 12 Ath. VII p. 294° 14 Aristot. Hist. anim. II 13 p. 505^a 15

v. 2 καταπιστεύοντας O, corr. F 7 ωσιπικτην O, ὡσεὶ πηκ-
την corr. F, ὡς πηκτὴν scripsi 8 οὐν αστην O, corr. F | εἰ-
νώδη O, corr. F | δοκῶν con. F 10 αὐλῶν καὶ στεφάνων
Athen. 17 δὲ πῶς O, Νέπως corr. F, δὲ <Νέ>πως scripsi
19 οἰκίον O, corr. F 21 ανανα μεσον O, corr. F | οστειας
O, quod correxi 23 post εἰρήσθω paragraphos distinguit F

Καππαδόκου στιχηδὸν αὐτῷ παρεφαίνοντο κόραι σάν-
 δυξι περιεχυμένα τὰ μέλη, προφανῶς ἐκκαλύπτου-
 σαι ὅσα ἄκαλύπτειν ὄμματ' ἀρσένων ἐχρῆν'. πρὸς βραχὺ
 δὲ τὸ προκείμενον ἀφείς, ὅτι τυγχάνει σάνδυξ, καὶ
 ποῖον εἶδος ἐσθήματος γέγονε Λυδοῖς τὸ πάλαι, ἐρημη- 5
 νεῦσαι πειράσομαι. σπουδῇ γέγονε τοῖς πολυχρύσοις
 τὸ πάλαι Λυδοῖς εὐπορία χρυσίου, ὅσον αὐτοῖς ὁ
 Πακτωλὸς μετὰ τὸν Ἑρμον ἐχορήγει, καὶ χρυσοστή-
 μονας διεργάζεσθαι χιτῶνας — καὶ μάρτυς ὁ Πείσαν-
 δρος εἰπών· ἼΛυδοὶ χρυσοχίτωνες' — καὶ οὐκ αὐτοὺς 10
 μόνους, ἀλλὰ καὶ τοὺς καλουμένους σάνδυκας· χιτῶνες
 δὲ ἦσαν ὑπ' αὐτῶν εὐρημένοι, λινῶν μὲν οἱ διειδέσ-
 τατοι, σάνδυκος δὲ χυλῷ τῆς βοτάνης κατέβαπτον
 αὐτούς — σαρκοειδῆς δὲ ὁ χρῶς τῆς βοτάνης —, οἷς
 αἱ γυναῖκες τῶν Λυδῶν γυμνῷ τῷ σώματι ἐπισκιάζου- 15
 σαι οὐδὲν μὲν ἐδόκουν ἢ ἀέρα μόνον περικεῖσθαι,
 κάλλει δὲ ἔξω τοῦ καλοῦ καὶ σώφρονος ἐφείλκοντο
 τοὺς θεωμένους. τοιούτῳ τὸν Ἡρακλέα χιτῶνι περι-
 βαλοῦσα Ὀμφάλη ποτὲ αἰσχροῦς ἐρῶντα παρεθήλυνε.
 ταύτη καὶ Σανδῶν Ἡρακλῆς ἀνηνέχθη, ὡς Ἀπολλῆϊος ὁ 20
 Ῥωμαῖος φιλόσοφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἐρωτικῷ, καὶ
 Τράγκυλλος δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ ἐπισήμων πορ-
 νῶν ἀνενηγόχασιν. ἐνθεν οἶμαι σανδόνας ἔτι καὶ νῦν
 πρὸς διασυρμοῦ λέγεσθαι, οὗς τὸ πλῆθος ἀπὸ τῆς κατα-
 σκευῆς τῶν σινδόνων σανδόνας ὥσανεὶ σινδόνας οἶεται 25
 χρηματίζειν.

v. 3 Eur. Hec. 570 22 Suet. frgm. 202 Reifferscheid

v. 3 & κρύπτειν et χρεῶν Eur. 4 τυγχάνοι O, corr. B
 9 πισανδρος O, corr. F 11 καλουμένους ἀνδύκας O, corr. F
 13 καταβάπτοντες O, corr. B 14 ους O, οἷς corr. F 21 ἐρω-
 τικὸν con. F 22 τρακυλλος O, mutavit B

65. Τοιαῦτα μὲν ἂν τις ὡς ἐν παρεκβάσει λέγοι, ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Καππαδόκην ἐπάνειμι. ἐπεσπῶντο δὲ αὐτὸν πόρνοι ὑπ' ἄλλων πορνῶν γυμνοφανῶν βασταζόμενον φιλήμασιν ἐκλύτοις πρὸς μίξιν ἀντίκα βιαζόμενοις· ὁ δὲ κεχυμένος ἐκ τῶν προτεινομένων ὕψων τε καὶ ποτῶν πρὸς κιναίδων ἄλλων ἐλάμβανε· τοσαῦτα δὲ ἦν καὶ οὕτω μαλακά, ὡς ἔμετον αὐτῷ κινεῖν, μηκέτι χωροῦντος τοῦ στόματος, χειμάρρου δὲ δίκην ἐξ-
 5 αυλακίζοντος τὴν ἐστίαν καὶ κίνδυνον οὐ μικρὸν ἐξολισθαίνουσι τοῖς κόλαξι τῷ στιλπνῷ τῶν ψηφολογημάτων ἐπιφέροντος. οὕτω διετέλει σηπόμενος, συνάπτων ταῖς νυξὶ τὰς ἡμέρας, ὥστε πέρασ μὲν αὐτῷ ἐστιωμένῳ τὸν φωσφόρον, ἀρχὴν δὲ πραγμάτων τὸν ἔσπερον γίνεσθαι. ὅπως δὲ μὴ τυχὸν ἐμπόδισμα ταῖς ῥαθυμίαις ἐγγένοιτο,
 15 ἀπολέγει καθάπαξ τῷ τεμένει τῆς δίκης — σήκρητον αὐτὸ καλοῦσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις — φαίνεσθαι μόνον ὑπομένων ἐν αὐτῷ, ὅτε περιφερόμενος τῇ ἀμετρίᾳ τῶν σιτίων τοὺς ἐπιφανεστάτους τῆς τάξεως ταῖς ποιναῖς ἐξέθετο. δικαστὰς δὲ προβάλλεται ἐπὶ τῆς βασι-
 20 λέως στοᾶς, ὥστε ἐκείνων τῶν ἐπὶ χρήμασι δικῶν ἀκροωμένων, αὐτόν, οἷς ἔφθημεν εἰπόντες, ἀγρουπνεῖν.

66. Οὐκ ἦν οὖν τὸ λοιπὸν οὐ δικηγόρῳ σπουδῆ λόγῳ κοσμῆσαι τὴν συνηγορίαν πείθειν ἄρχοντα δυναμένῳ μέγιστον, οὐδενὸς τὸ λοιπὸν ἐπὶ σηκρήτον
 25 πραττομένου, οὐ πρεσβείας ἢ μονομεροῦς ἐντυχίας ἢ διδασκαλικοῦ ἢ μετρούσεως ἢ ἐξιώσεως ἢ τινος ἐτέρου

v. 1 post λέγοι paragraphos distinguit F 7 αμετον O, corr. F | αὐτὸ O, αὐτῷ corr. F 15 ἀπολέγειν O, corr. F 17 αὐτοῖς O, αὐτῷ corr. F 21 αὐτῶν O, αὐτόν corr. F | ὡς O, οἷς corr. B | ἔφθῆν O, quod correxi | εἰπῶν coni. F 22 οὐ<δὲ> δικηγόρῳ coni. B 23 λόγων O, correxerunt Gu. Kroll et F. Skutsch | ἢ ante πείθειν inserendum censuit B | δυναμένων coni. B

τῶν πάντων· ὥστε λοιπὸν οὐδένα τῶν ἔμπροσθεν εἰω-
 θότων εὐδοκιμεῖν περὶ λόγους τοιοῦτοις τισὶν ἐπαγρυ-
 πνεῖν. τίνι γὰρ ἤμελλέ τις ἀρκέσειν, ἢ τίνος χάριν
 τῶν ἐπαίνων ἀντέχεσθαι, ὅτε μηδὲ μάρτυς ἦν τις ἢ
 ὄλως ἐπαινεῖν τὸ σχῆμα τῶν δικαστηρίων δυνάμενος; 5
 ἔνθεν ἀπόλωλεν ἡ τάξις, καὶ πραγμάτων οὐκ ὄντων
 ἀσχήμων ἐρημία κατερρόπωσε τὸ δικαστήριον, οἰμωγαί
 τε καὶ δάκρυα τῶν πρὸς τὸ πέρας τῆς στρατείας ἀφι-
 κνουμένων, εἰς γῆρας ἄπορον καταφερομένων. εἰκότως
 οὖν οὐδεὶς ἐπὶ στρατείαν ἀπήγγελλε, τὸ πρὶν εἰωθός, 10
 ὑπὲρ χιλίους κατ' ἔτος ἕκαστον ταχυγράφους στρατευο-
 μένους τοῖς πανομένοις τῶν πόνων καὶ μάλιστα τῷ
 λεγομένῳ ματρικουλαρίῳ — ἀντὶ τοῦ τῶν καταλόγων
 φύλακι — πόρον οὐ μικρὸν περιποιεῖν. καὶ ταύτης
 ἐγὼ μετέσχον τῆς ἀστοχίας, μηδὲ τὴν ἐφήμερον δα- 15
 πάνην ἐν τῷ πληροῦν τὴν στρατείαν εὐράμενος. μαρ-
 τυρούσης γάρ μοι τῆς ἀληθείας, ἕνα ταχυγράφον παρ'
 ὄλον τὸν ἐνιαυτὸν τοῦ πληρώματος οὐκ οἶδα στρατευ-
 σάμενον, πολυτρόπου τῆς ἀφορμῆς τυγχανούσης· πρῶ-
 τον μὲν τῆς ἐν τοῖς πράγμασι παντελοῦς ἀπορίας, 20
 εἶτα δὲ καὶ τῆς τῶν καλουμένων προβατωριῶν δυσπο-
 ρίστου μεταλήψεως· καὶ ὅπως, ἐρῶ.

67. Ἡ παλαιότης πέντε χρυσίνους οἶδε παρεχομέ-
 νους τοῖς μεμοριαλίσις ὑπὲρ προβατωρίας ἀδιούτορος,
 πρὸς τὴν ἐπαρχὸν ἐξουσίαν καταπεμπομένης καὶ τότε, 25
 ἥνικα κατὰ τὸν μυθικὸν ὁ χρυσοῦς αἰὼν ἐξέλαμπε·

v. 26 Hesiodi Opera v. 109 sqq.

v. 1 πάντων bis scripsit O, alterum delevit F 2 τοιού-
 τους O, corr. B 3 ἔμελλε scripsit F | ἀρέσειν con. B
 7 κατερροπωσε O, κατηρίπωσε con. F ep. p. 43, corr. B 8 αφι-
 κνουμενον O, corr. F 9 πηρας O, corr. F 20 τοῖς ἐν, quod
 in τῆς ἐν correxit, O 26 τὸ μυθικὸν con. F, τὸν μῦθον con. B

νῦν δέ, ὅτε οὐδὲ ὄνομα ἔστιν εὐρεῖν τῷ καθ' ἡμᾶς
 χρόνῳ ἀρκοῦν ἐπιδείξαι τὴν ἐν αὐτῷ μοχθηρίαν, εἴκοσι
 χρυσῶν ἔκριναν αὐτοῖς ἀποδίδοσθαι τὴν προβατωρίαν.
 ὡς δὲ ἔγνωσαν μηδένα τολμᾶν, μᾶλλον δέ, μὴ ἔχειν
 5 τοσοῦτου χρήματος προβατωρίαν πορίζεσθαι, τύπον
 πραγματικὸν ἑαυτοῖς ἐξεμύζησαν μηδενὶ συγχωροῦντα
 γραμμάτων ἄνευ βασιλικῶν ἐπὶ στρατείαν ὑπὸ τοῖς
 ἐπάρχοις διαβαίνειν. τὸ δὲ ὄλον πρὸς ἀτιμίας ἐπράτ-
 τετο τῆς ἀρχῆς, τοῦ νόμου δόντος ἀνέκαθεν αὐτῇ, δι'
 10 οἰκείων ψήφων οὓς ἂν ἐθέλη τοῖς ταχυγράφοις τοῦ
 δικαστηρίου συναριθμεῖν· καὶ πολλοὺς αὐτὸς ἐπίσταμαι
 ἀπὸ διαλαλιᾶς στρατευσαμένους, διαπρέψαντάς τε ἅμα
 καὶ τὴν ζώνην ἐντίμως ἀποθεμένους. καὶ ταύτης δὴ
 οὖν τῆς ὁδοῦ τὸ λοιπὸν σχολαζούσης εἰς παντελεῆ δυσ-
 15 τυχίαν ἤλασε τὰ τῆς τάξεως· τὸ δὲ τῶν καλουμένων
 ματρικουλαρίων ριζόθεν ἀνασπασθὲν ὄλωλε φρόντισμα·
 καὶ τί λέγω, αὐτῶν πάντων καθομαλοῦ μετὰ τὸ τῆς
 στρατείας πέρας ἐν ἀπορίᾳ αἰσχροῦ ὀδυνηρὸν τὸν λοι-
 πὸν τῆς ζωῆς χρόνον παρασυρόντων; τὴν οὖν στρα-
 20 τείαν ἀπεθέμην τεσσαράκοντα ἐνιαυτοὺς προσεδρεύσας
 καὶ μηδὲν παρὰ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πληρώματος ἀπ-
 ενεγκάμενος. καὶ καλὸν μὲν ἀναχωρῆσαι τὸ λοιπόν,
 τῆσδε τῆς τραγωδίας ἀποχρώσεως τῆς ἐκβάσεως ἐπι-
 δεῖξαι τὴν ἀλήθειαν· πλὴν καὶ ἄλλης χοῆναι νομίζω
 25 ἀφηγήσεως ἄψασθαι.

68. Νόμος ἀρχαῖος ἦν, πάντα μὲν τὰ ὀπωσοῦν
 πραττόμενα παρὰ τοῖς ἐπάρχοις, τάχα δὲ καὶ ταῖς
 ἄλλαις τῶν ἀρχῶν, τοῖς Ἰταλῶν ἐκφωνεῖσθαι ῥήμασιν·

v. 26 vide supra II 12 et III 42

v. 6 ἐξεμοιζήσαν O, corr. F 12 διαπρέψαντες, quod cor-
 rexit, O 21 μηδε O, μηδὲν corr. F

οὐ παραβαθέντος, ὡς εἴρηται, — οὐ γὰρ <ἦν> ἄλλως —
 τὰ τῆς ἐλαττώσεως προὔβαινε· τὰ δὲ περὶ τὴν Εὐρώπην
 πραττόμενα πάντα τὴν ἀρχαιότητα διεφύλαξεν ἐξ ἀν-
 ἀγκης, διὰ τὸ τοὺς αὐτῆς οἰκήτορας, καίπερ Ἑλληνας
 ἐκ τοῦ πλείονος ὄντας, τῇ τῶν Ἱταλῶν φθέγγεσθαι 5
 φωνῇ, καὶ μάλιστα τοὺς δημοσιεύοντας. ταῦτα μετέ-
 βαλεν ὁ Καππαδόκης εἰς γραῶδη τινὰ καὶ χαμαίξηλον
 ἀπαγγελίαν, οὐχ ὡς σαφηνεΐας φροντίζων, ἀλλ' ὅπως
 πρόχειρα ὄντα καὶ κοινὰ μηδεμίαν ἐμποιῇ δυσχέριαν
 τοῖς κατὰ σκοπὸν <αὐτοῦ> πληροῦν τὰ μηδαμόθεν αὐτοῖς 10
 ἀνήκοντα τολμῶσι. πράττων γὰρ καὶ γράφων καὶ και-
 νοτομῶν καὶ ἐκ παντὸς τρόπου σαλεύων τὴν ἀρχαιότητα,
 οὐ τοῖς ἀρμοδίους τῶν χωρῶν ἐπιστάταις — οὓς κα-
 λοῦσι τρακτεντὰς ἀντὶ τοῦ κλιματάρχας — ἢ διαψη-
 φισταῖς ἐδίδου κατὰ τὸ σύνηθες τὰ πραττόμενα πρὸς 15
 πλήρωσιν, ὥστε μηδὲν παρὰ τὸν νόμον γίνεσθαι, ἀλλ'
 αὐτὸς διὰ τῶν οἰκείων πληροῦσθαι τὰ σύμβολα ἐκέ-
 λευσε, τῶν εἰωθότων παρέχεσθαι δαπανημάτων τοῖς
 ἀρμοδίους πληρωταῖς αὐτὸς γενόμενος κύριος. εἶτα ἐκ
 τῆς μὴ κατὰ τὸ προσῆκον τολμωμένης τῶν χαρτῶν ἐκ- 20
 δόσεως μεγίστων ἀνισταμένων τοῖς ὑποτελέσι δυσχε-
 ρειῶν αὐτὸς ἠγανάκτει καὶ θανάτους ἐπέφερε τοῖς οὐκ
 ἐπισταμένοις τὴν τῶν ἀνέδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἀπολελυ-
 μένων χαρτῶν δύναμιν· καὶ νόμος ἐκράτησεν ἐξ ἐκεί-
 νου καὶ πάντες ὡς ἔτυχε καὶ γράφουσι καὶ πληροῦσι 25
 καὶ ἀπολύουσι τὰ παντελῶς αὐτοῖς ἀγνοούμενα, τὸ πρὶν
 μυρίοις κατησφαλισμένα τρόποις, τοῖς τε λεγομένοις

v. 1 ἦν addidi 9 ἐμποιεῖ O, corr. F 10 αὐτοῦ add. F |
 πληροῦντα O, πληροῦν τὰ corr. F 14 κλιματουρχας, quod in
 κλιματάρχας correxit, O; κλιματάρχας emendavit F 15 διδου,
 postea addito ε, O 19 γινομενος O, corr. F 21 δυσχερων
 O, corr. B 23 ἀναιδην O, corr. F

κοιτιδιανοῖς, οἶον ἐφημέροις, τοῦ ἄβ ἄκτις, τοῖς τε προσφόροις σκρινίοις καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τὸν πόρον. καὶ τί μακρηγορῶ; πάντα παντελῶς διαπέπτωκε μηδεμίαν ἐπίγνωσιν τῶν πρὶν κατορθω-
5 μάτων διασώζοντα.

69. Οὕτω τοῦ μιαιωτάτου πολεμίου τῶν νόμων διαγενομένου ἐπεστράφη θεός, ἐκδοῦναι τὸν αἴτιον τῶν κακῶν ταῖς ἰδίαις πράξεσι ψηφισάμενος, πείθων αὐτόν, ὡς

10 ἔστι δίκη νέμεσις τε κακοῖς κακότητα φέρουσα.

τοῦ γὰρ ἠπιωτάτου βασιλέως μηδὲν τούτων ἐπιστα-
μένου, πάντων δὲ διὰ τὴν ἄκρατον δυναστείαν, καίπερ ἀδικουμένων, συνηγορούντων τῷ πονηρῷ Καππαδόκη καὶ τοῖς πάντων ἐξοχωτάτοις ἐπαίνοις ἐπ' αὐτῷ παρὰ
15 βασιλεῖ χρωμένων — τίς γὰρ ἂν ἐτόλμησε καὶ μόνης ἐπαίνων χωρὶς μνησθῆναι τῆς αὐτοῦ προσηγορίας; — μόνη ἢ ὁμόζυγος γυνή, κρείττων τῶν ὄντων ὅτεδήποτε ἐπὶ συνέσει καὶ συμπαθείᾳ τῶν ἀδικουμένων ἀγρου-
πνοῦσα, μὴ φέρουσα τὸ λοιπὸν περιορᾶν τὴν πολιτείαν
20 βυθιζομένην, οὐ μετρίοις λόγοις ὡς τὸν βασιλέα ὀπλι-
σθεῖσα διαβαίνει, [ἅπαν]τα αὐτόν τὰ τέως διαλανθά-
νοντα διδάσκουσα, καὶ ὡς κινδυνεῖοι οὐ τὸ ὑπήκοον μόνον ἐναπολείσθαι τοῖς κακοῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἐγγυὲς σαλεύεσθαι τὴν βασιλείαν. εἰκὸς οὖν ὁ βασιλεύς,
25 καλὸς ὢν καὶ πρὸς ἀμύνην τῶν κακῶν βραδύς, ἀμη-
χάνοις ἀπορίαις εἶχετο, μὴδὲ ἀποκινεῖν τὸν καταστροφέα τοῦ πολιτεύματος εὐρίσκων — οὕτως ἔτυχεν, οἷα κακῶς

v. 11 ηπιστατον, quod correxit, O 12 δυνασίαν O, corr. F
17 κριττον O, corr. F 24 εἰκὸς O, εἰκὸς scripsit F, εἰκό-
τως coni. B 25 ἄμνην scripsit F 27 κακὸς coni. F

ταράξας τὰ πράγματα καὶ τοὺς φόρους ἀπορία καὶ
 συγχύσει ἀδιακρίτῳ σκοτώσας, ἀλλήλαις τὰς λεγομένας
 ἐπιμεμήσεις ἐμιμίξας, ὡς μηδέποτε πέρας αὐτῷ γενέσθαι
 τῆς ἀρχῆς μηδέ τινα τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἢ ὄλως τοῦ
 δικαίου πέρι ἀγρ(υπν)οῦντα τολμᾶν ἐπιλαβέσθαι τῆς 5
 διοικήσεως — ἐπεκούρει δὲ ὅμως τοῖς ὑπηκόοις ὁ βα-
 σιλεὺς καθ' ὅσον ἀνθρώποις δυνατόν.

70. Οἱ δὲ ὑποτελεῖς τὸ λοιπὸν οὐκ οὔσης αὐτοῖς
 οὐδὲ ἀφειθείσης περιουσίας διὰ τὰς συνωνὰς καὶ ἀγγρα-
 ρείας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους, γυναικῶν τε σὺν 10
 ἐπιμαζίοις βρέφεσιν ἀχθοφοροῦσῶν καὶ διακομιζουσῶν
 τὰ εἶδη ἐκ μεσογείου μακρᾶς ἐπὶ θάλασσαν ἀνελεεῖς
 καὶ ἀτάφους ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας θανάτους τῶν τε
 τοὺς δασμοὺς πρατ[τομένων πο]λυτρόπους καὶ πολυ-
 σημάντους ἐφό[δους, αἰτούντων] [κηνσουάλια ὄλογρα]- 15
 φικὰ βουλευτικὰ ὁμόδουλα ὁμ[όκηνησα ἀφαντικὰ ἐγ]κα-
 ταλελειμμένα πολιτικὰ ταμιακὰ [δηπου]τᾶτα [ῥ]ε[κολ-
 λ]ᾶτα [ῥ]ελεγαῖτ[α ῥεφοῦσα κεραστ]ισμοὺς [ῥοπ]ᾶς
 [παραλλα][γ]ᾶ[ς] τόκους ἐνδοματικὰ μητατορικά, [καὶ
 με]τὰ τὴν [τούτων] [ἀν]ελεῆ φόρων ἀπατήσιν ἐπὶ τοῦ 20
 νομίσματος ἄλλων μυρίων ὥσπερ ἐξ ὕδρας ἀνισταμέ-
 νων κακῶν τοῖς ὑποτελέσειν ὑπεράνω, μεριτικῶν σου-
 φραγιῶν [.....ίμων] κομιτατησίων μονοπτέ-

v. 5 περιαγοῦντα O, quod correxi; περιαλοῦντα aut πε-
 ριεργοῦντα conī. B 6 ὁμοίως O, ὅμως τοῖς corr. F 9 ἀγγρα-
 ρίους O, quod correxi 11 ἐπιμαζίους O, corr. F 12 ἠδη
 O, εἶδη corr. F 13 ἄταφοι . . θάνατοι O, quod correxi
 14 τοῖς O, τοὺς corr. F 15 supplevi 17 [δεπο]τατα O, quod
 mutavi | ρεκολατα O, quod correxi 18 .ελεκατα O, quod sup-
 plevi et correxi | [κεραστ]ισμοις O, corr. F 19 [παραλλα].α
 O, quod explevi 20 . . ελληφορον O, quod supplevit et
 correxit Th. Preger 22 σουσοσπαι[δων O, quod correxi ex
 Iustin. Nov. VIII prooem. 1

ρων μονασ[τικῶν] [ἀπημελημ]ένων λευκοχρόσων, [καὶ τὸ] πέρας τὰς ἐν[ιδρυμένας ἀεὶ στρατιάς] [καὶ] [τῶν ὑπερ-
μαχούντων τὰς κατ' α[ὐτῶν τῶ]ν προνοουμένων λα-
φυραγωγὸς ἀρπαγὰς, βίας τε καὶ φθορὰς τῶν παρα-
5 πορευομένων διὰ τῶν ἐπαρχιῶν στρατευμάτων, ὅσα κατὰ
τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τοὺς πολέμους ὁρμᾶν συμβαίνει, διὸ
κουφοτέραν τὴν ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων τῆς ἐπιστα-
σίας τῶν οἰκείων τὸ ὑπήκοον ἑαυτῷ συλλογίζεται· διὰ
ταύτας τοίνυν τὰς αἰτίας, μᾶλλον δὲ περιστάσεις, τὰς
10 ἐνεργούσας αὐτοὺς ἀπολείποντες [ἅπαν]τες καὶ ῥαθυ-
μεῖν μᾶλλον ἢ κάμνειν σωφρόνως ἐθέλοντες, οἷα μηδὲ
συγχωρούμενοι, τὴν βασιλέως πόλιν ὄχλων ἀχρήστων
ἐνεφόρησαν· καὶ πολὺς ἦν ὁ νόμος πρὸς ἀπειρίαν
πταισμάτων τῷ πλήθει συνεκτεινόμενος, ὥστε καὶ τοὺς
15 τὸ πρὶν ἡμελημένους ἄρχοντας προαγαγεῖν, πραιτοράς
τε καὶ κναισίτορας, κατὰ τὴν ποτε κρατήσασαν παρὰ
Ῥωμαίοις συνήθειαν, ὡς προαφηγησάμεθα. τῶν δὲ
τοῖς ἀμαρτήμασι τοῦ δήμου ἐπεξιόντων σφοδρότερον
ἀναστὰν τὸ πλῆθος καὶ εἰς κακοδαίμονα συναχθὲν ὁμό-
20 νοιαν, πᾶσαν ἐγγὺς τὴν πόλιν ἐνέπρησε. καὶ ὁ μὲν
Καππαδόκης [ἄφ]αντος ἐγένετο, ἀρχῆς δὲ λαβόμενον
τὸ πῦρ ἐκ τῶν τῆς αὐλῆς εἰσόδων, εἶτα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ
τὸ πρῶτον ἱερόν, ἐξ οὗ ἐπὶ τὴν Ἰουλιανοῦ [γερου-
σίαν] — ἦν καλοῦσι σενᾶτον κατὰ τὴν Ἀνγούστου

v. 17 vide supra II 27

v. 1 μονασι . . . O, quod supplere temptavi | [απηλλημ]ένων
O, quod correxi 2. 3 quae deerant supplervi; ἐνιδρυμένας ἀεὶ
στρατιάς sumpsit e p. 152, 11 6 πολέμους bis scriptum in O,
alterum del. F 9 αρτίας O, αἰτίας corr. F 12 <εἰς> τὴν
coni. F | ὄχλον ἀχρηστον O, quod correxi; ὄχλου ἀχρηστον
coni. B 14 συνεκτεινομενος O, corr. F 19 κακοδαίμονας O,
corr. B | ὁμοιοίας coni. F 23 ὦν O, οὗ correxi 24 σημα-
τον O, quod mutavi | καὶ τὴν coni. F ep. p. 44

[πανήγυριν — ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν] ἀγορὰν, ἣν καλοῦσι
 [Ζεύ]ξιππον ἀπὸ Ζευξίππου βασιλέως, [ὑφ' ᾧ ἐπὶ τῆς
 τριακοστῆς ὀγδότης] Ὀλυμπιάδος Μεγαρεῖς εἰς Βυζάντιον
 ἀποικήσαν]τες πρὸς τιμὴν αὐτοῦ [τὴν ἀγορὰν οὕτως]
 ἐπωνόμασαν, καθάπερ τὰς Χαριδήμου στοὰς [οἱ Κύ- 5
 ξ]ικον οἰκίσαντες Μεγαρεῖς· καὶ οὗ[τος] βασιλεῦσαι
 Ἑλλήνων μνημονεύεται, ὡς ὁ Κά[στωρ ἐ]ν ἐπιτ[ομῇ
 χρονικῶν] ἀπέθετο· τὸ γὰρ δημόσιον βαλανεῖον Σε-
 βήρειον ἀπὸ Σεβήρου, [Ῥωμαίων ἡγησαμένου, παρω-
 νόμασται, ὃς ἀρθρίτιδι νόσῳ [ἐνοχλο]ύμενος ἐδείματο 10
 τὸ βαλανεῖον, προσκαρτερῶν τῇ Θράκῃ διὰ τὴν πρὸς
 Νίγρον διαφορὰν·] — τῶν δὲ τηλικούτων σωματίων
 [εἰς πῦρ] μεταβαλόντων ἠρπάγησαν αἱ μέχρι τῆς Κων-
 σταντίνου ἀγο[ρᾶς τὴν πόλιν] διευθύνουσαι στοαί,
 κάλλει καὶ μεγέθει κίωνων εὐγράμμως [διασκη]νοῦσαι 15
 τὴν πλατεῖαν· Καμπανοὶ ταύτας εἰς χάριν Κωνσταν-
 τίνου λέγονται κατασκευάσαι, ἀπὸ Παρθενόπης τῆς
 καθ' ἡμᾶς Νεαπόλεως καὶ τῆς ποτε Δικαιοκρατίας, νῦν
 δὲ Ποντεόλων, εἰς Βυζάντιον πρὸς χάριν, ὡς εἴρηται,
 τοῦ βασιλέως παραγ[ενόμ]ενοι. δυναπετεφρώθη οὖν — 20
 πῶς γὰρ οὐκ ἤμελλον; — τὰ συννημμένα τοῖς μέσοις
 πρὸς τὸ βόρειον καὶ νότον ἄνεμον οἰκοδομήματα, καὶ
 ὄρος ἦν ἡ πόλις καὶ βουνοὶ μέλανες ἀπερωρότες κα-

v. 7 cf. Castoris frg. 6 (coll. C. Mueller in calce Herodoti Dindorfiani p. 167)

v. 3 μεσαρις O, corr. F 4 πρὸς τιμῆς con. B 5 χαρι-
 δημος O, corr. F 6 οικησαντες O, corr. F | καὶ οὐ . . .
 βασιλεῦσαι O, quod supplevi; καὶ [γὰρ] βασιλεῦσαι scripsit F
 8 σεβηριον O, corr. B 10 supplevit F ep. p. 44 13 μετα-
 βαλλόντων O, corr. F | μη O, αἱ corr. F 14 διευθηνουσαι O,
 corr. F 20 παραγ[εναμ]ένων O, παραγενομένων F, corr. B
 21 ἔμελλον scripsit F | τῇ Μέσῃ con. Th. Preger 22 οἰκοδο-
 μητα O, corr. B

θάπερ ἐν Λιπάρῃ ἢ Βεσβίῳ, κόνει καὶ καπνῷ καὶ δυσ-
 ωδία τῶν ἀποτεφρουμένων ὑλῶν ἀοίκητος, φόβον
 ἔλειπνόν τοῖς θεωμένοις ἐνσελεύσα. καὶ ὁ μὲν δῆμος,
 μᾶλλον δὲ τὸ βάρβαρον καὶ ἀνελεῆς πλῆθος ποιναῖς
 5 ταῖς ἀξίαις πρὸς αὐτῆς ὑπεστάλη τῆς νίκης, [εἰς] πέντε
 σύνεγγυς μυριάδας σιδήρῳ χύδην δ[ια]φθαρέν· ἡ δὲ
 πόλις ἔρριπτο πυρὶ καὶ χύμασι καὶ λειψάνων ἀμορφία
 κατάπληκτος. ἀλλὰ θεός — μόνου γὰρ ἦν αὐτοῦ —
 τὴν τοσαύτην παραμυθῆσας

10 71. [ἐνίκησε δὲ ὁ]μῶς [μ]ετὰ θεὸν ἢ βασι-
 λέως [τύχη κατὰ] πά[ν]τα τὸν ἔρειπιῶνα καὶ ἐν βραχεῖ
 χρό[νῳ· κρείττων] δὲ ἡ πόλις καὶ [καλλίων ὤ]φθη
 ἰσχυρά τε ὁ[μ]οῦ [καὶ ἀσφαλῆς, καθά]πε[ρ ἐξ ἀ]μόρφου
 [ὄλου αὖ]θις τοῦ δη[μιουργοῦ κ]αθάπερ τό[δε τὸ] πᾶν
 15 εἰς φῶς μόνη τῇ θυ[νά]μει [τῆς] βου[λής] ἀνακα-
 λοῦντος.

72. [Πέρ]ας οὖν τοῦτο τῆς πρώτης ληστιαρχίας τοῦ
 πονηροῦ Καππαδόκου. ἀντίρροπον δὲ θεὸς τῇ κακίᾳ
 εὐμένειαν ταῖς συμφοραῖς ἐπιδέδωκε. Φωκᾶς γέγονεν
 20 [ἀνήρ] εὐπατριδῆς, [Σα]λβίου μὲν τοῦ δικαιοτά[του]
 ἔγγονος, Κρατέρου δὲ τοῦ πάντων εὐσεβεστάτου π[αῖ]ς,
 ὃς τὰ πρῶτα τοῖς λεγομένοις σιλεντιαρίοις τῆς αὐλῆς

v. 10 ante ἐνίκησε septem versus quinarum fere et trige-
 narum litterarum desunt, qui iam Fussii temporibus evanuerant.
 hodie nihil in codice legitur nisi v. 1 extr. τὴν πό[λιν], 3 med.
 τεχ, 5 extr. ν τοῦ παρ, 6 extr. σ προτερο, 7 med. γ[ί]ας, 7 extr.
 τῶν ὑπ. . . . 11 [κατὰ] πά[ν]τα σ[υ]ν[ε]πιπ[υ]κτων O, κατὰ πάντα
 συνειποῦσα coni. F ep. p. 44, καθάπερ ἔφθην εἰπόν coni. B,
 ego sequendare studui 12 δὲ ἡ O, τε ἡ coni. F ep. p. 44 |
 quae sequuntur, explevi 14 το παν O, quod supplevi,
 τό[τε], πᾶν volebat F 17 ante πέρας legitur inscriptionis
 loco ΛΟΓΟC in O, libri quarti initium falso a librario indica-
 tum 21 εὐσεβεστάτους O, corr. F 22 ως O, ὃς corr. F

διαπρέψας, τοὺς πάποτε ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι ψυχῆς
 <θανυμαζομένους> μετὰ δόσεων ἀμετρίας ὑπερβαλλόμε-
 νος, ἐπὶ τοὺς πατέρας τῆς βασιλείας κατ' ἀξίαν ἀνελή-
 λυθε, πλούτῳ <δὲ> [κομ]ῶν καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρ-
 κῶν αὐτὸς ἐαυτῷ μόνῳ τὴν φειδωλίαν διε[σῶζ]εν. δίαίτα 5
 γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ τρ[ο]φῆς ἀσιτία τοσαύτη, ὅση τοῖς
 ἄγαν μεμετρημένοις τὸν βίον ἐν εὐτελέσιν ἠριθ[μεί]το.
 καὶ τῆς μὲν [περιου]σίας τύχης αὐτοῦ ἀξίως τὰ τῆς
 ἐστίας διε[νεμε] τοῖς φίλοις· αὐτὸς δὲ μόναις τῶν δαι-
 τυ[μόνων] εὐθυμίαις ἐτρέφετο σεμνὸς μὲν καὶ φιλόκα- 10
 λος ὢν, ἀλλ' οὐ καλλωπιστής, ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου . . .

73. . . . καὶ δόλους ῥάπτειν, αἰτεῖν μὲν ἠρουθρία
 τῶν ἀναγκαίων δεόμενος· ἔστεινε δὲ καὶ οἰμῶζε, καὶ
 δάκρυσι πεφορτωμένος τὰς ὕψεις δῆλος ἦν καὶ τοῖς
 ἄγαν ἀγνοοῦσιν αὐτόν, ὡς εἶη λυπούμενος. τοῦτον ὁ 15
 Φωκᾶς ἐκ τύχης ἰδὼν καί, ὡς ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ λαβεῖν
 ἱκανὸς ψυχῆς ὀδύνην ἐκ μόνης ὀλιγορίας [τοῦ π]ροσ-
 ῶπου γνωριζομένην, εἰπεῖν τι πρὸς αὐτόν ἀνε[βρά]λ-

v. 1 μεγαλητι O, μεγαλότητι corr. F, μεγαλειότητι scripsi
 2 θανυμαζομένους add. Gu. Kroll 3 ανηλυθε O, corr. B 4 δὲ
 add. B | κομων O, corr. B 6 αὐτη O, αὐτῷ corr. F | τρ[v]-
 φης O, corr. B 7 μεμετρημένοις O, corr. F 9 suppl. F |
 δαι[μονων] O, corr. B 10 ἐστρεφετο O, corr. F | σεμνη O,
 corr. F 12 ante καὶ δολουράπτειν (sic O, δολορράπτειν conl.
 F, corr. B) deest una codicis pagina, quam ut legeret, ne Fussio
 quidem contigit; desiderantur igitur triginta duo versus trige-
 narum quinarum fere litterarum, quarum has solas cognovi:
 v. 3 init. . . γετας, 6 init. ἀσκέπαστον, 7 init. ἀπάδο[ντα], 13 init.
 ἀ[ν]αρπά[σα]ς [[ἔ]χοι φ . . ., 17 init. β]ασιλέως τὰ, 20 init. συ-
 μ. ριος, 21 init. ηγ[ε] ὁ πν . . ., 21 med. σκηπ]τροικρα[τεῖν,
 24 extr. ὄντων τῶν, 25 ἡματω[μένο]ν ἄ . . ., 26 med. εσι[ν ἄ]λλ-
 λην, 27 extr. et 28 init. ὁμο[ίως] καθέστηκεν· τὰς μελ[ί]ζ[ονας] δὲ
 ὁ] Σπεκιῶσος λ. . . ας, 28 extr. . . καν δη[μ]ο . . ., 29 init. . . ωσι
 τὰ ἐπὶ τὸ, 29 med. μ]ετρίω[ς], 30 extr. τηγμας πάτριο[ν], 31 extr.
 . . στον δὲ . . ., 32 extr. π . . εσο υπα 18 suppl. F

λετο· ἐμὲ δὲ μεταστειλάμενος — καὶ γὰρ ἀγαπᾶν [πα]ρὰ
 τοὺς ἄλλους ἡξίου, ἀπατώμενος μᾶλλον ὦ[ς εἶην π]ερὶ
 λογυδρίων τινῶν δῆθεν οὐκ ἄφροντις — καὶ χάριν
 [ἐθέλων] [παρ'] ἐμοῦ λαβεῖν, ἡξίου περινοῆσαι τινα
 5 πρὸς διδασκαλίαν αὐτῷ τῆς Ἰταλίδος φωνῆς, [Α]βνυ
 ἐπιζητῶν· αὐτοῦ[ς] γὰρ ἔφασκεν ἐγνωκέναι στομυλω-
 τέρας παρὰ τοὺς Ἰταλοὺς διαλέγεσθαι. ἐνὸς δὲ τῶν
 παρόντων Σπεκιώσου μνήμην ἀνάγοντος ἕξαναστάς ἐμέ
 τε καὶ τὸν εἰπόντα ἀντεβόλει, πρὸς ἔντευξιν ἐκείνου
 10 παρακαλῶν· ἐγὼ δὲ ἐρμαῖον ἡγησάμενος ὡς τάχος τὸν
 Σπεκιῶσον ἄγω πρὸς αὐτόν· καὶ γὰρ ἠπιστάμην τὸν
 ἄνθρωπον. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν γονυπειτῶν
 διετέλει καὶ σωφρόνως ἐκλιπαρῶν ἦτι τῆς οὔσης αὐτῷ
 μεταδοῦναι φωνῆς. ἐμὲ δὲ χωρίσας βραχὺ τοῦ λόγου
 15 ἑκατὸν χρυσίνοὺς λαβεῖν ἡξίωσε δοθησομένους ἐκείνῳ·
 ὁ δὲ πρᾶξας ἐγὼ καὶ τῶν λεγομένων συστατικῶν ἕνεκα
 τῷ Σπεκιῶσῳ δοὺς ἔπεισα συχνότερον πρὸς τὸν πάντα
 ἀγαθὸν ἐκείνου ἄνθρωπον φοιτᾶν. <ὁ δὲ> — πῶς γὰρ
 οὐκ [ἦ]μελλεν; — ὕρθριος παρῆν, πρὸ τῆς ἀυλείου τοῦ
 20 δῆθεν ἡξιωκότος αὐτὸν παραφυλάττων· ὁ δὲ μεταστει-
 λάμενος καὶ θεραπ[εύ]σας ἀντεβόλησε, μὴ πρότερον
 προσεδρεύειν αὐτῷ, πρὶν αὐτὸς διαστειλάμενος ἀξιώσῃ
 γενέσθαι παρ' αὐτόν. καὶ τὸ λοιπὸν ὁ Σπεκιῶσος συμ-
 βάλλων τὴν τέχνην περιόδῳ τοῦ σκέμματος [ἐπαύ]θη
 25 τῆς προσεδρίας· οὐδὲ γὰρ ἔμελε τῷ Φωκᾷ, [μάλα π]ρὸς

v. 2 ὦ[σει π]ερὶ O, corr. B 3 λογουφίων, quod in λογοι-
 δριων mutavit, O; corr. B 4 suppl. F 6 αὐτο[ς] O, corr. F
 12 καθιδίαν O, corr. F 15 ἐκείνο O, corr. F 16 συστα-
 τικόν O, corr. F 18 ὁ δὲ add. F 19 ἔμελλεν F, [ἦ]μελ-
 λεν scripsi 22 ἀξίως O, corr. B 24 τῇ τέχνῃ O, quod cor-
 rexi; τῇ τεχνικῇ conl. F | ... θεῖ O, quod supplevi et correxi;
 [ἔφ]θη F 25 ἔμελλε O, quod correxi

ἐκατέραν παρεσκευασμένῳ παι[δεί]αν, μαθητείαν εὐρεῖν ἐκείνοις, ἃ παρὰ τοὺς πολλοὺς ἀξιολόγως ἠπίστατο. καὶ τίς <οὐ> στοχάζεται ἐκ τῶν περὶ ἀνθρώπου τάνδρος κατορθωμάτων, πόσης [ἦν] περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείας; μιᾶς οὖν πράξεως αὐτοῦ ἐπιμνησθεὶς πέρας ἐπιθήσω 5 ταῖς ὑπὲρ ἀριθμὸν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφηγήσεσιν.

74. Πρὸς Πεσινοῦντι, πόλει [τῆς Γαλα]τίας — οὕτω δὲ τὸ χωρίον ὀνομασθῆναι [συμβέβηκεν] ἐκ τοῦ πεσεῖν ἀπείρους ἐκεῖ Γαλατῶν τῶν περὶ Ῥοδανόν, ἐπι- 10 πεσόντων [τῆ] χώρα Βρέννου ἠγησαμένου καὶ τὴν ὁμῶ- νυμον [αὐ]τοῖς χώραν ἐκδικεῖν βιαζομένων, ὡς Φενε- στέλλας καὶ Σισέννας οἱ Ῥωμαῖοὶ φασιν, ὧν τὰς χρή- σεις ὁ Βάρρων [ἐπὶ] τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀν- ἠγαγεν· [ἐγὼ δὲ τὰς] βίβλους οὕτω τεθέαμαι — ἐκεῖ τοίνυν [τέμενος ἦ]ν τῆ ἀχράντῳ στρατιᾷ τῶν ἱερῶν 15 ἀγγέλων τοῦ ἀρρήτου θεοῦ καθωσιωμένον· περὶ οὗ μετὰ πάντας ἀνθρώπους γνοὺς ὁ Φωκᾶς, ὡς Ἑλλαμὸς [τις τῶ θ]εῖῳ χρυσίου λίτρας εἴκοσιν ὑφ' ἑν εἴη δούς, [τοῖς ἱε]ρουμένοις πρόσδοτον ὀγδοήκοντα χρυσῶν προσ- [γενέσθαι], τῷ ἱερῷ εἰς φιλοξενίαν, ἐσπούδασε. 20

75. Τοιαύ[ταις] μὲν οὖν τέχναις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐχρήτο, χρυ[σίον] δὲ κατ' ἔτος ἕκαστον ἐπὶ λύτροις αἰχμαλώτ[ων λαθραίως] ἐκχέων διετέλει, δακρύων, εἰ- 25 πού τις [περὶ πο]λεμίων ἐφόδου καὶ ἀπαγωγῆς αἰχμα- λώτων [πρὸς] αὐτὸν διεξίει τῷ λόγῳ. καὶ μάρτυρα 25

v. 11 Fenestella: Hist. Rom. frg. coll. H. Peter p. 273 no. 8

12 Sisenna: Hist. Rom. rell. coll. H. Peter p. 296 no. 133

v. 1 παρασκευασμένῳ O, corr. F | ευρεκεινοις O, corr. F
3 οὐ addidi 4 ποσος O, πόσης corr. F 7 προσπεσειν ουν
τη O, corr. F | Πεσινοῦντι volebat B 12 σισεννας O, quod
mutavi 16 τῷ ἀρρήτῳ θεῷ O, corr. F 18 επιδους O, εἴη
δοῦς scripsi 25 διεξιη O, quod mutavi

τὴν Ἀλήθειαν [οὐκ αἰδ]οῦμαι καλεῖν ἀλη[θεύ]ων· οἶδα
 2 [οιτωνιτῶν [αὐτῶ] χρ]υσίου τοσοῦτου [τυχ]ῶν ἀπόν-
 τος [αὐτοῦ] πρὸς τὸ πλῆθ[ος] τῶν λυ[τρου]μένων.
 [ταύτης γὰρ] [τῆς φιλανθρωπίας ὑπερ]ανθούσης
 5 [ἔσθητα διεπώλησεν] καὶ προσθεῖς ὅσον ἦν αὐτῷ
 δυνατὸν πρὸ[ς] χρεῖ[αν] τῶν λύτρων ἐξέπεμψε [τούτων
 ἀμύνην ἀντί]ροπον καὶ Θεοπρέπους ἀνέλαβε τὸν [υἱὸν]
 κατὰ πάντα τρόπον [ἐκπαιδύσας] τούτοις ἐνασχολεῖ-
 σθαι. ὁ δὲ τὸν παριόντα <πατέρα> καὶ μαρτυροῦντα
 10 τοῖς γινομένοις κατ' εὐχὰς ἀπενίκησεν, ὡς ἐκεῖν[ον]
 χάριτας εἰδέναι τῷ θεῷ, ὅτι τῷ σώματι τελευτῶν ταῖς
 εὐσεβείαις ἀθάνατος διὰ τῶν παρὰ τοῦ παιδὸς πραττο-
 μένων διαμένοι.

76. Τοσοῦτον ὄντα τὸν ἄνδρα χαίρων ὁ [βασιλεὺς]
 15 πείθει καμᾶτῳ πολλῷ, κοινὴν εἰς ἅ[παντας] ἐπιδείξα-
 σθαι [τὴν οὖσαν αὐ]τῷ τῆς ψυχῆς ἐλευθερίαν καὶ τὴν
 ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀναδέξασθαι φροντίδα καὶ διῦθῦναι
 τὸν οἶακα βυθιζομένης ἤδη τοῖς κακοῖς τῆς ὅλης πο-
 λιτείας. ὁ δὲ ἄκων — οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς βασιλέως
 20 αἰτήσιν παρακρούσασθαι τοιοῦτου — τὴν μὲν λειτουρ-
 γίαν [ὑπῆλθε]· [δεδ]ιώως δὲ ὁμως καὶ τῷ μεγέθει τῶν
 φό[βων] ἰλιγγιῶν εἶδε τὸν θεὸν παρόντα βοηθεῖν
 αὐτῷ προθυμούμενον. ἅμα γὰρ τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν
 καὶ τῆς αὐλῆς προφανεῖς ἐπὶ τῆς ἀ[πήνης] ἀνεφέρετο,
 25 <καὶ> σύμπας ὁ δῆμος ἠλικία τε πᾶσα [καὶ] φύσις ὁμοῦ
 τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείναντες ὕμνους εὐχαρι-

v. 2 κντομιστων O, corr. F | lacunam expl. F 4 explere
 temptavi 5 διεπωλεσεν O, quod correxi 6 προ. ... αν O, quod
 explevi; πρό[νοι]αν scripsit F' ep. p. 45 | [τουτον] O, quod correxi
 7 ἀμύνειν καὶ ἀντίροπον τοῦ θεοπρεποῦς conl. F' ep. p. 45
 9 πατέρα add. F. Skutsch 10 εκειν[ων] O, quod correxi
 18 οια, quod correxit, O 21. 22 suppl. F' 25 καὶ addidi

στηρίους μετὰ δακρύων ἀνέφερον τῷ θεῷ τοσαύτης ἀξιώσαντι προνοίας τοὺς [μυρίοις] κακοῖς κατεστρωμένους. πείθειν δὲ θεὸς ἀνθρώπους ἀξιώσας δεικνύσει παρεῖναι τοῖς πραττομένοις καὶ βουλαῖς αὐτοῦ προϊέναι τὰ χρηστά. [ὡς γὰρ ἔστι] τῆς ἀπήνης ἔμπροσθεν ὁ 5 ὑπαρχος, [βέλος ἀνα]θρῖς τόξῳ πονηρός [τις] — ἔτι γὰρ ὁ δῆμος τεύχεσιν ἐχρῆτο — στοχάζεται [μὲν αὐ]-τοῦ, [τοῦ δὲ βέ]λους ἀμπλακόντος αὐτὸς [μὲν ἀβλαβῆς] [ὢν ἀνθρ]ῶπος τῆς προνοίας φανερώς ἀπεδείχθη. τού- [του δὲ συμ]βάντος ὁ μὲν δῆμος τῶν ὄπλων καὶ θο- 10 ρύβων [παρε]χώρει τὸν τε κράτιστον ἀννυμῶν βασιλέα ἐν εὐ[θυμ]ίαις [ἡδυ]παθῶν καὶ σκιρτήμασι διετέλει, ἀθρόως ἐκ μεγίστων θορύβων καὶ φόβων εἰς αὐλοὺς καὶ χορείας [μ]εταβαλῶν. πᾶσα δὲ ἀφθονία τῶν ἐπι- τηδείων κατελήλυθε τὴν πόλιν, ἀδεῶς καὶ μετ' εὐφρο- 15 σύνης πάντων τῶν ὀπουδήποτε κρυπτομένων καὶ διαφυγόντων τοὺς κινδύνους εἰσρεόντων τῇ πόλει, καὶ παντοίαν συμφορούντων εὐετηρίαν· ἤδη γὰρ ἅπας [ἤλ]πισεν ἀβλαβῆ καὶ λυσιτελῆ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι [τοῖς ὑπη]κόοις τὴν τοῦ βίου μέθοδον, τῶν γε ἀγαθῶν [ἐν 20 αὐτῇ] πλημμυρούντων· ἐξ ὧν ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν αὐτὸν ὑπαρχον ἐνάρχεται προθύμως ἀνιστᾶν τὸ τοῦ μεγάλου θεοῦ τέμενος· καὶ ποταμὸς ἔρρει χρημάτων ταῖς βασιλέως εὐχαῖς καὶ τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ ὑπάρχου χεόμενος. τέσσαρας οὖν χιλιάδας αὐτίκα χρυσίου λι- 25 τρῶν ὁ ὑπαρχος τοῖς ἔργοις ἐπέχεε τοῦ ἱεροῦ, μηδεὺς

v. 3 πειθει O, corr. F 6 [ἀνα]θρῖς O, corr. B 7 ἀνυχέσιν O, ἀνυχῆσιν con. F, τεύχεσιν con. F. Skutsch 8 ἔμπλακέντος O, corr. B 9 ὠπος O, quod supplevi; [ὡς θεόπαις] scripsit F | φανερός O, quod correxi 18 συμφερούντων O, corr. B 19 supplevi 21 ἔχων O, ἐξ ὧν corr. F 24 καὶ τῇ O, καὶ del. F ep. p. 45 26 ἐπέχεεν O, ἐπέσχε con. F, corr. B

ἀδικουμένου μηδὲ τῆς τυχούσης εὐετηρίας εἰς ἀσεβῆ
 ποίησιν ἐπινοηθείσης· ἔχαιρε γὰρ ἠξιωμένος εἰς θεοῦ
 τιμὴν καὶ σπουδὴν εὐσεβείας παρατεινόμενος. καὶ θαυ-
 μάξειν οὐκ ἔνεστιν, εἰ θεοῦ παρόντος πάντα παρεῖναι
 5 συμβαίνει τοῖς αὐτῷ μᾶλλον ἢ περινοίαις ἀνθρώπων
 τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν ἀναφέρουσιν. ἡ δὲ τάξις,
 καθάπερ <εἰ> τις σβεννυμένης ἤδη φλογὸς ἔλαιον
 ἀφθόνως ἐπιχέει, ἀνέλαμψε· καὶ θόρυβος ἦν τοῖς πρα-
 τομένοις χαρίεις καὶ κέρδη σώφρονα καὶ φίλα τῷ νόμῳ
 10 τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἠκολούθει καὶ τὸ τέμενος τῆς δίκης
 ἀνεώγει καὶ ῥήτορες [τοῖς λό]γοις ἐνέπρεπον καὶ βι-
 βλίων προαγωγὰ καὶ φιλονεικία [ἐφ' ὅ]λον τὸ χρῶμα
 ἐπανήει τοῦ πολιτεύματος, ὁ

v. 5 αὐτον O, αὐτῷ corr. F 7 εἰ add. F ep. p. 45
 12 φιλονικία O, corr. F | lacunam explevit F 13 ἐπανη O,
 corr. F | post πολιτεύματος ὁ reliqua desunt in O

INDICES.

(Rerum potiorum indicem prooemio Ioannes inseruit, editionis p. 3—7. quae infra asterisco notantur nomina, in Lydiano de mensibus opere recurrunt.)

I.

INDEX AUCTORUM.

- Ἀθήναιος 154, 12
Αἰλιανός 49, 16
Αἰμίλιος ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν
Σαλλουστιῶν ἱστοριῶν 93, 22
Αἰνεΐας 49, 17
+ Ἀπολλήσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
ἐρωτικῷ 155, 21
Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς πολιορκη-
τικοῖς 49, 17
Ἀρισταῖος 32, 19
+ Ἀριστοτέλης 154, 14
Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν 15, 22
Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος ἐν τῇ
ἐπιτομῇ τῶν ἐν ἰχθύσι φυσικῶν
154, 15
+ Ἀρριανός 49, 16. ἐν τοῖς περὶ
Ἀλεξάνδρου 50, 3. ἐπὶ τῆς
Ἀλανικῆς ἱστορίας καὶ ἐπὶ τῆς
ὀγδόης τῶν Παρθικῶν 142, 18.
ἀρχεῖα τοῦ δημοσίου ἱστρου-
μέντου 124, 7
Ἄσπρος 13, 21
Ἀυρήλιος ὁ νομικός 19, 5
Ἀφρικανός 8, 12
+ Βάρρων 1, 14 8, 12. ἐν προ-
ομιῶσι τῶν πρὸς Πομπήσιον
γεγραμμένων 11, 21. ἐν ταῖς
εἰκόσι 17, 6. ἐν βιβλίῳ πέμ-
πτῳ περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκ-
του 69, 23. ἐπὶ τῶν ἀνθρω-
πίνων πραγμάτων 167, 13
+ Βεργίλιος 52, 8. ὁ Ῥωμαίων
ποιητῆς 35, 20. ἐν τῷ πρώτῳ
τῆς Αἰνῆϊδος 17, 13. ἐν ἔκτῳ
τ. Α. 28, 14. ἐν βιβλίῳ ἐβδό-
μῳ 13, 5. ἡ παλαιότης 25, 1
Βίκτωρ ὁ ἱστορικός ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ τῶν ἐμφυλίων 92, 20
Γάιος ad legem XII tabularum
29, 5. ὁ νομογράφος 34, 14
Γρακκιανός v. Ἰούσιος
+ γραμματικοί 11, 24
Δανιήλ 32, 16
Διογενιανός ὁ λεξογράφος 11,
16 21, 25
Διόδωρος ὁ Σικελιώτης 118, 2.
ἐν δευτέρᾳ βιβλιοθηκῶν 50, 10
Δίων v. Κάσιος
+ Ἐρέννιος 17, 9
+ Εὐριπίδης 148, 17. ἐν Πηλεΐ
112, 6
(Εὐσέβιος) ὁ Παμφίλων 8, 13

- + (Ἡσίοδος) ὁ μυθικός 157, 26
- (Θουκυδίδης) ὁ συγγραφεὺς 135, 17
- Ἰουβενάλιος 23, 16
- + Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς μηχανικοῖς 49, 18
- Ἰούνιος Γρακχιανὸς 2, 4. ἐν τῷ περὶ ἔξουσιῶν 27, 9. 16. 22
- + ἱστορικοί 34, 22 44, 10 50, 25 51, 15 80, 14 82, 14
- + Ἰωάννης ὁ Ἀνδρῶν ἐν τῷ περὶ μηνῶν 14, 18 15, 17 58, 12 68, 1 69, 14 75, 6. 12 131, 2 151, 15. ἐν τῇ περὶ μηνῶν πρώτῃ βίβλῳ 1, 8
- + Καῖσαρ ἐν βιβλίῳ πρώτῳ τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος 120, 8
- + Καπίτων 1, 13
- + (Κάσσιος Δίων) Κοκκήϊος 13, 14
- Κάστωρ 8, 13. ἐν ἐπιτομῇ χρονικῶν 163, 7
- Κατιλίνας 49, 14
- Κάτων ὁ πρῶτος 8, 11 49, 14. ἐν τῷ περὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιότητος 11, 19
- Κέλσος 49, 13 122, 5. 20
- Κικέρων ἐν τοῖς κατὰ Βέρρον 18, 15
- Κλαυδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σιλικῶνος ἐγκωμίων 49, 21
- Κοκκήϊος v. Κάσσιος
- Κορνήλιος Νέπωσ 154, 17
- Κρίτων 83, 18
- κώδῃξ Θεοδοσιανός 66, 17 111, 10 129, 20
- Κωνσταντῖνος ἐν διαλέξεσι 85, 13. ἐν συγγράμμασι 121, 20
- Λαβέριος 154, 18
- Λέπιδος ἐν τῷ περὶ ἱερῶν 22, 15
- + Λουκιανὸς ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν ἐμφυλίων 135, 15. v. Πολέμων
- + Λυκόφρων 151, 6
- Νέπωσ v. Κορνήλιος νομογράφοι 2, 6
- νόμος 66, 4 70, 25 72, 1 74, 4 96, 14 97, 5 99, 2 107, 14 110, 25 130, 11 132, 2
- + (Ὀμηρος) ὁ ποιητῆς 36, 17 61, 17 62, 14
- Ὀνήσανδρος 49, 17
- Ὀύλιανὸς ἐν τῷ *de officio quaestoris* 27, 22. ἐν μονοβίβλῳ περὶ τῆς τοῦ κναίστορος τάξεως 30, 10. ἐν τοῖς προγραφομένοις προτριβουναλίοις 51, 8
- Πάτερνος 49, 13. ἐν πρώτῃ τακτικῶν 14, 20
- Πάτρων 49, 17
- Παῦλος ὁ νομοθέτης 53, 2. 10
- Πείσανδρος 155, 9
- Πέριος ὁ Ῥωμαῖος σατυρικός 23, 10 33, 16
- + Πολέμων ἐν πέμπτῃ ἐξηγήσεων τῆς κατὰ Λουκιανὸν ἐμφυλίου συγγραφῆς 136, 10
- Πομπώνιος 51, 6
- + Πλούταρχος 77, 20
- Ῥενᾶτος 49, 15
- + Σαλλούστιος 93, 23. ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας 1, 15
- Σαμωνικός (ἐν ποικίλοις ζητήμασι) 121, 10
- Σισέννας 167, 12
- + Σοφοκλῆς (ἐν Αἴαντι) 9, 24
- στίχοι 135, 21
- τακτικοί 6, 16
- Τράγκυλος 35, 15. (ἐν προοιμίῳ τῶν βίων Καισάρων) 61, 1. ἐν τοῖς περὶ Ἀβγούστον 18, 4. περὶ ἐπισήμων πορνῶν 155, 22
- Τρεβάτιος 27, 16
- Φενεστέλλας 27, 16 167, 11
- + Φιλόξενος 43, 10

+Φροντήσιος 1, 13 67, 18 130, 21
 Φροντήσιος 49, 15 89, 17. ἐν τῷ
de officio legati 49, 19

Χριστόδωρος ὁ ποιητὴς ἐν τῷ
 περὶ τῶν ἀκροατῶν τοῦ με-
 γάλου Πιρόκλου 113, 14

II.

INDEX GLOSSARUM.

A. Glossae latino graecae.

a. Latinis litteris
 redditae.

ad legem XII tabularum εἰς
 τὸν νόμον τοῦ δνοκαϊδεκα-
 δέλτου 29, 6

advocati προσκαλούμενοι 94, 9

aediles ἀγορανόμοι 36, 4

conscriptus συγγεγραμμένος
 21, 1

custos urbis φύλαξ τῆς πόλεως
 38, 25

de nepotibus περὶ ἀσώτων 43, 5

de officio legati περὶ στρατη-
 γίας 49, 20

dominus τυραννήσας 12, 13

*et collocare eum in legione
 prima adiutrice nostra* καὶ
 τάξεις αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ
 τάγματι τῷ βοηθοῦντι ἡμῖν
 89, 7

imperare ἐπιτάττειν 10, 17

nepos ἄσματος 43, 11

omnes collegiati adeste πάντες
 ἑταῖροι συνδράμετε 53, 13

quaerere ἐρευνᾶν 28, 7

queror μέφομαι 28, 25

b. Graecis litteris
 redditae.

ἀβ ἄκτις τοῖς ἐπὶ χρήμασι πρατ-
 τομένοις ἐφεστώς 106, 21

ἀγκίλα δορίκτητος γυνή 16, 14
 +ἀγκίλιον εἶδος ἀσπίδισκαρίου
 16, 13

ἀδιούτορες βοηθοὶ 88, 15 123,
 23. ὑποβοηθοὶ 48, 12

ἀδωράτορες ἀπόμαχοι 49, 9

ἀδωρέα ζειά, τοῦ πολέμου δόξα
 49, 10

αἴδεις γαοὶ 36, 6

ἀκνὶπήνσερ ἔλωψ 154, 16

ἄλαι ἴλαι 46, 17

ἄλοῦμεν στυπτηρία 33, 6

ἄλοῦτα τὸ ἀπὸ στυπτηρίας
 δέρμα 33, 5

ἀνδαβάται κατάφρακτοι 47, 10

ἀντεκλήρωρ ἀντιγραφεὺς 115, 9

ἀ πιγμέντις ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων
 106, 23

ἀπλικιτάριοι ἄρβουχοι 93, 11

ἀρκουάριοι τοξοποιοὶ 48, 15

ἄρκυτες τοξόται 47, 12

ἄρματοῦρα πρίμα ὀπλομελέτη
 πρώτη 48, 6

ἄρματοῦρα σημισσάλια ὀπλομε-
 λέτη μείζων 48, 7

ἄρμιγερὸι ὀπλοφόροι 47, 20

ἄρμιλλίγερὸι ψελιοφόροι 47, 19

ἀ σαβάνις ἐπὶ τῶν βαλανείων
 107, 3

ἀστᾶτοι δορυφόροι 48, 8

ἀτραβαττικαὶ χλαμύδες 21, 18

ἄτρον φαῖόν 21, 19

ἄττένδερε φιλονεικεῖν 18, 18

- ἀττηνσίω βασιλική ὑποζύγιος
 βασταγή 4, 2
 ἀττηνσοι οἰκιακοὶ ὑπηρέται
 18, 16
 + Ἀύγουστος καλοϊώνιστος 26, 25
 ἀυρίγαμος χρυσοῖς γαμματι-
 σκίοις ἀναλελογχωμένος 58, 22
 ἀυξιλιάριοι ὑπασπισταί 47, 23

 βαγινάριοι θηκοποιοὶ 48, 14
 βαλλιστάριοι καταπελτισταί
 48, 19
 βάλτεος ζωστήρ 69, 19
 βάρακα δρόμων 70, 19
 Βᾶρος πλαγιόσκελος 26, 23
 βενεφικιάλιοι ἐπὶ θεραπεία τῶν
 βετερανῶν τεταγμένοι 47, 16
 + βεραῖδος πάριππος 92, 9. ὑπο-
 ζύγιος ἵππος 151, 14
 + βερνάκος οἰογενῆς οἰκέτης
 45, 1
 βερουτάριοι δισκοβόλοι 48, 17
 βετερανοὶ ἐγγεγηρακότες τοῖς
 ὅπλοις 49, 12
 + βήξιλλα δόρατα μακρὰ ἐξηρ-
 τημένων ὑφασμάτων 14, 15
 βηξιλλάριοι δορυφόροι 47, 5
 βίνδικες ἐπίτροποι (?) θεῶν
 138, 16
 βινεάριοι τειχομάχοι 48, 21
 Βιτέλλιος κροκοειδῆς 26, 25
 βίτελλος λέκνθος 26, 26
 Βλαῖσος πλαγιόσκελος 26, 23
 βουκινάτορες σαλπισταὶ ἱππέων
 47, 8
 βοῦλλα ψῆφος 56, 21
 βουριχάλλια ἔμαξαι 22, 24
 βραττεολᾶτος χρυσοπέταλος 59, 6
 βραχιᾶτοι ψελιφόροι 47, 19
 βροῦτος μωρός 32, 3
 Βάπισσιος ἐν διδύμων μόνος
 σωζόμενος 26, 4

 Γάιος (οἰονεὶ Γαύδιος) χαρίεις
 26, 16
 γάρβουλα ὑποδήματα 17, 5

 γεμμάτος διάλιθος 59, 6
 γλήβα λεία γῆ 35, 12
 γλόβα δορά 17, 18
 γλοβάρε ἐκδεῖραι 17, 19

 Δανούβιος νεφελοφόρος 121, 8
 δεκεμπροῖμοι δεκάπρωτοι 47, 15
 δηπουτάτοι ἀφωρισμένοι 47, 22
 96, 23
 δικατοῦρα ἐξουσία λόγῳ καὶ
 μόνῳ διορθοῦσα 37, 4
 δικιτάτωρ μεσοβασιλεύς 36, 22
 40, 21
 δομινάτιω τυραννίς 12, 15
 δρακονάριοι δρακοντοφόροι
 48, 11

 ἐσκευπτάριοι ὑποδέκται τοῦ σί-
 τον 101, 9
 ἐσκουβίτορες φύλακες ἄγρυ-
 πνοι 17, 24
 ἐξπεδίτοι εὐζωνοὶ 49, 3

 ἱμαγινιφόροι εἰκονοφόροι 48, 4
 ἱνπεράτωρ ἀτοκρατῶς διοικεῖν
 εἰληγῶς τὸν πόλεμον 89, 13
 ἱνστρουμεντάριος χαρτοφύλαξ
 106, 6
 ἰοῦβα λοφιά 14, 13

 κάγγελλον δικτύδιον 125, 10
 Καῖσαρ ἀνατμηθείσης μητρὸς
 ἀποσωθεῖς 26, 6
 καλλίκλιον κναθίσκος 70, 10
 κάμπος πεδίον 22, 11
 κανιδιάτος λευχείμων 30, 14.
 ὁ μέλλον εἰς ἀρχὴν παρῖνεαι
 30, 18
 κάπερε χωρεῖν 46, 12
 καπητὰ ἀπὸ ῥάβδων κόφιναι
 46, 11
 καρτάλαμον περιζῶμα 69, 21
 κάσσης δίκτυα 125, 12
 κάστρα ἐν πολέμῳ παρεμβολαί
 60, 15
 κέλερ ταχύς 70, 21

κέλωξ ταχινός 70, 20
 κεντουρίων εκατόνταρχος 15, 3
 κηλίβανα (οιονει κηλάμινα) σι-
 δηρᾶ καλύμματα 48, 25
 κήνσος ἀπογραφὴ τῶν ἀρχαίων
 85, 22
 κησουᾶλες ἀρχαιοφύλακες 86, 1
 κήνσωρ τιμητής 41, 9
 κικίτορες περὶ τοὺς μαχομέ-
 νους περιϊόντες 49, 5
 κλαβικουλάριοι δεσμὰ περιτιθέ-
 μενοι 93, 11
 κλαστικοὶ ναύαρχοι 30, 2
 κλιβανάριοι ὀλοσίδηροι 48, 25
 κλιέντης (οιονει κολιέντης) τι-
 μῶντες 23, 20
 κλίπεον ἀσπίς 3, 21. θυρεός 16, 2
 κολλήγιον σύστημα 53, 7
 κόμης λαργιτιῶνων προεστῶς
 τῶν θησαυρῶν 82, 16
 κόμης πριβάτων προεστῶς τῶν
 ἰδία τοῖς βασιλεῦσι προση-
 κόντων 82, 18
 κομιτᾶτος βασιλέως συνοδία
 62, 19
 κόμιτες φίλοι καὶ συνέκδημοι
 62, 18
 κοιμιτιανός δευτεροστρατηλατια-
 νός 62, 17
 κομμενταρίσιοι ὑπομνηματο-
 γράφοι 90, 22 93, 16
 κομπλητίω πλήρωσις 94, 12
 κόνδερε κρύπτειν 31, 15
 κονσεκρατίω ἀποθέωσις 85, 9
 κονσίλια βουλευμάτα 31, 14
 κόνσουλ πρύτασις 31, 9. κρυ-
 φίτους 31, 16
 κοόρτης σπεῖραι 46, 15
 κορνίκινες κεραῦλαι 47, 9
 κορνικουλάριος κερατίτης ἢ
 πρύμαχος 89, 10
 κορνοκόπιον φίβουλα 58, 16
 κοτιδιανός ἐφήμερος 107, 18
 160, 1
 κουρία φυλή 20, 22
 κουριῶσος περιέργος 66, 12

κούρσορες ταχυδρόμοι 93, 9
 κουσπάτορες φυλακισταί 48, 1
 κοῦσπος ξυλοπέδη 48, 1
 κουστόδης πεδῶν ποδοφύλακες
 48, 2
 Κράσσος κρεώδης καὶ παχὺς τὸ
 σῶμα 26, 12
 κρεπίδαι ὑποδήματα 17, 5
 κραισίτωρ τιμωρός 28, 9. βιωτι-
 κῶν ἐγκλημάτων ἐρευνάς 85, 1
 κραισίτω τιμωρία 28, 15
 κραιστιωνάριοι ποιῶν ὑπηρέ-
 ται 28, 16
 κραιστορες παρρικιδίων δικα-
 σται τῶν πολιτας ἀνελόντων
 29, 14
 κραιστους πόρος 28, 20
 κραιστῶρ ζητητής 28, 7. ἐρευ-
 νάς 28, 8. ταμίας 30, 3
 κρερῆλα μέμφις 29, 2
 κρεριμόνια μέμφις 29, 1
 +Κυρίνος κύριος 11, 15
 κωδικίλλοι δέλτοι 90, 18

λαγκιάριοι ἀκοντοβόλοι 47, 14
 λαγκιολᾶτος λογχωτός 59, 6
 λεγιῶνες λογάδες 21, 9
 ληγάτοι ὑποστράτηγοι 60, 3.
 πρεσβευταί 89, 19
 λιβύρνη ναῦς μακρά 132, 18
 Λικίνιος ἀκρόουλος τὴν κόμην
 26, 11
 λιμβοὶ τρίβωνες 58, 19
 λιτιγάτωρ δίκης ἔνεκα παρα-
 φυλάττων 98, 9
 Λούκιος ἀνίσχοντος ἡλίου τεχ-
 θεῖς 26, 10
 λῶρος χρυσήλατος ἐπωμίς 55, 27

μάγιστρος τοῦ κήνσου ἀρχῶν
 τῶν ἀρχετύπων συμβολαίων
 85, 20
 μάγιστρος ὀφρικίων ἀρχῶν τῶν
 ἀλικῶν στρατευμάτων 78, 20
 +μάγγιπες δημόδους ἄρτου θη-
 μουργοί 92, 12

- μάνικα περιχερῖς 21, 22
 μανιπλός σημειοφόρος 15, 5
 μαντίον χλαμύδος εἶδος 69, 1
 +μάππα ἐκμαγεῖον 33, 8
 μάρτρικες ἀπογραφαὶ τῶν κατα-
 λόγων 88, 12
 ματρικουλάριος φύλαξ τῶν κα-
 τολόγων 157, 13
 μήσορες προμέτραι 47, 6
 μητῆτορες χωρομέτραι 47, 11
 μονόμισσα καθάπαξ ἀνάπαντα
 103, 1
 μοννεράριοι λειτουργοὶ 47, 21

 Ναίβιος ἀλφώδης 26, 8
 Νάσων εὐρίνος 26, 21
 νέπαι σιορπίος 43, 13
 νεπέτα καλαμίνθη 44, 3
 νέπως ἔγγονος καὶ ἄσωτος 5, 1
 43, 7. σιορπιστής 44, 4
 νηγία ἐπιτάφιον 34, 9
 νομηνιλάτορες ἀναφωνῆται 93,
 18. 23 107, 12

 ὀρεῶτοι σιδήρω τὰς κνήμας
 περιπεφραγμένοι 48, 5
 ὀπιῶνες αἰρετοὶ ἢ γραμματεῖς
 47, 4
 ὀρδινάριοι ταξίαρχοι 47, 2
 οὐρβανός πολιτικός 40, 11

 παλάτιον ἀυλή 60, 13
 παλουδαμένα δίπλακες ἀπὸ
 κόκκου 58, 14
 παραγαύδης εἶδος χιτῶνος 4, 9
 21, 23 58, 22 69, 7
 παρατοῦρα στολή ἐπίσημος 13,
 17 70, 4
 παρέντες πολῖται καὶ γονεῖς
 29, 17
 παρδικὰ φλογοβαφῆ δέρματα
 68, 23
 πάσμα ἀσπίς 3, 21 16, 11
 παρρικίδα γονέων καὶ πολιτῶν
 φονεὺς 29, 15
 +πατρικιοὶ εὐπατρίδαι 20, 24

 πατριμόνιος φύλαξ τῆς περι-
 ουσίας 82, 24
 πεδάνεος χαμαιδικαστής 94, 7
 Πεινάριος πεινῶν 26, 14
 πεκούνια χρήματα 24, 26
 περεγρίνος ξενοδόκης 40, 12
 πέρ ση δι' ἑαυτοῦ 64, 17
 περσίκιον σκήπτρον 64, 16
 πιλάριοι ἀνοντισταί 48, 16
 πλανιπεδαρία καταστολαρία
 42, 1
 +ποντίφικες ἀρχιερεῖς γεφυ-
 ραῖοι 58, 8. νεωκόροι 36, 1
 Πόστονμος τελευτήσαντι τεχ-
 θεῖς 26, 4
 Πουπλικόλας δημαγωγός 34, 1
 +πραιτορες στρατηγοὶ 89, 19
 πραιτωριανοὶ στρατηγικοὶ 47, 13
 πραιτώριον στρατηγικὸν ἐπὶ
 ξένης κατάλυμα 60, 18
 πραιφεκτος προεσθῆκός 60, 17
 πρίγκηψ πρώτη κεφαλή 10, 26.
 πρῶτος 66, 7 129, 8. πρω-
 τεύων 100, 5
 πριμσκρίνιοι πρῶτοι τῆς τά-
 ξεως 90, 21
 πριμοσαγιτάριοι τοξόται πρῶ-
 τοι 48, 24
 πριμοσκοντάριοι ὑπερασπισταί
 48, 22
 προβᾶρε μετὰ δοκιμῆς ἐπιδει-
 ξαι 88, 21
 προβατωρία συστάσεις καὶ ἀπο-
 δεῖξεις 88, 18
 Πρόκουλος ἀποδημοῦντι τεχ-
 θεῖς 26, 3
 προτίκτορες ὑπερασπισταί 48,
 22

 ρατιῶνες λογισμοὶ 92, 17
 ῥέγεστα ἀπογραφῆ (τῶν πραι-
 τομένων) 85, 23; v. 107, 18
 ρεκιᾶτον (?) ἀντιβολή 98, 3
 ῥήγεστα πρᾶξις τοῦ πολιτεύ-
 ματος 107, 21
 ῥήγιμος τυραννικός 9, 15

- σαγιτάριοι βελοφόροι 47, 12
 σάκρος θεῖος 71, 5
 σαμιάριοι τῶν ὀπλῶν στυλπνω-
 ται 48, 13
 σάρκινα ἄχθος 70, 22
 σαρκινάρια ὀλκάς 70, 21
 σέλλα καθέδρα 33, 18
 σενάτος γεροσύνα 63, 26. παν-
 ἡγυρις 162, 24
 Σέρβιος διασωθεὶς 26, 19
 σέρβος δοῦλος 16, 18
 Σερανόσ γεωργικός 26, 24
 σημεντα (σημέντα) χρυσόσημα
 59, 4 69, 5
 σήκητον ἀτάραχον καὶ σιγῇ
 σεμνόν 97, 20. τέμενος τῆς
 δίκης 156, 15
 σιγγουλάριος μονήρης 92, 11
 σιγνηφέροι σημειοφόροι 47, 3
 σίκα ὑποζώνιον ξίφος 64, 25
 σικάριος κρεουργός 64, 26
 σικᾶτα εἰς λεπτά κατακοπεῖσα
 ἐδώδη 65, 1
 σκουτάτος ἀσπιδιώτης 15, 7
 σκουτλάτος ἰσχνός καὶ στεγνός
 15, 23
 σκουῖτον ἀσπίς 3, 21. ἰσχυρόν
 καὶ ἰσχνόν 15, 20
 σκρίβα ὑπογραφεὺς 85, 24
 σκρινιάριος χαρτοφύλαξ 123,
 13
 σκρινίον δρυφακτικὴ λάρναξ
 123, 14
 σόλιδος ὀλόκληρος 13, 22
 σόλιον βασιλέως καθέδρα 3, 17.
 θρόνος 13, 20
 σουβαδιοῦβα ὑποβοηθός 72, 22
 σουγγεστῖω διδασκαλία 115, 6
 σπόρτουλα ξρανος 150, 10
 στάβλον ἔπανυς 149, 15
 Στατίος εὐήλιξ 26, 14
 ταβερναρία σκηνωτὴ ἢ θεατρικὴ
 κωμῳδία 41, 21
 τάβλιον πτυχίον 69, 3
 τέγερε σκέπειν 13, 12
 τεμποράλιος ἐμπρόθεσμος 71, 4
 τεσσεράριοι τὰ σύμβολα περι-
 φημίζοντες 48, 9
 Τιβέριος ὁ παρὰ Τίβεριν τεχ-
 θεὶς 26, 17
 †τίρωνες ταπεινοὶ 50, 1
 †τίτλος προγραφή 23, 1 23, 8
 43, 4
 Τίτοι ἐκ προγόνων εὐγενεῖς
 23, 9
 τόγα σκέπασμα 13, 11
 τουγάτοι δικολόγοι 94, 1. φαινό-
 λαις περικείμενοι 94, 3
 τορκουᾶτοι στρεπτοφόροι 47, 18
 τουβαλαμέντα σωληνωτὰ ὑφάσ-
 ματα 58, 20
 τουβίκινες σαλπισταὶ πεζῶν
 47, 7
 Τοῦκκας κρεωβόρος 26, 22
 τοῦφα λοφιά 3, 19 14, 13
 τρακτεύειν διαψηλαφᾶν 107, 10
 τρακτεντής κλιματάρχης 159, 14
 †τριβοῦνοι δήμαρχοι 47, 1
 †τρίβους φυλή 50, 22
 φάβρικα ὀπλοποιία 65, 25
 128, 25
 φακίης ὄψις 33, 9
 φακιόλιν ἐκμαγεῖον 33, 9
 φάμις λιμός 16, 21
 φάμουλος δοῦλος 16, 21
 φαμῶσος βλάσφημος 135, 22
 Φαῦστος (εὐδαίμων) 26, 15
 φρεντάριοι ἀκροβολισταὶ 49, 4
 Φλάβιος εἴηνος 26, 15
 Φλάκκος ὧτα μείζονα ἔχων
 26, 8
 φλαμμουλάριοι ὧν ἐπὶ τοῦ δό-
 ρατος φοινικᾶ φάκη ἐξήρ-
 τητο 49, 1
 φουνδίτορες σφενδονῆται 48,
 18
 φουσκος μελάγχρωσ 110, 15
 †φρουμεντάριοι σιτώναι 92, 20

- B. Glossae gallograecae. D. Glossa punicoGraecae.
Βάρρων ἀνδρεῖος 17, 7 27, 1 *Βάρρων Ἰουδαῖος* 17, 7 27, 1
καρταμέρα περιζωμα 69, 20
 C. Glossa germanograecae. E. Glossa sabinograecae.
βροῦται γυναικες 34, 6 +*Νέρων ἰσχυρός* 26, 20

III.

INDEX NOMINUM.

- +*Ἀβεντίνος* 35, 19 136, 4 137, 13 138, 5 140, 7.
Ἀβορίγινες 25, 14 12. 15 141, 25 142, 11. 14. 15
 +*Ἀγαθοκλῆς* 13, 19 *Ἀναστασίου πόλις* 137, 15
Ἀγάπιος 113, 14. 17 *Ἀνθέμιος* 139, 8. 9
 +*Ἀθῆναι* 32, 7 34, 22 *Ἀνίκιος* 11, 3
 +*Ἀθηναῖος* 35, 2 50, 11. 20 +*Ἀννίβας* 40, 16
 +*Αἴας* 9, 25 *Ἀντιόχεια ὑπὸ Μυρδωνίῳ* 123, 2
Αἰγυπτιακός 78, 2 +*Ἀντιόχεια ἢ Σελεύκου* 7, 3 143, 7
 +*Αἰγύπτιος* 11, 4 68, 2 131, 3 *Ἀντιόχος* 147, 13. 18
 +*Αἴγυπτος* 50, 11 57, 12 118, 2 *Ἀντισία* 54, 19
 +*Αἰδης* 28, 13 +*Ἀντωνίος* 56, 19 57, 10. 12
 +*Αἰνεῖας* 3, 3. 23 8, 6. 9 9, 5 136, 16
 17, 9 18, 3 24, 21 v. *Σίλβιος* *Ἄπιων* 104, 17
Αἰμίλιος v. *Μάρκος* *Ἄππια ὁδός* 26, 18
Αἰολικός 16, 22 69, 25 *Ἄππιος* 26, 18. *Ἄ. Κλαύδιος*
Αἰολίς 3, 12 11, 19. 23 44, 11
 +*Ἄκτιος κόλπος* 136, 15 +*Ἀραβία* 143, 19
Ἄλανικός 142, 18 *Ἀρεοβίνδης* 142, 4
Ἄλβη 17, 12 *Ἀριάδνη* 139, 8
Ἄλβινος v. *Λούκιος* *Ἀριστοτελικός* 113, 18
 +*Ἀλέξανδρος* 40, 3. 6 50, 3 *Ἀρκάδιος* 65, 19 96, 14 110, 25
 +*Ἄλπεις* 52, 6 111, 9 128, 18
Ἀμαζόνες 16, 23 +*Ἀρκάς* 11, 22
Ἀμασις 77, 24 *Ἀρμενία* 141, 3
Ἀμίδα 142, 9 *Ἀρτάξατα* 140, 27
Ἀμμανός 114, 4 115, 22 *Ἀρχέλαος* 146, 4
Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς 3, 7 6, 128, 7
 22. 26 8, 19 9, 5 76, 18 82, 16 83, 1 104, 16 114, 2 116, 13 124, 16 134, 16 135, 18
 151, 10 152, 6
Ἀσσύριοι 32, 17

- Ἄστιγγοι 144, 23
 Ἄτελλάνη 41, 17. 20
 Ἄτλια 56, 10
 Ἄττιλας 132, 12
 + Ἀγγοσταίλοι 57, 24 91, 23 94,
 18. 24 96, 24 97, 4. 9 103, 19
 107, 8 123, 25 124, 26 139, 22
 + Ἀγγοστος 5, 17 12, 19 18, 5. 6
 20, 5. 9 35, 14 68, 12 83, 23
 88, 13 110, 16 136, 14 162,
 24. v. Καῖσαρ et Ὀυταβιανός
 Ἀῦλος Μάρκιος 34, 23
 Ἀῦλος Σεμπρόνιος 39, 3
 Ἀχάτης 17, 15

 Βαλέριος 25, 20 38, 12
 Βάλης 106, 11
 Βάνδηλοι 56, 4 132, 15 144, 19
 Βασίλισκος 133, 5
 Βασιανός Καρακάλλας 51, 17
 Βεργίνιος 35, 22
 Βέρρης 18, 15
 + Βέσβιος 164, 1
 Βέσσοι 50, 3
 Βήιοι 46, 6
 Βιβιανός 137, 23
 Βιραπαράχ 141, 14 142, 11
 Βιταλιανός 140, 8
 Βίτιγρις 145, 3
 Βλαῖσος 42, 5
 Βούσιρις 149, 1
 Βρέννος 52, 5 167, 10
 Βρεττανικός 120, 19
 + Βριάρεως 147, 21
 + Βροῦτος 31, 24 32, 1 33, 24
 34, 5 63, 13
 + Βυζάντιον 163, 3. 19
 + Βυζάντιος 154, 15

 Γαβριήλιος 126, 14. 17. 20
 Γαῖος Ἰούλιος 39, 4. v. Καῖσαρ
 Γαῖος Λικίνιος 44, 23
 Γαῖος Μάμερκος 39, 8
 + Γαλάτης 1, 12 52, 4 167, 9
 Γαλατία 121, 18 167, 7
 Γαλατικός 52, 2 120, 12. 13

 Γαλέριος ὁ γέρον 121, 11. v.
 Μαξιμιανός
 Γαλλικός 69, 25 120, 9
 + Γάλλος 69, 21
 Γέλιμερ 56, 4 144, 22
 Γενούσιος v. Δούσιος
 Γερμανική 120, 13
 Γερμανικός 132, 15 144, 19
 + Γέτης 83, 13 144, 26 145, 11
 Γηπαῖδαι 120, 25

 Δανούβιος 6, 15 120, 4 121, 3
 Δάρα 116, 12 137, 15
 + Δάφνη 7, 4
 Δεκέβαλος 83, 12
 Δημοσθένης ὁ Βυζάντιος 131, 16
 + Δικαιοκρατία 163, 18
 Δίκη 112, 11
 + Διοκλητιανός 11, 8 121, 11
 + Διόνυσος 75, 5
 + Δομιτιανός 51, 16 74, 22 75,
 13 110, 15. 23
 Δουρράχιον 6, 24 135, 13
 Δούρραχος 135, 14

 Ἔβδομον 124, 10
 + Ἐβραῖος 32, 16
 Ἐβραῖς 32, 19
 Ἐλλαμος 167, 17
 + Ἑλλάς (adi.) 11, 18 68, 7 131,
 8. + μεγάλη 42, 7
 + Ἑλλην 9, 8 passim
 + Ἑλληνικός 16, 22 34, 9 41, 15.
 19 43, 9 93, 3
 + Ἑλλήσποντος 153, 20
 Ἐπίδαμνος 6, 24 135, 12
 Ἐρμίας 139, 12. 15. 17
 Ἐρμος 155, 8
 + Ἐτροῦσκος 1, 5 70, 1
 + Ἐἵανδρος 11, 22 24, 27
 Ἐἴξιμος πόντος 153, 23
 Ἐἵπολις 42, 13
 Ἐνρώπη 65, 10 87, 14 100, 22
 128, 11 136, 7 159, 2
 + Ἐόφρατης 137, 14

- Ζεύξιππος 7, 18 163, 2
 Ζηνόδοτος 137, 27 138, 4. 6
 Ζήνων ὁ βασιλεὺς 124, 14 134, 7
 Ζωτικὸς 113, 21 115, 20

 Ἡπειρώτης 30, 1 136, 10
 Ἡρακλείδης 35, 20
 Ἡρακλῆς 155, 18. 20
 Ἡρώδης 136, 13
 Ἡφαιστος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 118, 1
 Ἡφαιστος ὁ ὑπαρχος 117, 26

 Θεοδόσιος 110, 24 132, 10. +ὁ
 Νέος 64, 12 65, 19 128, 18
 130, 8. ὁ πρῶτος 67, 6 123,
 18. ὁ μείζων 141, 21
 Θεοδώρα 7, 24
 Θεοπρέπης 168, 7
 +Θουσκός 1, 7. 10 14, 9 22, 14
 70, 1
 Θραῖκες 121, 3
 Θρακίη 145, 12 163, 11
 Θρακία 121, 1
 Θρακικός 91, 7
 Θύβρις 24, 5. v. Τίβερις

 +Ἴανουάριος 37, 15
 +Ἰλία Σιλβία 25, 3
 Ἰλλυρίς 121, 18 135, 13
 +Ἰοβιανός 141, 1
 Ἰουβενάλιος 42, 18
 +Ἰουδαῖος 17, 9 27, 2
 Ἰουλία 54, 22
 +Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς 141, 4
 162, 23
 +Ἰούλιος v. Γάιος et Καῖσαρ
 Ἰούνιος 29, 24 31, 24
 Ἰουστινιανός 6, 4 7, 6 82, 11
 85, 3 144, 10
 Ἰουστίνος 83, 4 140, 9 143, 18
 Ἰσδιγέρδης 141, 6
 +Ἰσπανία 132, 16
 Ἰστρος 6, 14 16, 10 65, 6. 9
 120, 1. 4. 10. 20 128, 7. 10

 +Ἰταλία 3, 4 8, 9 11, 22 17, 10
 40, 17 52, 6 80, 9 121, 18
 +Ἰταλικὸς 31, 21
 Ἰταλὶς 166, 5
 Ἰταλιστί 108, 13
 +Ἰταλός 9, 14 16, 11. 19 31, 9
 32, 3 50, 18 52, 4 62, 18 72,
 26 76, 4 82, 17 92, 11 149,
 16 158, 28 159, 5 166, 7
 Ἰωάννης ὁ Καππαδόκης 148, 3
 Ἰωάννης ὁ Λυδὸς 116, 18 118,
 7. 26
 Ἰωάννης ὁ ἐκ Μαζάκων 146, 2
 Ἰωνίδες νῆσοι 84, 6

 Καῖσαρ (ἀξίωμα) 3, 10 passim
 +Καῖσαρ (Ἰούλιος) 3, 6 8, 16.
 18 11, 2 40, 23 45, 24 53, 17
 54, 21 55, 4. 6 56, 8. 18. 27
 59, 28. ὁ νέος 53, 21 56, 27
 57, 4. 11. v. Ὀκταβιανός
 Καισάρεια 146, 3
 Καλχηδών 64, 24
 Καμπανή 154, 21
 Καμπανοί 163, 16
 +Καπιτώλιον 52, 9 55, 11
 Καπιτωλὶς 117, 10
 Καππαδοκίης 73, 5 76, 3. 23. 25
 126, 10 146, 4. 10. 20 147, 1.
 19 148, 4. 19 152, 21 154, 4
 155, 1 156, 2 159, 7 160, 13
 162, 21 164, 18
 Καππαδοκία 141, 17 146, 6
 Καρακάλλας v. Βασσιανός
 Καρία 84, 6
 Καρπάθιος 154, 19
 Κάσιος v. Σπούριος
 Κασπία 140, 22
 Κασπίαι πύλαι 140, 18 142, 17
 Κάννασος 140, 21. 22 145, 12
 Κέθηγος 25, 16
 Κέλερ 105, 7 142, 10
 Κελέριος 15, 11 18, 22 37, 22
 +Κελτική 120, 7. 13
 Κελτοί 17, 8 27, 2
 Κεραστίς 84, 3

- +Κέρβερος 148, 11 150, 13
 Κίλιξ 153, 4
 +Κλαύδιος ὁ βασιλεύς 154, 19.
 v. Ἄππιος
 +Κλεοπάτρα 57, 10 136, 16
 Κόιντος 39, 19
 Κόιντος Σερβίλιος 46, 5
 Κόιντος Φάβιος 39, 5
 Κολχίς 122, 21
 +Κόλχος 145, 11
 Κόνσος 31, 11
 Κονσουάλια 31, 18
 Κορβουλών 122, 24
 Κορίνθιος 22, 20 43, 3 135, 16
 Κορκυραῖος 135, 16
 Κορνήλιος 11, 3. v. Πούπλιος
 Κόσσος v. Πούπλιος
 Κούρσορ v. Παπίριος
 Κράτερος 164, 21
 Κρατῖνος 42, 12
 +Κρής 28, 12 135, 13. 15
 Κύντιος v. Τίτος
 Κύζικος 163, 5
 Κύκλωψ 149, 13 150, 8
 +Κύπρις 84, 4
 +Κύπρος 84, 4
 +Κυρήνος 3, 11 11, 15
 Κύρις 12, 1
 Κῦρος ὁ Αἰγύπτιος 68, 2 131, 3
 Κωάδης 104, 18 142, 1. 14
 Κωνσταντιανός 85, 3. 20
 +Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεύς 3, 6
 8, 18 9, 2 65, 4 80, 15 85, 8
 119, 15. 22 121, 13. 21 123, 7
 128, 5 137, 8 163, 13. 16
 Κωνσταντῖνος ὁ ὑπαρχος 75, 25
 Κῶος 68, 18
- Λαζική 122, 22
 Λαιστρυγών 151, 5
 +Λατῖνος 13, 2. ὁ βασιλεύς 13, 6
 Λεόντιος 104, 19
 Λέπιδος 40, 26 56, 20 57, 9 60, 5
 Λέων ὁ βασιλεύς 21, 10 75, 24
 76, 5 123, 25 132, 11 133, 19
 134, 6
- +Λιβή 7, 8 17, 15 56, 4 87, 12
 121, 17 132, 17 144, 20 145, 9
 +Λίβης 166, 5
 Λικίνιος 80, 13. 15. v. Γάιος
 +Λιπάρρα 84, 11 164, 1
 +Λούκερες 15, 16
 Λουκίλιος 42, 10
 Λούκιος Ἄλβινος 44, 23
 Λούκιος Γενοῦκιος 46, 5
 +Λυδία 1, 4 113, 8 139, 13 151, 9
 +Λυδός 1, 6 148, 18 151, 7 155,
 5. 7. 10. 15
 Λυκόφρων 42, 17
- +Μάξαια 146, 2
 Μαζάκη 76, 1
 Μακεδόنيος 105, 3
 +Μακεδών 40, 4
 Μάλλιος 52, 12
 Μάμερκος v. Γάιος
 Μαξιμιανός ὁ Γαλέριος 80, 19
 Μαραθωνομάχοι 15, 23
 Μαρινηῶντες 138, 20
 Μαρίνος 6, 22 124, 17 135, 7
 138, 10. 20. 24 139, 4 140, 2. 11
 +Μάριος 12, 15 21, 8 50, 25
 54, 7. 10. 13. 14. 24 122, 13
 Μαρκιανός 132, 11
 Μάρκιος v. Αὔλος et Τίτος
 Μάρκος 83, 25
 Μάρκος Αἰμίλιος 39, 15
 Μαρτινιανός 80, 13
 +Μαυρούσιος 145, 10
 Μεγαρέυς 163, 3. 6
 Μίνως 28, 12
 Μοισία v. Μυσία
 Μόσος 120, 16
 Μυγδάνιος 123, 2
 Μυσία 65, 7 119, 23 121, 13
 128, 8
- Νεάπολις 163, 18
 +Νέρων 122, 25 134, 22
 +Νίγρος 163, 12
 +Νιόβη 152, 1
 Νίσιβις 123, 3

- Νικόπολις 136, 14
 +Νουμᾶς 1, 11 25, 5
 Ὀκταβιανός 56, 10 60, 7. v.
 Καῖσαρ
 +Ὀλυμπιάς 39, 23 163, 3
 Ὀμφάλη 155, 19
 Ὀπτᾶτος 154, 18
 +Ὀράτιος 42, 15
 Ὀρέστης 134, 1
 Ὀρόντης 143, 10
 +Ὀστία 24, 4 154, 21
 Παιονία 120, 22
 Πακτωλός 155, 8
 Παλαιστήνη 136, 13
 Παλαιστίνη 121, 15
 +Παλατίνος 12, 3
 Παλλάδιος 80, 17
 Παννονία 120, 22
 Παπίριος Κούρσωρ 40, 5
 Παρθενόπη 163, 17
 Παρθικός 142, 19
 Παρθναῖος 68, 22
 Πατρικίος 142, 6
 Παῦλος 137, 23 138, 3. 6. 9
 +Πέρσης 6, 16 7, 1. 4 21, 24
 80, 18 104, 19 116, 11 121, 20
 122, 4. 7. 11. 17. 23 123, 4
 137, 17. 18 140, 17. 24. 25 141,
 2. 6. 12. 16. 22. 23 142, 7. 8.
 9. 12 143, 1. 24 144, 5. 17
 +Περσικός 123, 1
 Πέρσιος 42, 16
 +Περσίς 122, 26 142, 2
 Πεσινοῦς 167, 7
 Πέτρος 80, 21 81, 7
 Πετρώνιος ὁ Ῥωμαῖος 42, 18.
 ἕτερος 149, 9 150, 5
 Πλακωτόν 124, 6
 Πλατωνικός 113, 19
 Πολύκαρπος 124, 15
 +Πομπήγιος 11, 21 40, 24 54, 19.
 21. 23 55, 2 77, 20
 +Πομπήλιος 25, 5. v. Νουμᾶς
 +Ποσειδῶν 31, 11. 20
 Ποστούμιος v. Σπούριος
 Πουπλικόλας 25, 21 34, 1
 Πούπλιος 25, 20 39, 15
 Πούπλιος Κορνήλιος Κόσσος
 39, 20
 Πούπλιος Σουλπίκιος 34, 23
 Ποντεόλοι 163, 19
 Πρόκλος ὁ κναιστῶρ 108, 24
 Πρόκλος ὁ φιλόσοφος 113, 16
 Πρόκλος ἕτερος 150, 13
 +Πτολεμαῖος 11, 6 32, 20
 Πυρηναῖος 132, 17
 Πύρρος 30, 1
 +Ῥάμνιτες 15, 15
 Ῥέα Σιλβία 25, 2
 +Ῥέμος 9, 13
 Ῥήγουλος 29, 23
 Ῥήγος 52, 3 120, 9. 11. 20 145, 7
 Ῥητικός 120, 7
 Ῥίνθων 42, 5. 8. 13
 Ῥινθωνική κωμῳδία 41, 18. 22
 Ῥοδανός 120, 14 145, 7 167, 9
 Ῥουφίνος 65, 20 92, 23 110, 24
 111, 6 128, 19
 Ῥούφος 76, 9
 +Ῥωμαϊκός 9, 16 12, 9 16, 25
 21, 6 30, 21 40, 22 41, 16. 20
 51, 13 69, 22 81, 9 82, 15 110,
 21 110, 12 119, 14. 24 145
 +Ῥωμαῖος 1, 3 passim
 +Ῥώμη 3, 4 passim
 +Ῥωμόλος 3, 12 9, 12 11, 13.
 17 13, 2. 7 14, 6. 22 18, 1. 2.
 10 20, 23 24, 19 25, 7 37, 22
 57, 20 67, 20 130, 23
 +Σαβίνος 12, 1 14, 9 20, 25 21, 5
 23, 3 25, 4. 6. 8. 22 26, 18. 21
 Σαλαμίς 9, 26
 Σάλβιος 164, 20
 Σαλλούστιος 141, 5
 Σαλμωνεύς 149, 22
 Σανδῶν 155, 20
 Σαρδανάπαλος 149, 1
 Σανρομάται 21, 24

- Σεβήρειον 163, 8
 + Σεβήρος 163, 9
 Σεκουνδιανός 113, 7
 Σεμπρώνιος v. Αύλος
 + Σεπτέμβριος 38, 15
 Σεπτίμιος 61, 3
 Σερβίλιος v. Κόιντος
 Σέργιος 76, 17 108, 24 139, 14.
 19
 Σερρανός 33, 13
 Σέσωστρις 77, 24
 + Σικανός 1, 6
 + Σικελία 13, 19
 + Σικελιώτης 118, 2
 Σιλβία v. Πία et Πέα
 Σίλβιος 24, 19. 23 25, 1. Σ.
 Αινείας 24, 20
 Σίρμιον 120, 24
 Σίρας 42, 5
 + Σκύθης 16, 12 145, 12
 Σκνθία 6, 4 65, 7 82, 11 84, 9
 119, 23 121, 13 128, 8
 Σκνθικός 84, 2
 Σκύλλα 136, 3. 5
 Σόλων 50, 10
 Σουλπίκιος v. Πούπλιος
 Σπικειῶσος 165 app. 166, 8. 11.
 17. 23
 Σποράκιος 141, 20
 Σπούριος Κάσιος 37, 21
 Σπούριος Ποστούμιος 34, 22
 Στυλικόν 49, 22
 Σύγαμβροι 52, 4 145, 5
 Σύλλας 12, 14 54, 8. 11. 13. 15
 bis. 18
 + Συρία 121, 14 124, 18 143, 25.
 Συρίαί 141, 17 143, 20 145, 8
 + Σύρος 136, 10 138, 11 143, 15
 144, 1
 Σώφραν 42, 17
 + Ταρκύνιος 36, 19. + Τ. Πρίσκος
 14, 8. + Τ. ὁ τύραννος 32, 5
 63, 15
 Ταυλάντιος 135, 12
 Τεγεάτης 24, 27
 + Τιβέριος Καίσαρ 12, 19 18, 1
 146, 3
 Τίβερις 12, 4 26, 17. v. Θύβρις
 Τιτίμιος 41, 11
 + Τίτιοι 15, 15
 Τίτος 26, 17 38, 12 51, 14 83,
 24 84, 20
 Τίτος Κόιντος 39, 10. 21
 Τίτος Μάρμιος 37, 12 38, 11
 Τίτος Τάτιος 23, 3. 6. 8 26, 18
 + Τρωῶλος 113, 8
 Τοῦλλος 27, 12
 Τοῦρνος 42, 18
 + Τραϊανός 83, 13. 19. 22 142, 21
 Τριβαλλοί 50, 2
 Τριβουνιανός 108, 25
 Τρίβυρες 52, 2
 Τρίβυρις 52, 3
 + Τρωϊκός 25, 14
 + Τυρρηνός 1, 4 39, 16. adi. 39, 13
 + Τύχη 65, 4 67, 22 128, 5
 Τπάτιος 142, 6
 Τρακανή 122, 27 140, 24
 + Φάβιος 11, 2. v. Κόιντος
 Φάλακρις 147, 6 148, 25
 + Φαραών 11, 5. 6
 Φᾶσις 153, 25
 + Φιλαδέλφεια 113, 8 148, 13
 149, 9
 Φίλιππος ὁ ὑπαρχος 64, 24
 Φλάβιος 11, 3
 + Φοῖνιξ 17, 8 27, 2
 Φουλβία 57, 11
 Φοῦσκος 74, 22 110, 14
 Φεράγγοι 52, 4 145, 6
 Φωκάς 164, 19 165, 16 166, 25
 167, 17
 Χαρίδημος 163, 5
 Χάρυβδις 136, 3
 Χοσρόης 143, 18 144, 17 145, 7

PA

Joannes Lydus

~~5319~~

~~De magistratibus populi~~

.J6D4

Romani libri tres

~~98365~~

PA

5319

.J6D4

